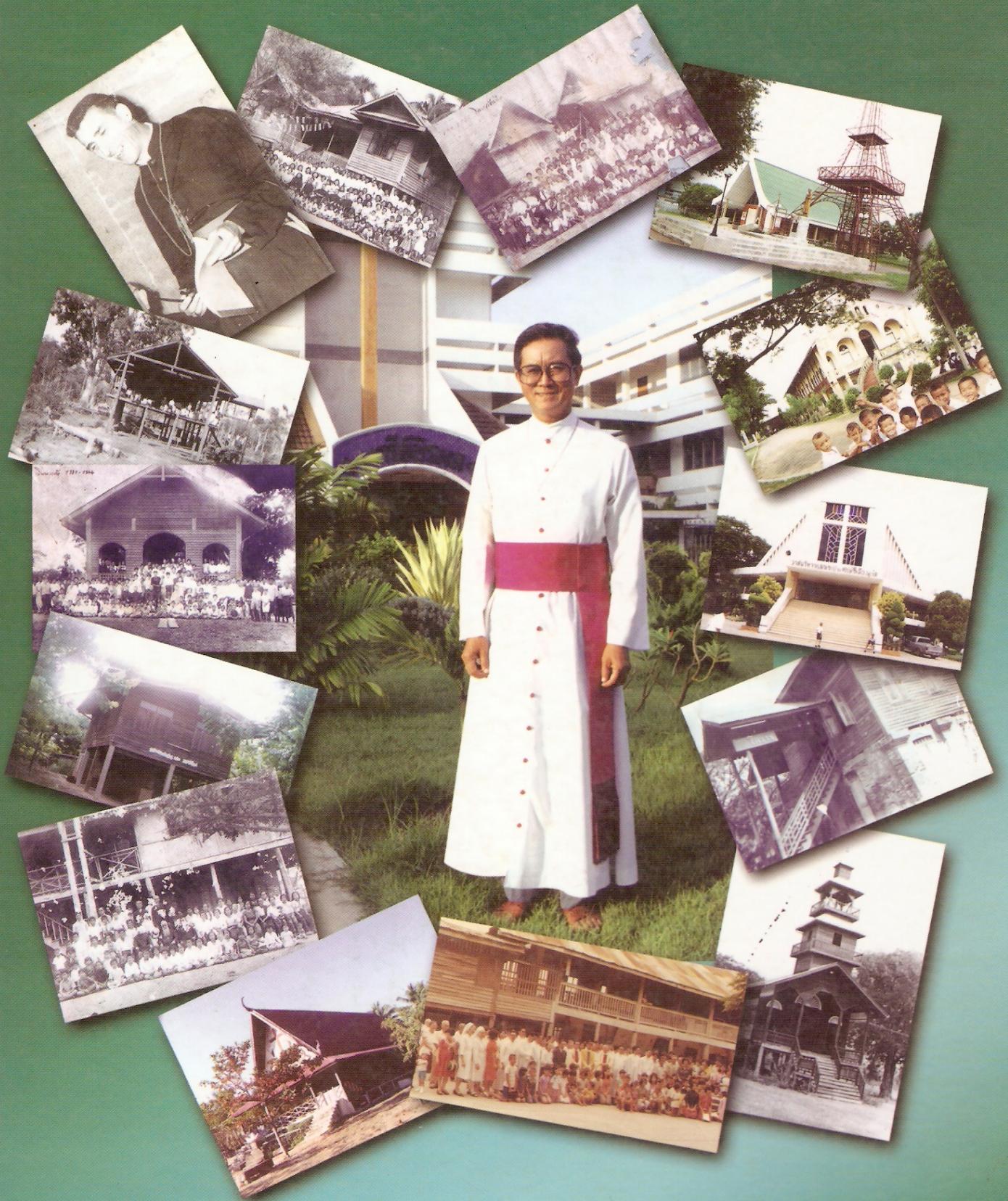
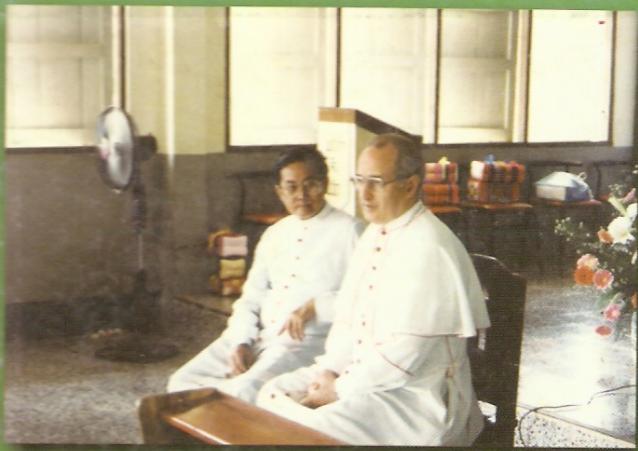

"ຂល់ព្រៃន ដើរបានជាមួយ"

"ត្រូវឱ្យសំណង់ទៅលើករាប់ខ្លួន"

ក្រុមការងារ 25 ឆ្នាំ សាកលវិទ្យាល័យ ពេជ្ជក្រឹម បានរៀបចំ ការបិទ និង ការអប់រំ សាកលវិទ្យាល័យ ពេជ្ជក្រឹម

25 មាន ក្បាហ

25 ឆ្នាំក្រោមពេលរដ្ឋបាល សៀវភៅ និង សៀវភៅ

ទូននៃជាជានី

ទីតាំង និង នំខែ

រាយក្រឹងការណីបាត់

ខេត្តក្រុងខេត្ត

ធម្មោត និង ទីផ្សេងៗ

ដែលមានអារម្មណ៍

ដៃក្រោមពេលរដ្ឋបាល

“វិរាសាយ

ឈរ

និង នៃជាជានី”

និង គិតជាប្រជាពលរដ្ឋ

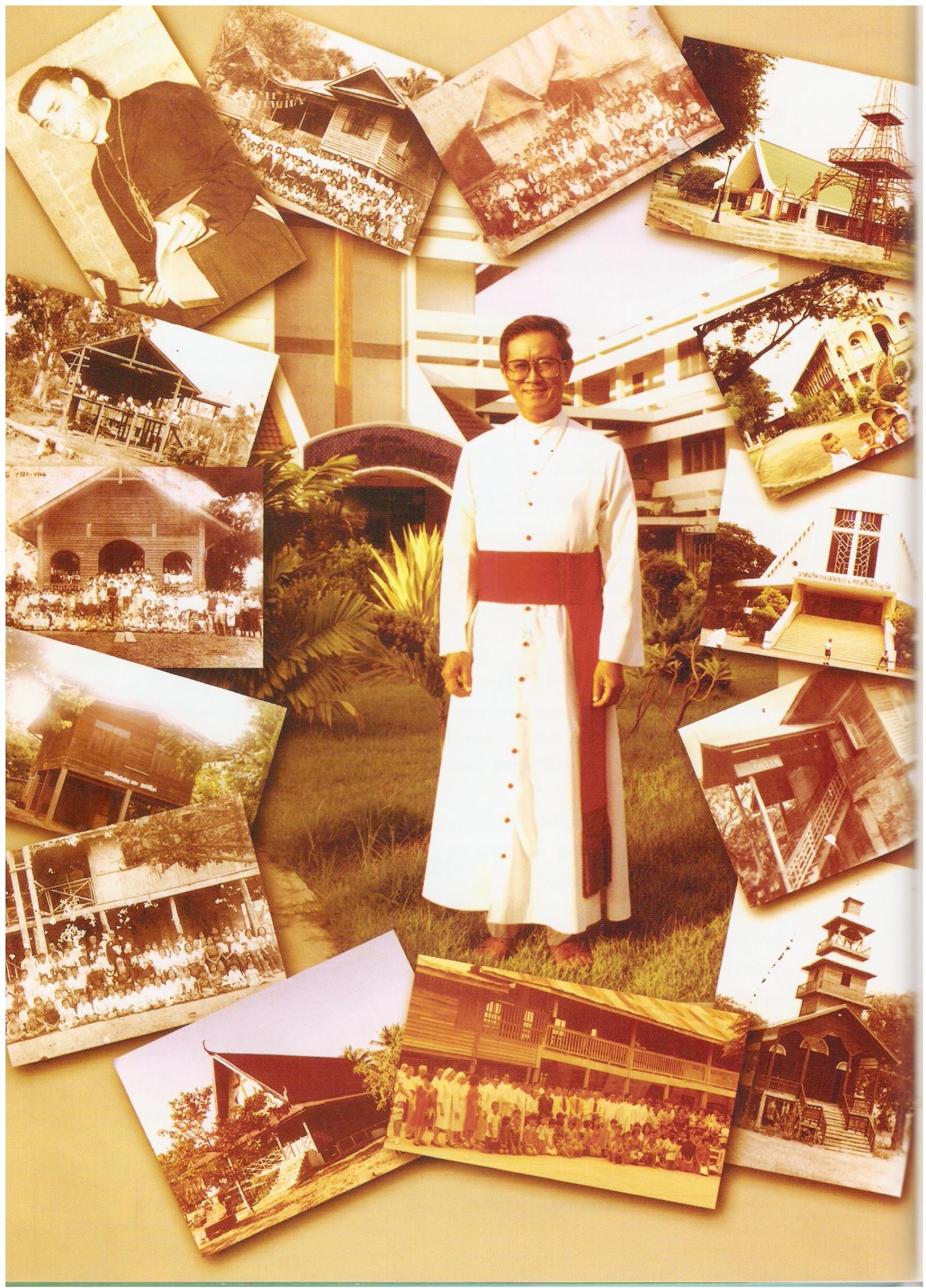
ទូននៃជាជានី

មិនត្រូវបានក្រោមពេលរដ្ឋបាល

នៅតាមច្បាស់ទីតាំង និង នំខែ

สารบัญ

	หน้า
สาร จากพระคุณเจ้าพเยาว์ มณีทรัพย์.....	3
วัดแม่พระประจักษ์ที่ลู่รัด โคราช.....	7-21
วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหัน.....	22-27
วัดนักบุญเทเรเชา บ้านโนนแก้ว.....	28-39
วัดนักบุญเปโตร บ้านโนนแฟก.....	40-43
วัดนักบุญยอแซฟ บ้านโนนจิ้ว.....	44-48
วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล ปากซ่อง.....	49-53
วัดกลางดง.....	54-55
แม่พระรับเกียรติกันขึ้นสวรรค์ฯ ศูนย์คาಥอลิกบัวใหญ่.....	56-60
วัดนักบุญอิส朵ร์ บุ่ง.....	61-63
วัดพระคริสตราชา เมืองคง.....	64-69
วัดนักบุญยอแซฟ บ้านหนองบัวลาย.....	70-75
วัดพระมารดาمارีอา บ้านโคกสี.....	76-77
วัดแม่พระถวาย พระภูมิในพระวิหาร บ้านหนองพловง.....	78-81
วัดนักบุญยอแซฟ หนองไม้டาย.....	82-86
กลุ่มคริสตชน ไร่วนานุรักษ์.....	87-90
(วัดน้อย นักบุญยօอากิมและอันนา)	
วัดพระเยซูลับคืนชีพชัยภูมิ.....	91-93
วัดนักบุญยอแซฟ หนองไม้งาม.....	94-96
วัดพระแม่อองค์อุปัถัมภ์ หนองหญ้าปล้อง.....	97-99
นักบุญเปาโลกลับใจ แก้งคร้อ.....	100-106
วัดมารดาพระผู้ไถ่ ท่าหินโงม.....	107-110
วัดแม่พระปฏิสนธินิรมล หนองหญ้าปล้อง.....	111-114
(แก้งคร้อ / หนองลังช์)	
วัดพระฤทธิ์พะ夷ชูเจ้า หนองบัวแดง.....	115-117
วัดมารีอามารดา พระศาสนจักร หนองพวง / กุจ.....	118-122
วัดบุญราคีทึ้งเจ็ดฯ คลองเจริญ.....	123-124
วัดพระเยชูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์ โโคกໄด.....	125-127
วัดพระภูมิราชย์ ป่องนคร บ้านท่าโภร.....	128
ศูนย์มารีย์สังเคราะห์ หนองบัวโคง.....	129
กลุ่มคริสตชน บ้านท่าแก้ง.....	130-132
วัดวัน�ามารีย์ บุรีรัมย์.....	133
คาಥอลิก นางรอง แม่พระนิจานุเคราะห์ / โรงเรียนมารีพิทักษ์.....	134-135
วัดพระฤทธิ์พะ夷พุทธิเวสส.....	136-137
วัดนักบุญยอแซฟ บ้านไทรทอง.....	138-141
วัดแม่พระคนกลางแจกล่ายพระธรรมทาน.....	142-151
(บ้านโคกปราสาท)	
เล่าด้วยภาพ พระสงฆ์ลังมณฑลครรราชลีมา.....	152-155

วัดแม่พระจักร์กุรด โคราช

ก้าวบวัดโคราชเป็นหัวใจ

ขึ้นต้นเช่นนี้เพื่อเป็นการนำเรื่องว่า ถ้าถือวัดโคราช เป็นวัดแรก เป็นหัวใจของมิลซังโคราช ก็จำเป็นต้องเริ่ม เรื่องด้วยประวัติความเป็นมาของมิลซังโคราชแต่แรกเริ่ม ซึ่งคงต้องเท่าความตั้งแต่การเดินทางของมิชชันนารีที่มา ถึงโคราช เพราะถ้าหากนับการเผยแพร่ธรรมที่แรกๆจะเริ่งๆ ที่ร้าบสูงโคราชอันได้แก่เขตลีค้า สูงเนิน บ้านหันอาจ เป็นที่แรกที่มีคริสตชนส่วนที่โคราชเองอาจจะมีคริสตชน ก็เป็นได้ เพราะเป็นหัวเมืองใหญ่ เพราะโดยปกติมักจะมี ชาวจีนหรือภูวนมาทำมาหากิน แต่ไม่มีเอกสารยืนยัน เหมือนที่บ้านหัน

คำขอร้องจากกรุงโรมเปิดประตูอีสาน

ในโอกาสที่พระสังฆราชดือปองด์ ผู้ปกครองมิลซังกรุงสยามเดินทางไปกรุงโรมเพื่อเข้าร่วมประชุม ลังคายนาวาติกันที่ 1 ปี 2413/1870 พระคาร์ดินัลผู้เป็น ประธานกระทรงเผยแพร่ความเชื่อขอให้ท่านทำ รายงานละเอียดเรื่องการเผยแพร่ศาสนาในกรุงสยาม รายงานแสดงชัดว่ามีแต่ที่ภาคกลาง พระคาร์ดินัลจึง

ขอร้องให้หาหนทางเผยแพร่สู่ภาคอีสาน

เมื่อกลับจากโรม ท่านดือปองด์ไม่มีโอกาสทำงาน ดังกล่าวพระราษฎร์แก่รัฐบาล 15 ธ.ค.2415/1872 อุปสังฆราชซึ่งต่อมาเป็นผู้สืบทตำแหน่งสังฆราชมิลซังสยามคือ พระสังฆราชหลุยส์ เวียร์ รู้เรื่องงานที่ทางกรุงโรมคาดหวังสู่ภาคอีสานดีจึงรับเรื่องงานนี้ ต่อ(กว่าจะได้รับ การแต่งตั้งต้องใช้เวลานานถึง 3 ปี คือปลายปี 2418/1875)

พระสังฆราชดือปองด์

ขึ้นแรกท่านสังฆราชเวียร์ได้ส่งคุณพ่อโปรดม

(PRODHOME) มิชชันนารีหันมุที่เพิ่งมาถึงอีสานได้ 2ปี ให้ไปประจำคุณพ่อแบร์โร (PARRAUX) ที่ปกครองดูแล สัตบุรุษที่อยู่อาศัย(กำลังสร้างวัด) ในปี 2419/1987 คุณ พ่อทั้งสองหัวหงส์ที่จะให้โครงการนี้สำเร็จ จึงได้เริ่มไปที่ แก่งคอย และตั้งที่พักนันที่รับสูงโครงการ ซึ่งเป็นที่พ่อค้า มักหยุดเดินทางพักแรมระหว่างสระบุรีกับโคราช ในไม้ข้า คุณพ่อ ก็ได้ตั้งกลุ่มคริสตชนขึ้นที่แก่งคอยนั่งเอง ซึ่งบาง พวกเป็นคนมาจากภาคอีสาน

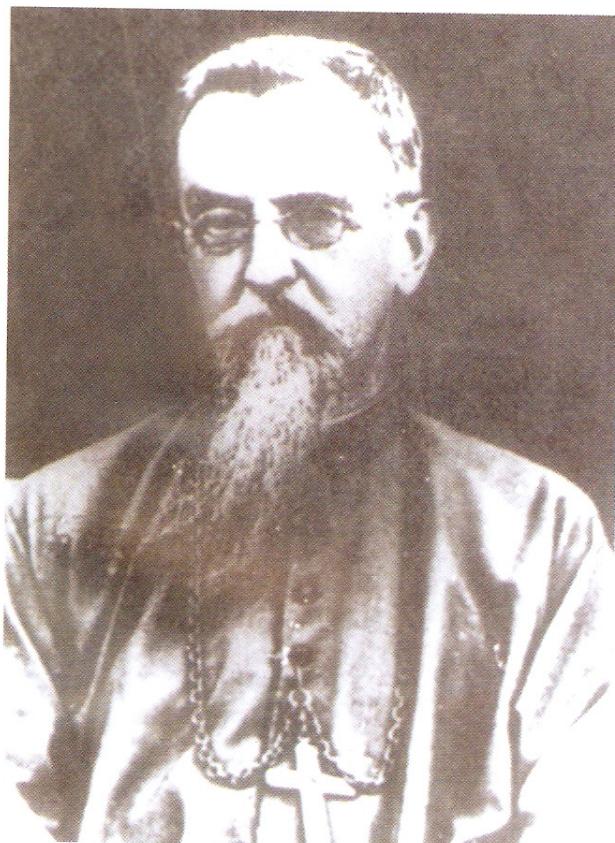
ต่อมา คุณพ่อโปรดม ก็ได้ย้ายไปอยู่ที่นั่นพร้อม เนื่องในปี 2423/1880 ที่แก่งคอยมีคริสตชนสำรองประมาณ 250-300 คน

โคราช....เปิดประกายสู่การแพร่ธรรมภาคอีสาน

ที่แก่งคอย คุณพ่อโปรดม ต้องประสบปัญหา มากมายที่น่าท้อใจ แรกสุดคือท่านเป็นไข้ป่าเนื่องจาก อาการชื้นเกินไป ปัญหาเรื่องโจรเรื่องไข้ไข้ ทั้งมีคนลอบ วางยาพิษท่านอีกด้วย ท่านได้สร้างโรงสวัสดิ์ทำด้วยไม้ไผ่ มุงหญ้าแฟก แต่ก่อนที่จะเลิกโรงสวัสดิ์มีคนมาลอบวาง เพลิงไหม้เสียก่อน

แม้เจอปัญหามากมาย คุณพ่อโปรดมก็ไม่ลดละที่ จะปรับปรุงพัฒนาสู่คริสตชนที่แก่งคอยของท่าน และ ไม่ลืมคำแนะนำที่ท่านสั่ง咐ราษฎร์ได้ให้ไว้ ท่านจึงขยาย งานโดยเดินทางต่อไปสู่ภาคอีสาน และกลับมาที่จะเลี่ยง อันตรายอันน่ากลัวผ่านป่าดงพญาไฟ(คงพญาเย็น)แล้วก็ มาถึงปะละเมะอันเป็นบริเวณของมวลเหล็กกับโคกอิฐุ่น ท่านได้หยุดที่นั่นและได้ประกาศพระวรสารไปด้วย แล้ว จึงเดินทางต่อไปถึงโคราช ในเมืองโคราชท่านได้รับการ ต้อนรับจากพ่อค้าชาวจีนเป็นอย่างดี (ความจริงท่านไม่ ใช่ธุรกิจคนแรกที่ได้มาถึงโคราช กล่าวคือในปี 2409/1866 หรือเมื่อ 15 ปีก่อนนี้ คุณพ่อมาเรต(MARTIN) พร้อมกับ คุณพ่อดาเนียล(DANIAL) และครูคำสอนได้ เดินทางจากหาดยะแแกซึ่งอยู่ในปราจีนบุรีมาถึงโคราชโดย ใช้เวลา 8 วัน พักที่ศาลาของวัดนอกเมืองเป็นเวลา 1 สัปดาห์แล้วก็กลับไป ท่านมาเพียงเพื่อจะทราบว่ามีความ เป็นไปได้หรือไม่หากจะมีธรรมทูตเข้ามาทำงานในภาค อีสาน)

การอยู่ที่แก่งคอยซึ่งมีอากาศชื้นและ กับการเดิน ทางผ่านป่าดงที่เต็มไปด้วยไข้นาชนิดจนถึงโคราช ทั้ง หมดเป็นการทำให้สูขภาพของ คุณพ่อโปรดมทรุดโทรม ลงอย่างมาก ท่านจึงต้องเดินทางกลับกรุงเทพฯเพราะหมัด แรง ขาดโลหิตดันหมอนถึงกับบอกว่าหมดหวัง คงมีชีวิต

(คุณพ่อโปรดม ต่อมาเป็นพระลังมราชาองค์ที่ 2 ของมิสซังลาก)

อยู่กิโมกีเดือน ท่านได้ไปรักษาตัวที่จันทบุรี 2-3เดือนท่าน ได้รักษาตัวเองอย่างเคร่งครัดโดยทานยาแก้อาเจียและ ยาคิวนินเท่านั้น เป็นที่น่าอศจรรย์เมื่อกลับมากกรุงเทพฯ ทุกอยู่อมรับว่าท่านหายจากโลกแล้ว การแพร่ธรรมในภาค อีสานจึงหยุดไประยะหนึ่ง

ล้มเพื่อลูกแพร่ธรรมที่ภาคอีสาน

มาถึงปี 2424/1881 เป็นปีแห่งการเริ่มก้าวใหม่ของ การแพร่ธรรมที่ภาคอีสาน พระคุณเจ้าเวร์มีความเห็นว่า การที่จะไปแพร่ธรรมที่ภาคอีสานโดยเริ่มจากแขวงใกล้ เดียงที่ไม่มีคนอาศัยและเป็นเขตที่ชื้นและ เป็นการเลี่ยง ต่ำชีวิตมิชชันนารีมาก และคงไม่ได้ผลคุ้มกับการลงแรง แต่เห็นควรจะเป็นสิ่งที่คือต้องมีคุณย์แพร่ธรรมที่ภาค อีสานเป็นการถาวร และสมัยนั้นเองมีข้าหลวงของพระ เจ้าแผ่นดินเป็นผู้ดูแลที่อุบลฯ(จ้าวพระมหาเทวะเด็ดจนหน่อ คำ) ทุกครั้งที่เสด็จมากรุงเทพฯก็มักประสูติจะพบธรรมทูต และสนทนากัน ท่านมักเปรยฯว่าถ้าธรรมทูตประสงค์ อย่างตั้งหลักแหล่งอยู่ในเขตปกครองของท่าน ท่านยินดี ต้อนรับ ทั้งนี้ เพราะคิดว่าถ้าคุณธรรมทูตต่างประเทศ ยินดีอยู่ได้กฎหมายไทยและให้อำนาจของข้าหลวง อำนาจ ซึ่งเสียงของท่านก็จะมีมากขึ้น

แต่จะเป็นด้วยเหตุผลใดก็ตาม ที่สุดท่านลังมาราช เวีย์ได้ตกลงใจที่จะเลือกเมืองอุบลฯ เป็นจุดศูนย์กลางงานแพร่ธรรมที่ภาคอีสาน

วันที่ 2 ม.ค. 2424/1881 พระคุณเจ้าเวีย์ได้แต่งตั้งคุณพ่อโปรดม และคุณพ่อชาเวียร์ เกโโก เป็นทางการให้เดินทางไปสำรวจถึงเมืองอุบลฯ ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางของการแพร่ธรรมในอนาคตของอีสาน คุณพ่อทั้งสองจะเป็นผู้ก่อตั้งมิลังชั่งเรียกว่า มิลังลา โดย คุณพ่อ โปรดม จะเป็นอธิการวางแผน ส่วนคุณพ่อชาเวียร์ เป็นผู้สอนคำสอนเมื่อ มิลังใหม่ กำลังจะก่อตัวขึ้น คุณพ่อโปรดม จึงได้รับแต่งตั้งเป็นอุปสังฆราชประจำภาคอีสาน

วันที่ 12 ม.ค. 2424/1881 คุณพ่อ กอสตังค์ ยังบปิตล์ โปรดม ผู้เป็นหัวหน้าคณะเดินทางครั้งนี้ อายุ 32 ปีและคุณพ่อชาเวียร์ เกโโก ซึ่งเป็นผู้ช่วย อายุ 26 ปี ครูเนตรทอง ผู้เป็นลัตตบุรุษวัดสามเสน กำลังฝึกงานอภิบาลก่อนที่จะมาเป็นพระสงฆ์ และผู้ช่วยอีกจำนวนหนึ่งได้ไปกราบลาท่านเวีย์ แล้วออกเดินทางโดยทางเรือไปจนถึงแก่งคอย ใช้เวลาเดินทางรวม 4 วัน

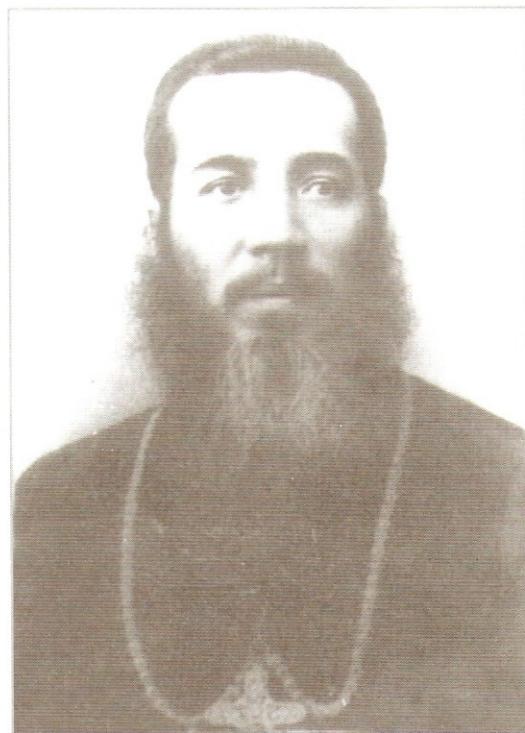
ขณะที่อยู่แก่งคอย คณะได้วางแผนเดินทางข้ามป่าดงดิบ ได้ชื่อมา 3-4 ตัว และเช่าวัวบรรทุกของ (ง้าต่าง) พร้อมกับคนขับสำหรับบรรทุกสัมภาระ ได้เริ่มออกเดินทางจากแก่งคอย 29 ม.ค. มาพักค้างคืนแรกที่

คุณพ่อชาเวียร์ เกโโก

คลองตะเคียนซึ่งเป็นหมู่บ้านคริสตังจำนวนราوا 30-40 คน แล้วเดินทางมาถึงโคราช เมื่อ 10 ก.พ. ผ่านไปชนบทขอนแก่น กาฬสินธุ์ กลาไสัย ร้อยเอ็ด ยโสธร อำนาจเจริญ และถึงอุบลฯ เมื่อ 24 เม.ย. เป็นการเดินทางไกลกินเวลา 102 วัน (อ่านในประวัติการเผยแพร่พระศาสนาในภาคอีสานฯ ของท่านนาย ถอดความโดยท่านอัครลังมาราชเกี้ยน เสมอพิทักษ์)

คร่าวๆ กิจกรรมที่อุบลฯ และลาว

พระคุณเจ้า ยอดฟ์ มาเรีย กีอัส

งานของธรรมทูตลงแรงที่อุบลฯ ครั้งแรกศูนย์กลางอยู่ที่บุ่งกะเทา(อาสนวิหารอุบลฯปัจจุบัน) ต่อมาย้ายไปทางอีสานตอนเหนือศูนย์กลางที่สองที่ใช้แพร่ธรรมคือบ้านคำเกี้ม(อยู่อัครลังมณฑลท่าเรในปัจจุบัน) และที่สุดก็เลือกหนองแสงเป็นศูนย์กลางแพร่ธรรมในเขตอีสานและลาว

เนื่องจากความยากลำบากในการเดินทางไปกรุงเทพฯ เพราะต้องไปรายงานกิจการต่างๆ ให้พระลังมาราช เวีย์ที่กรุงเทพฯ รับทราบความเจริญ ที่สุดวันที่ 24 พ.ค. 2442/1899 พระสันตปาปาเลโอิที่ 3 ได้ลงพระนามในหนังสือประกาศสถาปนา มิลังลา และได้แต่งตั้งพระคุณเจ้า ยอดฟ์ มาเรีย กีอัส เป็นพระลังมาราชบุกครององค์แรก

การตั้งวัดที่นั่นกระเสมา

จากบันทึกของ คุณพ่อร่องเดล ถึงพระลังมาราช

แปร์ออล ใจความหนึ่งเขียนว่า “ไม่นานต่อมาหมู่บ้านอิกแห่งหนึ่งชื่อบ้านหันอยู่ห่างจากสูงเนินไปทางเหนือประมาณ 8 กม. มีผู้มาเรียนคำสอนทั้งหมด 19 คนรอบครัว(85 คน) ในเขตเดียวกันของคริสต์ตั้งเก่าสมัยคุณพ่อโปรดม ซึ่งเคยประภาศพระศาสนานในเขตนี้มา ก่อน (2420-2423/1877-1880) ก่อนที่จะไปทำงานในประเทศลาว (บันทึกเอกสารอัครลังษ์มณฑลกรุงเทพฯ หน้า 157)

ที่ยกข้อความท่อนนี้มากกเพื่อเป็นการชี้ว่า คริสตชนน่าจะมีอยู่ก่อนแล้วบว

พระสังฆราชแปร์ออล

เวณบ้านหัน และอาจมีคริสตชนที่โคราชเองด้วยในช่วงที่คุณพ่อโปรดมผ่านมาพักที่โคราช ด้วยความร้อนรนท่านอาจจะได้สอนศาสนาที่โคราช และอาจมีคริสตชนที่นี่แล้วแต่ไม่มีเอกสารบันทึกเป็นหลักฐานให้เราได้รับรู้

การบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรถึงการตั้งกลุ่มคริสตชนที่โคราช มีการบันทึกว่า ในปี 2448/1905 พระคุณเจ้ากีอัลฟีความประเสริฐที่จะเปิดวัดอย่างถาวรห์ที่โคราชท่านได้แต่งตั้งให้ คุณพ่ออลแคล้ม เอ็กซ์โกฟฟอง (ANTHELME EXCOFFON) เป็นผู้เปิดวัดที่นั้น ซึ่งก่อนหน้านั้นคุณพ่อเคยคิดว่าจะใช้ชีวิตที่สังขสุหทั่วดเชียงยืน เมื่อพระคุณเจ้าได้บอกให้ท่านเตรียมตัวออกจากเชียงยืนในจดหมายฉบับหนึ่งของท่าน ท่านได้รับนายความรู้สึกลำบากใจในการที่ท่านจะต้องปรับตัวให้กลับไปเป็นธรรมทูตจากริบเช่นเดิมอีก ท่านเขียนเอาไว้ว่า “ถึงแม้ผมจะได้อ้อนwonพระคุณเจ้าไม่ให้ส่งผมไปนครราชสีมา ท่านก็ไม่ยอมฟัง ท่านตั้งใจจะส่งผมไปเปิดวัดใหม่ที่นั้น นี่เป็นยาขอมที่กลืนยาก....ลาก่อนเชียงยืน...ลาก่อนวัดที่ผมได้สร้างด้วยความยากลำบากและยังไม่เสร็จ... ลาก่อนคริสตชนที่ผมรัก ผมได้สร้างสิ่งเหล่านี้ให้ผู้อื่นใช้ ต่อไปผมจะไม่มีวัด ผมไม่ทราบว่าต่อไปนี้ผมจะมีวัดหรือเปล่าและจะมีคริสตชนหรือไม่ ผมจะต้องเป็นนายชุมพาบาลที่ปราสาทจากฝูงชุมพา จะเป็นธรรมทูตที่ไม่มีวัด ผมต้องเลี้ยงโดยเห็นแก่ความรักของพระเป็นเจ้า เพราะไม่ได้มากกเพื่อการนี้”

ในการรายงานประจำปี 2448/1905 พระคุณเจ้ากีอัลฟ์ได้รายงานเกี่ยวกับการเปิดวัดที่โคราชดังนี้

“จากอุบลฯ ไปโคราช ทางเรือต้องใช้เวลา 8 วัน ทั้งนี้เมื่อมีน้ำเต็มฝั่ง แต่จากกรุงเทพฯ ไปโคราชโดยรถไฟใช้เวลาเพียง 13 ชม. เท่านั้น ข้าพเจ้าจึงคิดอย่างจะตั้งคุณย์ที่พัก(proxo) สำหรับพวกคุณพ่อที่อยู่ทางภาคใต้(แขวงอุบลฯ และศรีสะเกษ) เพื่อท่านจะได้วัตถุปัจจัยที่ต้องการง่ายขึ้นและถูกกว่า”

กองเกวียน 3 เล่ม

ออกเดินทางจากหนองแสง 5 ก.พ. โดยมีคุณพ่อโปรดมเป็นผู้นำทาง มี คุณพ่อ ยัลแคล้ม เอ็กซ์โกฟฟอง และคุณพ่อเปรูดองเป็นผู้ช่วย ทั้งสองได้รับภาระมองหาให้เป็นผู้บุกเบิกตั้งคุณย์ศาสนาก里斯ต์ในจุดปลายเขตของมิลังนี(มิลังลาว) การเดินทางครั้งนี้ประสบความลำบากยิ่งนัก ก่อนถึงโคราชเพียง 20 กิโลเมตร วัว 2 ตัว หมดแรง ต้อง放กเกวียนแล่นหนึ่งวัวกับชาวบ้าน แต่ในที่สุดก็มาถึงโคราชเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2448/1905 การเดินทางจากหนองแสงถึงโคราชใช้เวลาถึง 41 วัน

(เล่าว่าก่อนการสร้างทางรถไฟสายกรุงเทพฯ-โคราช ธรรมทูตคณะแรកฯได้เดินทางจากอุบลฯ โดยใช้ทางเกวียนเป็นพาหนะ ผ่านทางที่ชุมชนเป็นหมู่บ้านและโคลนตม ท่ามกลางป่าเบญจิวยด้วยความยากลำบากเป็นเวลาถึง 16 วัน ระหว่างการเดินทางได้พบอุปสรรคต่างๆ เป็นต้น ความชื้นของคณะธรรมทูตถูกไขมอย ฉะนั้นทุกคืนต้องมา เมื่อได้ยินเสียงผิดปกติ ท่านเหล่านั้นจะร้องว่า “ขโมย!” โดยที่ยังไม่รู้ว่าขโมยหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อจะให้ขโมยซึ่งอาจจะมีจริงตกใจ เพื่อทำให้เกิดความอุ่นใจแก่คณะธรรมทูตเอง)

ในระยะแรกๆ ธรรมทูตขอที่พักที่บ้านกงสุล ผู้ร่วมเคลส(ปัจจุบันเป็นสำนักพระสังฆราช) ท่านได้พักอยู่ที่นั้นเป็นเวลา 2 เดือน ฝ่ายผู้ปกครองบ้านเมืองได้ต่อต้านธรรมทูตอย่างรุนแรง มีการห้ามชาวบ้านขายที่ดินให้ธรรมทูต มีการชี้ว่าจะฆ่าผู้ที่ฝ่าฝืน จนถึงเวลาที่พระสังฆราช

รูปสำนักมิสซังโคราชที่พัฒนาที่มีการปรับปรุงในระดับหนึ่งแล้ว

เจ้ายได้รับอนุญาตให้เชือที่ดินสำหรับท่านห้งสอง จึงได้
ปลูกที่พักสำหรับตนเอง

พระคุณเจ้ากีอัสได้บันทึกรายงานว่า “ในวันที่ 14
มิ.ย.2448/1905 คุณพ่อแอ็กซ์โกฟฟอง ได้ถวายมิสชา
เป็นครั้งแรกที่โคราช...คุณพ่อแอ็กซ์โกฟฟองเขียนบันทึก
ลงวันที่ 11 ส.ค. ว่า....ผู้มาฟังคำสอนกับข้าพเจ้ามี 3 คน
ข้าพเจ้าได้พยายามสอนข้อคำสอนสำคัญๆขึ้นดันแก่พวก
เขา มีคริสตังชาวอยุธยาคนหนึ่งมาตั้งหลักแหล่งที่โโค
กราดซึ่งอยู่ใกล้กับโคราช เขามาขอเก็บนาปรับศีลดังเดิม
และได้แจ้งคุณพ่อว่าเขาได้ล้างบาปเด็กคนต่างศาสนा
4 คน...กลุ่มคริสตชนสำรองกลุ่มแรกมี 10 คน ซึ่งมีเด็ก
รวมอยู่ด้วย 2 คน ได้รับศีลล้างบาปอย่างส่งในโรงสวัด
ของเมืองโคราชในวันเสาร์ศักดิ์สิทธิ์ที่ 14 เมษายน 2449/
1906

(ตามที่เบียนล้างบาปของวัดโคราชมีบันทึกว่า
มีการประกอบพิธีศีลล้างบาปแก่คริสตชนคนแรกเมื่อวันที่
21 มิ.ย. 2448/1905 และต่อมา ก็มีคริสตชนเพิ่มขึ้นเป็น
20 คน จาก 4 คน รอบครัว ในปี 2451/1908 มีคาಥอลิก
36 คน ได้รับศีลกำลัง)

เวลาเข้าเมืองประจำปีของมิลังลาวที่หนองแสงเดือนพฤษจิกายน 2449/1906 ได้ทำการฉลอง 25 ปีที่มีการมาแพร่ธรรมที่อีสาน (2424-2449/1881-1906) มีการสำรวจคริสตชนและมีรายงานว่าที่เขตโคราชมีคริสตัง 67 คน เป็นคนไทย ลาว จีน และคริสตังล่าร่อง 19 คน

คุณพ่อผู้รับผิดชอบเขตโคราช

2448-2451/1905-1908 คุณพ่ออัลแทล์ม แอ็กซ์โกฟฟอง เจ้าวัด คุณพ่อเปรูดอง เป็นผู้ช่วย

2450/1907 คุณพ่อละกอมบ์ พ่านมาช่วย

2452/1909 คุณพ่อเปเปโตร แอ็กซ์โกฟฟอง (พี่ชาย คุณพ่ออัลแทล์ม) เป็นเจ้าวัด (คุณพ่ออัลแทล์ม กลับไปเชียงยืน ส่วน คุณพ่อเปรูดอง ไปมิลังกรุงเทพฯ)

มิลังกรุงเทพฯมาตราแล็คราช

ในปี 2452/1909 ได้มีการตกลงระหว่างมิลังบางกอกกับมิลังลาว ให้ผู้ปกครองมิลังบางกอกมีอำนาจปกครองแขวงโคราชแทนชั่วคราว แขวงโคราชมีจังหวัดครราชลีมา บุรีรัมย์และชัยภูมิ เหตุที่ต้องทำดังนี้ เพราะ สมัยนั้นการเดินทางโดยรถไฟจากกรุงเทพฯไปโคราชใช้เวลาไม่ถึงวัน แต่จากหนองแสงต้องกินเวลาถึง 3-4 อาทิตย์ โดยทางเกวียน (ข้อตกลงชั่วคราวนี้อยู่นานถึง 50 ปี คือ จนถึงเวลาที่ท่านนาย ได้รับเอกสารคืนมาร่วมกับมิลังอุบลฯ เมื่อวันที่ 1 ส.ค. 2502/1959)

2453/1910 คุณพ่อร่องแดล เป็นเจ้าวัด

คุณพ่ออัลเฟรด มาเรีย เทโอฟิล ร่องแดล (เกิด 18 พ.ย. 2398/1855 ขาวเมื่อ 21 ก.พ. 2423/1880 อายุ 25 ปี ท่านเป็นนายความที่ฟรั่งเศสมาก่อน...อ่านได้ที่หนังสือ ประวัติพระศาสนจารถอาลกิไทย เชียนโดย คุณพ่อวีระศักดิ์ วนารจน์สุวิช หน้า 295)

มิลังลาวได้มอบที่ราชโคราชให้อยู่ในความรับผิดชอบของมิลังสยาม คุณพ่อร่องแดลได้ดูแลวัดโคราชและปราจีนบุรีด้วย เวลาหนึ่งเมืองโคราชเป็นหัวเมืองใหญ่และสำคัญที่สุดของภาคอีสาน ทางรถไฟซึ่งมีระยะทาง 250 กม. จากกรุงเทพฯถึงโคราชก็มีการสร้างต่อ ในไม่ช้าก็มีไปถึงอุบลฯ ชาวเมืองทั้งไทย ลาว เขมรและจีน มีประมาณ 10,000 คน

คุณพ่อร่องแดลใช้ชีวิตแพร่ธรรมช่วง 15 ปีสุดท้ายอยู่ในภาคอีสานและเมืองโคราชนี้เอง ในระยะไม่กี่เดือนท่านเห็น ว่าการดูแลบริหารทั้งสองแห่ง คือปราจีนบุรี

และโคราชไม่สามารถทำได้อย่างสม่ำเสมอ และอย่างมีผล ท่านจึงเลือกไปอยู่ที่โคราช และได้จัดสร้างวัดสาขาร่องด้วย บ้านเดี่ยว สูงเนิน บ้านหัน ซึ่งท่านปกครองเขตนี้อยู่ ท่านทำงานด้วย ความร้อนแรงอย่างหนัก บุคลคลที่น่ากลัวถึงอีกท่านหนึ่งเป็นครูคำสอนชื่อครูทัน ย้ายมาจากท่าแร่(อยู่ในเขตกรุงเทพฯ) ย้ายคริสตชนจากสกลนครมาท่าแร่ท่านตาม คุณพ่อ ร่องแดลมซึ่งงานคำสอนที่โคราชชาวบ้านเรียกว่าพ่อครูทัน เกิดที่จันทบุรี ได้ถึงแก่กรรมด้วยโรคหัวใจภายในเมื่อวันที่ 24 ก.ค. 2460/1917 ที่บ้านลาดบัวขาว อายุได้ 63 ปี คุณพ่อร่องแดลมีความนับถือท่านมาก และโดยอาศัยครูทันนี้เอง คุณพ่อร่องแดลมสามารถติดต่อกับหมู่บ้าน เป็นจำนวนมาก ท่านเป็นครูสอนชั้นเยี่ยม ตระเวนไปในแขวงโคราช ประกาศช่าวดีในทุกแห่งที่ผ่าน เมื่อมีกลุ่มนหนึ่งมั่นคง คุณพ่อร่องแดลมก็จะไปสอนคำสอนเพิ่มเติมให้ดีขึ้น แล้วท่านก็จะสร้างโรงสวัสดิ์ให้ และตามมาด้วยการล้างบาป ส่วนคุณพ่อร่องแดลมเองท่านได้ถึงแก่กรรมบนรถไฟเส้นทางกรุงเทพฯ-โคราช เมื่อ 9 มี.ค. 2470/1927

ปี 2455/1912 มีคาಥอลิกวัดโคราช 42 คน นับว่ามีจำนวนมากขึ้น ในระหว่างที่ท่านประจําอยู่ที่โคราช มีพระสงฆ์ที่มาช่วยที่โคราชเป็นช่วงๆ

คุณพ่อร่องแดล ปี 1910 - 9 มี.ค. 1927 (2453-1970)

คุณพ่อเปร์ร์วีย์ ปี 1911 (2454) ปีเดียว

คุณพ่อเบลล์ ปี 1920-1921 (2463-2464)

คุณพ่อไบเล

คุณพ่อเอสเตวัง

คุณพ่อเบอนัว นิโกรเลา

คุณพ่อโทมา (ไทย) ปี 1934 (2477)

คุณพ่ออัมไบรซ์โอล (ไทย) ปี 1936 (2479)

คุณพ่อโอลิเวอร์ ปลายปี 1936 (2479)

คุณพ่อเบอนัว นิโกรเลา ปี 1937 (2480)

คุณพ่อเลโอนาร์ด (ไทย) ปี 1939-1940 (2482-2483)

คุณพ่อลาร์เก 14 ก.พ. 1942-5 มี.ย. 1942 (2484-2485)

คุณพ่อเดอชังปี 5 ก.ย. 1942- มี.ย. 1944 ปลัด และเจ้าวัด มี.ย. 1944 - 31 ธ.ค. 1947

คุณพ่อพิจิตร กฤษณา ปี 1945-1947 (2488-2490)

คุณพ่อชิริล หัวใจ ปี 1949-1954 (2492-2497)

คุณพ่อเบร์ย์ ปี 1954-1978 (2497-2521)

ปี 1959/2502 มีสังชงอุบลฯถูแลครา

คุณพ่อบริส่อง 1 ส.ค. 1954-8 ก.ย. 1954
รักษาการณ์

คุณพ่อเล่อง 16 ก.ค. 1956- 18 มี.ค. 1957 ปลัด
คุณพ่อวังงาแวร์ 2 ม.ค.-ก.ค. 1959 รักษาการณ์
แทน คุณพ่อเบรย์

ในระหว่างสังคมโลกครั้งแรก 2457-2461/1914-1918 มีได้เกิดอะไรกระทบกระเทือนถึงวัดโคราช แต่ในระหว่างสังคมโลกครั้งที่ 2 (2482-2488/1939-1945) คนต่างด้าวทุกคน เช่น จีน ฝรั่ง ฯลฯ ต้องออกจากจังหวัดนครราชสีมา เพราะจังหวัดนี้อยู่ใกล้ล้านโขง จึงเราก็ทราบอยู่ว่าตั้งตัวอยู่ตรงข้ามสถานีรถไฟ ในตอนปลายสังคม เครื่องบินพันธมิตรได้มายังระเบิดสถานีลูกะระเบิด หลายลูกได้ตกลงที่ๆดินของวัด และถูกเครื่องบินพันธมิตรทิ้งระเบิดลงบนวัด แต่ไม่ได้ทำให้เกิดความเสียหายมาก ตามที่คุณพ่อโยเซฟ พิจิตร บันทึกไว้ว่า

“ในระหว่างสังคมโลกเมื่อปี 2488/1945 อาเจ็กซีโอ สุดใจ ได้ถูกระเบิดของพากอังกฤษ-อเมริกา และได้ถึงแก่กรรมทันที”

ในระหว่างยุคบุนนาค วัดได้ถูกลักขโมยลิ้งของคุณพ่อชีริลได้เขียนในบันทึกฉบับหนึ่งว่า

“ตั้งแต่ปี 1934 ถึงปี 1945 ทะเบียนต่างๆ ของวัดได้หายไปในระหว่างสังคม”

ในปี 2488/1945 ตามรายงานของคุณพ่อพิจิตร มีคาಥอลิก 113 คน ลังบานปูลูกของคริสตชน 5 คน เด็กที่ใกล้จะตาย 3 คน แต่งงาน 1 คู่ ตาย 4 คนและมีคินเตรียมลังบาน 1 คน

เล่าถึงโคราชาจากคนเก่าคนแก่

ลัมภานันท์ เมื่อ 24 ก.พ. 2539/1996

ย่าเจ้ง....เกิดปีชาล อายุ 85 ปี อยู่ตั้งแต่สมัย คุณพ่อรองแดล คุณย่าเล่าความจำว่าเป็นลูกของพ่อคล้ายค่าย แม่ซื่อบุญเป็นผู้บอกว่าได้ลังบานแล้ว พ่อแม่ลีกมาตั้งนานแล้ว ชีวิตอยู่กับวัดเพาะบ้านติดกับวัด มีปูร์ช้าง(คลองเล็กๆ) ข้ามปูร์ช้างถึงวัด

คริสตชนอยู่รอบๆวัด ในวัดมีการกันเขตระหว่างวัดกับพระแท่น คริสตชนทั้งไทยและจีนมีการแบ่งสัดและนั่งคนละฝั่ง แต่ก่อนเวลาไปวัดต้องห่มผ้าปกบ่า เพื่อเป็นการแสดงความเคารพ ก็เหมือนกับผ้าที่ชาวพุทธห่มไปวัด พระสงฆ์สามัญด้ำ วัดมีม้า ตามนั้นตาคงเป็นคนเลี้ยงม้า คุณพ่อจะใช้อะไรก็เรียก นักร้อง

ประจำวัดก็มี ใช้หีบเพลงเล่น การเข้าวัดเช้าวันไหนจะรับศีลมหาสนิทก็ต้องอดอาหารและน้ำ ลังปากลังคอให้สะอาด ทุกศุกร์ต้องถือศีลอดเนื้อ

สมัย คุณพ่อเทโโภานดูมาก ใช้เงินรายขนาดเท่านี้ก้อยตีเวลาตอบคำสอนไม่ได้ วัดกับบ้านคุณพ่อแบ่งกันคนละครึ่ง ที่เรียนอยู่ได้ถูน เวลาค่ำหลังตีพรหมถือสาร หลังกินข้าวก็เรียนคำสอน

วัดมีที่ดินมาก ที่บริเวณ ร.ร. อัสสัมชัญและ รพ. เชนต์แมรีปัจุบันแต่ก่อนเป็นนาให้เช่า ถึงเวลา ก็มาจ่ายค่าเช่าเป็นข้าวเปลือก ทางวัดก็เอามาดำเนินข้าวซ้อมมีอีมแม่ครูฉ่ายและแม่ครูเจียวเป็นหัวหน้า วัดและโรงครัวไก่ลอกัน มีหมูเลี้ยงเป็นคอก ช่วยกันหันหมากในตอนเช้า หมูที่เลี้ยงก็เป็นหังหมูใหญ่และหมูแม่วัว

ถนนหน้าวัดเป็นทรัพย์ มีหลุมบ่อสองข้างทางรกร จากวัดสมอยักษ์เป็นป่าแล้ว เริ่มแรกอยังไม่มีรถไฟ เครื่องบินเป็นแบบปีกสองชั้น ไม่มีไฟฟ้า ใช้ตะเกียงเจ้าพายุกับตะเกียงลองดอน

ลุงอิน ร่วมสมุห์ อายุ 73 ปี เดิมอยู่บ้านหัน เล่าตามความทรงจำว่า สมัยก่อน 50 ปีมาแล้ว คุณพ่อโภมาเป็นเจ้าวัด วัดโคราชเป็นวัดครึ่งตึกครึ่งไม้ วัดอยู่ชั้นบน คุณพ่อจะพักอยู่หลังวัดชั้นบน ใต้ถุนวัดมีครูพักมีห้องเรียน ตรงตันบันไดวัดมีห้องชั้ง มีโรงเรียนประถมซึ่งอ่าว โรงเรียนประชานาลวัดแม่พระ(ถึงปี 4 โรงเรียนเมรีเนรมิตวิทยา) มีคุณพ่อสอนคำสอน และมีครูนัด ยื้มหลี(กิมหลี)ใช้ภาษาไทยสอน

การที่มีวัดโคราชาเหตุหนึ่งก็เพราะเป็นทางผ่านรถไฟสมัยก่อนข้าวจึงต้องพัก ทำให้เกิดมีวัดขึ้น ลุงอินเล่าว่าท่านอัครลังษาราชเกี้ยนก์เคยมาพักที่วัด สมัยก่อนเวลาขึ้นรถไฟต้องเตรียมเสบียงอาหาร

สมัยต่อมาเห็นคุณพ่ออ้มโบซีโอ(เตี้ย) คุณพ่อนิโคลาส มีสอนคำสอนโดยหนังสือเป็นเล่ม เวลาหนึ่นเดือนหน้าวัดเป็นทรัพย์ รอบๆ เป็นป่า

คุณพ่อหลุยส์ นิโคลาส(MEP) เล่าถึงเหตุการณ์ในสมัยคุณพ่อชีริล ช่วงนั้นเป็นวัดหลังเดิม(ก่อนสมัย คุณพ่อชีริล มีวัดอยู่แล้ว คริสตชนก็มีมากพอสมควร) วัดสมัยนั้นก็มีการให้ใช้เป็นที่พักของคนเดินทางพักเมื่อเดินทางโดยรถไฟ สมัยนั้นมีวันละเที่ยว คนต้องอาศัยนอนตั้งข้ามสถานีก็มีบ้านหลอยหลังที่ได้ทำเป็นโรงเรม รวมทั้งวัดโคราชด้วย มักเรียกกันติดปากว่าโรงเรมเยชู(ไม่ได้หมายความว่าตั้งชื่อโรงเรมว่าเยชู แต่เป็นที่พักและเป็นของศาสนาก里斯ต์จึงเรียกเช่นนั้น) สมัยนั้นวัดใช้

เพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ที่โรงเรียนก็มีหอยิงโสเกนีด้วย
เวลาที่ คุณพ่อนิโคลาสมาร์โคราชเห็นคริสตชน
ประมาณสิบกว่าคนที่มาเข้าวัด มีเด็กเรียนคำสอน 4
คน คุณพ่อนิโคลาสให้ความเห็นว่าการที่คริสตชนน้อย
 เพราะมีการติดตามที่น้อยลง ที่ คุณพ่อนิโคลาสมาร์
 เพราะสัมยั้นน้มีการเปลี่ยนกันมาช่วยฟังแก้บ้าป สรับ
 เดือนกันไปเป็นประจำ คุณพ่อชีริล อธิการศัยดีต้อนรับ¹
 ทุกคนดีมาก

คืนโคราชให้มีสังฆอุบลฯแล 1 ส.ค. 2502/

1959 (สมัยพระคุณเจ้า บ้าย)

ปี 2492/1949 คุณพ่อชีริล เป็นเจ้าวัดมีคาಥอลิก
 192 คน

ปี 2497/1954 มีคาಥอลิกกว่า 200 คน

เมื่อ คุณพ่อชีริล ถึงแก่กรรม คุณพ่อเรอเน บริส
 ซอง คุณพ่อถาวร กิจสกุล ได้มาช่วยดูแลชั่วคราว จนถึง
 เดือนพฤษจิกายน 2497/1954 คุณพ่อมาเรือส เบเรย์ ได้
 มารับตำแหน่งเจ้าวัดที่โคราช

เมื่อคุณพ่อเบรย์ได้รับตำแหน่งเจ้าวัดโคราช

สืบต่อจากคุณพ่อชีริล มีเงินเหลืออยู่ในบัญชี
 657 บาท ตัวอาคารโบสถ์เก่าเพียงถูกดัดแปลงให้เป็นที่พัก
 คนเดินทาง และให้เช่ามีกำหนด 10 ปี สำหรับค่าเช่านั้น
 ผู้จัดการที่พักคือหلانชายคุณพ่อชีริล จ่ายล่วงหน้าไว้แล้ว
 วัดเกือบไม่มีรายได้อะไรเลย แม้จะมีบ้านอยู่ในที่ดิน
 หลายหลัง เพราะเจ้าของบ้านเหล่านั้นบอกว่าชำระค่า
 เช่าล่วงหน้าไปแล้วซึ่งก็เป็นความจริงสำหรับบ้านบางหลัง

ขณะนั้นที่ดินของวัดถูกบ้านหอยิงโสเกนีรุกร้าวเข้าสู่
 ไม่มีเหลือ เป็นบ้านเก่าๆเล็กๆรวมทั้งโรงเรียนใหญ่ๆและ
 ใหม่ๆอีกหลายหลัง เหตุเพราะในระหว่างสงครามครั้งที่
 สองไม่มีพระสงฆ์ประจำอยู่ที่วัดโคราช อีกประการหนึ่ง

- หลายครั้งถูกเรียกว่าโรงเรียนเบซู

พระสังฆราชเกลาดิอุส บ้าย

คือวัดโคราชตั้งอยู่ตругขามสถานีรถไฟในสมัยนั้นไม่มีถนน
 มิตรภาพสายกรุงเทพฯ-โคราช ตั้งนั้นทุกวันเวลาเย็นจะ
 มีคนโดยสารประมาณ 300 คน กระจายไปพักตามบ้าน
 และโรงเรียนเหล่านั้น หอยิงโสเกนีรา 30 คน หากินอยู่
 ในที่ของวัด บางคนก็พักอยู่ในเมือง สำหรับโสเกนีที่พัก
 อยู่ในโรงเรียนนั้น เมื่อพักอยู่สองสามเดือนแล้วก็กลับไป
 กรุงเทพฯ คนใหม่ก็เปลี่ยนกันมาแทน

พระสังฆราชโซเรงรูรະแครระคายถึงสภาพวัด
 โคราชอยู่บ้างเหมือนกัน ลิงแรกที่ต้องทำก็คือจัดการให้ที่
 ของวัดถูกด้วยหลักสุขวิทยา ซึ่งทุกๆคนก็ทำเช่นนั้น แต่

เจ้าของบ้านเหล่านี้ไม่ยอม
 ไป เพราะวัดไม่เป็น
 เจ้าของบ้าน ลักษณะเดียว

ในระยะแรกลูกของ
 คริสตชนไม่มาฟังคำสอน
 หรือมาກ็ไม่สู้ลม่ำเล慕 อุณ
 พ่อเบเรย์คิดอย่างมีใจ
 เรียนคาಥอลิกสำหรับสอน
 ลูกหลานคริสตชน แต่ไม่มี
 อาคารเรียน จึงหาวิธีโดย
 การเปลี่ยนสภาพโรงเรียน

โคราชซึ่งให้เช่ามีกำหนด 10 ปี ให้เป็นโรงเรียน ขณะนั้น ชั้นบันของโรงเรียมใช้เป็นที่พักคนเดินทาง ส่วนชั้นล่างมี คนเช่าอยู่ 11 คน คนเช่าพากนี้เมื่อเราขอให้ออกไปก็ไม่มี ใครยอมออกไปลักษณ์

คุณพ่อเบรย์ ได้ทำน้ำหวานขอท่านนักบุญ เอกอสเปดี (ST.EXPEDIT) ที่พึ่งของคนมีเรื่องเดือดร้อน และรับร้อน โดยลัญญาว่าจะถวายรูปตั้งให้ท่านรูปหนึ่ง เพราะต้องรับทำเรวๆ เรื่องโรงเรียนนี้ คุณพ่อเบรย์ได้ ติดต่อกับชิสเตอร์ 3 คณนาแมแล้วแต่ไม่ได้รับการตอบรับ และที่สุดมีคณะเซนต์ปอง เดอ ชาตร์ต์ สัญญาว่าจะมา ช่วยในปี 2499/1956 ขอเพียงมีอาคารเรียนให้ทางคณะ ล่อน มีฉันทางคณะจะไปที่อื่น วัดโคราชคงต้องรออีก หลายปีกว่าจะได้คนใหม่ เรื่องขอที่คืนจึงเป็นเรื่องด่วน มากที่สุด แต่ก็ไม่มีใครยอมออกไป

ในที่นี้เอง ชาวเวียตนามคนหนึ่งเพ้อญ่าศัยอยู่ ชั้นล่าง(ในที่เป็นวัดหลังเก่า)คงเป็นพระไม่มีใบต่างด้าว จึงกลัวจะขึ้นศาลและมีปัญหา จึงขอเงินและสัญญาว่า จะรับย้ายไปทันที คุณพ่อเบรย์จึงจ่ายเงินชดเชยให้และ ให้เข้าย้ายออกไป คนอื่นเมื่อเห็นคนหนึ่งออกไป คน เช่าอื่นก็ขอเงินค่าทดแทนบ้าง แล้วทุกคนก็ย้ายออกไป จึงมีเวลาพอเดี๋ยวรับนักเรียนร่วมกัน แล้ว และ ความจริงก็ว่างไม่มีคนอยู่ เพียงแต่ต้องมาปรับปรุงให้ เป็นโรงเรียนเท่านั้นเอง

เกิดเป็นโรงเรียนมารีวิทยา

ได้รีดให้นักชณະภายนอกของอาคารดังกล่าวในขณะ

นั้นคงต้องรู้สึกสังเวชใจแน่ เป็นต้นชั้นล่างที่มีคนเช่า ประเภทต่างๆ เป็นพ่อค้าแม่ขายกับปลาและตีนไก่ย่างบ้าง ช่างไม้ คนถีบสามล้อ ทุกคนอยู่อย่างสกปรก รอบ อาคารหลังนั้นเห็นแต่กองขยะ ห้องล้วม โถ่่งไส่น้ำฝน และเต็กๆ

ขณะนั้นคุณพ่ออาศัยอยู่ในบ้านเก่าหลังหนึ่ง ซึ่ง เราขอเชื้อคืนมาก่อนที่คณะเซอร์จะมาถึงลักษณ์อยู่

เจ้าหน้าที่ศึกษาธิการมีความเอื้อเฟื้อมา กอนุญาต ให้เราเปิดโรงเรียนโดยใช้อาคารนี้ แต่ขอให้เราสร้างโรง เรียนจริงๆขึ้นภายหลัง ขณะนั้นโรงเรียนมารีวิทยา ไม่มีล้านมีเล่น จึงจำเป็นต้องดำเนินการกับบ้านโนลเกนที่ ใกล้ๆนั้น เป็นยุคที่ต้องฟังห้องชั้นโรงเรียนขึ้นศาล ต้องใช้ เวลาหลายถึง 10 ปี มีคดีทั้งหมด 9 คดี คุณพ่อเบรย์เป็น จำเลยถูกฟ้อง 4 คดี เป็นโจทก์ฟ้อง 5 คดี และแพ้ 2 คดี

คดีทั้งหมดนี้รวมค่าไถโรงเรียมจากนายลิบ 50,000 บาท นางสังด 50,000 บาท นายมิ่ง 25,000 บาท ฯลฯ ต่อมากดีนายเทียม(ค่าท่านาย 5 คน ค่าชดเชย ค่าขนย้าย อาคาร ค่าแรงงานฯลฯ) ต้องใช้เงินรวมทั้งสิ้น 250,000 บาท ค่าใช้จ่ายทั้งหมดได้แจ้งให้ท่านโซเรนทราบด้วย

(คุณพ่อเบรย์มีความตั้งใจจะตั้งรูปนักบุญเอกอสเปดี ที่วัดหลังใหม่ แต่ท่านก็ย้ายก่อนสร้างวัดหลังใหม่)

รายงานของ คุณพ่อเบรย์ ชี้ว่า คณะคณีเซนต์ ปอล ช่วยวัดโคราชมากที่เดียว เพราะถ้าไม่มีเซอร์คณะ นี้กิจการหลายอย่างอาจจะไม่เกิดขึ้นก็ได้

● ประตุทางเข้าวัดโคราช/ร.ร.มารีย์ฯ

1.เนื่องจากมีการสอนคำสอนและอาศัยอิทธิพลของภคินี โรงเรียนได้มีส่วนช่วยให้วัดซึ่งเลื่อมโกร姆เป็นอันมาก ได้กลับฟื้นตั้งตัวได้ใหม่ โรงเรียนนี้ได้มีส่วนช่วยครูและนักเรียนหลายคนกลับใจด้วย

2.คลินิกเซนต์แมรีก็มีอิทธิพลมากพอสมควร แม้จะจำกัด แต่คลินิกนี้ทำให้พวกราเป็นที่รู้จักในฐานะผู้แทนพระศาสนาจักรคาಥอลิกในหมู่ชาวมุชุน และคนทุกชั้นนำในเมืองและตามทุ่งไร่ที่อยู่รอบข้าง

ที่สุดก็เจริญเติบโตเกิดเป็นโรงพยาบาลเซนต์แมรี โรงพยาบาลเอกชนที่มีชื่อด้านการรักษาของเมืองโคราช แห่งหนึ่ง(แม้ครั้งแรกจะมีโครงการสร้างวัดหลังใหม่ แต่โดยมิตั้งใจจะสร้างและที่ปรึกษาเห็นว่าโรงพยาบาลเป็นลิ่งที่สังคมต้องการเร่งด่วนกว่าวัด จึงมีการสร้างโรงพยาบาลเซนต์แมรี) โรงพยาบาลมีชื่อแม่พระเพรา คุณพ่อเบรียลถือตามความคิดของบรรดาคนบุญหลายท่านที่กล่าวว่า“จงห่วนพระนางมารีย์เกิด แล้วท่าน จะได้เก็บเกี่ยวองค์พระคริสตเจ้า”

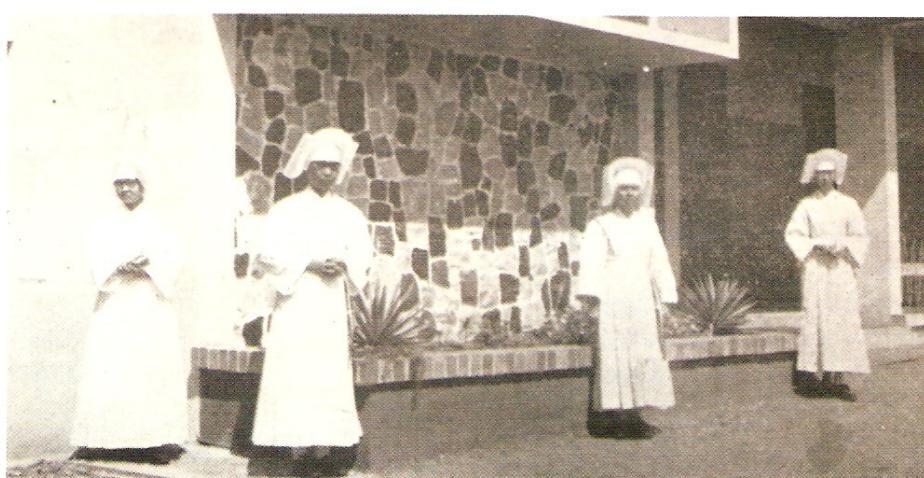
3.บ้านเซนต์แมรีบ้านที่อบรมดูแลเด็กหญิงคาಥอลิก และคนต่างศาสนานี้มาจากครอบครัวยากจน ไม่คิดมูลค่าใดๆ เด็กหญิงเหล่านี้ได้เรียนที่โรงเรียนมารีย์ฯ และมีโอกาส ที่ดีในอนาคต บางคนได้รับกระเสรียกการเป็นนักบวชในสถานที่แห่งนี้ด้วย

4.คณะเซนต์คาเบรียล คุณพ่อเบรียลได้เชิญมาทำงานที่โคราช ให้การอบรมเด็กชาย ได้มอบที่ดินเพื่อดำเนินการสร้างโรงเรียนโดยมีการทำสัญญาภายใต้เงื่อนไขที่มีท่านวังแวงแวร์ลงนามอนุมัติ (โรงเรียนอัสสัมชัญฯ จึงเกิดที่โคราช และคิชช์เก่าหลายคนประสบความสำเร็จ ในชีวิตและหน้าที่การทำงาน มีหน้ามีตาในสังคมและระดับประเทศ)

รับสถาปนาเป็นมิสชั่นโคราช

ขอเชิญแทรกช่วงนี้เพรา คุณพ่อเบรียล อัญในช่วงที่โคราชขึ้นกับมิสชั่นอุบลฯ และที่สุดได้รับสถาปนาแยกเป็นมิสชั่นต่างหาก อธิบายย้อนหลังเพื่อให้ไม่สับสน ดังนี้ มิสชั่นโคราชประกอบด้วย 3 จังหวัดคือ นครราชสีมา บุรีรัมย์ และชัยภูมิ แบ่งให้เราครุ่ร่า瓦ฯ กีบกับการปกครองคือ....

1. แรก สุด อัญ ใน มิสชั่นสยามเพรา ประเทศไทย ได้รับสถาปนาเป็น มิสชั่นเดียว ดูแลทั่วประเทศ
2. ขึ้น กับ มิสชั่นลาว หลังจากการแพ้วธรรมของ

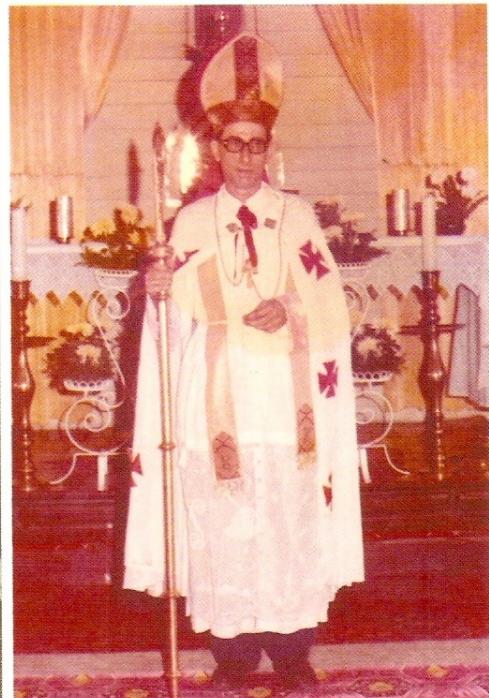
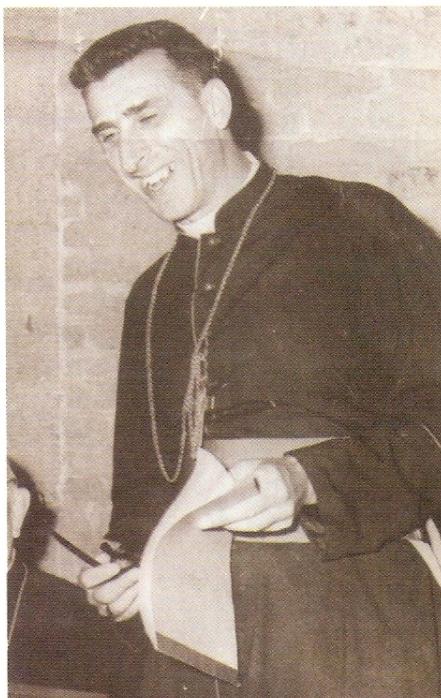

คุณพ่อปีร์ดม และคุณพ่อเกโกร สู่อิสานและเขตประเทศลาว และพัฒนาสู่การตั้งกลุ่มคริสตชนมากมายในเขตภาคอีสานและประเทศลาว ที่สุด 24 พ.ศ.2442/1899 พระสันตปาปาเลโอดี 13 ได้ลงนามประกาศตั้ง มิสชั่นลาวโคราชกึ่งขึ้นอยู่กับมิสชั่นลาวด้วย

3.ขึ้นกับมิสชั่นสยาม/บางกอก เนื่องจากการเดินทางจากหนองแสงถึงโคราชกินเวลา 3-4อาทิตย์ แต่จากกรุงเทพถึงโคราชใช้เวลาไม่ถึงวัน ทางมิสชั่นลาวจึง

ฝากเขตโคราชให้ทางกรุงเทพฯดูแลชั่วคราว ตั้งแต่ปี 2452-2502/1909-1959 โคราชจึงอยู่ในความรับผิดชอบของกรุงเทพฯ 50 ปี

4.ขึ้นกับมิสชั่นอุบลฯ ปี 2496/1953 มิสชั่นอุบลฯ แยกเป็นมิสชั่นต่างหากจากท่าเร่ ช่วงนี้สังฆ์ทางอุบลฯ นำช่วยดูแลคริสตชนที่เขตโคราช

ท่านวังงาแวร์ สังฆราชองค์แรกของมิสชั่นโคราช

5.romoได้สถาปนาเขตสามจังหวัดนี้เป็นมิสชั่นโคราช เมื่อ 22 มี.ค. 2508/1695 โดยมีพระสังฆราชวังงาแวร์เป็นประมุขขององค์แรก (ทั้ง 4 มิสชั่นอีสานได้รับสถาปนา เป็นสังฆมณฑลเมื่อ 18 ธ.ค. 2508/1965)

สมัยคุณพ่อเปรโตร ประยูร นาวนวงศ์

นักเรียนต้อนรับท่านนาย ท่านวังงาแวร์

(ลงฟังสังฆมณฑลจันทนบุรี)
ปี 2521/1978

คุณพ่อเบร์ย์ ออย เป็นเจ้าวัดที่โคราช 23 ปี จนถึงปี 2521/1978 ท่านได้ย้ายไปประจำที่ปากช่อง คุณพ่อประยูร ได้มาเป็นเจ้าวัดแทนเมื่อ 12 เม.ย. 2521/1978

เนื่องจากวัดเก่ามีสภาพทรุดโทรมมาก ทางสังฆมณฑลผ่านทางสังฆราชและที่ปรึกษาจึงอนุมัติการสร้างวัดใหม่ วางศิลาฤกษ์เมื่อ 10 ก.พ. 2522/1979 ประ诞ในพิธีคือท่านพเยาว์ มนีทรัพย์ มีคนสำคัญทาง

พระคุณเจ้ากำลังให้โอวาท แก่สัตตบุรุษของท่าน

พระลั้งพระราชและพระสงฆ์กำลังถวายสหบุชา มิลซชา

ศาสนานะและบ้านเมืองมาร่วมด้วย เช่น ท่านวังงาเวร์ ผู้ว่าราชการจังหวัด(ในสมัยนั้น)ฯลฯ

งานก่อสร้างใช้เวลา 2ปี เลิกเปิดเมื่อวันที่ 14 ก.พ. 2524/1981 ท่านพเยาว์ มนีทรัพย์ เป็นประธานในพิธี และสมณฑูตว่าติกันประจำไทยในสมัยนั้นก็ให้เกียรติมา ร่วมพิธี วัดหลังใหม่ได้รับการสถาปนาเป็นอาสนวิหาร ประจำสำนักงานคริสต์ศาสนาโรมันโรมันคาทอลิก ใช้ชื่อว่า อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองลูร์ด

คุณพ่อประยูร ดูแลทั้งวัดและโรงเรียนร่วมกับ เชอร์คุณะเซนต์ปอลฯ ได้มีการพัฒนามากมายไม่ว่าจะ เป็นด้านอาคารสถานที่ หรือด้านสัตตบุรุษ ด้านโรงเรียน จากการบริหารของเชอร์คุณะเซนต์ปอล เป็นที่ยอมรับ

ของประชาชนด้วยดีตลอดมา และมีแนวโน้มว่าจะดีขึ้น เรื่อยๆ ดูจากจำนวนนักเรียนที่มากขึ้นตามลำดับแต่ละปี แสดงถึงความไว้วางใจของผู้ปกครองที่เชื่อใจในการดูแล บุตรหลานของตนที่โรงเรียนนี้

คุณพ่อที่รับตำแหน่งปลัดตามลำดับ.....คุณพ่อสมสุข แดงเดช

คุณพ่อโอมล บัณฑิต ประราศรี

คุณพ่อเปปอล อารثر พัฒนภิรัมย์

คุณพ่อเมค้าแอล เนลลี่ยา วาปีกัง

คุณพ่อ约翰 ลุเทพ วนพงศ์ทิพาก

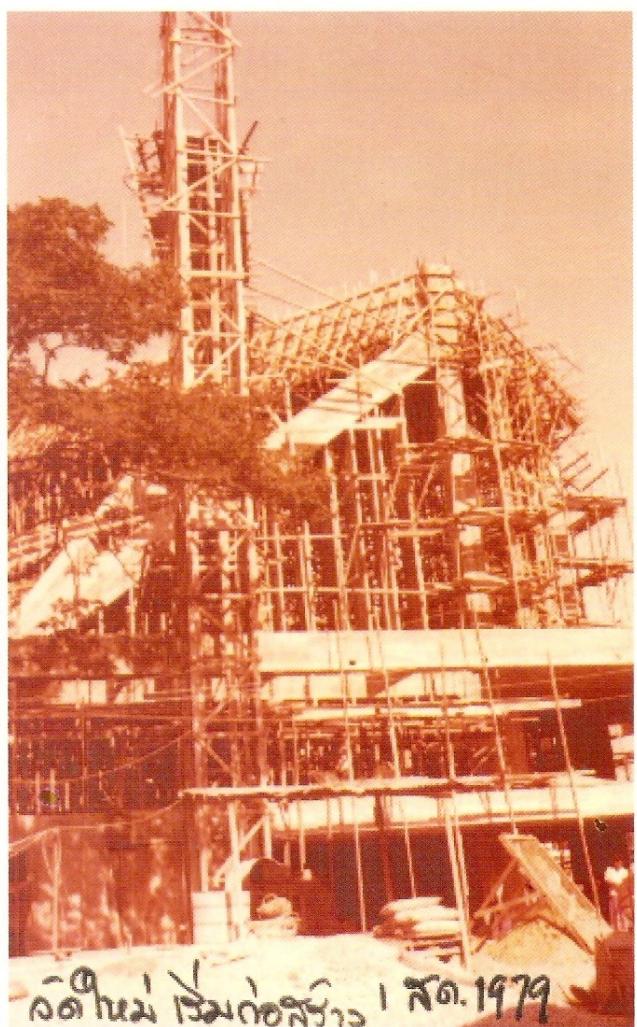
สมัยคุณพ่อเปรโตร สุรินทร์ ประสมผล (ลงนาม
มิลซังจันทบุรี)

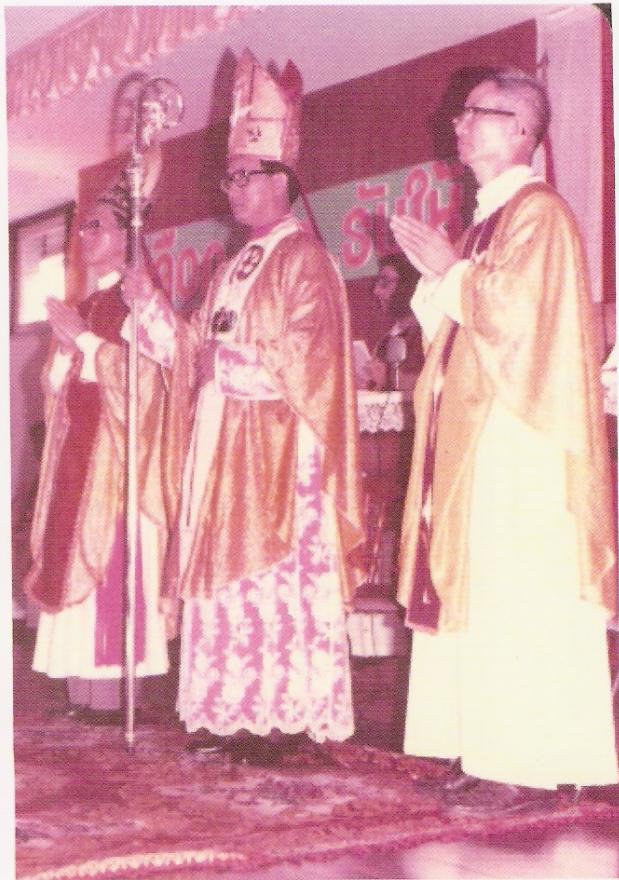

คุณพ่อเบร์ย ในวัดเก่า

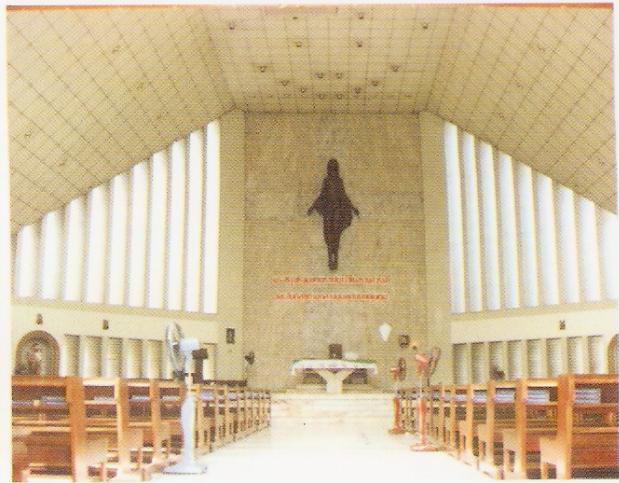

ก่อตั้ง 1956-1980

พระคุณเจ้าพเยาว์รับการอภิเชกเป็นพระลังษะราชเมือง 3 ก.ย. 2520

ปัจจุบัน คุณพ่อสุรินทร์เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อประยูร
ปี 2539/1996 คุณพ่อการลิมี ประสาท ใหม่เพียรวงศ์ เป็นปลัด
ปี 2541- พ.ศ. 2543 /1998-200 คุณพ่อเอกุสติน เบรอมปรี วาปีโล เป็นปลัด
ปี 2543 คุณพ่อเปรโตรสมบัติ ประทุมปี เป็นปลัด

หมายเหตุ

วัดโคราชมีการพัฒนาทั้งในด้านวัตถุ และด้านกิจกรรมทางอภิเษกมาเป็นลำดับ สมกับการเป็นอาสนวิหาร ที่สามารถเป็นตัวอย่างให้กับวัดอื่นๆ ในลัง柵มณฑล โดยเฉพาะการพัฒนาด้านโรงเรียนที่มีคุณะนักบัวหฤทัยคุณะ เช่นเดียวกันฯ ที่เป็นกำลังหลักสำคัญช่วยเหลือให้กิจการโรงเรียนเป็นที่ยอมรับในลัง柵 สามารถผลิตบุคคลที่มี คุณภาพรับใช้ลัง柵ได้อย่างดีเสมอมา

สภาพคริสตชนอาศัยพากงานความเป็นอยู่เป็นลักษณะลัง柵เมือง ที่มีความหลากหลายดังสภาพเมืองทั่วๆไป วันอาทิตย์ร่วมทั้งมิสซาเช้าและเย็นมีคริสตชนมาร่วมพิธีกว่า 400 คน.

วัดนักบุญ约翰 บ้านหัน

เล่าฯ

แต่ก่อนเรียกหมู่บ้านนี้ว่า “บ้านหันยางเด้ง อ.จันทึก” จากเอกสารประวัติของกรุงเทพฯโดย คุณพ่อร่องแดล (Rondel)เขียนว่า คุณพ่อโปรดม เดยประการศาสนานในเขตนี้มาก่อน ปี 1877-1880(พ.ศ. 2420 - 2423) จึงมีแนวโน้มว่ามีลูกหลานคริสตชนเก่าอยู่ในหมู่บ้านนี้ ก่อนที่คุณพ่อโปรดม จะไปทำงานที่ประเทศไทย

คุณพ่อร่องแดล ก่อนที่จะเล่าถึงบ้านหันต้องเริ่มประวัติที่ คุณพ่อร่องแดล เกิด 18 พ.ย.1855(2408) บวช 21 ก.พ.1880(2433) มาミลังสยาม 31 มี.ค. 1880(2433) มีโอกาสไปทำงานที่มิลังลาว ป่วยก็กลับมาไทย ตายบนรถไฟที่อยุธยา ขณะที่จะเดินทางไปกรุงเทพฯ 31 มี.ค. 1927/2470 ศพผึ้งอยู่ใต้อาสนวิหารอัสสัมชัญ

ปลายปี1899/2452 มิลังรามอบที่รับโคราชให้มิลังสยาม มีการแบ่งมิลังสยามออกเป็นสองแห่งคือ กรุงเทพฯ และท่าเรือหนองแสง

ปี 1910/2453 สังฆมูลพลโคราชขึ้นกับอัครลังษ

มูลพลกรุงเทพฯ คุณพ่อร่องแดล ได้รับมอบหมายให้ดูแลลังมูลพลโคราช (ดูปราจีนด้วย) ในเวลานั้นโคราชเป็นหัวเมืองใหญ่และสำคัญที่สุดของอีสานไม่นานก็มีทางรถไฟไปอุบลฯ ชาวเมืองมี ไทย ลาว เขมร จีน แต่คุณพ่อเห็นว่าปราจีนอยู่ไกลจากโคราชมาก ท่านตัดสินใจเลือกอยู่ที่โคราช และสร้างวัดสาขาต่างๆขึ้นที่บ้านเหล่าสูงเนิน ซึ่งยังมีลูกหลานคริสตชนอยู่ในปัจจุบัน

บ้านหัน

จากการดูแลของคุณพ่อร่องแดลถึงสังฆราชเปรอสเล่าถึง “มีโรคระบาดหิวหาร” ไข้ทรพิษมีคนตายกันมาก ชาวบ้าน กลัวออกจากบ้านหนีเข้าป่า” คุณพ่อร่องแดลประการช่าว ดีตามหมู่บ้านต่างๆ มีหลักฐานอยู่ในหนังสือพระราชกิจจานุเบกษา ปี1914/2557 ระบุที่พักสอนคำสอนศาสนาคริสต์ มี บ้านหัน บ้านเหล่า บ้านหัวยหิน (ปัจจุบันไม่มีคริสตชน) และบ้านลาด

บัวขาว (ไม่มีคริสตชนแล้ว) จดหมายเล่าไว้วันอาทิตย์ที่ 2 มี.ย. พบผู้แทนลาว 20 คน จากหมู่บ้านใหญ่ที่สูงเนิน เป็นสถานีรถไฟสถานีที่ 4 จากโคราช 30 ก.m. รุ่งขึ้นจึงล่งคนเปลี่ยนสอนไปคนหนึ่ง (น่าจะเป็นครูตั้ม/หัน)

วันพุธที่ 6 มี.ย. คุณพ่อร้องเดลไปสูงเนิน พบว่ามีผู้ที่สนใจศาสนาเป็นจำนวนมากอาทิตย์ต่อมา มีตัวแทนคนลาวมาอีก 7 คน ช่วงนั้นคุณพ่อเอเตียนกลับมาจากกรุงเทพฯ จึงได้ไปหมู่บ้านนั้นเพื่อสืบและพบปะชาบ้าน ที่สุดคุณพ่อร้องเดล ตัดสินใจสร้างวัดน้อยชั่วคราวและให้คุณพ่อเอเตียนประจำ แรกสุดมี 17 ครอบครัว ต่อมาเพิ่มเป็น 56 ครอบครัว ประมาณ 241 คน ต่อมาหมู่บ้านอีกแห่งหนึ่งชื่อบ้านหัน ห่างจากสูงเนินประมาณ 8 ก.m. มีผู้มาเรียนคำสอน 19 ครอบครัว ประมาณ 85 คน จำนวนในนี้มีลูกหลานคริสตชนสมัย คุณพ่อโปรดด้วย จึงพูดได้ว่า ผู้บุกเบิกวัดบ้านหันอย่างเป็นรูปธรรมทางการคือ คุณพ่อร้องเดล กับครูตั้ม (ครูหัน) เป็นเณรลีกจากจันทบุรี คุณพ่อร้องเดลส่งมาจากการ

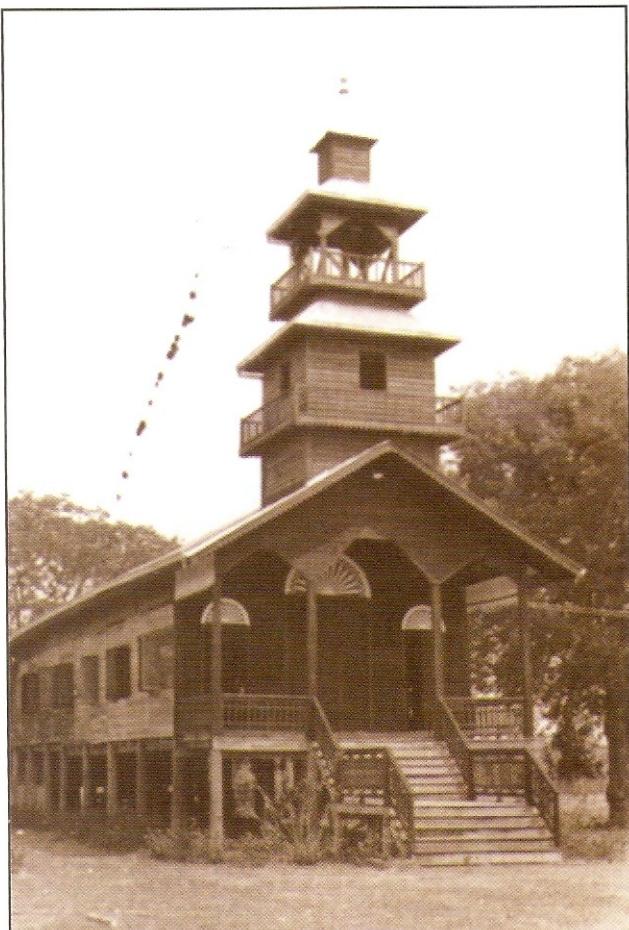
ครูตั้มเคยเป็นครูคำสอนคริสตังค์สำรองจากทำเเร่ปี 1884/2427 ตายที่ลาดบัวขาว ศพฝังที่บ้านหัน (ชาวบ้านยืนยันว่าต่อมากล้าติพีนองได้มาชุดย้ายไปทางจันทบุรีแล้ว) ทำงานนานถึง 25 ปีในเขตนี้ (ปี 1927/2470) จึงเป็นช่วงเวลาของนายมัง ครีสระและนายแทเม ขุนศักดา ผู้บุกเบิกคริสตชนบ้านโนนแก้ว ทั้งคู่เคยมาที่บ้านหัน คุณพ่อร้องเดลเริ่มเข้าสอนคำสอนที่บ้านหัน พร้อมครูตั้ม มีการล้างบาปหมู่ครั้งแรกปี 1913 / 2456 60 คนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ (ในบัญชีล้างบาปวัดโคราชเลขที่ 155 ครูตั้มล้างบาปเด็กที่ใกล้ติดที่บ้านหัน 12 เม.ย. 1913 / 2456)

19 ต.ค. 1913/2456 คุณพ่อร้องเดล ล้างบาปครอบครัวหนึ่งจากบ้านหัน 5 คนที่วัดโคราช 1 พ.ย. 1913 / 2456 ที่โรงสวัดบ้านหัน มีการเข้าพิธี “ยินดีพันอำนาจผิร้าย” (ศีลล้างบาป) 9 ครอบครัว ผู้ใหญ่ 38 คน เด็ก 22 คน จึงนำที่จะมีโรงสวัดหรือสถานสอนศาสนาที่ระบุไว้ในกฎหมายแล้ว (วัดหลังแรก) 1914 / 2457 มีล้างบาปอีก 12 คน 1915-1922 (2458-2465) คุณพ่อร้องเดล และคุณพ่อ(es) เติง โปรดศีลล้างบาปบ่อยๆ เล่าไว้บ้านหันสมัยนั้นอุดมสมบูรณ์ ชาวบ้านเรียกตัวเองว่า เป็นลาวใน

โคราชเที่ยวไปดูแล นอกจากคุณพ่อร้องเดลและคุณพ่อ(es) เติงแล้ว ยังมีปลัดวัดโคราชองค์อื่นๆ เที่ยวไปดูแลด้วย จากการสอบถามชาวบ้านมีบังคนได้ยินเชื่อคุณพ่อมาดูแล แต่ก็ไม่ประวัติหรือบทบาทสำคัญ คุณพ่อ(es) เติงเป็นเจ้าวัดบ้านหันคนแรกปี 1917 / 2460 ไม่มีประวัติมากนักจากการสอบถามชาวบ้าน ชาวบ้านเล่าว่ามีครูคริสตชนมากับคุณพ่อ จำชื่อที่เรียกันว่า ซีฟราวาลซึ่อ ครูน้อย ครูจากนครซัยศรีซึ่อครูผ่อง เป็นผู้หญิง คุณพอก็ช่วยสอนด้วย ใช้ต้นวัดเป็นโรงเรียนเป็นไปได้ว่ามีโรงเรียนแล้ว (ที่ลีคัวลงชาวบ้านเล่าว่ามีที่ดินมีวัดน้อยหลังแรก มีนาโรงสีและห้องแถว 11 ห้อง ของคุณพ่อซึ่งแบ่งให้เช่าด้วย)

สมัยคุณพ่อ(es) เติง

เป็นเจ้าวัดปี 1924-1930 (2467-2473) มี คริสตชนมากกว่า 20 หลังคาเรือน มีโรงสวัด 6 ห้อง (วัดหลังที่ 2) เปิดวัดก็เปิดโรงเรียนด้วย ประมาณปีที่ 1-4 ผู้อาวุโสของหมู่บ้านเล่าว่ายังจำชื่อครูได้ เช่น ครูสีดา ครูกิมยิด ครูเอนริน (ต่อมาเป็นพระสงฆ์ของจันทบุรี) คุณพ่อเป็นครูใหญ่ เรียนที่ได้กุนวัดน่าจะเป็นโรงเรียนอย่างเป็นทางการ

สมัยคุณพ่อ(es) เติง

บ้านหันแรกๆ ไม่มีเจ้าวัดประจำ มีพระสงฆ์จาก

สมัยคุณพ่ออันໂបຣซีโอ (คุณพ่อเตี้ย)

เป็นเจ้าวัดปี 1937-1942 (2474-2485) มีชิลเตอร์ ใจกลางเมืองเตียงาน ผู้อาวุโสของหมู่บ้านยืนยันว่าได้รับเรียก “แม่มาการิตา กับแม่มาเรียม วงศ์รุ่ง (อธิการ) พระลังษราชแปรอสเศยามบ้านหันเพื่อโปรดศีลกำลังชาวบ้านนำช้างไปรับจากสถานีรถไฟแห่งเข้าหมู่บ้าน ปี 1935-1936(2435-2436) เห็นว่าที่ลีคิ่วไม่มีผู้สนใจศาสนาคริสต์ จึงรื้อวัดที่ลีคิ่วมาสร้างที่บ้านหัน (วัดหลังที่ 3 ถือว่าเป็นวัดหลังแรก เพราะวัดหลังที่ 1 และ 2 น่าจะเป็นรูปของโรงสวัสดิการกว่า) ใช้เกวียนไปโยกย้ายขึ้นมาด้วยความยากลำบาก สร้างเป็นโรงสูงมีห้องลังสวยงาม ชั้นล่างใช้เป็นห้องเรียนโรงเรียนชื่อ “โรงเรียนประชานาลงบุญยอแซฟ” ใช้ได้ถูกบ้านคุณพ่อและบ้านชิลเตอร์ก่อน สุดท้ายใช้ได้ถูกวัดเป็นห้องเรียน มีชิลเตอร์คลองเตย สอนกับครูธรรมราวาล ที่ชาวบ้านจำได้คือ ครูเนริน (ต่อมาบวชเป็นพระสงฆ์ของลังนมนหลวงจันบุรี) ครูเจริญ ลาดบัวขาว ครูสม ศรีสุระ ครูดี หัวใจแดง

ปี 1940/2483 เกิดสังคมอินโดจีน มีการเบียดเบี้ยนศาสนา รู้ข่าวว่าจะมาจับพระสงฆ์ ครูเจริญ ลาดบัวขาวจึงพา คุณพ่อໂบຣซีโอหนีจากบ้านหันไปกรุงเทพฯ พับลังษราชเบรอล

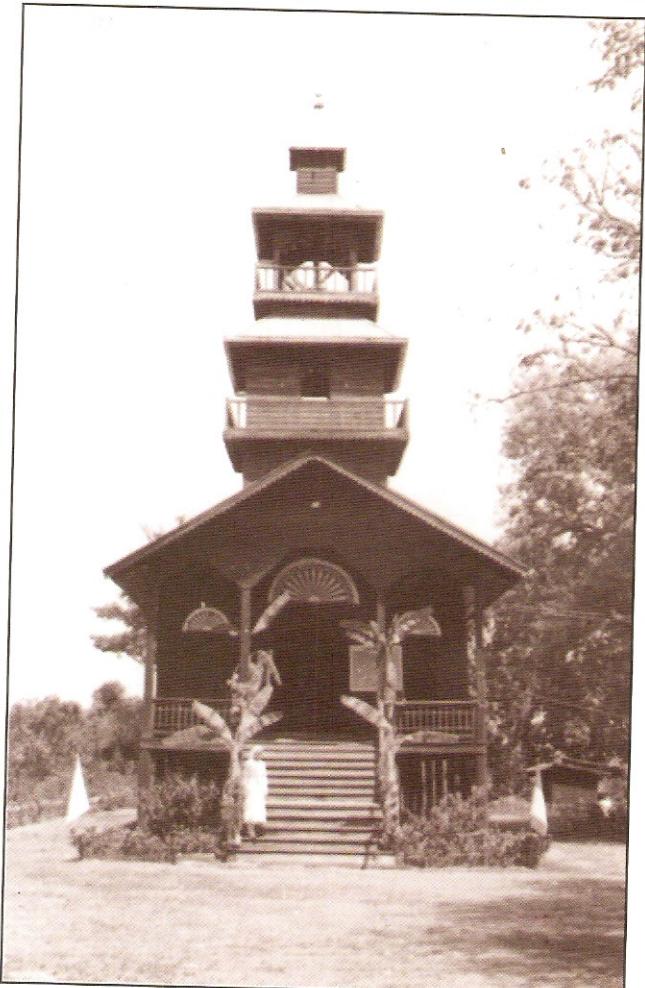
3-4 ม.ค. 1941/2484 มีข่าวจากอำเภอว่า “อาจมีการจับกุม” มีการประชุมผู้ใหญ่บ้านที่อำเภอและย้ำว่าให้ทิ้งศาสนาจะ ถ้าไม่ทิ้งจะมีเรื่องหัวไชยกุมารมาประชุมชาวบ้านให้ทิ้งศาสนา แต่ทุกคนไม่ยอม

5 ม.ค. 1941 / 2484

คุณพ่อนิโคลา (ชุนกิม บุญเกิด กิจบำรุง) เจ้าวัดบ้านโนนแก้วมาบ้านหัน เป็นวันฉลองพระยาสามองค์ (พระคริสต์ประจำจักร) ตีระฆังเรียกคนมาวัด ตามากับชาลิน จะไปส่งคุณพ่อที่สถานีโคลกสะอะด แต่คุณพ่อขอเวลาที่ลีคิ่วเพื่อจะเจรจาภัยอำเภอ เพราะเห็นว่าเป็นคนบ้านเดียว กัน แต่ถูกจับทันที และที่สุดก็มาจับชาวบ้าน

เป็น 2กลุ่ม คือกลุ่มที่กล่าวว่าทำผิดและกลุ่มที่จับไปเพื่อเอาไปเป็นพยานเท็จ วัดถูกยึดและมีคนขึ้นไปตัด根 เช่นทึ่ง (เรื่องการเบียดเบี้ยนมีในหนังสือสืบพยาน เพื่อขอแต่งตั้งคุณพ่อนิโคลาเป็นบุญราศรี)

ปี 1943/2486 คุณพ่อ Laris เกิดขายโรงสวัด วัด

ให้กับศึกษาชำนาญตามคำสั่งของลังพระช เหลือที่ไว 1 ไรเพื่อเป็นโรงสวัด ซึ่งที่มีการเบียดเบี้ยนมี นายต่วน นางปอย ลาจันทึก เป็นผู้เฝ้าวัด มีข้อมูลมากไม่ของวัด เอาเหล้าเลื่อนมาซ่อนไว้และกล่าวหา มีการกลั่น แกลงคริสตชน ห้ามตีระฆัง ห้ามเข้าวัด บังคับให้ใส นาตร ปี 1949 / 2492 คุณพ่อชริล หัวใจ คุณพ่อเบรย์ คุณพ่อลืออง มาเยี่ยมกลุ่มคริสตชนและมีลิชาที่บ้าน ยายยอด ลาดจันทึก มีการส่งลูกหลวงให้ไปเรียนที่โคราช เมื่อเหตุการณ์ส่งบลง มีการขอได้ที่ดิน 14 พ.ค. 1959 / 2502 คุณพ่อลาเก ชื่อคืน ชาวบ้านหลายคนได้ถวายที่ ให้วัดด้วย รวมทั้งที่ของนางม่วง พลศักดิ์ ซึ่งหนีไปช่วง ที่มีการเบียดเบี้ยน ท้าวไชยภูมาร (ผู้ใหญ่บ้าน) ได้เสนอ ให้เป็นของวัดด้วย

ผู้รับผิดชอบต่อฯ มา ใช้พระสงฆ์จากโคราชดูแล โดยมีผู้ผลัดเปลี่ยนกันไปดูแลคือ คุณพ่อลาเก คุณพ่อ เดชังและคุณพ่อเบรย์ ซึ่งดำเนินเรื่องตั้งโรงเรียน เช่นติโຍเชฟ นำโดยมาจากโคราช

ปี 1960 / 2503 โคราชอยู่ในความรับผิดชอบ ของอุบลฯ คุณพ่อบริยังต์(ชาวบ้านมักเรียกสมญานาม ว่าพ่อหมากอก ภาษาชาวบ้านแปลว่ามะแหง) เจ้าวัด ปี 1960 - 1963 (2503 - 2506) มีการล้อม

รั้วที่ดินวัด มีคุณพ่อเลออง คุณพ่อบักก็อก มาช่วยใน งานครั้ง

ปี 1963 -1964 (2506 - 2507) คุณพ่อเบรย์ เจ้า วัดโคราชได้มาช่วยวัดบ้านหันด้วยบางโอกาส เป็นผู้มา ทำเรื่องโรงเรียน รับลูกหลวงบ้านหันโดยส่งเสริมไป เรียนที่มารีโยโคราช คุณพ่อตาแวนแน้มมาช่วยเช่นกัน

19 ม.ย. 1966 / 2509 - 15 พ.ค. 1971 / 2514 คุณพ่อมัลแซร์มาเป็นเจ้าวัดสมัยแรก มีการทำเกษตร เป็นวิชาการ (ท่านวังงาแวร์ คุณพ่อดูปองมาดูแลมิลชา วันอาทิตย์ ตอนคุณพ่อมาแซร์ไปพัก)

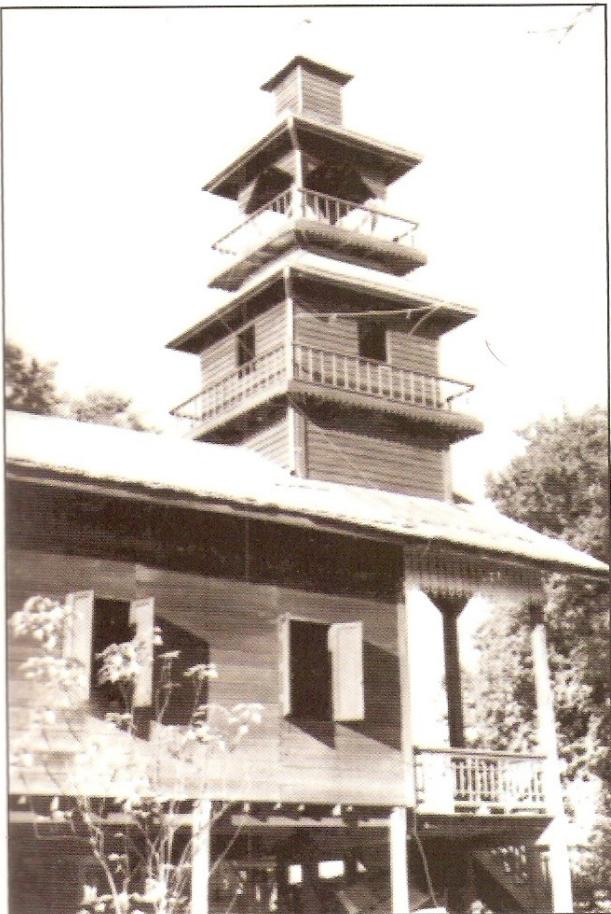
ต.ค. - พ.ย. 1972/2515 คุณพ่อโมริส เชอวาลิเออร์ ช่วยดูแล

1973 / 2516 คุณพ่อ Jeam Peault มาดูแล ชั่วคราว

1 ก.ค. 1973 / 2516 สมัยคุณพ่อามูเรอ

16 ก.ย. 1977 - 1979 (2520 - 2522) คุณพ่อ สมชัย พงศ์ศิริพัฒน์ เป็นเจ้าวัด

20 พ.ย. 1979 - 2 ก.ค. 1984 (2522 - 2531) คุณ พ่อมัลแซร์เจ้าวัดสมัยที่ 2 23 ม.ค. 1983 / 2526 สำราญ

พบว่าวัดเก่าสมัยคุณพ่ออัมโนชื่อชื่อชื่อไม่ได้แล้วจึงสร้าง
วัดใหม่ เสาร์ปีด 16 มิ.ย. 1984 / 2527 (ในงบ 7 แสน
บาท) 15 ธ.ค. 1984/2527 คุณพ่อแมลแซร์เจ้าวัดสมัยที่ 3

30 มิ.ย. 1988 - 3 ก.ย. 1989 (2531-2532) คุณ
พ่อนันทิต ประราครี เป็นเจ้าวัด เมื่อไปศึกษาต่อ คุณ
พ่อสุข ศรจันทร์ มาดูแลช่วยครัวปรับปรุงสร้างบ้านพัก
คนงานใหม่

3 ก.ย. 1989/2533 คุณพ่อเอกชัย ชินโคตรเป็น
เจ้าวัด 24 มี.ค. 1990 / 2533 สร้างหอระฆังนิโคลาส

คุณพ่อเฉลียว วาปีกัง มาเป็นเจ้าวัดต่อจากพ่อเอก
ชัย มีการปรับปรุงโรงเรียนใหม่ พัฒนาอาคารสถานที่
ตามกำลังงบประมาณที่มีจำกัด

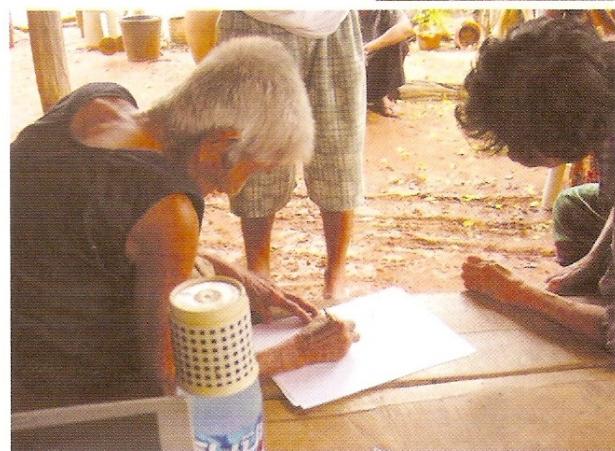
คุณพ่อประเวช เตชะพิทักษ์ธรรม(จันทบุรี) เป็น
เจ้าวัดต่อจากพ่อเฉลียว นอกจากพัฒนาซ่อมแซมอาคาร
สถานที่ของวัดและโรงเรียนแล้ว ท่านพยายามไปเยี่ยม
เยือนคริสตชนเก่าแก่หลายแห่งอย่างล้ำ่เสมอ

พ่อสมพร มีมุ่งกิจ(จันทบุรี) เข้ามาเป็นเจ้าวัดต่อ
จากพ่อประเวช มีการพัฒนาอาคารสถานที่ของโรงเรียน
และวัด นอกนั้นมีการทวนบำรุงความศรัทธาให้กับกลุ่ม
คริสตชนอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการรื้อฟื้นความ
ศรัทธาต่อบุญราศรีคุณพ่อนุญาเกิด กลุ่มบำรุง โดยการ
ระดมกำลังความศรัทธาจากคริสตชน สร้างรูปเหมือน
ของคุณพ่อนุญาเกิดไว้ที่วัดบ้านหัน อันเป็นลิ่งคงความ
ระลึกถึงเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ แสดงถึง
ความเชื่อมแข็งในความเชื่อของท่านบุญราศรี ที่กล้า
ยืนยันความเชื่อในพระคริสตเจ้าจนลื้นใจในคุกจาก
เหตุการณ์ในอดีตที่ผ่านมา จึงนับได้ว่า คุณพ่อสมพร
ได้ทำจุดศรัทธาให้บ้านหันเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติ

ศาสตร์ด้านความเชื่อแก่คริสตชนอย่างสมบูรณ์อีกแห่ง
ในประเทศไทย โดยมีคริสตชนเข้ามาริบและวงบุญเป็น
ระยะเสมอมา.

ช่วยกันแก้ไขเรื่องราวัดบ้านหินครั้งสุดท้ายเมื่อ 27 มิ.ย. 2544/2002

วัดนักบุญเทเรชา บ้านโนนแก้ว

เริ่มจากปี พ.ศ. 2465/1922

นายมัง ศรีสุระ(หลังจากแต่งงานได้ออกบวชในพุทธศาสนา)ขณะนั้นได้เป็นภิกษุในพุทธศาสนานำจำพรรษาอยู่ที่อำเภอพิมาย มีครัวหนึ่งมีพระนักเทศน์มาจากการจังหวัดอุบลฯ มาพูดว่ามีศาสนารื่องพระเยซูพระผู้ไถ่ ด้วยความสนใจหลักธรรมของศาสนานั้นๆ จึงสนใจและไปหาที่บ้านหลวงตามัน(สมัยก่อนขึ้นอำเภอพิมาย)และไปพบอาจารย์แห่งนั้น(ครูคำสอนของโกราช/ครูแห่งนั้นเป็นคนบ้านหัวสระ เขตอำเภอสีคิ้ว พอโถมาใช้ไปสอนคำสอนที่บ้านหนองพอง อ.โนนสูง โกราช)

ทั้งคู่คุยกันเรื่องศาสนา และพระภิกษุมังสนใจมาก ครูแห่งนั้นแนะนำให้ไปหาพ่อโถมาที่โกราช ภิกษุมังจึงเดินทางไปเพื่อศึกษาและเปลี่ยนธรรมศาสนานั้น

มีการถกปัญหาตามตอบกันทางด้านศาสนา แต่นายมัง ตอบปัญหาสู้กับคุณพ่อโถมาไม่ได้ จึงสืกจาก การเป็นภิกษุและอยู่ที่โกราช 3 วัน 3 คืน เพื่อเรียนรู้เรื่องคำสอน (บางกรณีบอกว่าเข้าเป็นคริสตชนทันที แต่บางส่วนบอกว่าเข้าเป็นคริสตชนหลังจากนี้)

นายมัง ศรีสุระเมื่อเข้าเป็นคริสตชน ก็กลับไปบ้านนาเชือกและบอกญาติพี่น้องเรื่องศาสนาของพระผู้

สร้าง ด้วยความร้อนรนท่านได้ไปประกาศเรื่องศาสนาต่อบ้ายคนพากันคิดว่าท่านบ้า

ต่อมานายมังก็ได้เชิญคุณพ่อให้ไปประกาศพระธรรมที่บ้านนาเชือก จ.มหาสารคาม บ้านเกิดของตน คุณพ่อโถมาจึงส่งครูคำสอน แหยม ชุมศักดาไปช่วยที่อยู่ที่บ้านนาเชือกมีการตั้งกลุ่มคุยกันในเรื่องศาสนา “เยชูดีอะไร” การพูดคุยถามตอบระหว่างชาวบ้านกับครูแหยม ชาวบ้านจนมุ่งไม่สามารถตอบคำถามของครูแหยมได้ จึงมีหลายคนที่เชื่อ สนใจและสมัครเข้ามาเป็นศาสนาริสต์ประมาณ 100 คน คุณพ่อโถมาจึงส่งครูหอม แสนทรัพย์ ครูพัน แสนทรัพย์ ไปช่วยสอนคำสอนและมีการเชิญให้คุณพ่อโถมาไปโปรดศิลลังบานที่บ้านนาเชือก ที่นาเชือกเมื่อมีการประกาศศาสนา เกิดความชัดแจ้งกัน และมีการกลั่นแกล้งกัน ที่นาเชือกนี้ เองมีโรงสวัสดิ์เล็กๆหลังหนึ่งซึ่งใช้บ้านของชาวบ้าน และเมื่อมีการกลั่นแกล้งมากๆ จึงย้ายโรงสวัสดิ์ไปที่แห่งหนึ่ง และตั้งชื่อว่าบ้านดูน(ที่เรียกว่าบ้านดูน เพราะไม่ไกลจากที่ตั้งกลุ่มนี้มีสถานที่แห่งหนึ่งที่เรียกว่า ดูนรำพัน เป็นที่มีน้ำผุด มีต้นรำพัน และเป็นป่าที่สมบูรณ์ ชาวบ้านพากันเชื่อในเรื่องจ้าวที่จ้าวทาง แต่ด้วยความเชื่อ

แบบคาಥอลิกไม่ถือเรื่องนี้ จึงพากันไปตั้งกลุ่มคริสตชนที่แห่งนี้/แต่ก่อนการเขียนประวัติมักเข้าใจผิดว่ามักบันทึกว่าชื่อบ้านนาดูนและเป็นหมู่บ้านใหญ่แห่งหนึ่งที่มีพื้นที่กับบ้านนาเชือกและก็คิดว่าเป็นชื่อบ้านนาดูนซึ่งเป็นความเข้าใจผิด) ผู้ที่เชื่อในทางศาสนาคริสต์จึงค่อยๆทยอยไปอยู่ที่บ้านดูนนี้ (28 ก.พ. 2478/1931 คุณพ่อโถมา & คุณพ่อ วินเซนต์มาโปรดศิลลังบานให้เข้าเป็นคริสตชน 99 คน)..คำว่าบ้านดูน จึงเป็นเหมือนการแยกกลุ่มคนมาตั้งบ้านใหม่ เปรียบเป็นคุ้มเล็กๆเกิดใหม่ เพราะเรื่องศาสนาอยู่ที่บ้านดูน ครูแหยม ครูหอม ครูพัน สอนคำสอนที่นี่ คุณพ่อโถมาได้โปรดศิลให้คริสตชนที่นี่เช่นกัน

(ทางบ้านนาเชือกซึ่งอยู่ใกล้ๆกันก็ให้ยายทุนมีเป็นคนสอน)

ที่บ้านดูนเองนี้มีการขัดแย้งด้านศาสนาอีก ชาวบ้านบางคนเกลียดคาಥอลิก มีการกลั่นแกล้ง มีเจ้าว่า อุจจาระเอว่าที่ทางเดินเล็กๆ ที่ต้องเดินสูงสวاد เมื่อต้องเดินผ่านโดยเฉพาะในช่วงกลางคืนก็เหยียบกันหลายคน มีการซักต่อยกัน ทะเลาะกันฯลฯ ที่หนักคือมีการเผาโรงสวัด

บริเวณที่เคยปลูกวัดนาดูน ลวนหม่อน

แต่ก่อนเป็นหลุมศพดาดaban เด็กๆกลัว

โรงสวัดบ้านนาเชือกนาดูน (ถูกเพาเมื่อปี 2479)

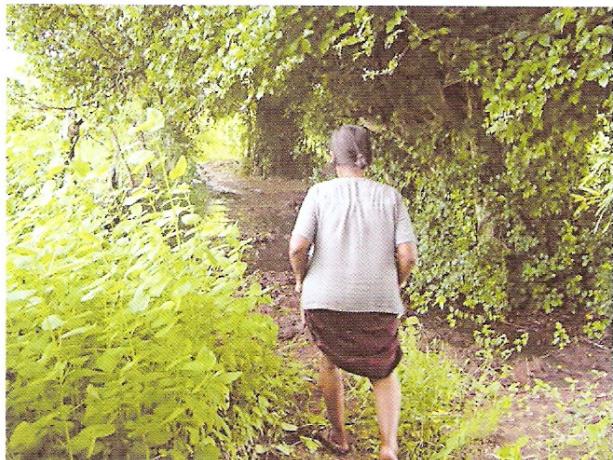
สู่บ้านสองพี่น้อง

มีคริสตชนที่บ้านดูนบางคนย้ายไปอยู่บ้านสองพี่น้อง โดยการนำของนายมัง ศรีสุระ ครูเหยม ชุมคักดา เดินทางด้วยเกวียน 5 คืน ถึงบ้านสองพี่น้อง ช่วงนั้นมีพระลงฟ้าไปอภิบาลคริสตชนด้วย (แต่ที่ลีบประวัติฯ นายใจน้อยนาม เล่าไว้ จำได้ว่าเป็น คุณพ่ออ้มโบรช์โอ เพราะได้รับศีลล้างบ้าปักกับพ่ออ้มโบรช์โอ) ที่มา เพราะนายมังมีญาติพี่น้องที่นั่น

ที่บ้านสองพี่น้องนี้เองกลุ่มนายมัง ศรีสุระ ได้ช่วยกันสร้างโรงสวัด(วัด)ในที่ดินของนายวลา คุณพ่อโถมา ก็ดูแลอภิบาลคริสตชนที่นี่ ทั้งบ้านนาเชือกและสองพี่น้องยังคงไปมาหาสู่กัน

(แม่นิล ประวัติเสริมเกิดปี2460 ขณะให้สัมภาษณ์ อายุ 85 ปี เล่าไว้ ที่สองพี่น้อง กลุ่มคริสตชนแรกสุดมีโรงสวัดหลังที่ 1 ที่บ้านนายขาน และนางอ้วน วะปีทะ บริเวณเดวนี้เหลาครับเป็นโรงสวัดของบ้านสองพี่น้อง กำแพงจากโรงสวัดสองพี่น้อง

โรงสวัดหลังที่ 2 เป็นศาลาหลังคามุงแฟก โล่ง กันแค่ทางทิศตะวันออก มีคริสตชนประมาณ 20 คน น่าจะอยู่บ้านที่ดินของนางทองจันทร์ นางหมา ประทุม โพธิ์ ในตอนเย็นวันอาทิตย์ทุกอาทิตย์ คริสตชนทุกคน จะไปรวมกันที่โรงสวัด เพื่อสวดภาวนาร่วมกัน แม้จะ

ทางนี้แหละ ค่ามีดเมื่อก่อน อุจจาระแกลังคริสตชน

ยายบุญเพ็ง น้อยนาม 84 ปี ยายแวด แคนวัง 85 ปี และยายแก้ว ประดิษฐ์ 73 ปี ผู้อาลืบบ้านนาเชือกผู้ช่วยให้ข้อมูล

ไม่มีมิสชาฯ

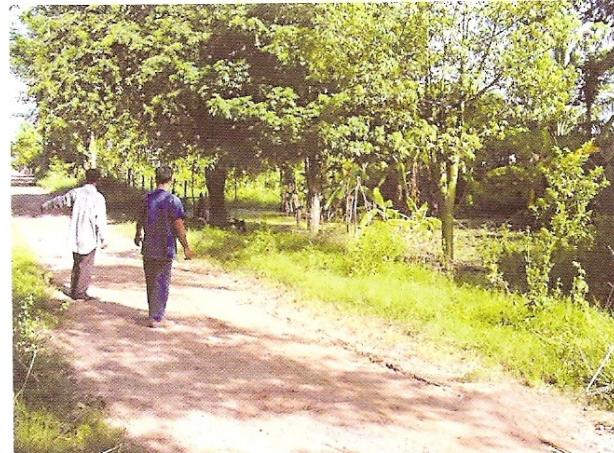
โรงสวัสดหลังที่ 3 อยู่ในที่ของนายนวล นางติ่ม วาปีกัง บิดามารดาของแม่นิล ช่วงนี้เอง คุณพ่อโนโคลาสไปอภิบาลคริสตชน

นายนวลได้เก็บเงินในโรงสวัสดสองพื่น้องไว้บอกกับแม่นิลว่าให้รักษาไว้ ภายหน้าเมื่อมีคนเห็นคุณค่าและถามหา ก็ให้มอบให้ผู้นั้น ทางสังฆมณฑลจึงได้วันการเข็นดังกล่าวและจะเก็บไว้ในพิพิธภัณฑ์ของสังฆมณฑลต่อไป)

ช่วงที่อยู่สองพื่น้อง มีการย้ายเข้ามาอยู่ที่ใหม่ที่สะเดวการเรื่องการเดินทางตามความคิดของคุณพ่อและผู้นำกลุ่ม จึงย้ายมาอยู่ที่โนนแก้วในปัจจุบัน เพราะสะเดวในการเดินทางรถไฟที่ห่วยແດลง

คริสตชนที่บ้านดูนเมื่อถูกเบียดเบี้ยนทุกคนก็อพยพไปอยู่ที่โนนแก้ว (ก่อนการเพาโรงสวัสด มีคริสตชนกลุ่มเล็กๆย้ายไปที่สองพื่น้องแล้ว และพวนี้เองย้ายเข้าตั้งบ้านใหม่คือโนนแก้วในปัจจุบันตามเหตุผลเรื่องความสะดวกในการเดินทางทางรถไฟที่ห่วยແດลง และเพื่อความเป็นกลุ่มคริสตชน จนทางบ้านดูนถูกเพาโรงสวัสด คริสตชนที่เหลือจึงย้ายเข้ามาที่บ้านโนนแก้ว) และจึงเกิดบ้านโนนแก้ว

จากสาเหตุที่ คุณพ่อ โถมา และครูคำสอนลงรถไฟที่อ.ห่วยແດลง ก่อนที่จะผ่านไปบ้านสองพื่น้อง เท็นสถานที่แห่งหนึ่งน่าอยู่ กับความคิดที่อยากให้กลุ่มคริสตชนเป็นกลุ่มก้อน จึงมีการซักชวนให้ย้ายจากบ้านสองพื่น้อง มารวมกันอยู่ที่แห่งใหม่ ส่วนมากเห็นด้วยและก็ย้ายมา

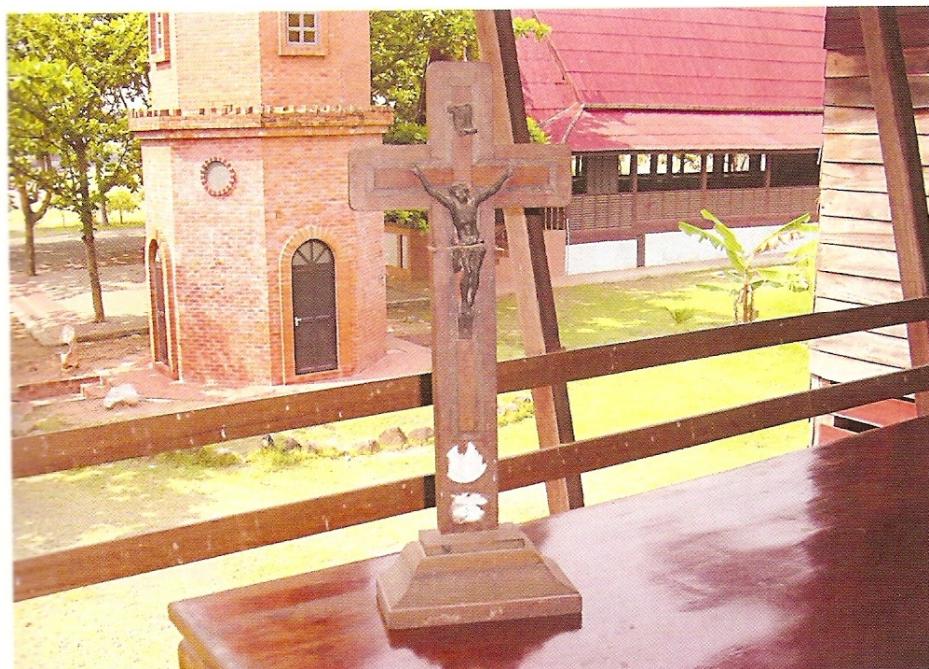
มีเพียง 2-3 ครอบครัวที่ยังอยู่สองพื่น้อง คุณพ่อโถมา ก็ยังคงไปถวายมิสชาเช่นเดิม (ลูกหลานต่อๆ มา มีการขยายไปตั้งหมู่บ้านโถกปราสาท หมู่บ้านเข้าขาด)

ที่เรียกว่าโนนแก้วมีตำนานเล่าว่า ตอนกลางคืน มีคนเห็นดวงแก้วลอยจากฟ้าฟ้าบ้านหนึ่งสู่อีกฟ้าฟ้าบ้านหนึ่ง (นางสายใจ น้อยนาม และนางทองยศ ปทุมเทา ยืนยันว่าเคยเห็นกับตาตนเอง) สภาพที่ตอนนั้นคนเล่าว่าบ้านนี้จะเป็นป่าช้า เป็นบ้านร้าง เพราะเคยชุดลงไปเห็นแต่หม้อไหส์กระดูกจะเป็นอย่างไรก็ตามที่สุด ดินเด่นนี้ถูกดึงชื่อว่า โนนแก้ว

เมื่อมีการตั้งบ้านโนนแก้วใหม่ฯ ช่วงแรกๆ ก็มีคริสชนที่สองพื่นองก์เดินทางไปเยี่ยมเยือนกันใช้เวลาไม่เต็มวัน ไปทางท่าajan หนองสาหร่าย คุณพ่ออัล แซลโม จากกุญแจนัดชาดราครุส (สมัยนั้นมีประจำที่โคราช) คุณพ่อชีริล ห้าใจ (สมัยเป็นเณร) ก็ได้ไปสอน

คำสอนที่สองพื่นองก์ก่อนที่จะไปบ้านโนนแก้ว(คุณพ่อชีริล เป็นสัตบุรุษโคราช ย้ายมาอยู่ไม่ใช่เกิดที่โคราช)

คริสตชนที่สองพื่นอง น้องบางช่วงก็ถูกทอดทิ้ง มีบางครั้งนานถึง 18 เดือน ดังนั้นบางคนจึงออกจากการสนับสนุน ไม่มีการติดตาม

ทางเข้าวัดบ้านสองพื่นอง

กลุ่มคริสตชนบ้านโนนแก้ว

วัดหลังแรก กลุ่มแรกได้สร้างวัด(โรงสวัสดิ์)ด้วยไม้ไผ่หลังคามุงแฟก พื้นเป็นดินน้ำจะเป็นปี 2474 / 1931 เพราะว่ามีวัดที่บ้านสองพื้นของไม่นานก็ย้ายมา(บางที่บอก 2472)ช่วงนี้คุณพ่อราฟ่าแอลมาอภิบาลอาทิตย์ลัศรังษอนันเย็นของทุกวัน คริสตชนจะมาสวัสดิภาพนานร่วมกัน

วันที่ 15 ก.พ. 2476 / 1933 คุณพ่อราฟ่าแอลได้รับแต่งตั้งให้มาเป็นเจ้าอาวาสวัดบ้านโนนแก้วและท่านได้สร้างวัดขึ้น (วัดหลังที่สอง) ช่วงนี้มีคริสตชนบ้านนาเชือกอยพมายู่ที่บ้านโนนแก้วเพิ่มขึ้นด้วย

วัดหลังที่สอง อาจพูดได้ว่าถ้าวัดหลังแรกคือโรงสวัดชั่วคราว วัดที่ถาวรเกิดในสมัย คุณพ่อราฟ่าแอล มี 12 ห้อง ยกระดับมีบันไดขึ้น ได้รับความช่วยเหลือจากนายเฟรด เดอเยซู คหบดีใจครัวท้าที่กรุงเทพฯ เจ้าหน่ายจากหัวยแกลงเป็นผู้รับเหมา(คุณพ่อไม่ได้ให้ชาวบ้านช่วย)

วันที่ 11 พ.ค. 2476 / 1933 พระสังฆราช เเร่อนแพรอส ประมุขมิลังกรุงเทพฯ พร้อมกับ คุณพ่อโถมา คุณพ่ออัมไบรช์โอ และนายเฟรด เดอเยซู ได้เดินทางมาร่วมในพิธีเลิกวัด และมีพิธีโปรดศิลกกำลังแก่คริสตชนโนนแก้ว (คริสตชนไปต้อนรับที่สถานีรถไฟหัวยแกลงและหามแห่งมาลึงหมู่บ้านโนนแก้ว)

สมัย คุณพ่อราฟ่าแอล

มีการสอนเรียนแล้ว ชาวบ้านเล่าว่าชีสเตอร์พระฤทธิ์ (คลองเตย) มาช่วยสอน จำชื่อด้วยเป็นชีลเตอร์ร้าย เชเรนา ช. ฟลอร่า (มีอีกคนที่เรียกว่า ครูเล็ก อาจเป็นชีมารัวสหรือผู้ฝึกหัด) ช่วงนี้มีคนที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผีปอบ และผู้ที่ไม่เชื่อไม่นับถือพิได้เข้ามาเรียนรู้ในด้านศาสนาและเข้าเป็นคริสตชนมาก สmany นั้นสอนคำสอนแบบตอบถาม เด็กจะรู้ว่าตีเก่งแม่สาว Mundt ไม่ทันก็โดนทำโทษ วันเสาร์และวันอาทิตย์ คริสตชนจะมาช่วยวัดโดยการทำวัด ทุกคนพร้อมใจกันช่วย เพราะถือว่าเป็นการอ้มบัญญที่ได้ช่วยวัดฯ

สมัย คุณพ่อลีอชา ชาวฝรั่งเศส

มาอยู่แทนช่วง 5 - 6 เดือน เป็นพระสงฆ์ที่ครัวท้า ตอนคำคริสตชนจะมาร่วมกันสวัสดิ์วัดทุกคืน สมัย คุณพ่อแบรนนา (แบร์นาร์ด)

ปี 2479/1936 ได้มาเป็นเจ้าอาวาสต่อจาก คุณพ่อราฟ่าแอล และได้รับอนุมัติให้เปิดโรงเรียนในหมู่บ้านโนนแก้ว

สมัย คุณพ่อนีโกลา (บุญเกิด กฤษบำรง)

ปี 2481 / 1938 คุณพ่อนีโกลาเป็นเจ้าอาวาสเป็นสงฆ์ที่ใจดีสอนคำสอนมีการนำภาพมาประกอบ คน

สนใจมากและคนรับคิลลังบ้าปมาก เย็นๆ จะเห็นท่านสวัสดีวันนี้ เมื่อสวัสดีเย็นเสร็จจะมีการสอนคำสอนทุกวันสอนอย่างใจเย็น มีความโอบอ้อมอารี ช่วงพักผ่อนท่านจะไปยิงนก ยิงป่า วันอาทิตย์ชาวบ้านจะช่วยกันทำนาวัด มีเณรเด็กหงยง (คุณพ่อถาวร) เป็นผู้ช่วย

(ปี 2482-2483/1939 -1940 เกิดกรณีพิพากษาในโฉนดจันทร์ คุณพ่อนิโภเลาถูกจับที่บ้านหัน 12 ม.ค. 2484 / 1941 ถูกตัดสินจำคุก 15 ปี ในข้อหาเป็นแนวที่ห้า ท่านถึงแก่กรรมในคุก 1 ก.พ. 2487/1944 ด้วยวัณโรคปอด)

ช่วงที่ คุณพ่อนิโภเลาถูกจับสามเณรเด็กหงยงต้องเป็นผู้นำด้านศาสนา มีการเชิญเณรเด็กหงยงไปพิมาย หวังที่จะจับแต่ด้วยเหตุที่ไม่รู้จักทางและไม่มีคนพาไป พอกลังวันที่จะไปเพอญูมีน้องชายมารับกลับกรุงเทพฯ ก่อน จึงไม่ถูกหลอกไปจับ

ทางการได้ส่งปลัดชื่น ปลัดช่วง และสมาชิกอีก 5 คน มารักษาความปลอดภัยในตอนค่ำ วัดถูกปิด ยึด เพื่อให้เป็นวัดพุทธ ถูกปิดรา 2 ปี โรงเรียนซึ่งสมัยนั้นมี ช.สำนักงาน และ ช.น้อย อีกคนสุดท้ายก็ต้องกลับคุณะ เพราะว่าปิดโรงเรียนด้วย ช่วงนี้ คุณพ่อชีริล หัวใจ และ คุณพ่อลาเก ต้องลอบมาเรียกคริสตชนไปพิมายมิสซาที่บ้านเจ้าวัด เด็กๆ ต้องไปเรียนที่หมู่บ้านตะโกซึ่งอยู่ติดกันในโนนแก้ว ถูกงังคับให้ลอดมนต์และถูกทำโทษ เพราะว่าเป็นคริสตชน อย่างไรเหตุผลหลายครั้งในทุกวันที่ไปโรงเรียน

สมัย คุณพ่อวิกตอ ลาร์เก

พ.ศ. 2485/ 1942 คุณพ่อลาเรกเป็นเจ้าวัด คุณพ่อถาวรเป็นผู้ช่วย เมื่อ คุณพ่อลาเรก มาถึงโนนแก้ว ไม่กล้าที่จะตีระฆังและเปิดวัดเชิญชวนคริสตชนมาวัดท่านไม่กล้าที่จะตอบโต้ นายอำเภอในเรื่องความจริงที่จะถือศาสนาริสต์

เกร็ดประวัติเล่าว่า เมื่อ คุณพ่อลาเรก ตีระฆัง เปิดวัดเชิญชวนคริสตชน หน่วยราชการที่มารักษาความปลอดภัยไม่พอใจ อยากทำร้าย นางทองอ่อน ชุนศักดา (ลูกครูแหม่ม ชุนศักดา) ได้วิงตามเลียงระฆังมาวัดพร้อมกับคริสตชนอีก ๑๖ นางดี ศรีสุระ พูดว่า “ข้าฉันก่อนจึงไปมา

คุณพ่อ “แสดงถึงความกล้าหาญที่จะยืนยันความเชื่อของคริสตชนอย่างมาก

ครั้งหนึ่งนายอำเภอคึกขาดิการ มาเรียกประชุมที่บ้านผู้ใหญ่แหม่ม ชุนศักดา เพื่อให้ละทิ้งศาสนาโดยบอกว่า “ครจะออกจากศาสนาให้เดินมาฝ่ายนายเคน วาปี ทะ ครไม่ออกก็ให้หอยฝ่ายนายแหม่ม ชุนศักดา” และตั้งนายเคนเป็นผู้ใหญ่บ้าน

ช่วงนั้นมีการเกณฑ์แรงงานจากที่ต่างๆ คริสตชนจากโนนแก้วได้ไปชุดหินถูกรังแควรพิมาย คน 57 คนไปทำงานราوا 2 คืน

วันที่ 2 มี.ค. 2485/1942 คุณพ่อถาวร ถูกยิงอาการสาหัสตามที่จริงคนร้ายหวังยิง คุณพ่อลาเรก แต่กลับถูก คุณพ่อถาวร ต้องกลับไปรักษาตัวที่กรุงเทพฯ จึงมี คุณพ่อเดชังมาเป็นผู้ช่วย

คริสตชนโนนแก้วจึงถูกมองว่าเป็นพวกส่งเสริมฝรั่งเข้าข้างคัตธูปีค้าขายก็ไม่ยอมขายให้ เด็กถูกทำโทษที่โรงเรียนโดยไร้เหตุผลหรือหักเกินความผิด ๆ ฯ Pew 2 ก.พ. 2487 / 1944 กำนันหัวยแลง ปลัดคนพิมายรา 20 คน (นายกุ่มคนผ้ายุงข่าววัดนับได้ 19 คน) ได้มาก่อการตอกกลางคืนเดือน hairy ยิงปืนขึ้นฟ้า ตะโกนบอกมาว่า “ครดีเข้ามา ครเก่งเข้ามา” เจ้าวัดอยู่บ้านและทุกคนไม่กล้าออกมานะ (ช่วงนี้เป็นและอาชญากรรมยืดไปหมด เป็นช่วงเกณฑ์คนงานชายไปทำงานราوا 1 สัปดาห์

คนร้ายนำไฟเข้าห้องวัดมาวางไว้ใต้วัดและจุดไฟเผาเผาดัดและเผาคอม้า จนมั่นใจว่าไหม้หมดแน่จึงพากันหนี หลังจากนั้นชาวบ้านจึงพากันมาที่วัด

นายมาก ประพาล้าไปลีบหัวที่หัวยแลงได้ยินมาว่า

รอยกระสุนที่คนร้ายยิงคุณพ่อถาวร (ทำเครื่องหมายให้เห็นด้วยได้หรือไม่?)

คนร้ายกำเริบคิดจะมาเผา
บ้านลัก 20 หลัง คริสตชน
โนนแก้วจึงอยู่ในภาวะ
ตรากทรหดเตรียมหนีไฟกัน
2-3 เดือน ช่วงที่วัดถูกเผา
ได้ใช้บ้านพักครูเป็นที่
ประกอบพิธีมิสซาแทน
สมัย คุณพ่อเดอชังปี

พ.ศ. 2491/1948

คุณพ่อเดอชังปีเป็นเจ้าวัด
คุณพ่อวิจิตร ฤกษ์ณาเป็น
ผู้ช่วยและเป็นผู้พัฒนา
ด้านเยาวชน ช่วงนี้ได้เปิด
โรงเรียนพดุงศิลป์ขึ้นเป็น

โรงเรียนประจำหมู่บ้านอีกรังหนึ่ง

สมัย คุณพ่อมิเชล สัมจัน ศรีประยูร

อยู่ประมาณ 18 เดือน ท่านยังมีความกลัวว่าจะ^{จะ}
ยังมีการลุ้นแกลงทำร้ายอยู่ จึงมักชวนเยาวชนชายมา^{จะ}
นอนเป็นเพื่อนที่วัด

สมัย คุณพ่อนิโคลาส

พ.ศ.2493/1950 คุณพ่อนิโคลาสเป็นเจ้าวัด คุณ
พ่อเรอเน บริสซองเป็นผู้ช่วย คุณพ่อนิโคลาสได้เข้ามา^{จะ}
พัฒนาเรื่องครุคำสอน นำพลมารีเข้ามา มีบทบาทที่^{จะ}
สำคัญในกลุ่มคริสตชน หมู่บ้านนี้มีกลุ่มพลมารีเป็นแห่ง

(ในรูป รูกระสุนด้านล่างทางข้ายแอร์ เป็นบ้านเจ้าวัดเก่าที่ คุณพ่อถาวรถูกยิง)

แรกของประเทศไทย

สร้างวัดใหม่ (ถ้าวัดที่ถูกไฟเผาบ้านเป็นหลังที่ 2 วัด
ที่ลร้างนี้จึงเป็นหลังที่ 3) ช่วงนี้มีคริสตชนประมาณ 565
คน พลังแห่งความสามัคคีทุกคนช่วยกันสร้างวัด โดย
วันจันทร์ถึงเสาร์จะผลัดเปลี่ยนเวรกันมาช่วย ส่วนวัน
อาทิตย์ทุกคนจะมาช่วยกัน จึงเห็นแรงงานอย่างน้อย^{จะ}
200-300 คนเสมอ เพราะว่าสมัยก่อนการก่อสร้าง
ลำบากมาก

คุณพ่อนิโคลาสคุณงานเข้มแข็ง ใครที่มีล้อลาภก็
จะนำไปชนฟืนมาไว้เพาอีส ช่วยกันนำเกวียนไปขัน

หน้า ๔๔๙ / ๑๒๓ - ๑๗๗

วัดที่ถูกเผา

ทรายจากแม่น้ำชั่งอยู่ไกลถึง 18 กม. ช่วยกันขันลากเสาไม้ซุบจากที่ต่างๆ รวมประมาณ 150 ตัน ทั้งพ่อเจ้าวัดผู้ช่วยและลัตบุรุษลุยงานหนักกันทุกคน แต่ก็มีความสุข เพราะว่าวัดคือจุดศูนย์กลางของคริสตชน ก็เห็นอยู่ เจ็บตัวกันเยอะ เช่นนายบุญมี ปทุมทรีปะขันไม่กระดาน พลิกหันหอยขาด คุณพ่อนิโคลาสเองก็ถูกดักปล้นถูกตีหัวแตกเพราะคนร้ายคิดว่ามีเงิน (ต้องพักฟื้นที่โรงพยาบาลนาน 1 เดือน) การขันทรายไกลฯ ชาวบ้านจะออกเดินทางแต่เช้าและกลับมาลึกลึกลึ้น

การร่วมแรงร่วมใจกันนี้ใช้เวลาประมาณ 3 ปี วัดชึ้นเป็นศูนย์รวมจิตใจจากน้ำพักน้ำแรงก็สำเร็จ เป็นประวัติศาสตร์ที่น่าภาคภูมิใจ ของคริสตชนบ้านโนนแก้วเสมอมา ถ้าเทียบเป็นค่าก่อสร้าง คุณพ่อนิโคลาสประมาณว่าใช้เงิน 200,000 บาท ตีค่าแรงของชาวบ้านเป็น 200,000 บาท รวมเป็น 400,000 บาท (พ.ศ. 2493-2496/1950-1953)

โอกาสเลิกเปิดวัดใหม่ วัดนี้มีนักบุญเทเรซาเป็นองค์อุปถัมภ์จัดฉลอง 6 วัน 6 คืน คริสตชนไปต้อนรับพระสังฆราช หลุยส์ โซเรง และหามแห่งแท่นมาจากการหวยແຄลง มีการเชิญพระภิกษุมาร่วมฉลองด้วย สามวันแรกมีงานรื่นเริง มีหมอลำ ภาคยนต์และมวย ส่วนสามวันหลังเป็นแต่การเลี้ยงฉลองด้วยความรื่นเริงยินดี

ความสวยงามของวัดแม่เวลาจะผ่านไปนานๆ จากน้ำพักน้ำแรงแบบคริสตชน

คุณพ่อนิโคลาสเข้มข้นเรื่องพลมารี เป็นวัดแรกของประเทศไทยที่มีการนำงานพลมารีเข้ามาในอุปกรณ์ท่านจัดระบบระเบียงหมู่บ้านโดยออก “กติกาประเพณีสังคมแห่งโนนแก้ว” (คุณพ่อนิโคลาส ผู้ให้บ้านและการบริการวัดช่วยกันเขียน)

ทุกคนช่วยกันพัฒนาชีวิตความเชื่อกันและกัน เมื่อกระทั้งที่ดินก็จะซื้อขายกันเฉพาะกลุ่มคริสตชน จึงเห็นว่าคริสตชนบ้านโนนแก้วน่าจะเป็นหมู่บ้านคริสตชนหลัก(วัดพี) ของสังฆมณฑลนครราชสีมาเลยทีเดียว เพราะผ่านความลำบากและการร่วมแรงร่วมใจกันอย่างหนึ่งได้ชัดกลุ่มพลมารี/ครูคำสอนก็ได้ทำงานประกาศความเชื่อให้กับคนอื่นอย่างกล้าหาญ

(ช่วงที่ คุณพ่อนิโคลาส อยู่โนนแก้ว มีโอกาสขยายงานไปสู่ที่อื่นๆ ด้วย เช่น 2501/1958 เปิดบ้านโคงปราสาท 2503/1960 เปิดโรงเรียนรุ่งอรุณที่ปากช่อง 2514 / 1971 เปิดบ้านหนองพลวง ฯลฯ)

สมัย คุณพอลามี 2511 / 1974

เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อนิโคลาส ท่านมาปรับที่ดินวัดให้สวยงามทำเป็นเอกสารทางการ ที่ดินโนนแก้วเป็น ส.ค.1 รวม 4 ฉบับเป็นชื่อ คุณพอลามอวี

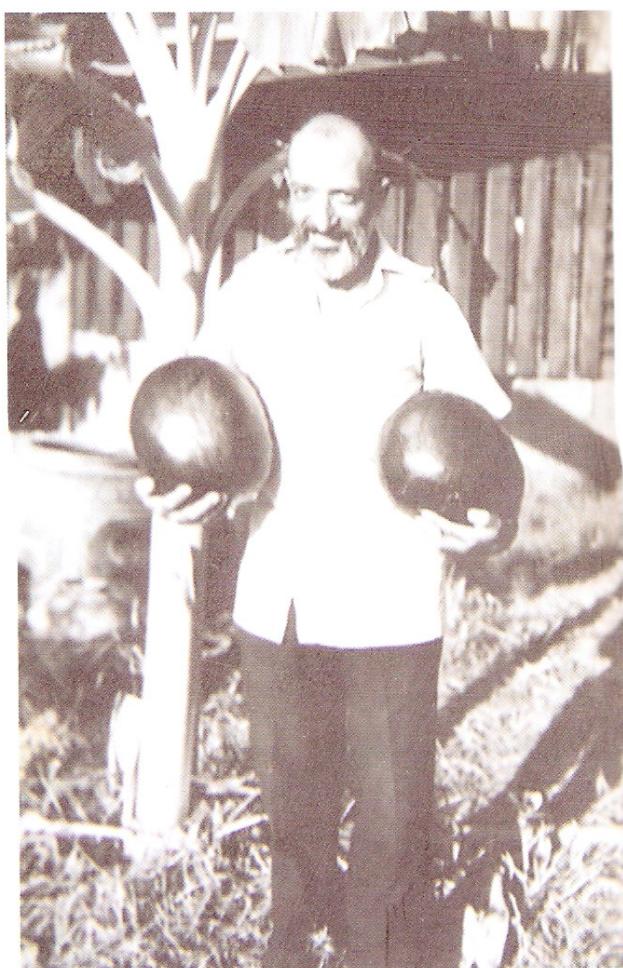

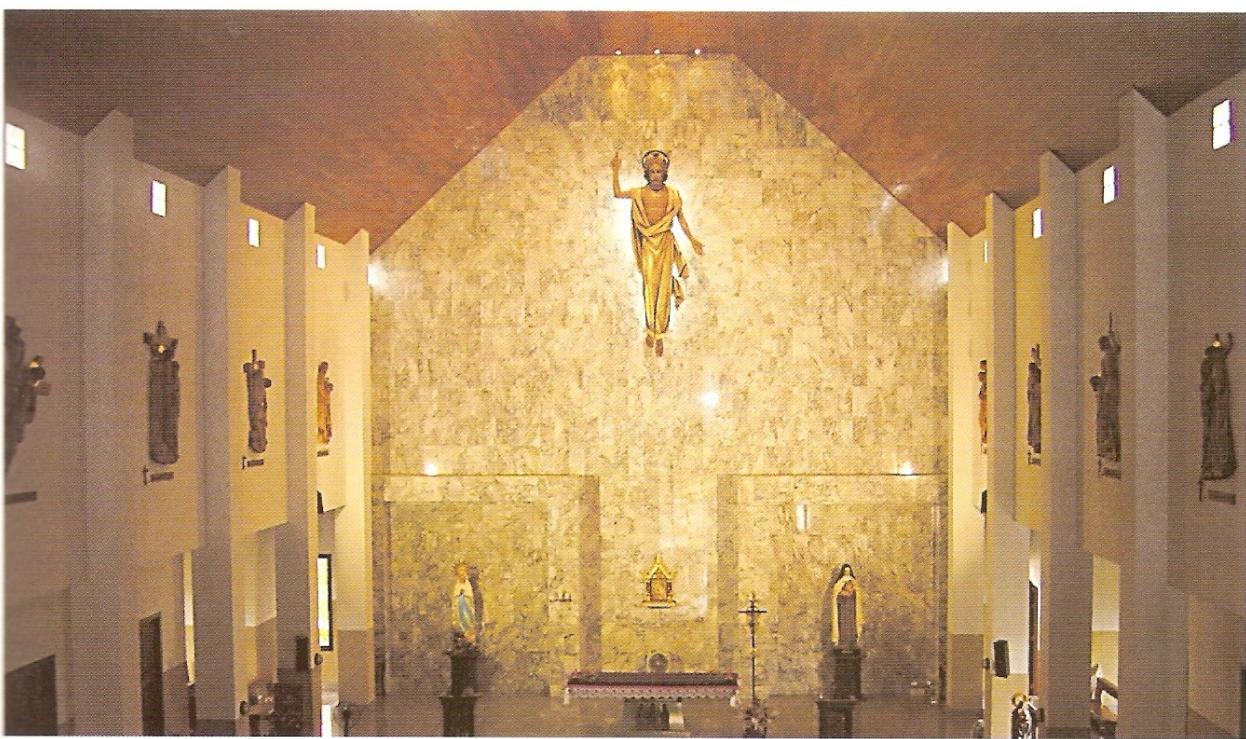
(ต่อมาเปลี่ยนให้ถูกต้องเป็นมิสชั่งคาಥอลิกโดย คุณพ่อ ลับอ เป็นผู้ดูแล) ครูบุญถึง ครีสตุระเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ครูใหญ่โรงเรียนพดุงศิลป์ตั้งแต่ปี 2510/1967

สมัย คุณพ่อเลืออง
เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อลาโบรี

สมัย คุณพ่อلامูเรอ
เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อเลืออง ท่านเคร่งครัด ต่อการนับถือศาสนา และเจ้ารีพิธีกรรม โดยเฉพาะเรื่อง การมาวัดร่วมมิสซา (ซึ่ลเตอร์จากคลองเตยออกจากการ ช่วยเหลือวัดโนนแก้วสมัยนี้)

สมัย คุณพ่อเกเมงต์
เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อلامูเรอ มีการพัฒนา หมู่บ้าน และหาเงินทุนมาใช้แรงงานบ้านเพื่อชุดสร้าง พัฒนาแหล่งน้ำ ถนนรอบหมู่บ้าน ตัดถนนเชื่อมโนนแก้ว โนนแฟก(เล้นของหมู่บ้านใช้กัน เพื่อจะได้มามาวัดมา โรงเรียนไม่ลำบากนัก) ท่านเอาระถ่่รุ่คุ่ำสอนมาก เพราะถือว่าเป็นผู้ช่วยด้านการประกาศความเชื่อ

สมัย คุณพ่อ มัลแซร์

ปี 2515/1972 คุณพ่อมัลแซร์มาเป็นเจ้าวัด ท่านได้พัฒนาบ้านโนนแก้วให้เจริญด้านการเกษตร ส่งเสริมการปลูกหม่อนเลี้ยงไหม ฯลฯ

มีชิลเตอร์คณะบริการของแม่พระ (อุบลฯ) 3 คน มาช่วยงานที่โรงเรียนพดุงศิลป์ เป็นโรงเรียนระดับประถมของหมู่บ้านมีนักเรียนประมาณ 152 คน

ท่านพัฒนาจิตใจคริสตชนบ้านโนนแก้วอย่างเรียบง่าย ช่วงนี้มีคริสตชนประมาณ 1,415 คน 19 เม.ย. 2521/1978 คุณพ่อมัลแซร์ไปพักตามกำหนดตารางและได้ลาออกจากความเป็นเจ้าวัด ช่วงนี้ พ. สุรินทร์ ประสม ผล (พระสงฆ์ลังpmn พลจันทบุรี ขันวนนั้นเป็นอธิการบ้านเนรกลางพระสุทธิวงค์ นครราชสีมา) มาช่วยดูแล

รับผิดชอบดูแลวิสชาแทน

สมัยคุณพ่ออรุณ (ชาอุล) ธรรมดา (สงฆ์จันทบุรี)

จ.ม. แต่งตั้ง 11 พ.ค. 2521/1978

4 มี.ย. 2521/1978 มีพิธีแต่งตั้งและมอบอำนาจเจ้าวัดให้ คุณพ่ออรุณ ดูแลวัดโนนแก้ว โนนแฟก โนนเจ้า

ท่านได้สร้างอาคารอนุบาล พัฒนาอาคารสถานที่ด้านโรงเรียนส่วนที่วัดมีการปรับปรุงหลังคาวัด ขัดพื้นวัดให้สวยงามและทาสีวัดใหม่ เพราะเวลานานที่ไม่ได้ปรับปรุง โอกาส 25 ปี ท่านนำระบบสหกรณเข้ามาให้กับลุมคริสตชนโนนแก้ว

23 เม.ย. - 9 พ.ค. 2522 / 1979 มีค่าย สกอ. ครั้งที่ 5 ที่บ้านโนนแก้ว โนนแฟก โนนเจ้า สามเณรใหญ่องิสาṇได้ปลูกความเชื่อชาวบ้านให้ร้อนแรงขึ้นมาก

ออกจากตำแหน่ง
เจ้าวัดโนนแก้ว 6 ม.ค.
2527/1984

สมัยคุณพ่อพิพัฒน์ ทนุพันธ์

7 ม.ค. 2527 / 1984

คุณพ่อพิพัฒน์มาเป็นเจ้าวัด มีการพัฒนาชาวบ้านทั้งด้านกายและใจ

เดือน ก.พ. 2527 / 1984 ได้จัดตั้งพลมารี

อาวุโส (พลมารีเคย์มีนาตั้งแต่สมัย คุณพ่อนิโคลาส แต่ระยะหลังๆ เลิกกลับไป) คุณพ่อได้ส่งคนไปอบรมครูซิลโลระดับประเทศ (1984) เมื่อกลับวัดก็ได้จัดตั้งคณะครูซิลโล 1 คณะรวมโนนแก้วและโนนแฟก มีการประชุมทุก 2 สัปดาห์

12 ต.ค. 2527/1984 ผู้ใหญ่ชีมอน ขุนศักดา ขอที่วัด 30 ไร่ เพื่อทำแหล่งประมงของหมู่บ้าน จะเห็นว่า เมื่อเป็นหมู่บ้านใหญ่เป็นฐานเสียงได้ หน่วยงานราชการ ก็เข้ามาสวัมภบทบาท (กำนัน ส.จ. ส.ล.) พระสังฆราชพเยาว์ มนีทรัพย์ไม่ได้ให้ที่ดินดังกล่าว

เอกสาร 25 พ.ค. 2528/1985 คริสตชนโนนแก้ว โนนแฟกได้รับพระคุณพิเศษ พระเป็นเจ้าได้เลือกสูงหลานแห่งความเชื่อ เวลาแห่งการรอคอยที่สำคัญนั้นก็คือการบวชเป็นพระสงฆ์ของ คุณพ่อโถมัส บันทิต ประราครี (โนนแก้ว) คุณพ่ออยอเชฟ สุข ศรจันทร์ (โนนแฟก) ที่อาสนวิหารแม่พระประจักษ์ที่เมืองธร็อด นำความชื่นชมมาให้คริสตชนโนนแก้วกันทั่วหน้า หลังจากช่วยกันส่งเสริมความเชื่อด้านกระแสรเงี่ยกและรอคอยนานนาน (นอกจากนั้นยังมีลูกหลานชายหญิงของโนนแก้วได้เป็นนักบัวชชาญทั้งรับใช้พระศาสนานักกรีกมากmany)

เดือน พ.ย. 2528/1985 ได้จัดตั้งพลมารีเยาวชน “เบรซิเดี้ยมพระแม่เจ้าที่พึงของคนบาป” ฝึกเยาวชนมีความศรัทธาต่อแม่พระ และศีลมหาสนิทหมั่นมาวัดรับ

ศีลօภัยนาปเสนอ

ม.ค. 2529/1986 ได้ส่งคริสตชนเข้าอบรมฟื้นฟูชีวิตครอบครัวที่สำนักสังฆราชโคราช เมื่อกลับวัดก็จัดตั้งกลุ่มฟื้นฟูชีวิตครอบครัวขึ้น และส่งเข้าอบรมอยู่เสมอ หลายรุ่น มีการประชุมพบปะกันเดือนละครึ่ง

ต.ค. 2530/1987 ได้จัดตั้งพลศีลขึ้นโดยเชิญจิตตาธิการพลศีลของสังฆมณฑลอุบลฯ และวิทยากรมาให้การอบรม และจัดตั้งอย่างเป็นทางการ

ได้มีการรื้อฟื้นการสวัสดิายประจำ และสวัสดิ์ในครอบครัวโดยจัดพิมพ์หนังสือวัน�ามารีอาเพื่อใช้ในครอบครัวเป็นหนังสือสวัสดิ์

คุณพ่อได้ริเริ่มถวายมิสซาที่บ้านผู้ตาย (เมื่อศพอยู่บ้าน) เพื่อญาติผู้ตายมีโอกาสร่วมมิชา รับศีลօภัยนาปศีลมหาสนิทคุณภคุณศุภลแก่ผู้ล่วงลับ

เอกสารที่ 14 พ.ค. 2531/1988 คริสตชนโนนแก้วได้รับความชื่นชมยินดีอีกเพรະบ้านโนนแก้วได้รับเลือกเป็นสถานที่บวชพระสงฆ์ลูกหลาน คือ คุณพ่อเปาโล สมเดช พันธ์สมบัติ คุณพ่ออยอหัน บปติสต์ เอกชัย ชินโคตร ที่ศาลาบันกุญเญเรชา

ศาลาบันกุญเญเรชานี้คริสตชนบ้านโนนแก้วได้ช่วยกันสร้าง ได้รับความช่วยเหลือจากคริสตชนวัดอื่นๆ เป็นทุนทรัพย์ 310,000 บาท กว้าง 14 ม. ยาว 44 ม. เป็นศาลาเอนกประสงค์ ได้รับการเสกศาลฯ และรูป

นอกเล่าเรื่องราวประวัติวัดช่วงแรกวันที่ 31 ส.ค. 2541 / 1998

นักบุญเทเรเชาในวันบวช
พระสังข์นี้เอง ถือว่าเป็น
บุญด้วยบ้านโนนแก้ว
และหมู่บ้านใกล้เคียง ที่ได้
เห็นพิธีบวชสองครั้งคาทอลิก
เป็นครั้งแรกในชีวิต บาง
คนรักษาชื่อในพิธี ถึง
กับนำตาให้เปลี่ยนแต่ชาวพุทธ

ที่วัดโนนแก้วนี้เอง
ที่รูปนักบุญเทเรเชาที่หลัง
แท่นสูงและเด่นกว่ารูป
พระเยซูเจ้า ซึ่งพิดหลัก
เทศศาสตร์ พระคุณเจ้า
พเยาว์ มนีทรัพย์ จึงได้
มอบรูปพระเยซูเจ้าถูกตรึง
การเข่นให้แก่วัด จึงได้อัน
เชิญรูปดังกล่าวติดไว้ข้าง

บนเด่น และให้รูปนักบุญเทเรเชาอยู่ด้านล่างและได้รับ^{การเสกเมื่อ 15 พ.ค. 2531 / 1988}

หอระฆังไม้ของวัดเก่าพุพังเพราป lak gkin โคนเสา
ก็ขาถึง 2 ตัน คุณพ่อพิพัฒ์ได้นอกบุญผู้มีจิตศรัทธา^{กรุงเทพฯ จันทนุรี} จึงได้สร้างใหม่ ค่าก่อสร้าง 70,000
บาท และเชิญท่านพเยาว์ มนีทรัพย์มาเลิก

เมื่อ 16 เม.ย. 2532/1989 ได้ตั้งชื่อศาลาระฆัง
นี้ว่า สำลี ศรีสุร เป็นเกียรติแก่ นางตี ศรีสุร ผู้เป็น^{แม่ ซึ่งตอนสมัย คุณพ่อลาเกอร์ตีระฆังและคนจะทำร้าย}
^{จึงพูดว่า “มัวจันก่อนจึงไปช่า คุณพ่อลาเกอร์”}

หรือชื่อ - นายเดือน ศรีสุร ลูกสาวเป็น^{เกียรติแก่นายมัง ศรีสุร}
- ชื่อมอม ชุนศักดา ลูกชายเป็น^{เกียรติแก่ครูแหยม ชุนศักดา}

เพราะมีปัญหารือน้ำทางการเกษตร คุณพ่อ^{พิพัฒ์}จึงปรึกษากับผู้ใหญ่บ้านและกรรมการวัด เพื่อ^{หาเงินมาใช้ชุดอ่างน้ำใหญ่ ขยายลำทั่วไปให้กว้าง}
^{ให้มากขึ้น ผู้ใหญ่พิจิตร ประธานศรีและนายแก้ว พันธ์}
^{สมบัติ ได้ติดต่อขอความช่วยเหลือนายสกุล ศรีพรอม รมช.}
^{กระทรวงศึกษาธิการ (ในสมัยนั้น) ได้เงิน 380,000 บาท}
^{คุณพ่อพิพัฒ์ทำโครงการขอที่ดิน 4 ไร่จากพระสังฆราช}
^{พเยาว์ ได้รับอนุมัติจึงได้จ้างรถชุดตักได้อ่างเก็บน้ำ}
^{ขนาดใหญ่ กว้าง 1 เส้น ยาว 4 เส้น ลึก 4 ม. สำเร็จ}
^{ได้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร 30 ก.y. 2532 / 1989}

แก้ไขครั้งสุดท้ายเมื่อ จ. 10 ธ.ค. 2544 / 2001

สมัย คุณพ่อสมชัย พงศ์ศิริพัฒน์(ลงชื่อจันทนุรี)

ช่วงที่ท่านอยู่ ได้มีการเสนอที่จะปรับปรุงวัดเก่า^{แต่เมื่อให้ช่างมาดู มีความเห็นว่าถ้าปรับปรุงจะเสียเงิน}
^{และไม่คุ้ม จึงมีการเสนอเพื่อสร้างใหม่ และโดยความช่วย}
^{เหลือจากครอบครัวเมืองชลบุรี ได้เสนอทำบุญเพื่อ}
^{สร้างวัดใหม่ ทำการสร้างวัดใช้เวลาประมาณสิบเดือน}
^{และสารที่ 28 ต.ค. 2000/2543 เสนอเปิดวัดใหม่ โดย}
^{พระคุณเจ้าพเยาว์ มนีทรัพย์ เป็นประธาน落成 (ใช้บ}
^{ประมาณประมาณสิบล้านบาท ยังไม่รวมการปรับปรุง}
^{และพัฒนาด้านอื่นๆที่ปรับปรุงเรื่อยๆ)}

ท่านได้พัฒนาคริสตชนทั้งด้านร่างกายและจิตใจ^{มีการปรับปรุงร่องรอยเรียนให้เป็นที่ยอมรับของคนรอบ}
^{ข้าง}

ด้านพัฒนามีการพัฒนาด้านแหล่งน้ำ ชุดสระ^{ขนาดใหญ่ประมาณ 40 ไร่ เป็นน้ำใช้และประปาหมู่บ้าน}

มีการปรับปรุงและขยายป่าศักดิ์สิทธิ์ให้เป็น^{ระเบียง สร้างบ้านเจ้าวัดบ้านชีสเตอร์}

นอกจากนี้มีการพัฒนาในเรื่องด่างๆอีกมากมาย

ปัจจุบันมีคริสตชนที่อยู่หมู่บ้าน 377 คน (ตาม^{ทะเบียนมี 816 คน ชาย 416 คน หญิง 400 คน)}
^{จำนวนครอบครัวทั้งสิ้น 211 คน อาชีพทำนา นาวด้วน}
^{อาทิตย์ 99% ของคนที่อยู่บ้าน}

วัดนักบุญเปโตร บ้านโนนแฟก

เริ่มที่นี่

คริสตชนบ้านโนนแฟกมีกำเนิดสายเดียวกับบ้านโนนแก้ว คือเป็นการกลับใจของคนบ้านนาดูน นาเชือก จ.มหาสารคาม หลังมีการเบียดเบี้ยนเกิดความไม่สงบในการนับถือศาสนา จึงอพยพย้ายไปอยู่บ้านสองพื้นอง จากนั้นเพื่อความสะดวกของคุณพ่อในการเดินทางจากสถานีรถไฟหัวยงแหลลง และความอุดมสมบูรณ์ รวมถึงเพื่อความเป็นใหญ่บ้านคริสตชนโดยเฉพาะ จึงได้ย้ายมาตั้งคริสตชนที่โนนแก้ว

ขยายขยายสู่โนนแฟก

คริสตชนโนนแก้วบางคนเห็นว่าที่ดินทำกินคับแคบ เพราะว่าจำนวนประชากรมีเพิ่มขึ้น จึงเริ่มขยายขยายจับที่ดินใกล้ลอกอไป กลุ่มหนึ่งอยู่ใกล้ลอกอไปจากโนนแก้ว ราว 1 ก.m. ที่แวดล้อมมากเป็นป่าแฟก และมีสรระแห่งหนึ่งที่เต็มไปด้วยแฟก ตอนนั้นที่ตรงนี้เรียกวันว่า โคกโนนแฟก ประมาณ 3 หรือ 5 ครอบครัวแรกที่ย้ายเข้ามาอยู่คือ นายเคน วาปีทะ นายลาลี วาปีเตา นายแหล่ วีระโท(นายจัน ลือ่อนลี นายเดียง วาปีเน) ประมาณปี

พ.ศ. 2485

ต่อมาเมืองการขายและจับจองที่ดินเพิ่มนายเด่น วาปีทะ ซึ่งเป็นหัวหน้ากลุ่ม ได้จัดแบ่งที่และช่วยกันถากถาง ช่วงนั้นชาวบ้านหนองม่วงซึ่งอยู่ใกล้ๆ กันอิจฉาอย่างจะได้ที่ดินจึงเกิดกรณีปัญหาเรื่องที่ดิน ถูกจับไปทำดีที่พิมาย 1 ลับดาห์(ผู้ที่มาจับจองทั้งหมดถูกจับ) ที่สุดก็ได้รับการยกฟ้อง

การขยายข่ายย้ายมานี้ ไม่มีใครซักชวนแต่เป็นเรื่องที่ทำกินซึ่งตรงกับ คุณพ่อนีโโกลา (บุญเกิด) เป็นเจ้าวัดโนนแก้ว หมู่บ้านนี้อุดมสมบูรณ์มีสัตว์ป่ามากมาย เช่น เสือปลา เก้ง หมูป่าฯลฯ จาก 3 หรือ 5 ครอบครัว แล้วจึงค่อยๆ ย้ายมาเป็น 10 ครอบครัว (สมัย คุณพ่อ ลาร์เก เป็นเจ้าวัดโนนแก้ว) และได้เลือกนายเด่น วาปีทะ ให้เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก และตั้งชื่อหมู่บ้านนี้ว่าโนนแฟก (ต.วัง อ. พิมาย)

วัดคุณย์รวมหัวใจ

ช่วงแรกยังไม่มีวัดต้องไปร่วมมิชาทีโนนแก้ว เป็นลัมย์ของ คุณพ่อหลุยส์ นิโโคลาสและคุณพ่อบริสของ M.E.P. เครื่องมากในด้านปฏิบัติศาสนกิจ คร่าวดไม่ทัน ไม่ให้เข้าวัด ช่วงหน้าฝนน้ำมากทางลำบากคนที่ขาดมิลาก็โดนตัวหนี เครื่องมากกับการแต่งงานกับคนต่างศาสนา โดยตั้งราคาสินสอด 600 บาท (ห้ามมากห้ามน้อยกว่านี้)

ที่สุด คุณพ่อนีโโคลาส เห็นว่าถนนหนองม่วง จึงสร้างโรงสวัสดิ์โนนแฟก แม่ใหญ่(คุณยาย)หล่า วาปีเตา

ได้มอบที่ดินให้ (สร้างโรงสวัสดิ์ด้วยไม้ไผ่)

หลังมิลาก้าที่บ้านโนนแก้ว คุณพ่อนีโโคลาส จำนานแฟก โดยการชี้ม้ามาเมื่อเริ่มเข้าหมู่บ้านก็จะตีระฆังบนหลังม้าเพื่อเป็นลัญลักษณ์ มาสอนคำสอนพังแก่นบหัดขับร้องเพลงและถวายมิลาก้าอาทิตย์ลัคครั้ง มีการเยี่ยมเยือนคนแก่ค่นป่วย บรรยายศาสตร์สตชอนอบอุ่นมาก ในทางปฏิบัติยังถือว่าวัดโนนแก้วเป็นหลัก ส่วนมากก็ยังไปวัดโนนแก้ว

นอกจากที่โนนแก้วแล้ว ก็ได้ตั้งพลมาธีที่โนนแฟก ด้วย และเข้มแข็งพอสมควรเพื่อเจ้าวัดดูแลเอาใจใส่ (เล่าว่าคริสตชนมีถึง 30 ครอบครัวและอาจจะถึง 70 ครอบครัวถ้าไม่แยกไปโภคปราสาทส่วนหนึ่ง)

สมัยพ่อคุณย์รอ

ท่านเคร่งครัดเรื่องการเรียนคำสอนของเด็กๆ การไปวัดว่าท่านมักที่จะไปเยี่ยมเยือนคริสตชน เคร่งครัดเรื่องการแต่งงานกับคนต่างศาสนา และสามต่องานพลมาธี

เมื่อเห็นว่าโรงสวัสดิ์เล็กไป จึงมีการย้ายที่ใหม่และทำให้ใหญ่กว่าเดิม โดยมีการนำโรงสวัสดิ์จากบ้านสองพี่น้องย้ายมา (พระคริสตชนสองพี่น้องย้ายที่อยู่ไปโภคปราสาท) ชาวบ้านช่วยกันสร้างโดยไม่มีค่าจ้าง ใช้เวลา 3 อาทิตย์ ก่อสร้างง่ายๆ คือโครงไม้อะไรก็นำเสนอ มากช่วยกัน นำข้าวมาทำน้ำด้วยกัน คราวติดเรื่องไร่น้ำก็ไม่เป็นไร ทุกวันอาทิตย์จึงได้ร่วมมิชาภันจากแรงของตนเอง(แต่ก็ยังไม่พอกับจำนวนของคริสตชน)

สมัย คุณพ่อเคลมังก์

ปี พ.ศ. 2508/1965

เวลาอันนั้นคริสตชนมี
ประมาณ 40 ครอบครัว
(300 คน) ได้ขยายโรง
สวัสดิ์ให้ยาวออกมากอึก มีการ
ถวายมิสซาอาสาทิตย์ลัคครั่ง
และการประชุมพลมาเรียร์

ท่านยังคงเยี่ยมเยือน
ชาวบ้าน และช่วยเหลือ
ด้านเศรษฐกิจ กับชาวบ้าน
และช่วงนี้เองที่ท่านได้ทำ
ถนนหมู่บ้านจากโนนแก้ว

ไปโนนจิ้วเพื่อความสะดวกในการไปร่วมมิสซา นอกนั้น
ท่านยังซื้อที่ดินประมาณเกือบหนึ่งไร่ เพื่อขยายพื้นที่วัด
ให้มากขึ้น

สมัย คุณพ่อชาอุล (อรุณ ธรรมเด)

ปี พ.ศ. 2522/1979

ได้มีการซื้อที่ดินเพิ่มเติมแล้วได้สร้างวัดถาวรขึ้น
กว้าง 8 ม. ยาว 28 ม. เสาร์เปิดเมื่อ 1 เม.ย. 2524/1981
โดยพระลังษราชพเยาร์ มนีทรัพย์ การเยี่ยมเยือนลดลง
 เพราะท่านมา มิสซาสาม่าเ سمอแล้ว การเดินทางก็สะดวก
 แล้ว แต่พลมาเรียได้พยายามทำหน้าที่อย่างดีแทน นอก
 คุณพ่อได้ซื้อที่ดินในราคา 10,000 บาท เพื่อทำสนามบอลง
 หมู่บ้าน

สมัย คุณพ่อพิพัฒน์ กบุพันธ์

ปี พ.ศ. 2523/1989

ท่านมาทำให้กลุ่มพลมาเรียชีวิตชีวाच्छั่น นอกจาก
นั้นยังมีกลุ่มชีวิตครอบครัว ฯลฯ การอภิบาลคริสตชน
อยู่นุ่นมาก ส่งเสริมด้านการะและเรียน

คณะกรรมการวัดได้ช่วยกันหาเงินประมาณแสน
 กว่าบาท และได้นำเงินไปสร้างศาลานักบุญเปโตร เป็น[†]
 อาคารเรือนกประสงค์ที่มีประโยชน์ต่อวัดมากในด้าน
 กิจกรรมต่างๆ มีการสร้างกำแพงหน้าวัด และถังน้ำเพื่อ[†]
 ใส่น้ำฝนไว้ดีม

สมัย คุณพ่อสมชาย พงศ์ศิริพัฒน์ เจ้าอาวาสปัจจุบัน

มีการปรับปรุงพัฒนาวัดหลายอย่างเป็นระยะ เช่น

นำระบบประปามาที่หมู่บ้าน นางนี วาปีทำ ยกที่ดินให้ ประมาณ 2 ไร่ คุณพ่อจึงใช้ทำเป็นป่าสักดลลิทธิ์(แยกออกจากบ้านโนนแก้ว)

มีการปฏิวัตหนองอนลานหน้าวัด จัดทำกำแพงและศาลาที่พักศพให้เป็นระเบียบในป่าสักดลลิทธิ์ ท่านกระตุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในพิธีกรรม โดยให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้น มีนักขับประจำวัดฯ หากมีงานสำคัญทางล้วนกลางท่านก็ส่งเสริมสนับสนุนให้คริสตชนไปร่วมอย่างสม่ำเสมอ

ท่านเยี่ยมเยือนคริสตชนสมໍาเสมอเช่นกัน โดยเฉพาะคนป่วย คนสูงอายุ

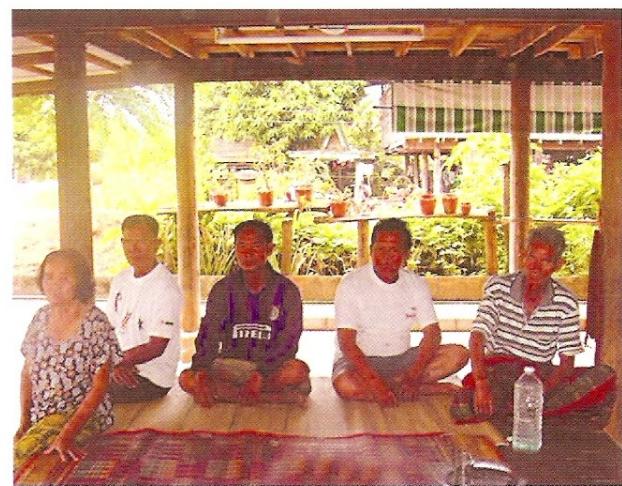
นอกจากด้านศาสนาแล้ว ยังมีการส่งเสริมอาชีพชาวบ้าน เช่น ศูนย์สาธิตการตลาด กลุ่มออมทรัพย์ฯ กลุ่มทอผ้าယอมลีหรรมชาติ

คริสตชนส่วนมากมีอาชีพทำนา เข้าวัดวันอาทิตย์ ประมาณเก้าสิบเบอร์เซนต์ของคริสตชนทั้งหมด

ระดมความเห็นเจ้าเรื่องประวัติวัดครั้งแรก

21 กันยายน 2541/1998

แก้ไขข้อมูลครั้งสุดท้ายเมื่อ จ. 10 ธ.ค. 2544 / 2001

วัดนักบุญ扬แซฟ บ้านโนนเขียว

เรื่องต้นที่นี่

นายมี พะชนะะ ชาวบ้านหนองบัวคด อ.ประทาย จ.นครราชสีมา ถูกคนในหมู่บ้านใส่ร้ายว่าเป็นผีปอบ ในสมัยก่อนมักมีชาวบ้านหลายครอบครัวล้วนแกลง จับໄล่อออกจากหมู่บ้านโดยหาว่าเป็นผีปอบ โดยเฉพาะในช่วงบทที่ห่างไกลความเจริญ มักมีความเชื่อเรื่องภูตผีมากทีเดียว

นายมี พะชนะะ จึงย้ายถิ่นฐานไปอยู่บ้านดอนยางใหญ่ ปัจจุบันคือ อ.โนนแดง และถูกเลือกให้เป็นผู้ใหญ่บ้านด้วย แต่ต้องมีอันต้องย้ายถิ่นฐานอีกครั้ง เพราะถูกกล่าวหาว่าเป็นผีปอบอีก นายมีพร้อมกับนายบุด ชิลวงศ์ นายบัว ชิลวงศ์ ได้เดินทางหาที่อยู่ที่ทำกินใหม่ และได้มาอยู่บ้านคริสต์ตั้งหมู่บ้านโนนแก้ว เพราะว่าทางศาสนาก里斯ต์ไม่ได้เชื่อถือเรื่อง

ภูติพีคชา ทั้งหมดคิดว่าจะเป็นหมู่บ้านที่ให้ความร่วมยึด เป็นสุข สมัยนั้นคุณพ่อนิโคเลา บุญเกิด เป็นเจ้าวัด

คุณพ่อนิโคเลา ได้ให้ผู้ที่มาทั้งหมดอยู่ในที่ของวัด และยังให้อาศัยทำนาของวัดอยู่ประมาณ 1 ปี ในช่วงนั้นเองผู้ที่มาทั้งหมดได้พิพากษาเรื่องที่ดินด้วย ไปได้ที่ซึ่งเป็นเนินเมืองแต่ป่าดันจิ้ง คนบริเวณนั้นเชื่อว่ามีผีป่า โดยเฉพาะคนที่มักเชื่อเรื่องผีๆ ก็จะอยู่ไม่ได้ เดียวป่วยเดียวตาย(ที่เคล็ดที่ช่วง) เจ้าของที่เรียกกันโดยคนถวนนั้นว่า “ไทยโต” ลักษณะที่ดินเป็นนินเล็กๆ หย่อมๆ กระจาดหัวไปแล้วแต่จะทางได้ทำกิน 1-2 ไร่ คนอื่นอาจมองว่าเป็นที่มีภูติผี แต่กลุ่มคริสตชนบุกเบิกนี้ถือว่า “พระจัดให้” ตามสายตาแห่งความเชื่อ

การอยู่ที่โนนแก้วแล้วต้องเที่ยวไปที่ทำกินซึ่งชื้อใหม่ ระยะหลังเห็นว่าไก่และลำไกชาวบ้านจึงขออนุญาตเจ้าวัดไปอยู่ในที่ของตนเอง จะได้มีกรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของคนเองเมื่อเจ้าวัดอนุญาตจึงพากันอพยพไปอยู่ที่ทำกินใหม่ 3 ครอบครัว (ครอบครัวนายมี พะชนะ/นายบุด ชินวงศ์/นายบัว ชินวงศ์ รวม 18 คน) ที่แห่งนี้ก็คือหมู่บ้านโนนจิ้งในปัจจุบัน

บ้านโนนจิ้ง

เป็นหมู่บ้านเล็กๆ อยู่ห่างจากบ้านโนนแก้วไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 3 ก.m. เริ่มตั้งหมู่บ้านขึ้นในราชปี ค.ศ.1942/พ.ศ.2485 ช่วงไฟไหม้วัดโนนแก้ว (การเพ่าวัดสมัยลงครามอินโดจีน) ช่วงนี้เองครอบครัวนายมี พะชนะ / นายบุด ชินวงศ์ / นายบัว ชินวงศ์ รวม 18 คน ได้ขอเจ้าวัดโนนแก้วไปอยู่ที่ทำกินใหม่คือหมู่บ้านโนนจิ้งในปัจจุบัน

ทุกวันอาทิตย์พ่อแม่จะพาลูกไปวัดที่โนนแก้ว บุกคนกระตือรือล้นอย่างเข้าวัด รู้สึกสนุกสนานที่ได้เดินทางมาร่วมมิลชา ตอนนั้นการเข้าเป็นคริสตชนไม่ใช่ทุกคนแค่พอแม่เข้าเป็นคริสตชนก่อนตั้งแต่อยู่โนนแก้ว ภายหลังๆ จึงมาเริ่มเรียนคำสอนและพยายามเข้าเป็นคริสตชน แม้ยังนั้นการเดินทางไปวัดที่โนนแก้วลำบาก ต้องเดินตัดป่าและทุ่งนา ลูกๆ บางคนไม่ได้ไปวัด เพราะต้องอยู่ดูแลภาระ พ่อนิโคเลาและพ่อครัวไม่ได้มาเยี่ยมจึงทำให้คริสตชนอย่างมากบ้านใหญ่(โนนแก้ว) เพื่อพับปีเพื่อนคริสตชน

ต่อมานายบุญมา นางหนู ชินวงศ์ (ลูกของบัว ชินวงศ์) กับพร ครรจันทร์ (มาจากบ้านนาเชือก จ. มหาสารคาม มาอยู่กับตากาย) ได้ย้ายเข้ามาอยู่ที่โนนจิ้ง นั้นคือจากโนนแก้วอีก 3 ครอบครัวก็ย้ายเข้าไปอยู่โนนจิ้ง โดยอาศัยที่ดินต่อจากพอก 3 ครอบครัวแรก เมื่อมีคนมาก

ขึ้นก็มีความเป็นหมู่บ้าน และค่อยๆ มีคนอื่นเข้ามาตามลำดับ

สมัย คุณพ่อเกลัง

ได้ทำถนนจากบ้านโนนแก้วไปบ้านโนนจิ้ง(เป็นทางเดินลัดตัดทุ่งนา ไม่ใช่ทางใหญ่ที่ใช้ในปัจจุบัน) คริสตชนก็ร่วมแรงกันทำเพื่อความสะดวกให้เด็กไปโรงเรียนและเพื่อคริสตชนไปวัด

คุณพ่อมาเยี่ยมคริสตชนในบางครั้ง มีบางช่วงที่กันดารมาก ลำบากเรื่องอาหารเด็กๆ ก็ไม่ขาดโรงเรียนเลย คุณพ่อภัยพยาภัยช่วยโดยให้ข้าวสารวันละลิตร เป็นความอบอุ่นแบบพ่อภัยลูกอย่างกลุ่มคริสตชนที่เคยช่วยเหลือกัน

สมัย คุณพ่อโนโภลาส

ท่านขึ้ม้าเข้ามาสอนคำสอนที่บ้านโนนจิ้งเสมอ ท่านพิพากษาตามติดตามกลุ่มคริสตชนตลอดเวลา ท่านติดตามผู้ที่สนใจศึกษาจนทำให้พากษา มีความเชื่อและเข้าเป็นคริสตชน การมาเยี่ยมประจำ การสอนคำสอนสม่ำเสมอ ถือว่าเป็นการสร้างกลุ่มคริสตชนอย่างเต็มที่ คุณพ่อเองเป็นคนแนะนำให้คนแต่งงานกันหลายคู่ ดูแลเหมือนพ่อที่ต้องดูแลห่วงใยลูก ที่นี่จึงมีคนเข้าเป็นคริสตชนหลายคน

คุณพ่อนิโภลาส มุ่งมั่นที่จะทำให้พระศาสนาจักรขยายสู่ปวงชนคริสตชนที่โนนจิ้งมีท่านอยู่ในหัวใจเสมอ ในช่วงที่สร้างวัดที่โนนแก้ว คริสตชนที่โนนจิ้งช่วยหาไม้ไปให้ ขนทรัพย์จากมาล (สายน้ำห่างจากโนนแก้ว) และชันไม้ไปด้วยความลำบาก แม้เห็นดeneoอยู่กูมิใจ

การไปช่วยสร้างวัดโนนแก้ว มีการแบ่งกันไปช่วยเป็นคุ้ม สำหรับเด็กๆ ที่ไปช่วย คุณพ่อจะให้เงินไว้ใช้ 2-6 บาท เลยพากันอย่างไปช่วยแม่ไม่มีค่าจ้างอะไรมากนัก แต่พระคิดว่าวัดคือศูนย์กลางของคริสตชน

สมัย คุณพ่อลายعرو/วัดน้อยหลังแรก

วันธรรมดากุณพ่อมักมาเยี่ยมและสอนคำสอน มีอยู่ครั้งหนึ่งท่านถามว่า “อยากรได้วัดหรือเปล่า” จึงมีการพูดคุยกันว่า พ่อเมืองจำนวนหนึ่ง ใจจะบริจาคที่ดินมีเครื่องชาบารีเปล่า ในการประชุมหารือกันนั้น นายบัวบอกว่า “ตนเองก็แก่แล้วอย่างการทำบุญ ยกให้วัดประมาณ 1 งาน”

15 ก.c. 1963/2506 นางบัว นางแรมง ชินวงศ์ ได้ถวายที่ดินเพื่อสร้างวัดโนนจิ้งฯ 28 ศอก กว้าง 9 ศอก ไปชื้อบ้านของคนนาตะคุ 1,200 บาท มีเสา 12 ต้น

ทุกคนช่วยกันสร้างวัดน้อยแห่งนี้ ใช้เกวียนไปขันบ้าน หลังนี้จะสร้างเสร็จรวมเวลา 3 วัน หลังคามุงด้วยหอย เช่นเดียวกับวัดที่เคยสร้างมาแล้ว

คุณพ่อจะมาถวายมิสซาทุกวันอาทิตย์ ส่วนมากจะมาตอนเย็น หลังมิสซาก็ทานข้าวและนอนที่วัด โดยมีชาวบ้านอนอนเป็นเพื่อน มีการสอนคำสอน เครื่องครัวดมาก ไม่ได้มาเรียนก็โดนทำโทษ วัดน้อยหลังแรกนี้ใช้งานถึง 2 ปี จึงเปลี่ยนหลังคาเป็นลังกระถาง

สมัย คุณพ่อปอล

ท่านมาเยี่ยมคริสตชนบ่อยๆ ช่วยเหลือชาวบ้าน มีเสื้อผ้ามาช่วย เยี่ยมตามไร่นา ด้านคำสอนก็มีสมำเสมอ ไม่ขาด

สมัย คุณพ่อนัลแดร์

ท่านเยี่ยมคริสตชนตามหมู่บ้าน ดูแลคนเจ็บป่วย เวลา มาถวายมิสซาท่านมักถือโอกาสเยี่ยมคริสตชนก่อน จึงเข้าวัด มีการหัดเด็กๆช่วยมิสซา หลังมิสซามีการสอนคำสอนเด็กๆ

สมัยนี้มีการรวมชาวบ้านชุดละเพื่อส่วนรวม ช่วยกันชุดพรีก่อน จากนั้นเมื่อมีทุนจึงให้ชุดหลุมละ 20 บาท ที่ต้องชุด เพราะแห้งแล้งไม่มีน้ำใช้ ถ้าอย่างใช้น้ำก็ต้องไปตักไกลๆ ทางศูนย์ลังคอมพัฒนามาประชุมและก็นอกกว่าหลุมละ 30 บาทก็ได้ เวลาประชุมจึงมีการทะเลาะชัดแย้งกัน (เงินกับน้ำใจช่วยเหลือ)

แต่เพราะดินแข็งมากที่สุดก็ตกลงปรองดองกันได้ เพราะเห็นว่ามีประโยชน์ต่อส่วนรวมในหมู่บ้าน รวม

ค่าแรงหั่งหมด 4,010 บาท ต้องถือได้ว่า คุณพ่อแมลแซร์ ได้นำการพัฒนาสู่หมู่บ้าน มีสังคมมีน้ำใช้จนได้ขายให้กับบ้านอื่น มีการปลูกผักขายให้บ้านอื่นด้วย ไม่ต้องเดินไปตักน้ำไกลๆอีก

สมัย คุณพ่อชาอูล(อรุณ) ธรรมรถา(ลงบันกบุรี)

ท่านเห็นความลำบากเรื่องน้ำเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จึงหางบ 1,500 บาทเพื่อมาชุดละให้ลึกลงไปอีก คริสตชนก็มาช่วยกันชุดโดยแบ่งเป็นหลุมละ 80 บาท(ลึกทั่วทั้งหัว) แต่ตามจริงก็ไม่ได้สนใจเรื่องเงินมากนัก ทุกคนร่วมมือกัน เพราะว่าอย่างมีสรายู่แล้ว

เมื่อมีสังคมมีปลาตามมา มีการปล่อยปลาดุกเลี้ยง เลี้ยงแล้ววิดละได้เงินปันผลหลังคาเรือนละ 60 บาท ต่างก็ได้ใจเพื่ะเป็นเงินจากหยาดเหงื่อความรักความสามัคคีกันของหมู่บ้าน(สมสวน ครีโนก ได้ให้เงิน 10,000 บาท ขยายระยะให้ดีขึ้นอีก)

ปกติ คุณพ่ออรุณจะซื้อจักษณ์จากโนนแก้วมาถวายมิสซ่าที่โนนจี้ว์ในตอนเย็น ทุกวันอาทิตย์

สมัย คุณพ่อพิพัฒน์ กบุพันธ์ (ลงบันกบุรี)

ประชารณ์โนนจี้ว์เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในสมัยนั้นมี 130 คน 21 ครอบครัว ปี 1986/2529 มีผู้ใหญ่บ้านเป็นคนแรกคือ นายแสง พะซะนะ วัดหลังแรกที่มีอยู่จึงดูเล็กและแคบลง ไม่ก็เริ่มพังไปมาก หลังมิสซาวันหนึ่ง คุณพ่อพิพัฒน์ถามว่า “อย่างได้วัดใหม่เป็นไง” แน่นอนคริสตชนทุกคนต้องการมีวัดใหม่

อาจเป็นได้ในวันฉลองวัดครั้งหนึ่ง ครอบครัวคริสตชนที่ครัวท่าคือ “ห้องชั่งเมืองชลบุรีการ” โดยอันนา ชิตพรรณ อภิชาติวรรณซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวมาเห็น สภาพวัด ซึ่งเล็กและคับแคบควรสร้างใหม่ตามความเหมาะสม จึงได้บริจาคเงิน 600,000 บาทในการประชุมกมีการซื้อขยายที่ดินจากนางบัว 9,000 บาท และจากนายอรุณ 4,500 บาท

14 ม.ย. 1986/2529 ได้เริ่มลงมือสร้างวัดใหม่ โดยนายพิสิฐ พิสิฐนนทชัย เป็นนายช่างรับเหมา ก่อสร้าง ใน การสร้างนี้เองบรรดาคริสตชนได้ร่วมช่วยด้านอาหาร การกิน ด้านแรงงาน จ้างไม้จ้างก็ไปช่วย เพราะว่าถือว่า นี่เป็นวัดของตนเอง เกิดเป็นวัดและโรงครัวเล็กๆ สร้างเสร็จเมื่อ 17 ก.ย. 1986/2529 กว้าง 8 ม. ยาว 24 ม. นายวิลลิสูเอยได้บริจาคเพิ่มโดยทำฝาระเบียวกัดหั้งสองข้าง ถนนคอนกรีตหน้าวัดและเสาประตูร้ำคิดเป็นเงินประมาณ 50,000 บาท ลัตบุรุษวัดอื่นๆ ก็ได้ร่วมทำบุญให้กับวัดโน่นจ้า เป็นเงินสร้างโรงอาหารและแท้ทั้งคืน กลุ่มคริสตชนสร้างจนเสร็จ โดยมี คุณพ่อพิพัฒน์เป็นคนคุ้มงานจัดหาอาหารและของว่างมาให้เสมอ

21 มี.ค. 1987/2530 เปิดเสกวัดใหม่โดยท่านสังฆราชยօากิม พเยาว์ มนีทรัพย์ นำความเชื่อชุมมาให้แก่คริสตชนบ้านโน่นจ้า ส่วนกลางคืนชาวบ้านเก็บเงินครอบครัวละ 500 บาท มีหมอกล้าเลี้ยงฉลองความเชื่อชุมยินดี

เมื่อก่อสร้างเสร็จมีเงินเหลือ 30,000 บาท คุณพ่อพิพัฒน์ ขอให้ทำซื้อที่ดินเป็นของวัดได้ที่ดิน 18 ไร่ แรกๆ ให้ชาวบ้านที่ชัดสนใจไว้ทำนาต่อมาแล้วจึงให้คนอื่นเช่าปลูก อ้อยไร่ละ 200-300 บาท ผลประโยชน์ให้วัด

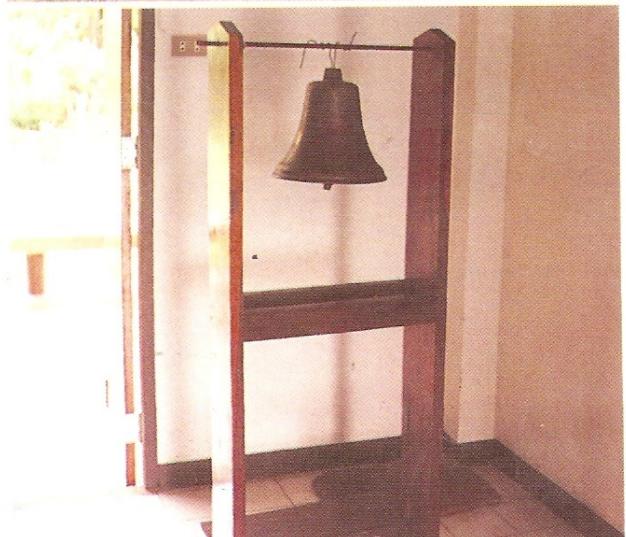
สมัย คุณพ่อสมชาย พงศ์ศิริพัฒน์ (สงข์อันกบุรี)

เป็นเจ้าวัด مامิตรามิลชาทุกวันอาทิตย์ประมาณ 18.00น. ท่านได้นำการพัฒนามาสู่หมู่บ้าน เกิดการประชุมกลุ่ม ทำงานเป็นกลุ่ม สร้างร้านค้าสหกรณ์ นำเรื่องสังคมพัฒนามาสู่หมู่บ้าน ระบบสาธารณูปโภคเข้ามาช่วยเหลือที่หมู่บ้าน

สมัย คุณพ่อมัลแพร์

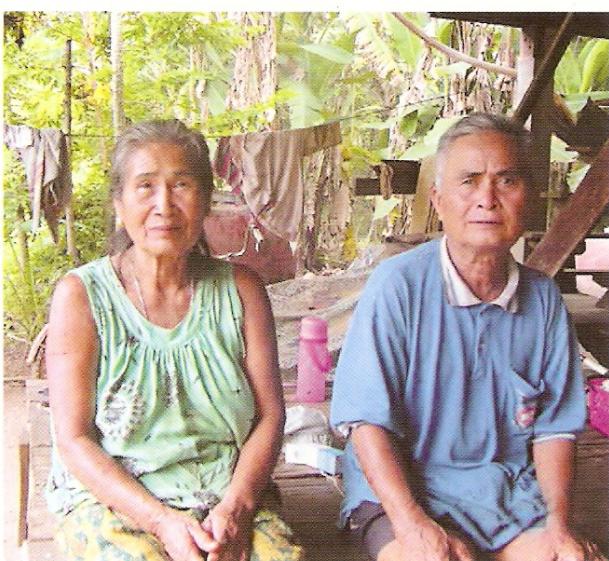
ท่านเข้ามาอยู่ที่หมู่บ้านและประจำอยู่ที่วัดนี้เลย ปลายปี 2543/2000

ปัจจุบันลัตบุรุษประมาณ 160 คน อาชีพหลัก

(สัมภาษณ์ชาวบ้านเมื่อ 27 ก.ย.2541/1998)

ล้มภาษณ์ นายแสง พะจะนะ นางแท่ง กงแก้ว
ครัวสุดท้าย จ.17 ก.ย. 2544/2001

วัดแม่พระปฏิสนธินรเมล ปากช่อง

เรื่องจาก

ประมาณปี 2500/1957 ถนนหนทางที่ปากช่อง เก็บเข้า เป็นการพัฒนาของบ้านเมือง เพราะต้องยอมรับความจำากมัยก่อนที่ต้องผ่านดงพญาไฟ(ดงพญาไฟ)เดินทางจากภาคกลางสู่อีสาน ปากช่องจึงเป็นที่พักเหนือที่ดีมากที่เดียว

ปี 2502/1959 ขณะนั้นคุณพ่อหลุยส์ นิโคลาส เดินทางมาวัดโนนแก้ว และดูแลโโคปราราบทด้วย ห่านได้ยินว่าปากช่องมีคริสตชน จึงได้เดินทางมาหาและได้พบครอบครัวนายบุญชัย และนางสุรีย์(ชัย) การดี คริสตชน ครอบครัวแรกที่ข้ายามาจากวัดเซนต์หลุยส์ กทม. (ที่อยู่ปากช่องเมื่อปี 2485/1942) ตอนนั้นเองไม่มีคริสตชน อาศัยอยู่ในวัดเวลาโอกาสสำคัญจะนั่งรถไฟไปร่วมมิสซา หรือสืบสันชัญ บางรัก (คริสตมาส ปาสกา)

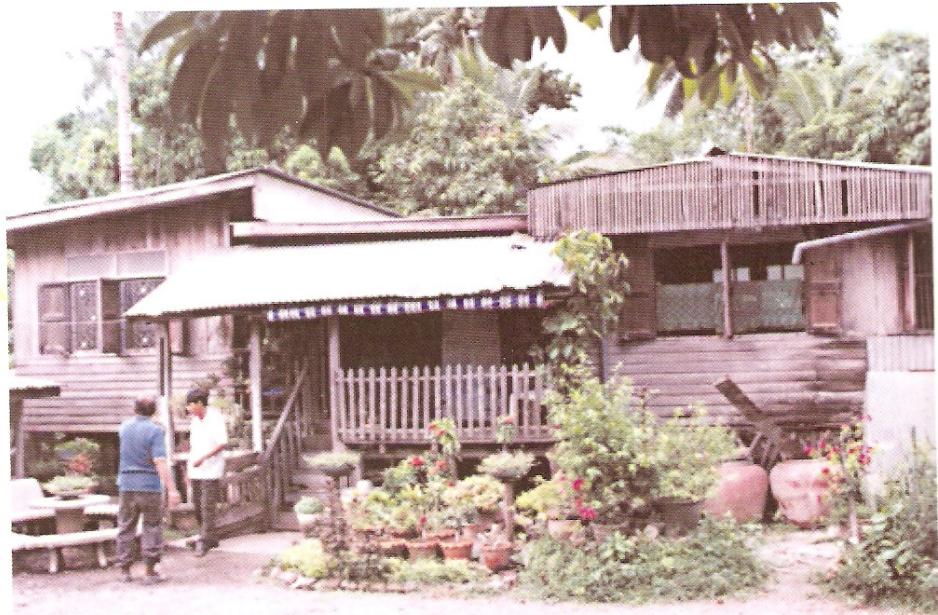
คุณพ่อนิโคลาสได้ส่งเด็กๆจากโนนแก้วไปเรียนที่ต่างๆ เป็นการส่งเสริมด้านการศึกษา ท่านมองอนาคตว่าต่อไปครัวจะมีโรงเรียนเป็นของตัวเอง และเห็นว่าที่ปากช่องมีความเจริญจึงเลือกที่นี่ ตอนนั้นนางสุรีย์ การดีจะมอบที่ดิน 7 ไร่ให้สร้างวัดสร้างโรงเรียน แต่ติดที่ว่าที่ดินอยู่ติดคลองน้ำและอนาคตคงไม่เพียงพอ จึงมีการแนะนำให้คุณพ่อช้อที่ดิน 15 ไร่ จาก ม.ร.ว.ชวนิต นดากร วรรณโดย ม.ร.ว.ปรัชญา กร วรรณ รับมอบอำนาจทำการแทน เมื่อ 10 มิ.ย. 2502/1959 (เรื่องที่ดินนี้แรกๆซื้อก่อน 8 ไร่ ราคา 1 แสนบาท ส่วนที่หนองสาหร่ายซื้อไว้ประมาณ 100 ไร่ ต่อมามีการแบ่งขายต่อให้กับพวกรุ) เดิมที่ที่ดินนี้เป็นป่าทึบเต็มไปด้วยหมู่บ้านด้วยสายตาที่มองการณ์ไกลคุณพ่อได้สร้างโรงเรียนที่ปากช่องขึ้น

งานอภิบาลของ คุณพ่อนิโคลาส (วัดที่มาคู่กับโรงเรียน) 2502-2512/1959-1969

ท่านมาด้วยมิสซาที่บ้านนายบุญชัย นางลรีย์การดี เดือน腊ครัง เมื่อมีการสร้างโรงเรียนท่านได้นำไม้มาจากการตัดไม้จากป่าไม่นุญาตตัดไม้จากป่าไม่นุญาตเรื่องการสร้างโรงเรียนที่ปากซ่อง คุณพ่อได้ปรึกษากันท่านนายอำเภอปากซ่องและได้เชิญบรรดาเด็กแก่

ในอำเภอ (ทางราชการประสานงานให้) มีการขอร้องให้ช่วยชำระค่าเล่าเรียนล่วงหน้า 5 ปี ซึ่งทุกท่านเห็นความสำคัญด้านการศึกษาและความเจริญของบ้านเมืองตน จึงพร้อมใจกันร่วมมือช่วยเหลือตามข้อตกลง

จากความรักความสามัคคีนี้เองจึงเกิดการก่อสร้างโรงเรียนที่ปากซ่องคุณพ่อเป็นผู้ควบคุมการก่อสร้างอาคารเรือนไม้ 2 ชั้นด้วยตนเอง แล้วขออนุญาตทางราชการเปิดโรงเรียนชื่อ “รุ่งอรุณวิทยา” แล้วเสร็จปี 2503/1960 (เมื่อสร้างโรงเรียนเสร็จมีการแบ่งห้องไว้ 1 ห้องเพื่อเป็นวัด)โรงเรียนทำการสอนตั้งแต่ชั้นป. 1-7 เปิดสอนเมื่อ 15 พ.ค. 2504/1961 มีนักเรียน 400 คน ครู 12 ท่าน ช่วงนี้ คุณพ่อนิโคลาสยังรับดูแลทั้งโนนแก้ว โคล

บ้านบุญธรรม ขอยประเสริฐ พาไปดูสถานที่ร่วมมิสซาแรกๆ ท้องที่ใช้ความมิสซา

ปราสาทและปากซ่อง ท่านมาที่ปากซ่องเป็นประจำคริสตชนจากที่ต่างๆเริ่มเข้ามาที่นี่รวมทั้งบรรดาลูกศิษย์จากโนนแก้วด้วย จึงทำให้เป็นกลุ่มคริสตชนที่มากขึ้น ท่านได้ตั้งกลุ่มพลมารีย์ชื่อ “ดาวประจำรุ่ง” ขึ้นโดยมีคณะครุคราทอลิกซึ่งย้ายมาจากโนนแก้ว และวัดหนองรี จ.นครนา ยกเป็นสมาชิก นำมานิตย์ การดี เป็นประธาน

ต้องยอมรับว่างานพลมารีย์ตอนนั้นเข้มข้นมาก สมาชิกได้ออกไปเยี่ยมบรรดาคริสตชนที่อ่อนแรง และไปเยี่ยมคนเจ็บป่วยในที่ต่างๆแม้จะเป็นที่ทุรกันดาร เช่น ที่เขาใหญ่ บ้านหมูสี ฯลฯ ทั้งช่วยรักษาและเยี่ยมเยียนคนจน ความดีนี้เองทำให้บางคนครับท่าและขอเข้าเป็นคริสตชนในเวลาต่อมา

ด้านโรงเรียนคุณพ่อได้ส่งครูไปพัฒนาด้านการเรียนการสอนมีได้ขาดเพื่อมาพัฒนาโรงเรียนให้ดีขึ้น มีการส่งไปเรียนต่อที่อื่นๆแม้แต่ที่เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย เพื่อให้โรงเรียนมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ประมาณปี 2505-6/1962-3 ท่านได้ตั้งสภาวัดขึ้นเพื่อเป็นแกนสำคัญของกลุ่มคริสตชน นายมนูญ การดี เป็นประธานสภาวัดคนแรก คริสตชนสมัยนั้น

ประมาณ 40 คน(นับคนที่เข้าวัด ไม่รวมเด็ก)

เมื่อกิจการที่ปากช่องเป็นหลักแหล่งแล้ว คุณพ่อนิโคลาสจึงขอลาออกจากโนนแก้วมาทำงานประจำที่ปากช่อง

ท่านมักออกเยี่ยมคริสตชนสม่ำเสมอ ครรที่ไม่ไปวัดท่านมักออกติดตามเพื่อช่วยเหลือ แนวการทำงานของท่านได้ตั้งเป้าหมายไว้ว่า จะต้องเตรียมคนไว้เพื่อช่วยงานของลังนมณฑล โดยเป็นการทำงานในระดับวัด จัดเตรียมชาวราษฎรเพื่อช่วยงานวัดได้ แต่ต่อมาท่านลังนมราชวงศ์ได้คิดทำงานนี้ในแนวลังนมณฑล จึงมีการเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ต่อมา มีการเชิญชิลเตอร์คณะโอลเบลตฯ มาช่วย(และเป็นแนวทางที่จะนำสู่การมีนักบัวทหภูมิเข้ามาทำงานที่ปากช่องต่อไป)

สมัย คุณพ่อลาบูเรอ (2512-2517/1969-1974)

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัดปี 2512/1969 เป็นพระสงฆ์ที่นำความทันสมัยทันต่อเหตุการณ์มาสู่ปากช่อง ท่านจะไม่เลียดายเงินหากมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อการพัฒนาในทางที่ดีขึ้น

มีการสร้างเรือนไม้ชั้นเดียวขึ้นอีก 1 หลัง เพื่อให้พอดีกับจำนวนเด็กที่มากขึ้น

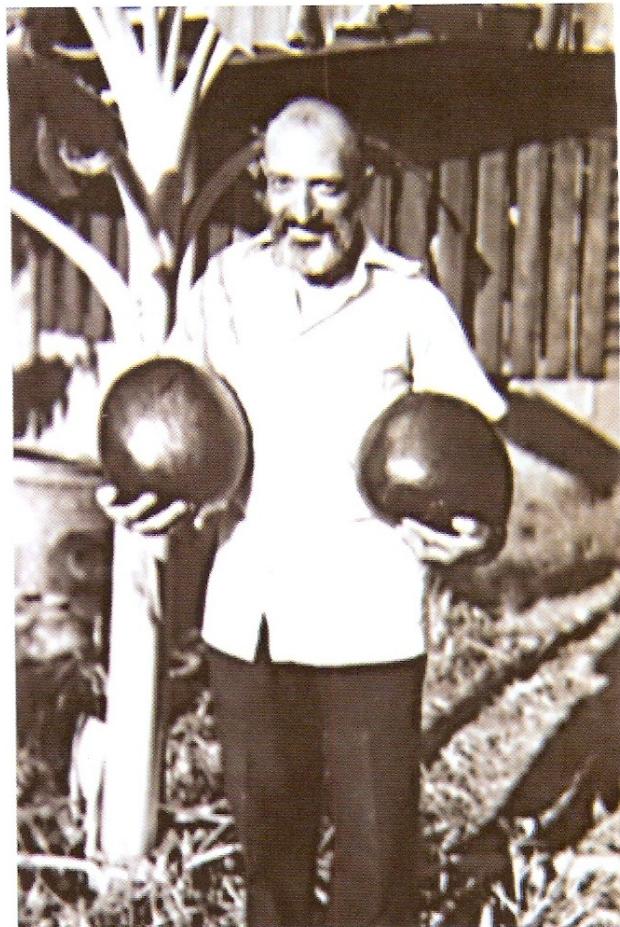
สมัย คุณพ่อประยูร นามวงศ์ (2518-2520/1975-1977) สมมจันทบุรี

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัดปี 2518/1975 เป็นการนำความเปลี่ยนแปลงแบบสมัยใหม่ให้คริสตชนมากขึ้น ท่านเป็นผู้มีมนุษยลัมพันธ์ที่ดีและมีความกระตือรือร้น มีการตั้งกลุ่มเยาวชน กลุ่มเยาวชนพลมารีย์ในโอกาสสำคัญ เช่น คริสตมาสมีการไปร้องเพลงอยู่พรมบ้านต่างๆ ฯลฯ

ได้มีการสร้างอาคารเรียนเป็นตึก 2 ชั้นอีก 1 หลัง ปรับปรุงสภาพถนน ถนนที่ดิน จัดระบบระบายน้ำ ลั่งเสริม คุณภาพทางการศึกษา จนเป็นที่ยอมรับในคณะครุและผู้ปกครองนักเรียน เลียดายที่ท่านต้องพยายามไปรับหน้าที่อันที่ใครซึ่งในเวลาที่เร็ว เพาะอาชญาได้เพียง 2 ปีเท่านั้น

สมัย คุณพ่อมาเรียอุส เบเรย์ (2521-2528/1978-1985)

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัดปี 2521/1978 ได้ให้คริสตศาลาลิกมีบทบาทในการช่วยเหลือมากขึ้น สมัยนี้มีการใช้วัดใหม่(วัดหลังที่ 2) ที่อาคารเรียบง่ายล่างที่ คุณพ่อลาบูร

(คุณพ่อนิโคลาส ผู้บุกเบิกโนนแก้ว โคกปราสาทและปากช่องในเวลาเดียวกันอย่างเข้มแข็ง)

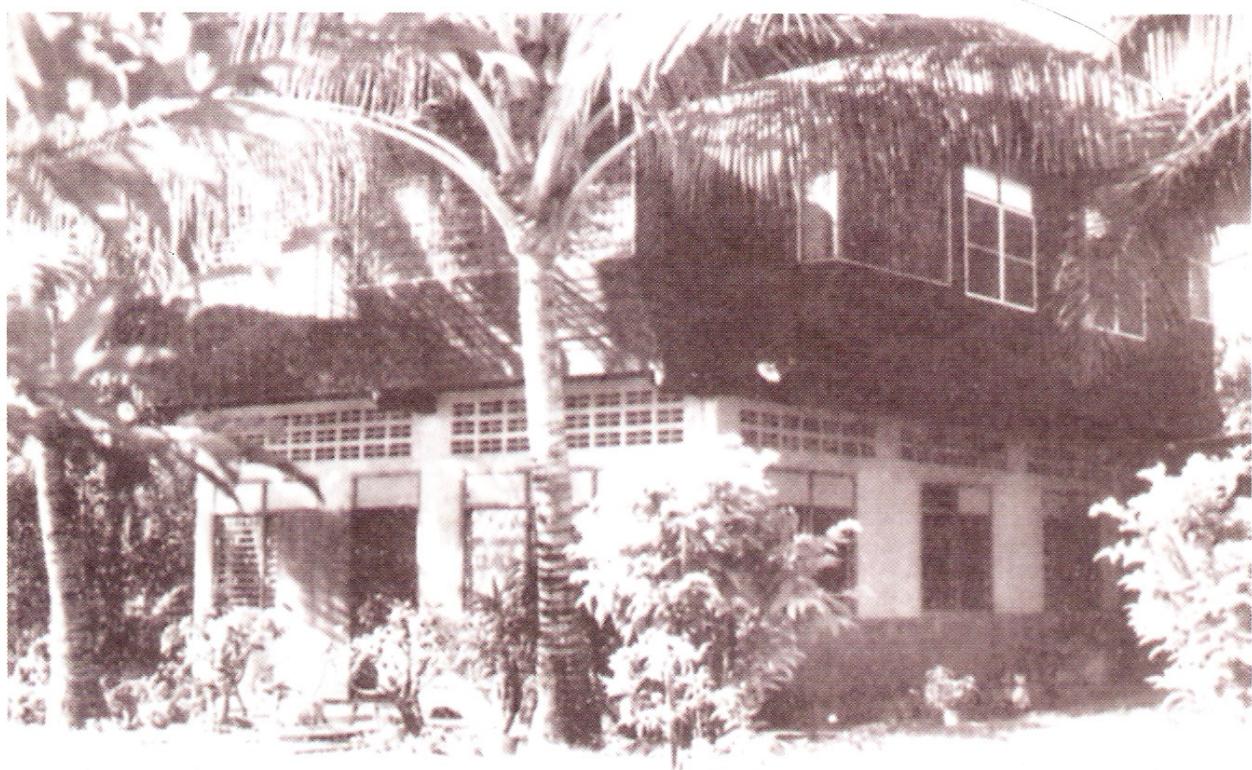
เรื่องสร้างไว้ ส่วนชั้นบนเป็นห้องเรียน มีการสร้างห้องระฟัง และที่สำคัญคือมีการเชิญมาเซอร์คณะเซนต์ปอล เดอชาร์ตร เข้ามาช่วยงานที่ปากช่อง

ด้านโรงเรียนได้มีการสร้างและเริ่มชั้นเรียนระดับอนุบาลขึ้นโดยสร้างตึก 3 ชั้น แยกเป็นสัดส่วน สร้างอาคารเรียน 2 ชั้นขึ้นและขยายนักเรียนไปถึงชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และมีการสร้างห้องประชุมโรงเรียนขึ้นด้วยถือว่าในสมัย คุณพ่อเบรย์มีการก่อสร้างพัฒนาด้านวัดถูกมากที่เดียว (ตามจริงท่านเก็บเงินไว้เพื่อสร้างวัดด้วย แต่โดยการเสนอของที่ปรึกษาเห็นว่าควรทำด้านโรงเรียนที่จำเป็นเร่งด่วนก่อน ท่านจึงก่อสร้างด้านโรงเรียนในสมัยท่านมาก....บันทึกลังนมราช พยา玠 1 ส.ค.1983)

สมัย คุณพ่อสุรินทร์ ประสมพล

(2529-เม.ย. 2536/1986-1993) สมมจันทบุรี

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัด 1 เม.ย. 2519/1986 ท่านมีมนุษยลัมพันธ์ที่ดีกับสัตบุรุษ ท่านให้ความศรัทธาต่อวันศุกร์ตันเดือนเชิญชวนคริสตชนศักดิ์ธาราต่อพระฤทธิ์ยัน

ศักดิ์สิทธิ์ของพระยาเจ้า และได้สานงานของ คุณ พ่อเบรย์ในการสร้างวัดใหม่

โฉกกาลลงวัด 10 ธ.ค.2530/1987 ได้มีพิธีวาง ศิลาฤกษ์เตรียมสร้างวัดใหม่ สร้างเสร็จ 30 พ.ย. 2531 /1988 (รวมงบสร้างวัดและบ้านพักพระสงฆ์ 5 ล้านบาท) เปิดเสกวัดใหม่เมื่อ 17 ธ.ค. 2531/1988

ด้านโรงเรียนท่านได้เห็นความจำเป็นด้านอาคาร สถานที่ จึงมีการปรับปรุงและสร้างอาคารใหม่หนึ่งหลัง เพื่อเป็นอาคารเรียน

สมัย คุณพ่อพิพัฒน์ กบุพันธุ์

(2537-2544/1994-2001) ลงวันที่ 1 กันยายน

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัด 18 เม.ย. 2537/1994 ท่าน สนับสนุนคณะกรรมการให้มีชีวิตชี瓦อีกครั้งหนึ่ง ท่านส่ง เสริมความศรัทธาคริสตชนโดยการเชิญชวนไปปลดองวัด ที่ต่างๆ เลmon

มีการสร้างบ้านพักมาเชอร์ใหม่ และสร้างอาคาร หอพักใหม่ให้เหมาะสม ปี 2537/1994 โดย ท่านเยาว์ มนีทรัพย์

สมาชิกคณะโอบล็อก ถ่ายกับ คุณพ่อนีโคลาล โฉกกาล 50 ปี บัวชลังษ์

สมัย คุณพ่อสมเดช พันธุ์สมบัติ (พ.ศ.2544)

หลังจากไปศึกษาต่อที่ฟิลิปปินส์ 1 ปี ได้มามาเป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อพิพัฒน์ พนุพันธ์

ปัจจุบันมีลัทธุรุษ 373 คน

คุณมนูญ และครูมานี การดู
ถูกของครอบครัวคริสตชนแรก ช่วยเอกสารและข้อมูล

วัดกลางดง

โรงเรียนกำให้เกิดคริสตชนกลางดง

ปี 2504/1961 ประชาชนกลางดง มีความประสงค์ จจะให้ชาวกลางดงและหมู่บ้านใกล้เคียงมีโรงเรียนดีๆ ชาวกลางดงนำโดยมหาชนนิยมและนานององค์ บุญศิริ (ภรรยา) ได้ปรึกษาหารือกับพลตำรวจโทชัชชวางกูร ซึ่ง เป็นผู้บัญชาการตำรวจสันติบาลในขณะนั้น (ภรรยา เป็นคริสตชนสามเสน) ท่านผู้บัญชาการฯ จึงได้นำชาวกลางดงไปขอความช่วยเหลือจากเชอร์คณะเซนต์ปอล เดอ ชาร์เตอร์ และเนื่องจากกลางดงขึ้นกับสังฆมณฑลโคราช จึงได้ไปติดต่อ คุณพ่อเบรย์ ซึ่งเป็นเจ้าวัดอยู่ที่โคราช

มหานิยมได้ยกที่ 12 ไว้ให้ทำโรงเรียน คุณ พ่อเบรย์ได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นชื่อ “มารดา ดรุณีรักษ์” มีใบมอบอำนาจให้มูลนิธิเซนต์ปอลดูแล แต่ ที่สุดก็เปลี่ยนเป็นชื่อมิสชั่นดูแล เปิดสอนวิชาสามัญ ป. 1-4 แรกๆ ได้ครุจากบ้านโนนแก้วมาสอน ต่อมา มีการขยายถึงชั้น ป.7

ปี 2509/1966 มิสชั่นโคราชโดยท่านวังงานแวร์ได้ แต่งตั้งคุณพ่อนิโคลาล มาเป็นผู้อำนวยการโรงเรียน แทน คุณพ่อเบรย์ ท่านได้ขยายชั้นเรียนเป็น ม.ศ.1 โดย เป็นทั้งผู้จัดการ ร.ร.รุ่งอรุณและมารดาดรุณีรักษ์

ปี 2510/1967 ครุบุญศิริ วาปีโล ได้ลาออกจาก

โรงเรียนรุ่งอรุณ ปากช่อง มาเป็นครูใหญ่ที่ ร.ร. มารดา ดรุณีรักษ์ แทนนายสมรัตน์ มงคลวัช ปี 2513/1969 ร.ร.ได้ขยายเป็น ม.ศ. 3

จึงพอสรุปได้ว่า คุณพ่อเบรย์เป็นผู้ดูแลกลุ่มคริสตชนที่นี้อย่างเป็นทางการคนแรก จากนั้น คุณพ่อนิโคลาลได้มาดูแลต่อ กลางดงจึงเป็นวัดสาขาที่ทางปากช่องต้องรับผิดชอบ

สมัย คุณพ่อلامูโร

ท่านเข้ามาทำงานปี 2514/ 1970

ต่อมา 6 月 นิยมต้องการที่ดินคืนพร้อมกิจการโรงเรียน หรือทางมิสชั่นต้องชื้อ 800,000 บาท แต่ ทางมิสชั่นไม่ต้องการดำเนินการต่อ ช่วงนั้นอาจมีปัญหาเรื่องโรงพยาบาลและด้านการเงิน (คุณพ่อเบรย์ได้แยกชื่อไว้ 8 ไร่)

5 ม.ค. 24516/1972 ครุบุญศิริได้ขอซื้อกิจการโรงเรียนเพื่อดำเนินการต่อ ทางมิสชั่นได้ตกลงโดยราย 120,000 บาท โรงเรียนจึงดำเนินการโดยครุบุญศิริโดยตรง แต่ด้านวัดวาก้มีพระสงฆ์มาถวายมิสซาอาทิตย์ละครั้ง ใช้ห้องเรียนห้องหนึ่งเป็นที่ถวายมิสซา

ສມຍ ຄຸນພ່ອປະຢູຣ ນາມວົງຄໍ

ໄດ້ມາທຳການອກີບາລຕ່ອຈາກ ຄຸນພ່ອລາມູເຮອ

ສມຍ ຄຸນພ່ອເບຣຍ

ທ່ານມາທຳການອກີບາລຕ່ອຈາກ ຄຸນພ່ອປະຢູຣ

ສມຍ ຄຸນພ່ອສຸຣິນທົກ ປະສົມພັດ

ໄດ້ມີການຕິດຕໍ່ອຂອງຊື້ອົກຈິກການໂຮງເວີນມາຮາດ໏ເຄີ່ນແຕ່ທີ່ສຸດດ້ວຍຄວາມຜູກພັນຄຽບຄູ່ມູນຄຣີຈຶ່ງຍັງຄົງດໍາເນີນການໂຮງເວີນຕ່ອງ ແຕ່ໄດ້ຍ້າຍສານທີ່ຈາກຂອງມິສັງໂດຍມິສັງໄດ້ໜ່ວຍຄ່າວິດີອຸນ ເລື່ອເພີ່ມບັນໄວ້ທີ່ໜີ້ໜີ້ພໍ່ເປັນວັດນ້ອຍ ບັນດັກລ່າວໄດ້ມອບໃຫ້ສິລເຕວົກຄະໂອເບຣຕເບັນຜູ້ດູແລ ໄດ້ຈັດທຳເປັນສານຮັບເລື່ອງເຕັກ(ແນສເຂອງວິ)

ດ້ານອກີບາລ ທ່ານເປັນຜູ້ມີຄວາມເປັນກັນເອງ ອຣິສັດ ຂັນເຂົ້າວັດມາກ ແລະທີ່ສຳຄັນມີການຈຸລອງວັດໃນສັນຍື່ນເອງ ທຳໃຫ້ເກີດຄວາມງົມໃຈໃນບັນດັກເອງມາກ

ສມຍ ຄຸນພ່ອພິຕັມນິ ກບຸພັນຮູ

ມາທຳການຕ່ອງຈາກຄຸນພ່ອປະຢູຣ ໄດ້ທຳການຂອນໆ ຢູ່າຕເປີດກິຈການຮັບເລື່ອງເຕັກຄຣີຢັ້ງເປັນທາງການ(ແນສເຂອງວິ) ປັຈຈຸບັນຄຸນພ່ອສົມເທື່ອ ພັນລົມບັດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອນ

ເຮື່ອງເຄົາດົກລຸ່ມຄຣິສຕະເບນ

ຄຣອບຄວ້າແຮກໆມີສອງຄຣອບຄວ້າຈາກຕະຮູລ “ວ່ອງຮັກລັດວິ” ຈາກບັນລ່າງ/ບັນແພນ ຈ.ຍູ້ອີ້ຍາ ຈາຈີດຈາກຄວາມເຄິ່ງດ້ານກົງໝາຍ ພ່ອແມ່ຕາຍຂອເຂົ້າປ່າກັດ໌ລິທີ່ ແຕ່ເຈົ້າວັດໄມ່ອ່ອນ້າຕົຈິງເລີກສົນໃຈຄາສານາແລະຍ້າຍມານີ້

ຫວີ້ອີກິນຍໍ່ທີ່ຄຣິສຕະໜົມີເພຣະເນື່ອ ມີຣ.ຮ.ກົມຄຣິສຕະໜົມແລະມີຄຣອບຄວ້າ ປົກຕິຈະໃຫ້ທັງທີ່ເປັນວັດນ້ອຍ ມີມິສ່າທຸກວັນອາທິຕິຍ໌ ຄຸນພ່ອຈາກປາກຊ່ອງຈະເປັນຜູ້ຮັບຜິດຂອບມາດວາຍມິສ່າໃຫ້ກັບກຸລຸ່ມຄຣິສຕະໜົມທີ່ນີ້.

ແມ່ພຣະຮັບເກີຍຮຕິຍກຂັ້ນສວຣຣຄໍາ ຄູນຢ່າກອລິກບັວໄຫຍງ

ກ່ານເປັນທີ່ພັກ(ຄູນຢ່າກາງເບຕບັວໄຫຍງ)

ສມັຍທີ່ ອຸນພ່ອປ່ອລ ແມ່ວ່າ ຮັບໜ້າທີ່ດູແລຄຣິສຕົນທີ່ ເມືອງຄອງ ບຸກ ທັນອົງບ້າລາຍ ທັນອົງພລວງແລະພຸຖໃເຮສ ເພື່ອຄວາມສະດວກໃນການເດີນທາງ ທ່ານຈຶ່ງເລືອກບັວໄຫຍງ ເປັນທີ່ພັກ ເພວະເປັນຈຸດກິ່ງກລາງຂອງແຕ່ລະວັດທີ່ຈະໄປດູແລ

ປີ 2512/1969 ອຸນພ່ອໄດ້ເຊົ່າທ້ອງແດວທ້ອງທັນທີ່ ຂອງຄຣິສຕົນບັວໄຫຍງໃຊ້ເປັນທີ່ພັກ ແລະຄວາມມີສຳເນົາໃຫ້ ຄຣິສຕົນປະມານ 5-6 ດົນທີ່ນີ້ ແລະສໍາຮັບຜູ້ລັ້ມູຈຸຈາກ ມາ ຈຶ່ງເກີດເປັນຄູນຢ່າກອລິກບັວໄຫຍງດັ່ງແຕ່ນັ້ນມາ

ດ້ວຍຄວາມຮັກຮັກທາດ່ອແມ່ພຣະເປັນພືເສຍ ທ່ານໄດ້ ມອນການທຳງານຂອງທ່ານໃນການນຳຂອງພຣະແມ່ ດັ່ງນັ້ນ ທ່ານຈຶ່ງໄດ້ຍືດພຣະນາມ “ພຣະມາຮາຮັບເກີຍຮຕິຍກຂັ້ນສວຣຣຄໍາ” ເປັນນາມອຸປະດັມກົງຂອງກຸລຸມຄຣິສຕົນທີ່ບັວໄຫຍງ ແລະເພື່ອ ການແພຣະຮົມຂອງທ່ານ

ອຸນພ່ອເປົໂຕ ປັກຄູຮົບໂບຕ (ມີ້ຂັ້ນນາຮີພືລິບປິນລົ້)

ປີ 2514/1971 ອຸນພ່ອເປົໂຕເຂົ້າມາເປັນຜູ້ຮັບຜິດ ຂອບຄູນຢ່າກອລິກບັວໄຫຍງ ໃນຂ່າງນີ້ ອຸນພ່ອນີໂຄລາສໄດ້ ເຂົ້າໄປຮັບຜິດຂອບເຂດທັນອົງພລວງທັນອົງໄມ້ຕາຍແລະພຸຖໃເຮສ ອຸນພ່ອເປົໂຕຈຶ່ງຮັບສ່ວນທີ່ເໜືອໃນເຫດບັວໄຫຍງ ຄູນພ່ອເອລີ ນຸ້າໄທ ແລະທັນອົງບ້າລາຍ ຊຶ່ງຕ່ອມາກີ່ມີ ອຸນພ່ອເອລີ ມີ້ຂັ້ນນາຮີຫາຕິເດີຍກັນມາຊ່ວຍແບ່ງເບາງານເຊັ່ນກັນ

ປີ 2520/1977 ອຸນພ່ອພິໄລເມ ມະຫຼຸ່າຍ (ມີ້ຂັ້ນນາຮີພືລິບປິນລົ້) ກີ່ເຂົ້າມາຊ່ວຍງານແທນ ອຸນພ່ອເອລີ ທີ່ກັບໄປທຳງານທີ່ປະເທດຕົນ ໂດຍອຸນພ່ອພິໄລ ໄດ້ຮັບຜິດຂອບດູແລ ຄຣິສຕົນບ້ານທັນອົງບ້າລາຍ (ບ້ານນ້ອຍທັນທ່າງ) ເປັນຈ້າ ວັດທັນອົງບ້າລາຍແຕ່ມີບ້ານພັກຄູນຢ່າກາງທີ່ບັວໄຫຍງ ນີ້ຄູ່ ກາງວາງແພນງານທີ່ຈະຊ່ວຍກັນອົກປາລຄຣິສຕົນແລະຊ່ວຍ

บ้านที่ซื้อเพื่อศูนย์บัวใหญ่

ด้านชีวิตก่อสร้างของพระสังฆ娥งที่มีมาตั้งแต่แรกเริ่ม
เนื่องจากห้องແກ່ວີ້ເຊົາບັນແຕນສພາພວດລ້ອມທີ່ໄມ່
ເໜາະສົມເວລາຈະຄວາມມີສໍາຄາວາຈມີອຸປະກອບ
ກັບທ່ານວັງຈາງແວຣ໌ເດລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງລ້ັງນ່າຮາຊ ແລະເພື່ອ¹
ເປັນຂອງຂວ້າງແດ່ທ່ານພເຍົວ໌ ມະນີທຣັພຢີ໌ຊຶ່ງຈະມາເປັນ
ພຣະລ້ັງນ່າຮາຊອົງຄື່ໃໝ່ ດັນນັ້ນໃນປີ 2520/1977 ທ່ານ
ວັງຈາງແວຣ໌ ແລະຄະນະທີ່ປະກິດມີມີຕິໃຫ້ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ອາ
ຊື້ທີ່ດີນແປງໜຶ່ງ ເພື່ອຈະໄດ້ປູກສ້າງບ້ານພັກແລະເປັນ
ສຕານທີ່ປະກອບກິຈກະນາງຄາສານທີ່ເໜາະສົມ ຈະໄດ້
ເປັນຄຸນຍົ່ງ ກລາງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນງານອົກປາລາໃນເຂດ
ນີ້ຕ້ອໄປ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ຈຶ່ງໄດ້ຊື້ບ້ານແລະທີ່ດີນໃນປາລຍປີ
1977 ຂຶ້ງເປັນທີ່ດີນຄຸນຍົ່ງຄາທອລິກບ້າວໃຫຍ່ໃນປັຈຈຸບັນ ສມຍ
ນັ້ນມີເພົ້າ ແຕ່ກີໃຫ້ນໍາປ່ວອໝຶ່ນ

ປີດມາມື້ອີງ 2521/1978 ຄຸນພ່ອເປົໂຕແລະຄຸນພ່ອຟິລ
ໄດ້ຍ້າຍເຂົາມາອຸ່ນທີ່ດີນຊື່ຂໍ້ໃໝ່ ແລະໃຊ້ບ້ານໜັງທີ່ມີ
ໃນທີ່ດີນນັ້ນແອງເປັນທີ່ພັກ ທີ່ຄວາມມີສໍາຄາວາຈ ໂດຍຄຸນຍົ່ງຄາທອລິກ
ບ້າວໃຫຍ່ຕູ້ແລກວິສີຕ່ານນຸ່າໄທ ເມືອງຄົງ ຕົນອອງບ້າລາຍແລະ
ບ້ານໂຄກໂຄ(ວ.ເທັພສົດຕິຍົ່ງ)

ຄຸນພ່ອຟິລ ສມຄົດ ເວົ້າງານາກ (ມີສ້າງວັນກຸບຸຮີ)

ຄຸນພ່ອສມຄົດ ບວຊປີ 2522/1979 ສມຄຽມາຊ່າຍ
ມີສ້າງໂຄຮາຊ ແຮກສຸດໄປໜ່າຍ ຄຸນພ່ອອຽນ(ຫ້າຍ້ອລ)ຮຽມຮາດາ
ທີ່ວັກໂນນແກ້ວ ໄນກີ່ເດືອນກີ່ໄປແຫ່ນ ຄຸນພ່ອບົຮຍ໌ ທີ່ປາກຊ່ອງ
6 ເດືອນ ເປັນຊ່ວງທີ່ ຄຸນພ່ອບົຮຍ໌ ກລັນໄປພັກຜ່ອນດາມ
ກາຮະການກຳນົດ

ປີ 2523/1980 ຄຸນພ່ອສມຄົດ ຢ້າຍເຂົາມາທີ່ຄຸນຍົ່ງ

ບ້າວໃຫຍ່ແຫ່ນ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ຂຶ້ງກລັນໄປກຳນົດທີ່ປະເທດ
ພິລິປິນລົ້ງແລະເນື່ອງຈາກບ້ານພັກທີ່ຊື້ໄວ້ເກົ່າແລະທຽດໂທຣມ
ມາກ ທ່ານພເຍົວ໌ຈຶ່ງອຸນຸມັດໃຫ້ສ້າງບ້ານພັກໃໝ່ໃນຄຸນຍົ່ງ
ບ້າວໃຫຍ່ດັ່ງນີ້

...ໜັງທີ່ທີ່ນີ້ເປັນບ້ານພັກພຣະສົມ ແລະມີວັດນ້ອຍ
ສໍາຫຼັບປະກອບຄາສານກິຈ

...ໜັງທີ່ສ່ອງເປັນບ້ານພັກສໍາຫຼັບເຕັກ ພຣີຜູ້ລັ້ນຈະ
ໄປມາແລະຕ້ອງການຕ້າງគື່ນ

...ໜັງທີ່ສ່າມເປັນບ້ານພັກແມ່ຄ່ວ້າ
ໄດ້ນັບປະມານການສ້າງທັ້ງໝົດ 550,000 ນາທ
ສ້າງເສົ່ງແລະເສັກເປີດເປັນທາງການເມື່ອ 15 ສ.ຄ. 2524/
1981 ໂດຍຄຸນພ່ອປະຍູງ ນາມວັດ ອຸປ້ລ້ັງນ່າຮາຊ ແລະໃຫ້

ບ້ານເຂົາ

สถานที่นี้ซึ่งอ่าว “ศูนย์คาಥอลิกบัวใหญ่” และมีพระนาม “แม่พระได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ” เป็นองค์อุตถัมภ์ ทำการฉลองเป็นทางการเป็นประจำตลอดมา

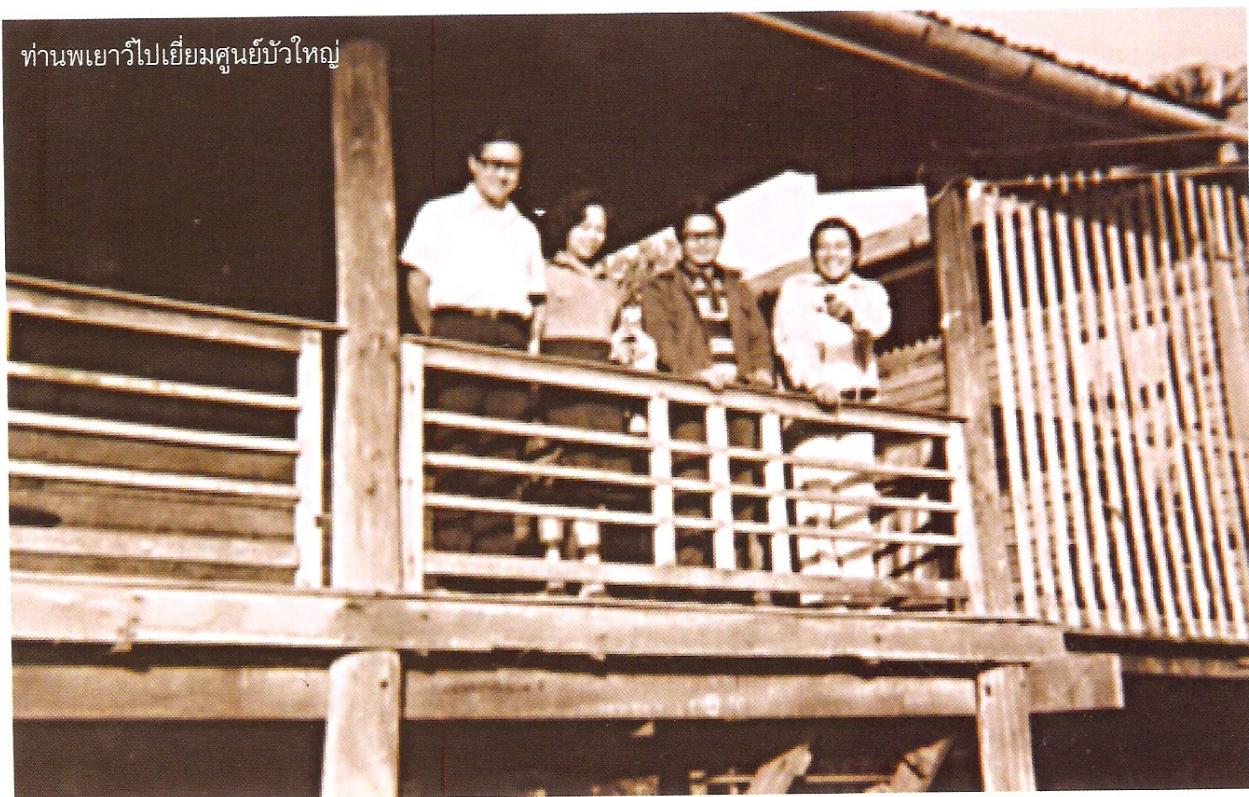
และในช่วงนี้เอง (14ก.ค.2524/1981) มีมติจาก สังฆราชและที่ปรึกษาให้ คุณพ่อสมคิดเป็นผู้รับผิดชอบ ศูนย์บัวใหญ่ ดูแลเมืองคงและบุไห ส่วน คุณพ่อฟิล รับผิดชอบคริสตชนหนองบัวลาย

ปี 2525/1982 ได้มีการสร้างถ้ำแม่พระเมืองลูร์ด จำลองขึ้นที่บริเวณศูนย์ฯ และได้จัดหาพระรูปแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์มาประดิษฐานไว้ที่ศูนย์ฯ

ช่วงที่ คุณพ่อสมคิด ประจำอยู่ที่ศูนย์ฯ ท่านได้พยายามจัดฉลองศูนย์เป็นประจำ แม้ช่วงดังกล่าวมี คริสตชนบัวใหญ่จริงๆเพียงคนเดียวเท่านั้น แต่ในบัญชี ศีลลังบนาบมีถึง 38 คน ทั้งนี้เพราะว่าสภาพดินฟ้าอากาศและอาชีพการทำงานไม่เอื้ออำนวย ส่วนมากจึงอยู่พ ย้ายที่ทำกินไปที่อื่น (ช.เบนเนดิก คณะพระภูมารยะชัย ในสมัยเด็กๆเคยอยู่ที่บัวใหญ่และย้ายไปช่วงสงคราม ด้วยเหตุนี้เองจึงมีความคิดอย่างมาซวยที่ชื่่งตนเคยอยู่ และก็ได้ไปช่วยงานที่หนองบัวลาย ในปี 2538/1995 สมัย คุณพ่อสุข ศรจันทร์)

ศูนย์คาಥอลิกบัวใหญ่ยังคงเป็นที่คริสตชนผ่านไปมา และwaremarawm ถาวร มีลักษณะอยู่เสมอ แต่ที่สำคัญคือเป็น ศูนย์กลางสำหรับประสงช์มาพักเพื่อทำงานในเขตดัด

ท่านพเยาว์ไปเยี่ยมศูนย์บัวใหญ่

บริเวณใกล้ลนี

คุณพ่อจอห์น บีปิติส เอกแซย ชีวนโคตร (มีสังฆ์โกราช)

มารับผิดชอบต่อจากคุณพ่อสมคิด มีการปรับปรุงบ้านพักพระลงมาให้ดีขึ้น แต่อยู่ได้เพียง 21 วัน ก็ต้องย้าย เพราะรับหน้าที่ใหม่

คุณพ่อ约雅法สุบ ศรจันทร์ (มีสังฆ์โกราช)

มาเป็นผู้รับผิดชอบศูนย์ฯ เมื่อ 2538/1995 ดูแลบุไห หนองบัวลาย ส่วนเมืองคงคุณพ่อบันทิต ประราศรี ชื่่อดูแลโรงพยาบาลเชนต์แมรีเป็นเจ้าวัดเมืองคงคุณพ่อสุข อยู่ได้ไม่นานนักมีการโยกย้ายภายใต้มิลซังคุณะรอยแผลศักดิ์ลิทธิ์

เนื่องจากมิลซังโกราชเห็นว่าพระสงฆ์ของมิลซังไม่เพียงพอ กับงานที่ขยายกว้างขึ้น ท่านพเยาว์จึงได้ติดต่อกับคุณพ่อภาคภูมิ วรรณทัศนา เจ้าคณะรองแผลศักดิ์ลิทธิ์ในขณะนั้น และที่สุดก็มีการส่งasma ชิกมาช่วยงาน มิลซังโกราช 4 ท่านคือ คุณพ่อวิเชียร ระดมกิจ คุณพ่ออังคาร บุญใหญ่ และбраเดอร์ส่วนช่วยกิจบาลทั่วไป

คุณพ่อวิเชียร เป็นอธิการศูนย์

คุณพ่ออังคาร เป็นเจ้าวัดหนองบัวลาย บุไห โคงลี ส่วนбраเดอร์ส่วนช่วยกิจบาลทั่วไป

สมาชิกคณะกรรมการและศักดิ์สิทธิ์เริ่มเปิดตัวเป็นทางการครั้งแรก ที่วัดหนองบัวลายโดยการส倬ลงวัดวันที่ 3 พ.ค. 2540/1997 ลักษณะการทำงานในระยะแรกๆ ทุกคนประจำที่ศูนย์แล้วออกไปทำงาน และกลับมารวมกันที่ศูนย์เพื่อความเป็นหมู่คณะ ตามรูปแบบการทำงานของคณะกรรมการนักบุญ

วันที่ 2 ม.ค. 2541/1998 สังฆานุกร วรรัญญา เหลาบุญมา ได้เข้ามาฝึกงานอภิบาลร่วมกับสมาชิกบัวใหญ่ และในวันที่ 23 ต.ค. 2541 ได้รับศีลมหา誓เป็นพระสงฆ์โดยท่านพเยาว์ท้อสันวิหารโคราช และได้รับงานที่เขตบัวใหญ่

ปี 2541 นี้เองทางมิลซังมีปัญหาการล่งพระสงฆ์เพื่อถูแล้วัดเมืองคง (ในขณะนั้นคุณพ่อบันทิต ประภาครี เป็นเจ้าวัด) จึงขอให้คุณพ่อในเขตบัวใหญ่รับผิดชอบชั่วคราว หลังจากนั้นพระคุณเจ้าพเยาว์และเจ้าคณะร้อยแพลมีข้อตกลงอีกครั้งหนึ่งโดยให้ทางคณะกรรมการและรับดูแล้วัดเมืองคงอย่างเต็มตัว โดยแต่งตั้ง คุณพ่ออังคาร

บุญใหญ่ เป็นเจ้าวัด

ปี 2542/1999 ผู้ใหญ่ในคณะฯได้ส่ง คุณพ่อสิทธิชัย เพ็ญคำ (ซึ่งกลับมาจากการศึกษาจากฟิลิปปินส์) มาประจำที่ศูนย์ รับหน้าที่อธิการแทน คุณพ่อวีเชียร ระดมกิจ และเป็นเวลาเดียวกันที่ คุณพ่อแมลแซร์ เจ้าวัดแก้กคร้อถึงวาระกลับไปพักผ่อนที่ฝรั่งเศสตามวาระ คุณพ่ออังคารบุญใหญ่ จึงไปดูแลและประจำอยู่ที่แก้กคร้อแทน คุณพ่อสิทธิชัย เพ็ญคำ เป็นเจ้าวัดหนองบัวลาย

ปี 2543/2000 ถึงกำหนดโดยยกย้ายพระสงฆ์คณะร้อยแพลมฯ มีการลับเปลี่ยนหน้าที่งาน กำหนดให้ คุณพ่อวีเชียร ระดมกิจ และ คุณพ่ออังكار บุญใหญ่ กลับไปช่วยงานคณะ และส่งคุณพ่อเวชสาร จุมจันทร์ มาประจำที่ศูนย์บัวใหญ่ โดยถูแลศูนย์บัวใหญ่และวัดหนองบัวลายพร้อมกับราเดอร์ส่วน มีศรี และ คุณพ่อวรรัญญา เหลาบุญมา เป็นเจ้าวัดบุไห เมืองคง โคลกสีส่วน คุณพ่อ สิทธิชัย เพ็ญคำ เป็นอธิการบ้านและเป็นเจ้าเขต วัดแก้กคร้อ เข้าประจำการ 15 พ.ค. 2543/2000.

วัดนักบุญอสโตร์ บุไก

เริ่มจาก.....คุณพ่อปอล แมรี

ปี 2511/1968(2512/1969)คุณพ่อปอล แมรี อยู่ที่บ้านเวียงคุก สังฆมณฑลอุดรฯ ได้มาอภิบาลเขตบัวใหญ่ 2-3อาชิตย์ครั้ง ได้เช่าห้องแควร์ที่อำเภอ(พักที่โรงเรียนกีองที่ตลาด) ได้รู้จักกับปลัดทองพูน ประพาน(เปลี่ยนชื่อเป็น ธันว์)เดิมเป็นครูที่ตั้งครัว/ท่าครัว ไปเยี่ยมแม่ที่ป่วยที่บ้านบุไก คุณพ่อปอลตามมาด้วย ที่สุดก็มาเป็นประจำ ปลัดก็มาด้วย เพราะอาศัยรถแลนด์ของคุณพ่อและรู้จักกับครูทองหล่อ ทั้งคู่ได้เรียนภาษา กับคุณพ่อ(อยู่โรงเรียนเขตบัวใหญ่) มีโอกาสไปไหนมาไหนด้วยกัน(คงมีโอกาสพบปะกับ คุณพ่อวีระพงษ์ ซึ่งดูแลหนองบัวลายขณะนั้น ด้วย) แรกสุดอาจเป็นการเยี่ยมเยือน ต่อมาเป็นการสอนผู้ที่สนใจ โดยเด็กๆ เรียนคำสอนกับ คุณพ่อปอล

ต่อมาคุณพ่อได้ซื้อที่ดินจากนางมาลี ประพาน

(แม่ของปลัดทองพูน) 2 ไร่ และไปซื้อบ้านไม้จากบ้านดงบัง 1,700บาท (เจ้าของขายเพราะลูกตาย) เป็นที่พักเวลามาเยี่ยมผู้สนิท

พ่อเคยมีครุคำสอนหนูงูชื่อครูแก้วจากบ้านดุง เดยฉีดยารักษาคนป่วยคนหนึ่งและเลี้ยงชีวิต(ที่จริงคนป่วยอาการหนักมาก ไม่ใช่ครูแก้วทำให้ตาย)

คุณพ่อปอลเข้าหมู่บ้านพร้อมปลัดทองพูน ประพาน คริสตังค์ใหม่ และมีญาติอัญมุนไห(หรือเข้าเป็นคาಥอลิกทีหลัง)

แรกๆ ที่ประกาศสอน คุณพ่อถูกเข้าใจผิด หาว่าเป็นการซักชวนสู่การเป็นคอมมูนนิสต์ โดยสอนศาสนาบังหน้า ท่านไม่ได้ตั้งแต่พยา Yamทักษิายและปฏิบัติ เป็นมิตรกับทุกคน พยายามเยี่ยมเยือนผู้สนิทศาสนาก

สม่ำเสมอ ໄມ່ຍ່ອທົ່ວເມັວ່າທາງເຂົ້າບ້ານນຸ້ທະລຳນາກມາກ ໂດຍເພາະຊ່ວ່າຫຼາຟນຈະເປັນໂຄລນຕມ ກາຣຈະພບໜາວ ບ້ານກົນດັ່ງປ່ານປັດທອງພູນ

ສມັຍ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ

ຮະຫວ່າງປີ 2512-2513/1969-1970

ຄຸນພ່ອເປົໂຕ (ມື້ຈັນນາຣີພິລິປິນສ) ຍ້າຍມາແຫນ ຄຸນພ່ອປ່ອລ ເຂົ້າບ້ານອູ້ທີ່ບ້າໃຫ້ ດູແລເມືອງຄົງແລະໜອນ ບ້າລາຍດ້ວຍ ຄຸນພ່ອໄດ້ເຂົ້າເຢີມເຢືນຜູ້ສັນໃຈຄໍາສອນທີ່ນຸ້ໄທສໍາເລັດອາທິດຍີລະ1ຄັ້ງ ເປັນກັນເອງກັບທຸກຄົນໄວ່ວ່າ ຜູ້ໃຫ້ຫຼຸ່ມຫຼຸ່ມເຕັກ ດ້ວຍຈົດໃຈທີ່ຮ້ອນຮນແລະມານຸ່ຍໍລັ້ມພັນວີທີ່ດີ ຄຸນພ່ອຈຶ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກມັກຄຸນຂອງທຸກຄົນຍ່າງຮວດເຮົວ ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນເຮືອງປະກາສາສານາຈຶ່ງເປັນໄປໃນທາງທີ່ດີ ແຕ່ກົດມີບັງຄນເຫັນກັນທີ່ໄມ່ຍອມເຂົ້າໃຈ

ປັດທອງພູນ ລ້າງນາບ ມີກາຣໂປຣດີລ້າງນາບໄທ້ຜູ້ທີ່ສັນໃຈແລະໄດ້ສັງນາຍໄພສາລ ນຸ້ມັກ ໄປອບຮມຄໍາສອນທີ່ອຸປະລາ

ຄຸນພ່ອໄດ້ເຂົ້າໄປໝູ່ບ້ານເພື່ອຄວາມມີສຳເນົາ ແລະມີຄູ່ຄໍາສອນນາມຫຼຸ່ມດ້ວຍ ເຂົ້າ ນາຍນຸ້ມ ກລັ້າຫາມ ສອນເຕັກໆ ໄດ້ຕື່ມາກີ່ເຕັກໆ ຕິດໃຈ ນາຍສົ່ງ ສາມໜ່ອ ໄປສອນຕາມ

ບ້ານມີກາຣນຳສິ່ງໄໝ່(ລື່ອ)ຂ່າຍສອນ ນາຍສາມານ ປະລະແກ (ຫຼອງບ້າລາຍ) ນາຍລຶກໂຄກປະສາທ ມີກາຣເຈານນໍາບາດາລໃຫ້

ປີ 2513/1973 ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ກ່ອນກລັບໄປພັກຜ່ອນ ທີ່ພິລິປິນສ ໄດ້ພຍາຍາມທີ່ສ້າງວັດ ທີ່ສຸດປລັດທອງພູນ ປະພານ ຄຣີສຕ່ານຄນແຮກ ຂອງໝູ່ບ້ານໄດ້ຍົກທີ່ຂອງດູນ ສ່ວນທີ່ນີ້ ແກ່ຄຸນພ່ອເພື່ອສ້າງວັດ(ຊື້ສມັຍ ຄຸນພ່ອປ່ອລ)

ສມັຍ ຄຸນພ່ອເລື້ອ (ມື້ເຊັນນາຣີພິລິປິນສ)

ຄຸນພ່ອເລື້ອ ຮັບໜ້າທີ່ຕ່ອນໃນຮະບະທີ່ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ກລັບໄປພັກຜ່ອນທີ່ບ້ານເກີດ ໄດ້ສ້າງວັດຈຸນເສົ່າຈ ເນື່ອຈາກ ຄຣີສຕ່ານມີອາຊີພໍທຳນາຈຶ່ງມີນັກບຸງລົງອີລິໂດ ເປັນອົງຄູ່ປັນກົງ ຂອງວັດ ເປີດເສັກ 5 ພ.ຄ.2516/1973(2518/1975) ໂດຍ ພະສັງໝາຍຊາຍເຈົ້າຄະນະຂອງມື້ຈັນນາຣີພິລິປິນສ (ໂດຍທ່ານ ວັງ) ເນື່ອຈາກ ຄຸນພ່ອເລື້ອລື້ອທັງດູແລຄຣີສຕ່ານຫລາຍກລຸມ ຈຶ່ງມີກາຣເປົ່າຍືນງານໃຫ້ພ່ອທ່ານອື່ນມາຫ່ວຍ

ສມັຍ ຄຸນພ່ອຕາວະນັກ , ຄຸນພ່ອກາຕິເຍົ່ວ

ດູແລເຂົ້າຫາມ ໄດ້ມາດູແລທີ່ນຸ້ໄທຮະບະທີ່ນີ້

ສມັຍ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ

ເມື່ອ ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ໄປພັກຜ່ອນຄຽບວາວະ ກົກລັບ ມາດູແລວັດນຸ້ໄທອົກຄັ້ງ ຈົນລຶ່ງປີ 2523/1980

ສມັຍ ຄຸນພ່ອຟິໂລເມບ ມະຫຸ່ຍ (ມື້ເຊັນນາຣີພິລິປິນສ)

ຂ່າຍດູແລຕ່ອຈາກ ຄຸນພ່ອເປົໂຕຮະບະທີ່ນີ້

ສມັຍ ຄຸນພ່ອສົມຄົດ ເວົຮັງທາຣກ(ສັ້ນໝານທລຈັນບຸຮີ)

ກ່ອນໆ ນັ້ນມີກາຣອບຮມຄໍາສອນທີ່ແກ້ງຄວ້ອ ຈ. ຂໍ້ມູນ ເຕັກໆ ທີ່ນຸ້ໄທກີຈະໄປຮ່ວມທີ່ນັ້ນ ຈົນເດືອນເມັນຍານ 2525 / 1982 ຄຸນພ່ອສົມຄົດ ຈຶ່ງຈັດຄ່າຍຄໍາສອນທີ່ນຸ້ໄທຄັ້ງທີ່ 1 ຂັ້ນ ໂດຍນຳເຕັກເຍາວັນໃນເຂົວວັດທີ່ຮັບຜິດຂອບມາຮວມກັນ ມີຄູ່ຄໍາສອນແລະເນຣໃຫ້ ຂອງລັ້ນມົມທລເປັນຜູ້ຂ່າຍດູແລ ແລະໄດ້ຈັດຕ່ອງໆ ມາເປັນປະຈຳທຸກປີ ມີກາຣພັນນາສຖານທີ່ ໄທ່ເໜາມະກັບກັບກັບຈັດຄ່າຍຄໍາສອນ ຜົ່ງເຕັກໆ ມີຈຳນວນນຳກັນ ຂັ້ນເຮືອຍໆ ຄຸນພ່ອໄດ້ພຍາຍາມຈັດກີຈົກຮມສໍາເລັດ ເພື່ອປຸກຈິດໃຈຄຣີສຕ່ານໃຫ້ຮ້ອນຮນ ຈຶ່ງມີຜູ້ສັນໃຈສານນຳກັນເຂົ້າໃຈໆ ແລະ ພ່າຍຄນທີ່ພ່ອແມ່ສັງເສົມດ້ານກາຣຕື່ກົກກີປະບັນ ຄວາມສໍາເລັດໃນວິທີ

ຄຸນພ່ອຍ້າຍຈາກນຸ້ໄທປີ 2537 / 1995 ນັບຮວມທີ່ອູ່ 13 ປີ ຈຶ່ງທ່າໃຫ້ຫລາຍຄນຮູ້ຈັກທ່ານດີ ເມື່ອທ່ານໄປກີເປັນກາຣ

ปิดค่ายคำสอนที่บุไหด้วย รวมแล้วมีค่าย 13 ครั้ง

สมัย คุณพ่อเอกสาร ชินโคตร ปี 2537/1995

มาอยู่ได้เพียง 21 วันก็ย้าย เนื่องจากต้องไปดูแล
วัดอื่นตามคำสั่งของลังมราชา

สมัย คุณพ่อบันทิต ประภาศรี

ปี 2537-2538/1995-1996

เพราะขาดพระสงฆ์จึงได้มามาดูแลคริสตชนกลุ่มนี้
แต่ไม่นานนักเช่นกัน

สมัย คุณพ่อสุข ศรจันทร์ ปี 2538 / 1996

มาอยู่ไม่นานนักเช่นกัน

สมัย คุณพ่ออังการ บุญไหด်

(คงะรอยแพลศักดิ์สิกธ์) ปี 2540/1997

เป็นช่วงที่คุณนักบุญฯ แพลศักดิ์สิกธ์ดูแลเขต
บัวใหญ่ คุณพ่ออังการและบราเดอร์ลงวน มีครึ่ง ดูแล
วัดบุไหด มีการฟื้นฟูกลุ่มคริสตชนโดยเฉพาะเด็กและ
เยาวชน ได้มีการจัดค่ายอบรมพัฒนาจิตใจอยู่เสมอๆ
(ลังงานุกรรภัญญา เหล่าบุญญาภิบาลร่วมงานช่วยด้วย)

มีการช่วยด้านการปรับปรุงถนนของหมู่บ้าน โดย
ทางทุนชี้อุดนิยกระดับปรับปรุงถนน ฯลฯ

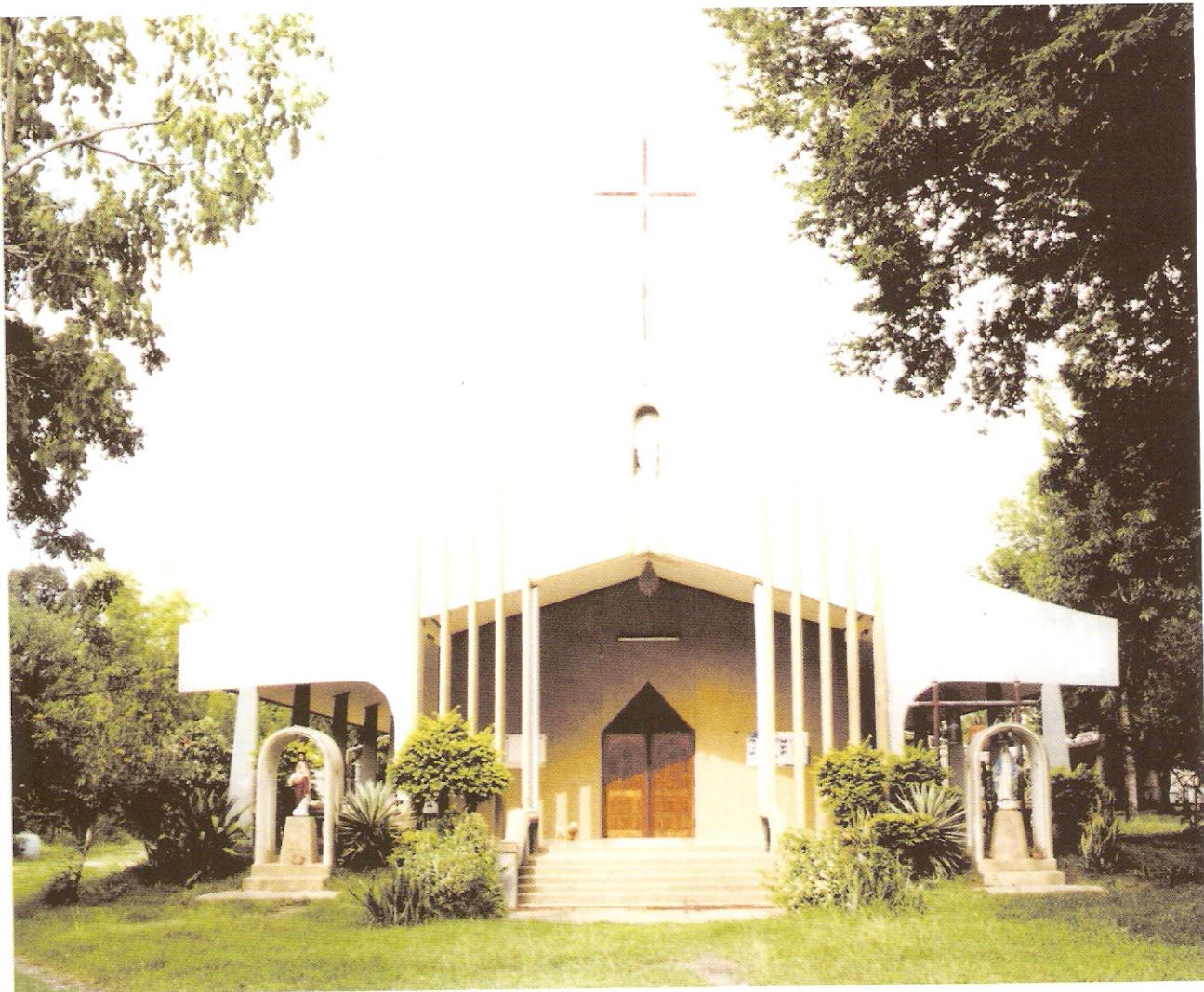
สมัย คุณพ่อวรรษณญา เหล่าบุญญา

(คงะรอยแพลศักดิ์สิกธ์) ปี 2541

เมื่อบาชเป็นพระสงฆ์ ได้รับมอบหมายดูแลวัดบุไหด

วัดในแบบเดิมๆ

วัดพระคริสตราชา เมืองคง

กำไรมีชื่อเมืองคง

มหาบัว คณเถรคุณแก่นบ้านนี้เล่าว่า คนที่มาบุกเบิกบ้านนี้ซึ่งตั้งอยู่กับบ้านเมือง เป็นคนย้ายมาจากบ้านเหล่า ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา ต่อมามีคนอื่นตามมา และมีลูกหลานจนเมื่อตั้งเป็นหมู่บ้านเลยมีชื่อว่า เมืองคง

ก่อนเป็นกลุ่มคริสตชนเมืองคง

พ่อเปีย แม่แก้ว มีคิลป์ (นามสกุlmีคิลป์ ก่อนฯ ใช้คำว่ามีลินเพระมาจากการพสินธุ์ปุทวามจากกาฬสินธุ์) เป็นคนบ้านเหล่า ต.ดอนตะหนิน อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา มีลูก 9 คน(ลูกคนโตชื่อ นายໂอด มีคิลป์ ซึ่งต่อมาจะเป็นผู้นำศาสนาคริสต์เข้าสู่บ้านเมืองคง) พ่อเปียมีเรื่องกับการเมือง(สมัยก่อนเป็นสรพนามเรียกผู้ใหญ่บ้าน)

เกี่ยวกับเรื่องที่ดิน จึงอพยพย้ายมาอยู่ที่บ้านเมืองคง เป็นการอพยพมาเกือบหมดทั้งครอบครัว

ยกเว้นนายໂอดลูกคนโต ส่วนญาติพี่น้องค่อยๆ อพยพตามมาทีหลังอยู่บ้านคุขาด

นายໂอด มีคิลป์ มีภาระชี้อ่านแหง รอดวินิจ (คนบ้านจ้าว) ยังอยู่ที่บ้านเหล่า เมื่อนางแหงตายก็แต่งงานใหม่ กับนางน้อย รอดวินิจ ต่อมาก็มีเรื่องที่ดินกับนายอิน (ตาบอด) เลยอพยพพาครอบครัวไป อ.ธาตุพนม ที่นี่เอง นายໂอดเล่าให้ลูกหลานฟังว่าเคยฝันว่าให้ตนข้ามไป ประเทศลาวจะเจอกองดี นุ่งขาวห่มขาวนะ อยู่ที่ อ.ธาตุพนมได้ประมาณ 6 เดือนก็อพยพย้ายไปประเทศลาว

ที่เวียงจันทร์นายໂอดได้มีโอกาสเจอพระสงฆ์ เรียนคำสอนและที่สุดเข้ารับถือศาสนาคริสต์ ลูกหลานก็เข้าเป็นคริสตชนด้วยเช่นกัน

บ้านที่ใช้ถาวรมิสชาแรกๆ

เกิดกลุ่มคริสตชนเมืองคง

ช่วงที่อยู่เวียงจันทร์ นายโอดมีโอกาสกลับมาเยี่ยมพื้นท้องที่เมืองคงบ้าง มาแต่ละครั้งก็อยู่ประมาณ 1 เดือน เมื่ออยู่เมืองคงด้วยความร้อนรนในความเชื่อ นายโอดจะใช้บ้านนายแพงผู้พ่อเป็นที่แลกเปลี่ยนคำสอนกับชาวพุทธ จะเป็นการเล่าสู่กันฟังมากกว่า บางครั้งมีการเดียงกันแต่นายโอดจะหยุดทันที เพราะนายโอดถือว่า ควรอย่างแบ่งปันอย่างฟังก์จะเล่า แต่ถ้ามาเพื่อเดียงกัน เป็นเรื่องไม่ดีก็จะหยุดทันที

การที่นายโอดอธิบายเรื่องความเชื่อในพระเป็นเจ้าพระเยซูเจ้าและศาสนาคา�อลิก ให้ญาติพี่น้องฟัง ทุกคนแปลกใจกับเรื่องใหม่นี้ ไม่คิดว่าจะมีศาสนาอื่น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องพระเยซูเจ้า เรื่องการไถ่บาป ฯลฯ บางคนกลับคิดว่านี้เป็นคอมมูนนิสต์ที่กำลังแผลงหลักในประเทศไทยในเวลาที่นี้โดยเฉพาะในเขตอีสาน มีหลายคนได้ตั้งป้อมต่อสู้ทั้งด้วยวาจาและกิจการ แต่ด้วยความเชื่อที่ลึกซึ้ง นายโอดไม่ได้ยอมท้อแต่กลับมีจิตใจที่จะเผยแพร่ความของตนให้คนอื่นมากยิ่งขึ้น

นายโอดอยู่เวียงจันทร์ประมาณ 13 ปี ก็กลับมาอยู่ที่เมืองคง ด้วยความร้อนรนท่านเริ่มสอนคำสอนและมีคนสนใจ นายโอดจึงไปเชิญ คุณพ่อวีระพงษ์ วัชรทิตย์ (คณะพระมหาไถ่) มาที่นี่

คุณพ่อได้มาถ่ายมิสชาที่นี่อาทิตย์ละครั้ง เดินทางมาโดยรถไฟโดยใช้บ้านนายเปียเป็นสถานที่ประกอบกิจกรรมต่างๆ ช่วงแรกๆนี้เกิดความไม่เข้าใจจนบางครั้งมีการใช้เครื่องกระจาจายเสียงพูดต่อต้านศาสนา อาจเป็นเพราะสมัยนั้นมีปัญหาเรื่องคอมมูนิสต์ และการเข้าใจผิดกันพระไม่มีโอกาสสรับฟังความคิดที่ถูกต้องของกันและกัน

ต้องถือว่าคริสตชนเมืองคงเกิดจากความครั้งที่ร้อนรนของนายโอด เป็นครูคำสอนคนแรกที่ประกาศศาสนา จากนั้นก็เป็นงานที่ คุณพ่อวีระพงษ์ได้มาตามคำเชิญของนายโอด ยามค่ำคืนจะมีพ่อแม่พี่น้องที่สนใจมาฟังเรื่องราวศาสนาที่คุณพ่อแบ่งปัน ซักถามสิ่งที่สงสัย ทั้งแบ่งบวกแบ่งลบที่พากษาได้ยินมา ที่สุดจึงเกิดความเชื่อครั้งที่สองและเข้าบันถือศาสนาริสต์

วัดเมืองคงหลังแรก

สมัย คุณพ่อตามนเนก (MEP)

และเนื่องจากเมืองคงอยู่ในเขตสังฆมณฑลโคราช ที่สุด คุณพ่อวีระพงษ์ จึงได้เสนอให้ท่านวังงาแวรทราบ ว่าบ้านเมืองคงมีคาดหอลิกและผู้ที่สนใจเรียนคำสอน ทลายคน ท่านวังงาแวร์จึงส่ง คุณพ่อตามนเนกมาเยี่ยม และสอนคำสอนเป็นประจำนานถึง 2 ปี มีการถวาม มิสซาที่บ้านพ่ออุ่นแม่ลี นิมกลาง น้องสาวนายโอด ระหว่างมิสซาคุณพ่อจะแทรกคำสอนและอธิบายความ หมายขั้นตอนของพิธีมิสซาให้ทุกคนทราบ หลังมิสซานะท่าน ก็จะอธิบายคำสอนและพระคัมภีร์อีกด้วย ทลายคน ที่สนใจแต่ก็ไม่กล้าที่จะร่วมกลุ่มมาฟังคุณพ่อเทคโนโลยีสอน จึงนั่งฟังที่ได้ถูบ้านหรือไม่ก็ตามตันไม้บวิเวณบ้าน

คุณพ่อตามนเนกเคยเข้ามาช่วยบังพร้อมกับท่าน วังงาแวร์ สมัยท่านวังงาแวร์มีการจะพัฒนาระบบน้ำ (คุลละเว) แต่ชาวบ้านไม่เห็นด้วย เพราะเข้าใจผิดคิดว่าถ้า พัฒนาเส้นทางน้ำจะกล้ายเป็นของคริสตชนที่สุดจึงไม่มีการทำ

สมัย คุณพ่อปอล มองโตเกียว (MEP)

ประมาณปี 1964/2507 คุณพ่อปอลได้เข้ามารับ หน้าที่แทน ท่านได้เอาใจใส่และอธิบายคำสอนเพิ่มเติม อีกประมาณ 1 ปี

จนเข้าปี 1965/2508 บิดามารดาของนายโอดก็ได้ รับศีลล้างบาปเข้าเป็นคริสตชน การรับศีลล้างบ้าปรุ่น แรกประมาณ 7 คน

ต่อมาปี 1970/2513 มีคนเข้าเป็นคริสตชนถึง 72 คน ส่วนมากเป็นญาติพี่น้องของนายโอดเอง หลังจากมี การโปรดศีลล้างบาปหมู่แก่คุณกลับใจใหม่แล้ว คุณพ่อ ก็ ตกเป็นเป้าของการโจมตีอย่างหนัก แต่ท่านก็ไม่ท้อโดย ตรงข้าม ท่านกลับลงบัญชีอย่างเงิน และไม่ได้ต้องบ่นเป็น ที่เปลกใจของทุกคนที่พอบเห็น

มีครั้งหนึ่งขณะที่คุณพ่อกำลังสอนคำสอนแก่ ผู้ใหญ่ที่เรียนกู่ลุ่มหนึ่ง ก็ได้มีเสียงด่าว่าเลี้ยดสีท่าน และคริสตังใหม่กู่ลุ่มนี้ ท่านหยุดสอนทันทีและบอกให้ ทุกคนนั่งและฟังเสียงด่าวนั้น เมื่อเสียงด่าวนั้นลงบ ท่านได้ชวนทุกคนล้วนเดือคนเหล่านั้น และสอนว่า คริสตชนจะต้องเป็นแบบนี้ คือต้องรักและให้อภัยแก่ทุก คนเลียนแบบพระเยซูเจ้า

เมื่อเห็นว่ามีสัตตนรุษมากพอกว่าจึงคิดว่าต้องมี การสร้างวัด แม่แจ่ม กล้าหาญและแม่ลีเมืองทราบความ ประมงค์ของคุณพ่อได้เสนอถวายที่ดินให้วัด คุณพ่อเห็น ว่าทำไม่เหมาะสมจึงได้ไปพิจารณาที่ใหม่ โดยติดต่อขอ ซื้อกับนายพูน นางมาก รอดวินิจ แต่ทั้งคู่กลับยกที่ให้ ที่ถวายให้วัด 2 ไร่ 1 งาน 5 ตร.วาด้วยแรงครัวที่ชา

จึงได้มีการสร้างวัดและบ้านพักพระสงฆ์ขึ้น และ เนื่องจากกลุ่มคริสตชนเมืองคงอยู่ท่ามกลางการต่อต้าน ของชาวบ้านเดียวกันเพื่อเป็นกำลังใจและมีหลักยึดเหนี่ยว คุณพ่อจึงถวายวัดนี้แด่พระคริสตเจ้า จึงมีชื่อว่า “วัดพระคริสตราชา” เป็นนามของคืออุปถัมภ์

ช่วงที่ คุณพ่อปอลอยู่นี่ ท่านได้นำครูคำสอนจาก โนนแก้ว มาช่วยงาน เช่น ครูประไฟ วาปีกัง ครูพิกุล เป็นต้น ท่านยังส่งเด็กจากที่นี่ไปเรียนที่ ร.ร.พดุงศิลป์ที่โนนแก้ว (ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นเทเรเชอาบลัมภ์)

สมัย คุณพ่อเปป็อต ปากริบีอุก

1971/2514-1979/2523

คุณพ่อเปป็อต เข้ามารับหน้าที่ต่อจาก คุณพ่อปอล (ช่วงนี้มี คุณพ่อเอลีมาช่วยด้วยระยะหนึ่ง) สมัย คุณพ่อเปป็อตสถานการณ์ดีขึ้น เนื่องจากคุณพ่อเมืองนุชย์ลัมพันธ์ ที่ดีและพยายามปรับตัวเข้ากับทุกคนอย่างเป็นกันเอง ชาวบ้านจึงเริ่มเข้าใจเรื่องพระสงฆ์ค่าหอลิกและกลุ่มคริสตชน ได้มีผู้มาขอรับศีลล้างบาปขึ้นอีกในเวลาต่อมา

ท่านได้ส่งเสริมการเกษตรเรื่องปุ๋ย พีซ หม่อนไห่ม มีช้าวต่างชาติซึ่งอนุญาตให้เข้ามาช่วยเรื่องนี้ด้วย

นอกนั้นยังส่งเสริมการศึกษาโดยจ้างครูสอนภาษา อังกฤษมาสอนให้เยาวชนที่ได้ถูนบ้าน ท่านจะมาด้วย มิลชาเป็นประจำทุกคืนวันอาทิตย์

ต่อมา คุณพ่อฟิลโลเมน มะหุษาย เมื่อมาทำงาน อยู่ที่บัวใหญ่ก็ได้มาช่วย คุณพ่อเปป็อตแทน คุณพ่อเอลี ด้วยเช่นกัน และในสมัยที่ คุณพ่อ.เปป็อตเป็นเจ้าวัดที่นี่ นายบุญ กล้าหาญ ก็ได้ถวายที่ดินประมาณ 2 ไร 26 ตร.วา เป็นที่ดินติดกับที่ดินวัดด้านทิศตะวันออกตามจุด ประสงค์ของนางแจ่มผู้เป็นมารดา

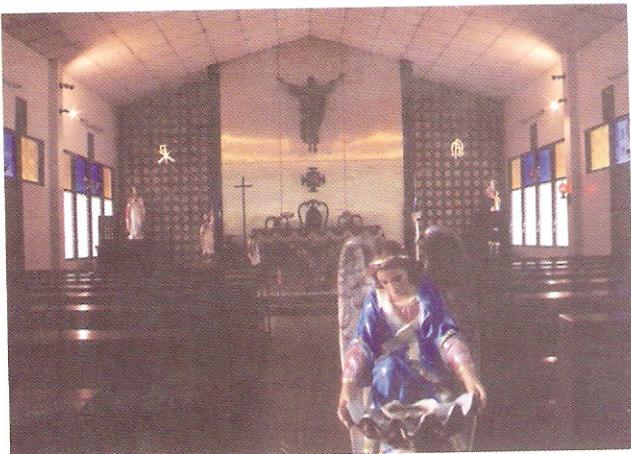

สมัย คุณพ่อสมคิด เจริญนาคร

(ส่งจันทนบุรี) 2524/1981-2537/1994

ท่านเข้ามารับหน้าที่เจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อเปป็อต มีการปรับปรุงตบแต่งวัดให้ดูดีขึ้น เช่น แก้ไขบริเวณหน้าแท่นโดยยกให้สูงขึ้น เปลี่ยนพระแท่นและตู้ศีลใหม่

ท่าสีวัดใหม่ทั้งภายนอกภายในใน 2525/1982 และได้จัดทำพระรูป พระคริสตราชากล่าวไว้ภายในวัดด้วย

นอกจากเรื่องวัดวาแล้ว ท่านยังส่งเสริมด้านเยาวชนให้ไปศึกษาที่ต่างๆ บางคนไปอยู่ที่บ้านใหญ่เพื่อจะสามารถในการเรียน มีการส่งเสริมกระแลเรียกการเป็นนักบุญชายหญิงมากเช่นกัน โดยการสนับสนุนคนเข้าบ้านเనื่ออารามฯ ฯ

กลุ่มลังคอมพัฒนา ก็เข้ามาช่วยเหลือชาวบ้านในช่วงนี้อย่างเป็นทางการ คุณพ่อพยายามปรับปรุงอาคารสถานที่ให้เหมาะสมสมนาคุณ เช่น สร้างถังเก็บน้ำฝนไว้ดีม กำแพงรั้งรองขอบชิดฯ ฯ

ระหว่างถังน้ำฝนมีบ้านคนงาน ปัจจุบันรื้อถอนไปแล้ว

เดือนพฤษภาคม 2530/1987 ห้องชั้งเมืองชลบริการโดยคุณจิตพรรณ อภิชาติวรพงษ์ ได้มีจิตครั้หราถวายเงินเพื่อสร้างวัดหลังใหม่แทนหลังเดิม มีการขุดตอนดินเตรียมที่สร้างวัด การสร้างวัดด้วยความครัวท่านนี้เสร็จลืนใน 5-6 เดือน วัดหลังใหม่落成 เมื่อวันเสาร์ที่ 28 พ.ย. 2530/1987 โดยท่านพะเยาว์ มนีทรัพย์

งานอภิบาลสมัย คุณพ่อสมคิดที่นำเลียนแบบอย่างหนึ่งคือ พยายามดึงกลุ่มคริสตชนในเขตใกล้ๆ กัน เช่น เมืองคง บัวใหญ่ หนองบัวลาย บุไก ให้มีความสัมพันธ์กัน มีการจัดไปกล่องวัดด้วยกัน อบรม สัมมนา พักผ่อนร่วมกันฯ ฯ (มีคริสตชนส่วนหนึ่งจากเมืองคง ย้ายถิ่นฐานไปอยู่ที่นราธิวาส ในโครงการของสมเด็จพระบรมราชินีนาถ พระองค์มีชาเลเซียนไปถวายมิสซาให้เดือนละครั้ง)

คุณพ่อ约瑟夫 สุข ครัวันทร์ (มีสังเคราะห์)

มาเป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อสมคิด มาประจำที่วัดนี้เลย กำลังพัฒนาคริสตชนให้มีความอบอุ่นด้านความเชื่อ แต่ต้องมีการกิจยायไปประจำที่อื่น

คุณพ่อโภมัส บันทิต ประสาร (มีสังเคราะห์)

ขณะที่ดูแลโรงพยาบาลก็รับผิดชอบเป็นเจ้าวัดที่เมืองคงด้วย ท่านได้ปรับปรุงสถานที่โดยการซุดรอกสร้างใหม่ให้ดีขึ้น รื้อถอนบ้านพักคนงานออกสร้างใหม่ รื้อ

บ้านเจ้าวัดหลังใหม่

ຄຸນພ່ອວັນດຽງ ວັດທະນາຖາວອນ

ຄຸນພ່ອວັນດຽງ ວັດທະນາຖາວອນ

(ຄະນະຮອຍແພລສັກຕິສຶກຮົງ)

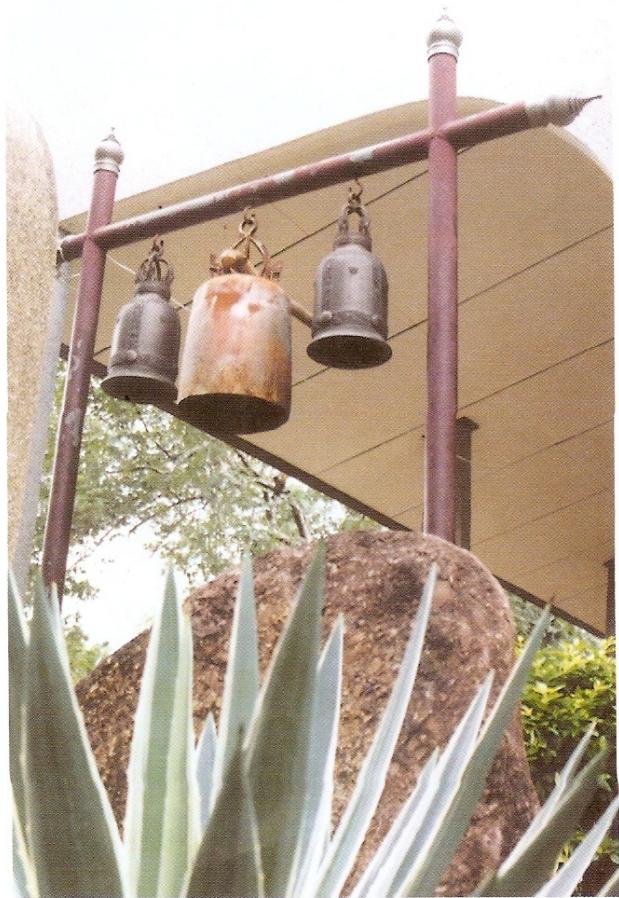
ເນື່ອງຈາກເຂດບ້າວໃຫຍ່ມີພຣະສົງໝັກຄະນະຮອຍ
ແພລສັກຕິສຶກຮົງ ຄຸນພ່ອວັນດຽງຈຶ່ງໄດ້ມາເປັນເຈົ້າວັດຕ່ອ
ຈາກ ຄຸນພ່ອບັນທຶກ

ມີການຕ່ອງເຕີມຄວາມໃຫ້ຕື່ອນ ແລະ ຄຸນພ່ອມາອຸ່ນ
ປະຈຳທີ່ວັດນີ້ຄອນຫັງມາກ ທຳໃຫ້ມີບຣຢາກສແບບ
ຄວິບຄວນທີ່ມີເຈົ້າວັດປະຈຳມາກັ້ນ ບ້ານພັກເຈົ້າວັດ

ຄຸນພ່ອເປົໂຕ ວັດທະນາຖາວອນ

(ຄະນະຮອຍແພລສັກຕິສຶກຮົງ)

ໜ່າງທີ່ເປັນລັງພານຸກຟິການທີ່ເຂດບ້າວໃຫຍ່ ເນື່ອ
ນະກອນລ້າວທາງອົງການບ້ານຈຶ່ງມອບໃຫ້ມາດູແລນີ້ເນື່ອງຄົງ
ຄຸນພ່ອໄດ້ໃຊ້ເວລາເປັນສ່ວນມາກອຸ່ນປະຈຳທີ່ວັດແທ່ງນີ້ ມີ
ໄວ້ກາສໄກລ້ອືດໜ້າບ້ານ ແລະ ໄດ້ສອນຄໍາສອນແລະອອນຮົມ
ໄກລ້ວັດກັນຈ້າວບ້ານມາກັ້ນ

ຜູ້ຊ່າຍໃຫ້ຂ້ອມູນລັດເມືອງຄົງ

วัดนักบุญ约瑟ฟ บ้านหนองบัวลาย

เริ่มจากการเป็นคริสตียน

แรกที่เดียวกลุ่มคริสตชนที่บ้านน้อยหนองห่าง(มักถูกเรียกติดปากว่าบ้านหนองบัวลาย) เป็นผู้ที่รับพิธีบaptism เป็นคริสตเดียน ชาวบ้านอพยพมาจากหลายพื้นที่ มีศาสนาร้ายคริสตเดียนได้มาเผยแพร่ศาสนา ชาวบ้านบางครอบครัวได้เข้าเป็นสมาชิกนิกายนั้น(พ.ศ.2500/1957)แต่ด้วยเหตุผลใดไม่แน่ชัด ศาสนาจารย์ซึ่งเป็นผู้นำได้ออกไปจากหมู่บ้าน ทำให้สมาชิกเริ่มคลอนแคลน เพราะขาดผู้นำ

สู่การเป็นคริสตชน

ปี 2509/1966 นายสนั่น ครีนาภา ซึ่งเป็นคนบ้านนี้แล้วบ่ายไปอยู่แก่งคร้อ(เมื่อไปอยู่แก่งคร้อก็ได้กลับไปเป็นคริสตชนในปี 2508/1965)ได้เชิญ คุณพ่อวีระพงษ์ วัชรทิตย์(คณะพระมหาไถ)ซึ่งประจำอยู่ที่ อำเภอเมืองพล จ.ขอนแก่น มาเยี่ยมเยียนกลุ่มคริสตเดียนที่หนองบัวลาย อาจเป็นได้ว่าครูสนั่นเองเมื่อตอน那一ครั้งรับรู้คำสอนคาಥอลิก

และเข้าเป็นคริสตชน ก็ประสงค์ให้ญาติพี่น้องได้รับรู้คำสอนเช่นเดียวกับตน อาจมีการเข้ามาเป็นคริสตชนเช่นเดียวกับตน

คุณพ่อวีระพงษ์ เข้ามาที่บ้านหนองบัวลายไถตามทุกชั้นชั้น และได้สอนคำสอนด้วย เรื่องหนึ่งที่สอนคือ

“เรามีพระศาสนจักรเดียว อย่ากระจัดกระจาดเลย มากร่วม อยู่ในคอกเดียวกันเถอะ พระเป็นเจ้าได้ช่วยโลกให้รอดโดยผ่านทางพระบุตร พระองค์เป็นสะพานแห่งความรักระหว่างพระเจ้าและมนุษย์.....พระเจ้าทรงรักโลกจนได้ประทานพระบุตรแต่องค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางแผนใจในพระบุตรนั้นจะมีได้พินาศแต่จะมีชีวิตนิรันดร” คุณพ่อได้เทศน์และเชิญชวนให้กลับเข้ามาอยู่ในพระศาสนจักรเดียวกัน ช่วงนั้นมี 5 ครอบครัวขอเข้าเป็นคริสตชน และมีการรับศีลล้างนาปอย่างสง่าอีก

ครั้งในวันอาทิตย์ที่ 23 ธ.ค. 2509/1966

สมัยก่อตั้งงานแวร์

และเนื่องจากที่นี่ขึ้นกับมิลซังโกราช คุณพ่อ วีระพงษ์ จึงได้แจ้งให้ท่านวังงาแวร์รับทราบ เพื่อมอบ ให้มิลซังโกราชดูแลต่อไป ในเดือนมีนาคม 2510/1967 ท่านวังงาแวร์ได้ทำหน้าที่นายชุมพabajalสืบต่อจากคุณ พ่อวีระพงษ์

ท่านได้เข้าไปสอนคำสอนแทนทุกอาทิตย์ และได้ ถ่ายมิลซ่าที่บ้านพ่อให้กลับ ซึ่งเป็นผู้กลับใจและซักนำ ให้ลูกหลานตัดสินใจตามด้วย แม้สมัยนั้นคนทางไม่ สะอาด ยังคงมีมีดฟันตกการเดินทางยังลำบาก

มีครั้งหนึ่งคืนวันศุกร์ที่ 19 พ.ค. 2510/1967 รถท่าน วังงามาตามถนนขณะอยู่กลางทุ่ม(นาแม่บัวลอย)รถติดหล่ม ต้องใช้วินของรถไปพอกับตันดาลเพื่อช่วยดึง มาคนเดียว ก็ต้องทำงานเดียว เมื่อถึงหมู่บ้านชาวบ้านรับรู้ถึงกรรมชา มีคนถามว่าลำบากไหม ได้รับคำตอบที่ชาวบ้านประทับ ใจ เพราะเป็นคำสอนบทหนึ่งว่า “พระคริสตเจ้ายังลำบาก กว่านี้หลายเท่านัก แค่นี้ไม่เป็นอะไร ทำเพื่อความรักของ พระ” ท่านวังงาแวร์มาทุกวันศุกร์เสมอๆ

สมัย คุณพ่อตาวนแน็ก(MEP)

ปี 2511/1968 เนื่องจากภาระที่มากขึ้น ท่าน วังงาแวร์จึงมอบให้ คุณพ่อตาวนแน็ก มาเป็นผู้ดูแลวัด

นี้ คุณพ่อมาทำหน้าที่วันอาทิตย์

ปีนี้เองเกิดภาวะแห้งแล้ง ชาวบ้านลำบากมาก ไม่ได้ทำนา อดข้าวอดน้ำ คุณพ่อได้ช่วยแก้ปัญหาโดยหา งานให้ทุกได้ทำท่านได้เชิญคุณพ่อจากกรุงเทพฯ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญเรื่องการทำนา เมื่อได้จุดที่มีน้ำก็ช่วย กันชุด โดยคุณพ่อตาวนแน็กให้ค่าชุดเป็นข้าวสารวันละ 2 ก.ก. ครอบครัวใหญ่จะได้ 3 ก.ก. พอช่วยแก้ปัญหา การอดข้าวไปได้ช่วงหนึ่ง บ่อที่ชุดได้คุณพ่อให้ชื่อว่า “บ่อยากอบ”

สมัย คุณพ่อปอล(MEP)

เดือนมีนาคม 2512/1969 คุณพ่อปอล แมรี ได้ รับหน้าที่เจ้าวัด ท่านได้ทำงานอย่างร้อนแรงจึงไม่เปลกล ที่ชาวบ้านยังคงมีท่านในหัวใจเสมอท่านได้เยี่ยมเยือนสาม ชื่อสามทุกชั้นสุขทุกคนทุกครัว มีการพัฒนาหมู่บ้านโดยทำ ถนนภายในหมู่บ้าน ท่านให้ค่าแรงช่วยชาวบ้านตาม ราคาเต็มของการจ้างสมัยนั้นคือวันละ 20 บาท ก็ให้ทั้ง เงินและข้าวตามแต่โครงสร้างการอะไร

มีการขุดสร้างน้ำเพิ่มเพื่อไว้ดื่มใช้ 1 มี.ค.-28 เม.ย. 1969 คนเจ็บป่วยท่านก็นำไปโรงพยาบาลช่วยงาน ให้เยาวชนทำที่กรุงเทพฯ แนะนำให้ชาวบ้านเลี้ยงหม่อน ใหม่ ส่งคนไปอบรมเป็นครูคำสอนทำป่าคั้กเดลิฟี่ การ สร้างวัดสำรองฯลฯ

ช่วงที่คุณพ่อจัดหาที่ดินและสร้างบ้านพักชั่วคราว

เพื่อใช้เป็นสถานที่ถาวร
มิสซา ก็ได้บ้านเก่าของแม่
ให้ญี่ มาก่อนนายบุดดีซึ่ง
กำลังจะย้ายไปอยู่อุบลฯ ซื้อ
ราคา 4,000 บาท รื้อถอน
วันที่ 18 มิ.ย. และได้ยก
เป็นบ้านพัก/วัด ชาวบ้าน
ช่วยกันทำอย่างพร้อม
เพรียงเพราเดี๋ยวจะมีวัด วัน
ที่ 27 มิ.ย. ก็สร้างเสร็จมี
การนำอาหารมาเลี้ยงฉลอง
(ท่านได้มอบ วัดนี้อยู่ใน
ความคุ้มครองของนักบุญ
ยอแซฟ) จากนั้น 3 ก.ค. คุณ
พ่อนำช่างจากโคราชมาต่อ
เติมวัดให้มีที่ พักพระสงฆ์
ปรับปรุงที่ทาง ทำป่าศักดิ์
สิทธิ์ ท่านทำงานอยู่กับ
คริสตชนอย่างเลี้ยงลูก
จนถึงวันที่ 16 ต.ค. 2514 /
1971 ท่านวังงาแวร์กขับ
รถมารับท่านเพราเลย
เวลากำหนดที่ต้องปรับ
เปลี่ยนเจ้าวัด(คุณพ่อปอล
ต้องไปพักผ่อน)

สมัย คุณพ่อเปโตร ปักคูรับโบต (มีเช็นนาเริ่ขาวพิลิปปินส์)

คุณพ่อเปโตร มาเป็นเจ้าวัด มีการพัฒนาหมู่บ้าน
สานงานต่อจากคุณพ่อปอล ทำท่อระบายน้ำไส้ถนนทาง
เข้าหมู่บ้าน ช่วยเหลือคนเจ็บป่วยไปโรงพยาบาลท่านได้
พัฒนาชาวบ้านโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านความสามัคคี
และทางด้านจิตใจ พยายามยกระดับความเป็นอยู่ของชาว
บ้านให้ดีขึ้น

สมัย คุณพ่อเอลี (มีเช็นนาเริ่ขาวพิลิปปินส์)

พฤษภาคม 2517/1974 คุณพ่อเอลีเข้ามาช่วย คุณ
พ่อเปโตรทำหน้าที่ระยะหนึ่ง เนื่องจาก คุณพ่อเปโตร ต้อง^{ดู}
และหลายวัด เช่นเมืองคง พุทไธสง หนองพловง
บัวใหญ่และบุไไท นอกจากนั้นคุณพ่อยังต้องไปสอนบรรดาเనร

เล็กของมิสซังอิกด้วย

วันที่ 25 ก.ย. 1974 เสนอเปิดวัดใหม่ที่บ้านบุไ泰
มีคริสตชนหนองบัวลายไปรับศีลกำลังที่นั่นด้วย ที่สำคัญ
ครูคำสอนจากหนองบัวลายเป็นผู้ไปช่วยสอนคำสอนที่
บุไ泰ด้วย(ท่านวังงาแวร์เป็นประธาน เทคนิคเรื่องการ
บังเกิดของพระเยซู/มีพระลัษณะจากพิลิปปินส์มาร่วม
เสนอวัดด้วย)

สมัย คุณพ่อ约瑟夫 加多瓦 (MEP)

1 ม.ค. 2517/1974 - มี.ค. 2515/1975 คุณพ่อ^กากิติเอร์มาช่วยดูแลคริสตชนหนองบัวลาย ท่านเอาใจ^{ให้}ใส่คริสตชนอย่างดีมาตรงตามเวลาปกติและเบี่ยงเวลา^{อย่าง}เคร่งครัด ท่านกล่าวเสมอว่า “งานของพระต้องตรง^{ต่อ}เวลาเสมอ” ท่านอยู่ช่วยไม่นานก็กลับไปพักผ่อนที่^{ฟรั่งเศส}

สมัย คุณพ่อตาเวนเน็ก(MEP)

2 เม.ย. 2525/1975 คุณพ่อตาเวนเน็กซึ่งประจำชัยภูมิเข้ามาช่วยดูแลคริสตชนที่นี่ ช่วงนี้พระลงมือของมิสังโโคราชันอย่าง การดูแลคริสตชนจึงไม่ค่อยทั่วถึง ครูคำสอนจึงมีบทบาทช่วยเหลือวัดมากที่เดียว

สมัย คุณพ่อพิโลเม มะหุ้าย (มีเช็นเบรฟลิบเป็นส์)

มีนาคม 2520/1977 คุณพ่อพิโลมาเป็นเจ้าวัดหนองบัวลาย และเนื่องจากเห็นว่าวัดเก่าดูทรุดโทรมมาก เพราะเป็นบ้านเก่าและปลวกกิน อีกทั้งคริสตชนก็มากขึ้น สถานที่จึงดูคับแคบเกินไป จำเป็นต้องหาทุนเพื่อสร้างวัดใหม่ที่ถาวรกว่านี้

ได้มีการติดต่อบราเดอร์วิจารณ์ ทรงเลี่ยงชัย (คณะเซนต์คาเบรียล) ดำรงตำแหน่งอธิการโรงเรียน อัสสัมชัญกรุงเทพฯ ในขณะนั้น บราเดอร์ลินใจและได้ออกมาสำรวจด้วยตัวเอง เมื่อท่านเห็นสภาพวัดและชาวบ้านก็เกิดสร้างความมุ่งมั่นที่จะสร้างวัดให้ใหม่ตามความไฟแรงของเจ้าวัดและสัตบุรุษ

วันที่ 8 ก.ย. 1977 ก็ได้รับแบบวัด ประมาณ 4 ล.ค. 1977 ได้เริ่มสร้าง จนถึง 28 กุมภาพันธ์ 1978/2521 จึงแล้วเสร็จ จากนั้น 8 เม.ย. บรรดาคณะครูและอาสาสมัครจากโรงเรียนอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ ได้มารอ廓ค่ายช่วยกันทาสีและตอบแต่งวัดให้สวยงาม เสร็จทันฉลองวัดและได้落成เปิด 1 พ.ค. 1978/2521 อันเป็นวันฉลอง

นักบุญยอแซฟ องค์อุปัลังก์กรรมกร ซึ่งเป็นนามอุปัลังก์ของวัดพอดี วัน落成เปิดวัดใหม่นี้มีผู้ลังบ้าปเป็นคริสตชนเด็ก 10 คน ผู้ใหญ่ 2 คน (งบประมาณ 120,000 บาท) เดือนตุลาคม 2523/1980 คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ ได้มารช่วยดูแลวัดนี้ช่วงสั้นๆ ที่ คุณพ่อพิโล ไปพักผ่อนที่บ้านเกิดตามภาระการทำงาน

เมื่อ คุณพ่อพิโลกลับจากพักผ่อนก็มาดูแลที่เดิม และในปี 2527/1984 คุณพ่อพิโล ได้ของบประมาณสร้างบ้านพักพระสงฆ์ 30,000 บาท โดยรื้อบ้านพักหลังเก่าซึ่งเป็นสองชั้นพูดงพระเก่าและปลวกกิน มาทำเป็นบ้านต่างระดับหนึ่งชั้น

คุณพ่อพิโล ได้พยายามช่วยเหลือคริสตชนให้มีความรักคริสต์ฯ อย่างมาก มีการส่งเสริมด้านการศึกษา ไม่ว่าจะเป็นคำสอนหรือการเรียนปกติ ท่านไม่หยุดที่จะตามกลุ่มคริสตชนจากบ้านนี้ท่องพ่อไปที่บ้านโคงไค อ.เทเพลสติตย์ แม้ทางจะไกลแต่ท่านก็ติดตามจนที่สุดเกิด เป็นกลุ่มคริสตชนและวัดใหม่คือวัดพระคริสตเจ้าเด็จ ชั้นลวรรคในเวลาต่อมา

สมัย คุณพ่อฟรังซิส สมคิด เจริญนารถ (มีสังขันกบูร)

3 ก.ย. 2532/1980 คุณพ่อสมคิด ได้รับแต่งตั้งจากท่านพeyer์ ให้ดูแลคริสตชนที่หนองบัวลาย และเนื่องจากความแห้งแล้งในเรื่องน้ำดีมีน้ำใช้ กอร์ปกับความ

เข้าใจสภาพพื้นที่หมู่บ้านแห่งนี้ ท่านพญาฯ จึงอนุมัติงบประมาณ รวมกับผู้ใจบุญที่บริจาคและหน่วยงาน โโคเออร์ จึงได้มีการสร้างถังน้ำคอนกรีตกลมขนาดกว้าง 120m. สูง 5 m. จำนวน 5 ลูก และได้ซ่อมแซมน้ำบ่อเก็บน้ำฝนคอนกรีต เดิมที่ร้าวเก็บน้ำไม่อยู่ ให้อยู่ในลักษณะที่เก็บน้ำฝนได้สำหรับชาวบ้านใช้ต่อไป

กฎหมายพันธ์ 2533/1990 มีการปรับปรุงพระแท่นและบริเวณพระแท่นใหม่ จัดหารูปแม่พระและนักบุญ

ยอดของคืออุปถัมภ์ของวัดเป็นรูปใหม่ ทั้งนี้มีผู้ทำบุญถวายให้

และเนื่องจากจำนวนชาวบ้านและเด็กมีมากขึ้น สถานที่เล่นไม่เพียงพอ คุณพ่อสมคิดจึงจัดปรับปรุงเนื้อที่ภายในวัดให้เหมาะสม โดยการทำศาลาเด็กเล่น มีที่เล่นที่พักผ่อนออกแบบภายใต้ร่มเงา โดยได้รับความช่วยเหลือ บริจาคจากผู้ใจบุญ เช่น กัน นับว่ามีการพัฒนาด้านสถานที่ให้สำหรับคริสตชนไม่ต่างกับด้านจิตใจ ซึ่ง คุณพ่อสมคิดได้พยายามส่งเสริมด้านการศึกษาและอบรมให้แก่บรรดาเด็กและเยาวชนเสมอๆ

สมัย คุณพ่ออยอแซฟ สุข ศรจันทร์ (มิสซังโคราช)

คุณพ่อเอกชัย ชินโตร (มิสซังโคราช) มาเป็นเจ้าวัดที่นี้ได้ในช่วงเวลาที่รับผิดชอบบัวใหญ่ได้เพียง 21 วัน ก็ต้องย้ายไปประจำที่อื่นเนื่องจากมีการปรับเปลี่ยนโยกย้ายพระสงฆ์ระดับสังฆมณฑล

คุณพ่อสุข ศรจันทร์ มาเป็นเจ้าวัดปี 2538/1995 ในช่วงนี้เองวันที่ 25 เม.ย. ช.ส.เตอร์เบเนดิกสังค์ วรรนรัตน์ (คณะพระภิกษุรา耶ชู) ได้เข้าพบท่านพญาฯ ขออนุญาตเข้ามาทำงานที่วัดหนองบัวลายในด้านช่วยเหลือคนจน สังคมสองเคราะห์ เปิดเป็นเนสเซอรี่ ขอใช้บ้านพักพระสงฆ์เป็นที่พักของตนเอง เพราะจะอยู่ประจำที่นี่ โดยจะเป็นสาขาของชัยภูมิ(ชื่นกับสมาคมชัยภูมิ) ช.เบนเดิก เข้ามาอยู่ที่บ้านนี้เมื่อ 7 พ.ค.2538/1995

พระสงฆ์คณะรอยแผลศักดิ์สิทธิ์

หลังจากได้รับคำเชิญจากท่านพญาฯ ทางคณะได้

ตอบรับคำเชิญ และเข้ามาอยู่ที่ศูนย์บัวใหญ่ และเริ่มเปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 3 พ.ค.2540/1997 ซึ่งเป็นวันฉลองวัดนักบุญยอแซฟหนองบัวลาย

คุณพ่ออังคาร บุญใหญ่ 2540-2542/1997-1999 เป็นเจ้าวัด มีโครงการสำหรับชาวบ้านมากมาย เช่น การเลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา สร้างศาลาอนกประสังค์ เสกเปิดเมื่อ 2 พ.ค. 2541/1998

แต่เนื่องจาก คุณพ่อแมลแซร์เจ้าวัดแก้กั้งคร้อมีโครงการกลับไปพักผ่อนที่ประเทศไทยร่วมเศษดาวาระคุณพ่ออังคาร จึงต้องไปรับหน้าที่เจ้าวัดที่แก้กั้งคร้อในช่วงเวลาดังกล่าว คุณพ่อลิทธิชัย เพ็ญคำ จึงมาเป็นเจ้าวัด

คุณพ่อลิทธิชัย เพ็ญคำ เป็นเจ้าวัดที่หน่องบัวลายในช่วงเวลาล้านที่ 3 มี.ค.-15 พ.ค.2543 เป็นเวลาเดียว กันทางคณะรอยแผลมีการโยกย้ายพระสงฆ์ คุณพ่อวิเชียร ระดมกิจ และ คุณพ่ออังคาร บุญใหญ่ ถูกเรียกตัวกลับ คุณพ่อ ลิทธิชัย เพ็ญคำ ไปเป็นเจ้าวัดที่แก้กั้งคร้อ คุณพ่อเวชสาร จุมจันทร์ ได้รับแต่งตั้ง เป็นเจ้าวัดหนองบัวลายตั้งแต่วันที่ 15 พ.ค. 2543/2000

วัดพระมารดาเรื้า บ้านโคกสี

แรกเริ่ม

กลุ่มคริสตชนบ้านโคกสีได้ดำเนินมาประมาณปี 2520/1977 สมัยที่ คุณพ่อเปโตร ปักครูริโนบุค และ คุณพ่อฟิลโลเมน มะทุชาเย (ลงที่มีชั้นนานาเริ่แห่ง พลิบีนล์) เป็นผู้รับผิดชอบศูนย์คาಥอลิกบัวใหญ่ โดย มีครูประพนธ์....(วัดบุใหญ่อยู่ในที่ดินของครูคนนี้)ซึ่งเป็น คริสตชนวัดบุใหญ่มีญาติที่บ้านโคกสี ครูประพนธ์...ได้ไป เยี่ยมญาติที่โคกสี และมีการแบ่งปันเรื่องศาสนาคาಥอลิก กับญาติๆ จึงมีผู้สนใจ(เป็นสามัญที่ท่านวังงาแวร์ปักครอง สังฆมณฑลนครราชสีมา)

คุณพ่อเปโตร และ คุณพ่อฟิล ประจำที่บัวใหญ่

เป็นรูปร่างเมื่อสมัย คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ (ลงชื่อ สังฆมณฑลจันทบุรี)

ปี 2523/1980 คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ ได้ ข้ามมาทำงานที่เขตคุนย์คาಥอลิกบัวใหญ่ และบ้านโคกสี ก็เป็นสาขานึงที่อยู่ในความรับผิดชอบด้วย คุณพ่อ พยายามส่งเสริมการศึกษามีการส่งบุตรหลานบ้านโคกสี ไปเรียนที่โคราช (ร.ร. มาเรียวิทยา) ส่วนหนึ่งของผู้ที่เคย ไปเรียนที่โคราช

ด้านงานอภิบาลมีการโปรดศีลล้างนาป 4-5 คน ซึ่งคริสตชนกลุ่มนี้ก็ยังคงมีความเข้มแข็งในความเชื่อมา จนปัจจุบัน ปักติคุณพ่อจะมารับคริสตชนและผู้สนใจ ไปร่วมมิสซาและกิจกรรมกับคริสตชนที่บ้านบุใหญ่ ซึ่ง มิสซาจะเป็นเวลาช่วงหัวค่ำ คุณพ่อรับผิดชอบที่นี่เป็น เวลา 14 ปี

ปี 2537/1994 คุณพ่อเอกชัย ชินโคตร มากับ ผิดชอบต่อจากคุณพ่อสมคิด แต่ก็อยู่ได้เพียงไม่นาน

นักกีต้องย้ายไปทำงานใหม่ตามคำสั่งของพระลังษะราช พระสงฆ์ที่รับผิดชอบต่อมาคือ คุณพ่อสุข ศรจันทร์

คนละครยแพลคักดี้สีทึร์รับผิดชอบ

ปี 2540/1997 โดยคำเชิญของห่านพเยาว์ มณี ทรัพย์ ให้คนละครยแพลคักดี้ลิทธีมาช่วยงานสังฆ มณฑลโคราช และให้รับผิดชอบคุณย์ค่าหอลิกบัวใหญ่ จัง มีกลุ่มนักบัวที่มาช่วยงานอภิบาลที่นี่สามท่านคือ คุณ พ่อวิเชียร ระดมกิจ คุณพ่ออังคาร บุญใหญ่ และ บ.ส่งวน มีศรี ต่อมาเมื่อ คุณพ่อวัฒน์ เหล่าบุญมา ด้วย

แรกๆทำงานในลักษณะเก้าอี้มารับคริสตชน จากโคลส์ทุกอาทิตย์ ไปร่วมมิสซาที่บ้านบุไ泰 ต่อมา คุณพ่ออังคาร บุญใหญ่ และคุณพ่อวัฒน์ เหล่าบุญมา ได้ปรึกษากัน และเห็นว่าการเดินทางไปบุไ泰 ลำบาก เพราะเริ่มมีเด็กๆหลายคนขึ้น โดยเฉพาะช่วงหน้าฝน และมิสชาจะบกเป็นเวลาเด็กมาก ที่สุดจึงมีการ สลับกันไปถวายมิสซาที่บ้านโคลส์เป็นประจำทุกสัปดาห์ (คุณพ่อวิเชียร คุณพ่ออังคาร คุณพ่อวัฒน์) โดยใช้บ้านของสัตตบุรุษถวายมิสชาเป็นเวลา 2 ปี

จากการอภิบาลที่เรื่องมิสชา และการมีโอกาสเยี่ยม เยือนชาวบ้าน ทำให้เกิดความรู้จักมักคุ้นกับชาวบ้าน รวม ทั้งเด็กและเยาวชนเริ่มมาร่วมมิสชามากขึ้น ทำให้บ้าน ของสัตตบุรุษที่ใช้ถวายมิสชาเล็กลงไปทันที ที่สุดจึงมีการปรึกษากันเรื่องความเจริญด้านกิจกรรมนี้ หลังจากประชุมปรึกษากับหลายฝ่าย เห็นว่าควรมีคุณย์

เพื่อเป็นศูนย์กลางของงานแพร์อิรอมที่นี่ ศูนย์นี้คงมี ประโยชน์ในด้านประกอบพิธีมิสซา การรวบรวมกลุ่มของ บรรดาคริสตชน หรือทำกิจกรรมอื่นๆตามความเหมาะสม ในงานแพร์อิรอมต่อไป

ดังนั้นทางคุณย์ค่าหอลิกบัวใหญ่ ซึ่งอยู่ในความ รับผิดชอบของพระสงฆ์คนละครยแพลคักดี้ลิทธี ได้มีความเห็นที่จะสร้างวัดน้อยที่นี่ โดยใช้ชื่อว่า “วัดพระ มารดาمارีอา”(ตามจุดประสังค์ของผู้ทำบุญ) และเพื่อ เป็นของขวัญการเฉลิมฉลองปีบุพดิมหากาڑุณ ศ.ศ. 2000

วัดโคลส์เริ่มก่อสร้างเมื่อ 1 ม.ค. 2000 รวม ระยะเวลาสร้างห้าเดือนเต็ม คุณย์แห่งนี้มีเนื้อที่ 1 ไร ครึ่ง (607 ตร.วา) และได้เปิดใช้ตั้งแต่เดือน มิ.ย. 2543/ 2000 โดย คุณพ่อวัฒน์ เหล่าบุญมา เป็นผู้ดูแล คุณพ่อจะมาพักทุกวันพฤหัสฯและศุกร์ โดยวัน ศุกร์ คุณพ่อจะออกเยี่ยมชาวบ้าน วันเสาร์มีมิสซา 09.00น. หลังมิสชา มีกิจกรรมสอนคำสอน กิจกรรม ให้เด็กและเยาวชน และรับประทานอาหารเที่ยงร่วมกัน โดยโครงการอาหารกลางวันนี้ทางคุณละครยแพลฯได้ทำ ที่บ้านบุไ泰เป็นประจำทุกวันเสาร์ แต่เมื่อวัดที่โคลส์ จึงนำโครงการดังกล่าวมาทำที่โคลส์

เนื่องจากมีเด็กและเยาวชนมากขึ้น เพื่องานที่ ทำจะได้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นทุกวันเสาร์ พ.เวชสาร จุ่มจันทร์ และ บ.ส่งวน มีศรี ได้เข้ามาช่วย กิจกรรมนี้ด้วย

วัดแม่พระภรรภุมาธินพระวิหาร บ้านหนองพлов

มีการเริ่มติดต่อกับพระสงฆ์ประมานปี 2508/1965 โดยคุณพ่อวีระพงษ์(ลงชื่อคุณพระมหาไถ)เป็นคนแรก ที่มาสอนคำสอนที่นี่ ต่อมาคุณมีพระคุณจัจังงาเวร (MEP) คุณพ่อเปเตอร์(ชาวนิลปินล)ฯลฯที่ไปสอนคำสอนเป็นเวลา 6 ปี (จากการล้มภายนี้ คุณพ่อ นับจนย้ายไปอยู่ที่อื่นและก่อให้เกิดคริสตชนบ้านหนองกุง และบ้างไปนครคุณพ่อปอลได้พักที่นี่และได้พานาย นั่นคลัง ๒ ก.ศ. ๒๕๖๖ โภคภัยไม่ตื้น บัญเพ็ญด่า น้องไว้ดูดูโนนแม้วัดในแยกให้รู้จักช้าๆ แต่พอเมื่อ กำนันท่านเข้าไปอยู่บ้านของพлов ที่นี่มีการเรียนคำสอน น้องไว้ดูดูโนนแม้วัดในแยกให้รู้จักช้าๆ แต่พอเมื่อ เวลาคุณพ่อปอลจะมาหนองพловก็จะบอกล่วงหน้า ทำให้มีการนัดเวลาสำหรับคนที่สนใจจะมาฟังคำสอน โดยนัยน้อยจะบอกชาวบ้านและใช้บ้านตนเองเป็นร่องน้ำ เมื่อมาก็ขึ้นบ้านก็เริ่มคับแคน พ่อปอลเจ็บสรัว บ้านขึ้นใหม่อีกหลังโดยใช้บริเวณแผลบ้านนั้น เพื่อเป็นร่องน้ำ แล้วก็ไม่ได้สร้างอะไรอีกในสมัยท่าน

เริ่มที่ คุณพ่อปอล มองโตเกียว (MEP)

ที่หนองพловมีคริสเตียนมาเผยแพร่เรื่องก่อนแล้ว การเริ่มงานเขตนี้คือ นายน้อย บุญน้อย(คนเรียกว่าเจ้าร์น้อย) ชาวบ้านหนองพловไปเชิญ พ่อปอล มองโตเกียว มา โดยที่ชาวบ้านไม่รู้ว่าเป็นพระสงฆ์คาಥอลิก คุณพ่อปอลจึงแนะนำตัวเองว่าเป็นพระสงฆ์คาಥอลิก ท่านได้ไปเยี่ยมเยือนที่นี่แบบไปๆมาๆ เวลาที่มาหนองพловก่อนอก เยี่ยมตามบ้าน เดินตามทาง คุยกับชาวบ้านเหมือน

กับจะสอนคำสอน แต่ก็ยังไม่เริ่มในช่วงแรก การไปแรกๆก็ไปหานายน้อย(พ่อใหญ่เจ้าร์น้อย) กับภรรยาคือนางพันน้อย(แม่ใหญ่พันน้อย) มีลูกชื่อใจ น้อย เดิง ลี ทวี แปง ทองเต็ม ดุ๊ม เจียม (ในจำนวนนี้ บางคนย้ายไปอยู่ที่อื่นและก่อให้เกิดคริสตชนบ้านหนองกุง และบ้างไปนครคุณพ่อปอลได้พักที่นี่และได้พานาย น้องไว้ดูดูโนนแม้วัดในแยกให้รู้จักช้าๆ แต่พอเมื่อ เวลาคุณพ่อปอลจะมาหนองพловก็จะบอกล่วงหน้า ทำให้มีการนัดเวลาสำหรับคนที่สนใจจะมาฟังคำสอน โดยนัยน้อยจะบอกชาวบ้านและใช้บ้านตนเองเป็นร่องน้ำ เมื่อมาก็ขึ้นบ้านก็เริ่มคับแคน พ่อปอลเจ็บสรัว บ้านขึ้นใหม่อีกหลังโดยใช้บริเวณแผลบ้านนั้น เพื่อเป็นร่องน้ำ แล้วก็ไม่ได้สร้างอะไรอีกในสมัยท่าน

เรื่องประทับในเกี่ยวกับ คุณพ่อปอลคือ ท่านไช้เหลือชาวบ้านมาก ซึ่งนางบุญมา(แม่ใหญ่บุญมา) เล่าว่า ด้วยความลำบากวันหนึ่งนางบุญมาอุ้มลูกเล็กที่ไม่นมกิน พอเห็น คุณพ่อปอลก้มามว่า“เอาเด็กนับรัง

คุณพ่อปอล ก็ตอบว่า “เออ” แล้วก็ไปไหนไม่รู้ ท่านกลับมาพร้อมกับน้ำมามาให้ด้วย ท่านได้ช่วยชาวบ้านหลาย คนลูกหลานหลายคนจากหมู่บ้านนี้ก็ได้รับการช่วยเหลือด้านการศึกษาจากท่านจนประสบความสำเร็จ ในชีวิต บางคนไปอยู่ที่บัวใหญ่ด้วยในช่วงนี้ ต่อมาก็ได้เป็นครูสอนคนในหมู่บ้านนี้

คุณพ่อที่มาคือคุณพ่อนิโคลาสที่ยังอยู่ที่พุทธิเวสสุในเวลานั้น

คุณพ่อนิโคลาสมากุ้งเหลาหนองพลวง (2514-2516/1971-1973)

แรกสุด คุณพ่อนิโคลาสได้ไปเช่าบ้านอยู่ที่อำเภอพุทธิเวสสุเป็นเวลา 3 เดือน และเห็นว่าการแพร่ธรรมคงไม่มีอะไรคีบหน้ามองดูที่บ้านหนองพลวงดูจะเป็นที่ดีกว่า จึงได้ย้ายมาทำงานที่บ้านหนองพลวง เพราะที่นี่มีคนสนใจที่จะเรียนคำสอน (ท่านบอกว่ามีการกลับใจก่อนท่านมาอยู่แล้ว 6 ปี)

ช่วงแรกๆที่มาอยู่ประจำที่หนองพลวงท่านก็อยู่ที่บ้านที่ คุณพ่อปอลสร้างไว้(บริเวณบ้านนายน้อย)หลังจากที่สอนคำสอนอย่างจริงจังนาน 1 ปี ท่านได้โปรดศีล ล้างบาปให้ทั้งหมดในครั้งเดียวกันนี้ 87 คน ต่อมารู้ว่าได้มีการหาซื้อที่ดิน และได้ที่ดินประมาณ 6 ไร่(ที่ดินปัจจุบัน) เพื่อก่อสร้างวัด 1 หลัง คริสตังพากันมาช่วยสร้างวัด จากโนนแก้ว เมืองคง (หนองพลวง) ช่วงนี้มีครูคำสอนมาจากโนนแก้วซึ่งมี เจน, ประเสริฐ, ชาลี, คำมี, ประทุมเทา, นางพิมพ์ศรีสุรัส, นายชื่มอน

ชุนคักดา, โดยมีนายจันทา วาปีกัง เป็นครูคำสอนคนแรก การสอนคำสอนนั้นก็ได้ไปที่หมู่บ้านอื่นด้วย โดยนำชาวบ้านจากหนองพลวงไปเป็นเพื่อน เช่น นายส่งนาคนิล, นายดี อัครวงศ์, ใจ บุญน้อย หลังจากนั้นก็เป็นช่วงของนายบุญศรี สมนาม

ครูคำสอนพักที่บ้านที่ คุณพ่อปอลสร้างไว้ บ้านชาวบ้านบ้าง เมื่อมีการส่งครูคำสอนทำงาน งานแพรธรรมก็ขยายขึ้น (จึงมีการซื้อที่ดิน แล้วซื้อบ้านจากที่อื่นมาสร้างไว้) ในช่วงนี้นายบุญ กล้าหาญ(เมืองคง)ก็มาช่วยสอนคำสอน นายบุญมา(โภมา) การสอนนี้จากโนนแก้วก็เคยมาช่วยเช่นกัน พลamarie จากโนนแก้วและโคกปราสาท

กําเอยมาช่วยที่นี่ เช่นกัน

คุณพ่อนิโคลาสเองได้ออกไปเยี่ยมเยือน สอนคำสอนตามหมู่บ้านพุทธิเชิง หนองไม้ดายและหลายหมู่บ้าน ต้องยอมรับว่างานดังกล่าวได้ไปชัดเจ็นกับคนบางกลุ่ม ท่านอยู่เป็นปีที่สองก็ถูกทำร้ายถูกตีศีรษะจนต้องเลี้ยงตาข้างขวาไป เมื่อวันที่ 27 ธ.ค.1973/2516 ท่านถูกทำร้ายสาหัสต้องไปรักษาตัวที่ฟรังเศส

เรื่องเล่าที่ คุณพ่อนิโคลาสถูกทำร้าย

(ลัมภาษณ์นางบุญมา สมนาม. นางครี วาปีทะ.นายจ่ออย)

สภาพตอนนั้นก็รู้อยู่ว่าจะมีคนทำร้าย ในวันเกิดเหตุอากาศหนาวในช่วง คริสต์มาส มีการขนฟางทั้งวัน เพราะเป็นช่วงเก็บเกี่ยว ตกเย็นประมาณ 18.00 น. คุณพ่อนานช้าเย็นแล้วก็ถือข้าวไปให้แมว ท่านเดินไปบ้านพักซึ่งต้องอ้อมไปด้านหลังบริเวณรอบๆ สมัยนั้นยังเป็นป่าตอนที่คุณพ่อจะเดินเข้าบ้าน คนร้ายยืนแอบอยู่ที่ร่องคุณพ่อที่จอดอยู่ คนร้ายคนหนึ่งจ่ายไฟเข้าตาท่าน อีกคนหนึ่งเข้าตีทำร้ายท่าน

ท่านถูกตีเลียงดังมากจนคนบริเวณใกล้ๆ วัดได้ยิน นางครีซึ่งเป็นครูคำสอนและแม่ครัวก็ได้ยินแต่ก็กลัว

พอตีครั้งที่สองคุณพ่อนิโคลาสจึงร้องดังว่า “แม่ครีมีผู้ร้ายตีพ่อ” นางครีก็ยังกลัวก็ขึ้นไปบนบ้านตะโภนบอกให้คนมาช่วยขณะนั้นมีบ้านหนึ่งเพิ่งซื้อวิทยุมาเปิดเลียงดังมาก การร้องขอความช่วยเหลือจึงไม่ค่อยได้ยิน แต่ก็มีชาวบ้านมาอยู่ใกล้ๆ ไม่กล้าเข้าช่วยเพราะกลัว ส่วนมากวิ่งมาแล้วก็มองพยายามดู เพราะกลัวปืน

คุณพ่อนิโคลาสเมื่อถูกทำร้ายแล้วก็วิ่งหนีมาสวดที่หน้าวัดรอคนมาช่วยช่วงนั้นนายจ่ออยที่มาทำงานวัดป่วยท้อง คุณพ่อว่าจะพาไปหาหมอ ที่สุดเลยกล่าวเป็นนายจ่ออยต้องพาพ่อไปหาหมอ รถกีฬาตาร์ทยกมากด้วยต้องเข็นกระดูกหอยรอบ

(ความจริงปีแรกที่มานั้นก็มีไมยขึ้นบ้าน มีของหายเงินหาย เวลาหนึ่น คุณพ่อนิโคลาส ใช้จักรยานไปสอนคำสอน มีความลำบากถึงขนาดทำให้บริเวณท้องเป็นก้อนและแตกต้องไปรักษา 4 คืน)

เรื่องการทำร้ายคุณพ่อที่ช้าบ้านรู้และเล่าในเวลาต่อมา มีการบอกว่าคนตีชื่อ.....ลูกของ.....ที่มาวิถายหลัง เพราะคนนี้เข้ากรุงเทพฯ และไปชอนกับคนชื่อ.....ซึ่งเป็นน้องของ.....(เป็นคริสตชน) คนนั้นเล่าว่า “ได้ฟรังอย่างหนัก” ต่อมาก็นี้ก็ถูกยิงตายในเวลาต่อมา

เมื่อเกิดเรื่องร้ายนี้ ทางสังฆมณฑลส่งคนมาติดตาม สืบเรื่อง ปราภูเจ้ากันสนุกว่ากล้ายเป็นจังกลุ่มคนพากที่ทำร้ายคุณพ่อ ทางสังฆมณฑลส่ง คุณพ่อดูปอง และ คุณพ่อเบร์ ไปสืบ....

ในระยะที่ไม่มีเจ้าวัด ท่านวังงาแวงและ คุณพ่อโมริสได้เข้ามาช่วยดูแล ส่วนนางศรี วาปีทะอยู่ที่นี่ตลอด

สมัย คุณพ่อโมริส เอ渥ารีเออร์

ตั้งแต่ 4 ม.ย. 1974/2517-ชั่วคราว-25 ม.ย. 1989/2532

ท่านเข้ามาเป็นเจ้าวัดแทนชั่วคราวก่อนในช่วงที่ คุณพ่อนิโคลาสไปรักษาตัว และที่สุดท่านสังฆราช วังงาแวงได้แต่งตั้งให้เป็นเจ้าวัดที่นี่ ท่านได้ต่องงานของ คุณพ่อนิโคลาสอย่างได้ผล โดยได้ตามงานที่บ้านต่างๆ เช่น บ้านหนองกุง บ้านถนนโพธิ์ ต่อมามีบางคนสนใจใน ศาสนาและเข้ามาเป็นคริสตชน

งานที่มีประลิทธิพลนี้เอง คริสตชนในเวลานั้นมี ประมาณ 220 คน วัดหลังเก่าซึ่งเป็นไม้ดูจะทรุดโทรม และดับแดง (ใช้มา 14 ปี) คุณพ่อโมริสจึงขออนุมัติท่าน พeyeraw เพื่อสร้างวัดหลังใหม่ และได้เริ่มงมีสร้างเมื่อ 7 ก.ค. 1985/2528

(ได้รับเงินจาก

1. คณะ MEP 540,000 บาท
2. ปรอปะกันดา..... 400,000 บาท
3. ท่านคาร์ดินัลมีซีย..... 20,000 บาท
4. สัตบุรุษที่ต่างๆ..... 150,000 บาท
5. สัตบุรุษหนองหลวง..... 12,000 บาท
6. คุณพ่อเดอชังปี การแรล... 10,000 บาท

รวมตั้งค่าก่อสร้างประมาณ 1,200,000 บาท

/แต่ใช้จ่ายประมาณ 1,089,925 บาท)

เปิดเสกวัดใหม่เมื่อ 1 ก.พ. 1986/2529 พระสงฆ์ มากว่า 25 องค์ มีสัตบุรุษจากปากลัด(กทม.)มากว่า 500 คน และจากที่ต่างๆรวมทั้งหมดประมาณ 500 คน แผงร้านจากโครามาขับร้องช่วย พิธีเป็นไปอย่างส่ง่และเรียบร้อย (คุณพ่อสุข ศรจันทร์ และ คุณพ่อบันทิต ประราครี เป็นผู้มาเทศน์ตรีวาร)

คุณพ่อโมริสเป็นเจ้าวัดที่นี่นานประมาณ 15 ปี จึงได้ย้ายไปทำงานที่วัดอื่นต่อไป

สมัย คุณพ่อปาโล สมเดช พันธสูบันตุ

ช่วงที่ คุณพ่อโมริสไปพักผ่อนที่ฟรั่งเศส คุณพ่อสุข

ศรจันทร์ ซึ่งประจำอยู่ที่สำนักพระสังฆราชได้มาย่วยดูแลจนถึง 24 มิ.ย. 1989/2532 คุณพ่อสมเดช จึงได้เข้ามาเป็นเจ้าวัด

เนื่องจาก คุณพ่อสมเดช เดย์ได้รับผิดชอบด้าน เยาวชนมาก่อน ทำให้ท่านได้มีโอกาสพัฒนาเยาวชน มีโอกาสเข้ามา มีส่วนร่วมกับวัดมาก แต่ก็อยู่ได้ไม่นานนัก คุณพ่อสมเดชก็ได้รับมอบหมายให้ไปดูแลบุรีรัมย์

สมัย คุณพ่อเมคาแอล เวสต์ วาปีกัง

เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อสมเดช

สมัย คุณพ่อ พรังซีส สมคิด เจริญหารก

9 พ.ค. 1994/2537-2000/2543

มาเป็นเจ้าวัดเมื่อ 9 พ.ค. 1994/2537 ได้มีการ ปรับปรุงวัดและบ้านเจ้าวัด มีการสร้างถังน้ำฝนเพื่อให้ เพียงพอ กับความต้องการ การสร้างห้องซัพพลาย ฯลฯ คุณพ่อได้พยายามรวมกลุ่มชาวบ้าน มีการนำไปอบรม สัมมนาเพื่อเป็นผู้นำคริสตชน(วัด) และพยายามพาไป ฉลองวัดเพื่อเป็นกำลังใจให้แก่คริสตชนที่อื่นเสมอๆ มีการ พาคริสตชนไปเข้าเยี่ยมที่บ้านสองคุณแคนมรณลักษี

สมัย คุณพ่อเออกุสติน ปรนปรี วาปีโส

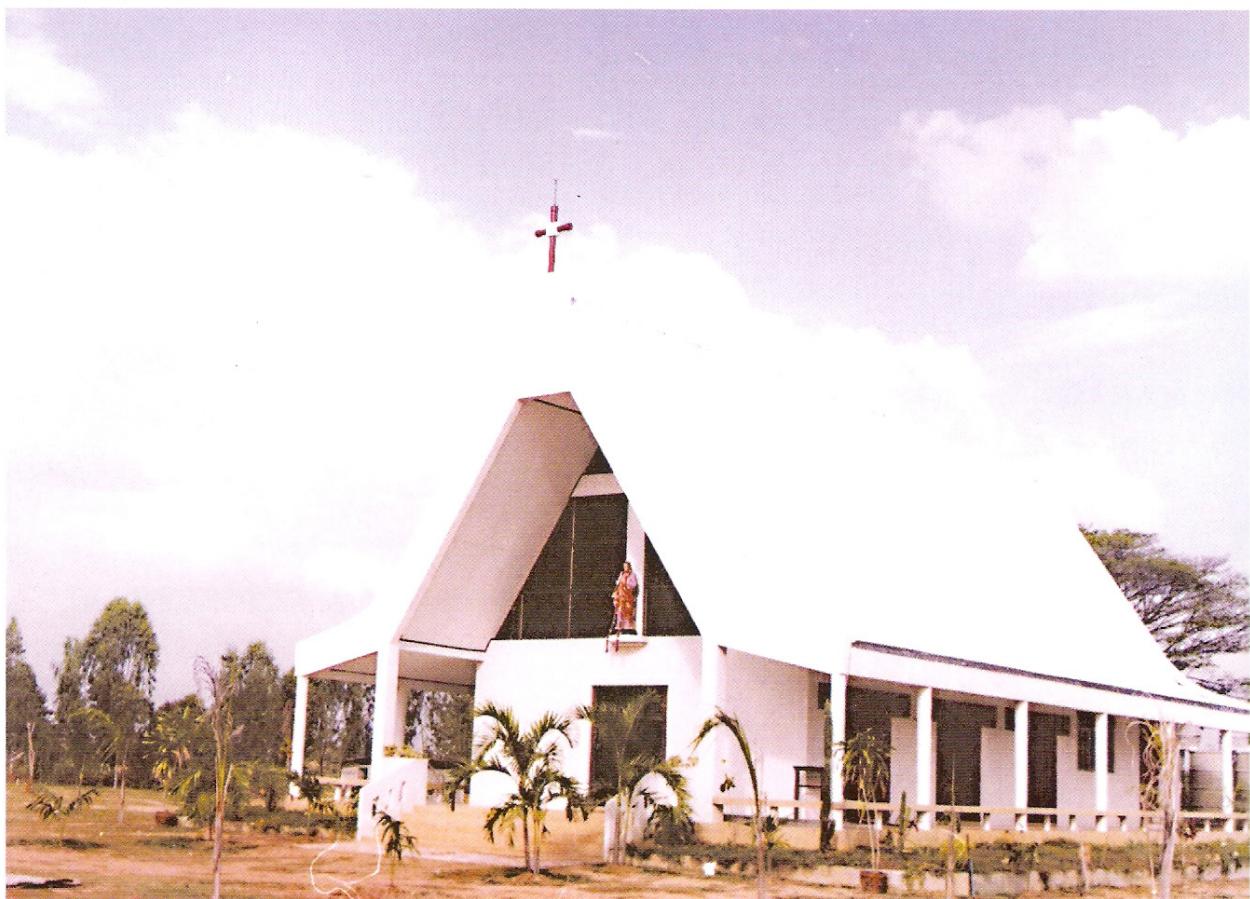
เข้ารับหน้าที่เป็นเจ้าวัดเมื่อ มิ.ย. 2000/2543

คุณพ่อพิพัฒน์ ทบุพันธ์

เป็นเจ้าวัดปี พ.ศ. 2544/2001

คุณพ่อประสาท ใหม่เพียรวงศ์

เป็นเจ้าวัด พ.ค. 2545/2002

วัดนักบุญ约瑟夫 หนองไม้ต่าย

ประวัติ

การอพยพมาตั้งหมู่บ้านหนองไม้ต่าย ไม่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ต้องอาศัยการบอกเล่าจากบรรพบุรุษ ขณะที่ทำประวัติจึงมีผู้เดินทางไปสำรวจ จังหวัดจจะคลาดเคลื่อนจากความจริงบ้าง

เล่ากันว่าหมู่บ้านหนองไม้ต่ายก่อเกิดมานานนับร้อยปี บรรพบุรุษผู้เริ่มก่อตั้งอพยพยายถินหาที่ทำกินมาจากบุลราชาธนี เดินทางมาพักที่บ้านหนองแวง(ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของหมู่บ้านในปัจจุบัน) แล้วย้ายมาตั้งชุมชนที่บ้านโโคกเพ็ด(แต่ก่อนบ้านโโคกเพ็ดและหนองไม้ต่ายเป็นหมู่บ้านเดียวกัน) ที่ชื่อบ้านโโคกเพ็ด เพราะว่าทำเลที่ตั้งหมู่บ้านเป็นป่าเพ็ก เป็นไม้ตรากูลเดียวกันกับไผ่แต่ต้นเล็กกว่า

พ่อใหญ่ (นาย)ลุน และแม่ใหญ่(นาง)พิลา เป็นผู้ก่อตั้งหมู่บ้าน ผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือนายหล้า คนที่สอง

คือนายบุญ คนที่สามคือนายແย়

สมัยนายແย় นี้เองที่มีการแยกเป็นสองหมู่บ้านโดยมีหนองโจಡขันกลาง ตั้งชื่อหมู่บ้านใหม่นี้ว่า “หนองไม้ต่าย” เป็นชื่อนี้เพราะว่ามีหนองน้ำใหญ่ และที่หนองน้ำนี้มีต้นไม้ต่ายจำนวนมาก (หนองน้ำนี้ปัจจุบันอยู่ทางทิศเหนือของหมู่บ้าน ได้ทำการขุดลอกเปลี่ยนสภาพไปแล้ว) ผู้ใหญ่บ้านคนแรกคือนายມาย

อาชีพของชาวบ้านในช่วงแรกฯ ทำไร่ฝ้าย ไร่ปอ เพราะว่าพื้นที่เต็มไปด้วยป่าฝ้าย ต่อๆ มาได้ทำการถางป่าทำเป็นที่นาเป็นอาชีพ

ประวัติของกลุ่มคริสตชน

เดือน ก.พ. 2516/1973 ขณะที่ คุณพ่อโนโคลาล

มาดูแลในเขตหนองพวง พุทธิesso นายบุญศรี (คนบ้านหนองพวง) ได้ไปเยี่ยม นายสงกร ผงสาย(เคยเป็นภิกษุมา 20 พรรษา) และนายทองมาก สียางนกอก (อดีตเคยบวชเป็นภิกษุ 7 พรรษา) พ่อของนายมากกับนายบุญศรี เป็นเพื่อนกันจึงสนใจ กการไปเยี่ยมเยือนอาจมีการพูดคุยกันถึงเรื่องศาสนา และทำให้นายทองมากสนใจ

นายทองมากอยากรู้เรื่องของศาสนาคริสต์ ซึ่งตนเองได้ยินจากเพื่อนที่อยู่หนองพวง จึงได้ไปพบ คุณพ่อนิโคลาล นอกจากเดินทางลัดตัดหุ่งไปวัดที่หนองพวง เพื่อเรียนคำสอนและร่วมพิธีทางศาสนา ยังเชิญคุณพ่อนิโคลาลไปที่หนองไม้டายด้วย ครั้งแรกนายทองมากไปคนเดียว ต่อมาก็ชวน นายแก้ว แก้ววันทา นายโลภา แก้ววันทา ไปด้วย

คุณพ่อนิโคลาลได้เดินทางมาหนองไม้டายเพื่อ อธิบายคำสอน nokan ยังส่งครูคำสอนมาช่วยสอนด้วย คือนายบุญศรี (บ้านหนองพวง) และครูคำสอนคนโน้น แก้วอึก 3 คน คือ นายโถมา นายหนูเจน (โนนแก้ว) นายบุญชู(โนนแก้ว) ครูจันทร์(โนนแฟก) มีคนสนใจมาก ทั้งบ้านโคกเพี้ดและหนองไม้டาย

นายทองมากและกลุ่มคริสตชนได้ไปขอให้ คุณพ่อนิโคลาลมาสร้างวัดหรือโรงสวัสดิ์ให้บ้านหนองไม้டาย แต่ เป็นช่วงที่ท่านถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส จึงไม่ได้มาร้าง สมัย คุณพ่อโมริล ปี 2517 (2520)/1974(1977)

คุณพ่อนิโคลาลถูกกลบทำร้ายที่หนองพวงต้องกลับไปรักษาตัวที่ฟรั่งเศส พระลังมราชาวงศ์wareeได้มารู้และช่วยเหลือ ท่านได้ส่งครูคำสอนมาช่วยงานสมำเสมอ (2518) จนที่สุด คุณพ่อโมริล มาเป็นเจ้าวัดหนองพวง จึงต้องถูกแล่ที่หนองไม้டายด้วย

พ่อและครูคำสอนเดินทางมาพบปะผู้ที่สนใจ และสอนคำสอนเป็นระยะ ชาวบ้านยังคงเดินทางไปที่หนองพวงแทนทุกอาทิตย์ เพื่อร่วมถวายมิสซา ปีนี้เองที่มี การโปรดศีลล้างบ้าป่าแก่เด็กกำลังไกลัตัยและผู้ป่วยหนัก 3 คน

ปี 2523/1980 เมื่อเห็นว่าชาวบ้านให้ความสนใจเรียนคำสอนเป็นจำนวนมาก จึงตัดสินใจสร้างวัดที่หมู่บ้านหนองไม้டาย (24 เม.ย. 2522/1979 อนุมัติ สร้างบ้านพักที่หนองไม้ടาย 90,000 บาท ต่อมากอเพิ่ม

20,000 บาท และอนุมัติซื้อที่ดิน 13,000 บาท) เพื่อจะได้ไม่ลำบากเดินทางไปหานองพวง มีนักบุญยอแซฟ เป็นองค์อุปถัมภ์ ทำพิธีสถาปนาโดย คุณพ่อหลุยส์ นีโคลาส 18 เม.ย.2523/1980 (ซื้อที่สามพันบาทจากพ่อใหญ่ໂທລະບຸນໂຄເພີດ)

ตลอดปี 2523 ทุกวันอาทิตย์ คุณพ่อโมริลกับครูคำสอนจากหนองพวงได้เข้ามาสอนคำสอนทุกอาทิตย์ จนวันที่ 2 พ.ค. 2524/1981 บรรดาผู้สอนใจกลุ่มแรกทั้งเด็กและผู้ใหญ่ได้รับศีลล้างนาปrama 40 คน โปรดศีลโดยคุณพ่อโมริล ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย

หลังจากนั้นก็มีผู้สนใจเรียนคำสอนและรับศีลล้างนาปมาเพิ่มขึ้น แต่ก็มีหลายคนละทิ้งไป

(2 ก.พ. 2525 / 1982 พระสังฆราชพยาเว มนีทรัพย์ มากว่าจะลงองวัดและเป็นประธานในพิธีเป็นครั้งแรก มี

โอกาสพบปะและรับรู้ประวัติความเป็นมาของคริสตชน)

สมัย คุณพ่อโมริลมีโครงการธนาคารข้าว ธนาคาร ความและกลุ่มชุดสระในล้วนบุคคล/สาขาวรณะ ชุดได้ประมาณ 10 บ่อ โดยมีศูนย์ลังคมพัฒนาเป็นผู้ดำเนินการ

ประมาณปี 2525 คุณพ่อโมริล ได้ซื้อที่ดินจากนายแก้ว แก้ววันทา เป็นเงิน 40,000 บาท เป็นพื้นที่ 11 ไร 1 งาน ไว้ทำการเกษตรโดยให้สัตบุรุษเช่าทำนา (ปัจจุบันได้สร้างวัดขึ้นในที่แห่งนี้)

สมัย คุณพ่อสมเดช พันธุ์สมบัติ

คุณพ่อโมริล ย้ายตามวาระ คุณพ่อสุข ศรจันทร์ มาดูแลช่วงเวลา คุณพ่อสมเดช มาเป็นเจ้าวัด มีการปรับปรุงวัดเก่าโดยการล้อมรั้ว

● มีมิสซาทุกวันเสาร์ประมาณ 1 ทุ่ม

ด้านชีวิตคริสตชน มีการส่งเสริมกระแสรเงี่ยก
การเข้าบ้านเนรและอาرام

สมัยคุณพ่อเฉลียว วาปีกัง

(- 2530 /-1995)

คุณพ่อสมเดช รับคำสั่งย้ายไปบุรีรัมย์ คุณพ่อเฉลียว จึงมาเป็นเจ้าวัด มีการตั้งกลุ่มเยาวชนบ้านทั้งโศกเพ็ดและหน่องไม้ตาย และส่งเสริมงานของเยาวชนโดยเฉพาะเรื่องกีฬา ซึ่งนี้มีการนำเยาวชนไปอบรมล้มมนายนิทต์ต่างๆ

สมัย คุณพ่อสมคิด เจริญหารก

(สังฆมณฑลจันทบุรี) ปี 2530/1995-2543/2000

คุณพ่อเฉลียว ย้ายไปอยู่วัดบ้านหัน คุณพ่อสมคิดมาเป็นเจ้าวัด มีการpubประคิสตชนสมໍาເສມອ วัดซึ่งเป็นไม้ปลวกกิน ชำรุดมาก มีการเสนอเพื่อสร้างใหม่ ที่สุดมีการสร้างวัดใหม่ขึ้นโดยความช่วยเหลือ

จากคุณชจิตพรรณ อภิชาติวรพงษ์ และที่สุดมีการวางศีลากฤษณ์เมื่อวันที่ 19 มี.ค.2542/1999 และเปิดเสกวัดใหม่วันที่ 13 พ.ย. 2542/1999

พ่อสมคิดเป็ดคนที่มีมนุษยลัมพันธ์ที่ดี เข้าได้กับทุกคนทุกศาสนา สัตบุรุษรักและให้ความนับถือ เพราะเป็นผู้ที่เข้าได้กับทุกคน

ท่านส่งเสริมในการซักชวนลัตบุรุษไปฉลองวัดในที่ต่างๆเพื่อเป็นกำลังใจให้วัดอื่น มีการช่วยเหลือกันในการทำนาวัดโดยลัตบุรุษไปช่วยเพื่อวัดจริงๆไม่ขอค่าตอบแทนและบางครั้งคุณพ่อ ก็ไปช่วยลัตบุรุษของตนทำนาด้วย

ท่านส่งเสริมวันสำคัญทางศาสนา โดยให้ลัตบุรุษเห็นความสำคัญ โดยเฉพาะวันคริสตมาส เป็นการส่งความสุขให้แก่กัน จนเป็นที่ประทับใจทั้งคริสตชนและเพื่อนบ้าน จนมีการยกยा�ยพระสังฆ์ซึ่งท่านก็ย้ายตามวาระโดยคริสตชนยังคงระลึกถึงลิ่งดีๆที่ท่านวางรากฐานไว้เสมอ

คุณพ่ออาฤาสติน เปรมปรี วาปีโส

2543/2000

ย้ายมาเป็นเจ้าวัด

มีการรื้อฟื้นเรื่องเยาวชน มีการปรับปรุงบริเวณวัดบ้าง แต่เพราะต้องไปศึกษาต่อที่กรุงโรม จึงยังไม่ได้ทำอะไรมากนัก

คุณพ่อ约雅敬 พิพัฒน์ กบุพันธ์ 2544/2001

มาเป็นเจ้าวัดต่อจากคุณพ่อเปรมปรี มีการสอนคำสอนและศึกษาพระคัมภีร์ในกลุ่มคริสตชน อยู่ได้เพียงหนึ่งปีก็ย้ายเข้าไปเป็นเจ้าตา

บริการโรงพยาบาลเซนต์เมรี

คุณพ่อกาลีมร ประสาท ใหม่เพียรวงศ์ พ.ศ. 2545-

มาเป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อพิพัฒน์

ผู้ช่วยแก่ไขประวัติวัดฯ

กลุ่มคริสตชนไรวนานุรักษ์ (วัดน้อย...นักบุญ约阿基米และอันนา)

เป็นกลุ่มคริสตชนที่เป็นคนงานในไรวนานุรักษ์เป็นหลัก ซึ่งเป็นคนพื้นเมืองวัดบ้านช่องเย้ ประเดิดโนนสว่างฯ นอกจากนั้นก็เป็นลัตบุรุษที่อยู่บริเวณวังน้ำเขียวอีก 3-4 ครอบครัว

โดยปกติจะมีการรวมกลุ่มเพื่อร่วมพิธีมิสซาในเช้าวันอาทิตย์ โดยมีพระสงฆ์จากโกรชาไปดูแลแต่บางโอกาส ก็จะมีพระสงฆ์อยู่ประจำที่ไรวนานุรักษ์เลย

พระสงฆ์ที่เคยรับผิดชอบสถานที่แห่งนี้มีคุณพ่อประยูร นามวงศ์ เป็นผู้ริเริ่มให้เกิดไรวนานุรักษ์ เพื่อมุ่งหวังในการช่วยเหลือด้านการเกษตรกับลัตบุรุษ จัดให้มีค่ายลูกเลือ สถานที่พักผ่อนและเข้าเงินบอร์น ฯลฯ ท่านจึงมักหมุนเวียนสลับมาสรับผิดชอบที่นี่เป็นระยะๆ ท่านมุ่งหวังจะให้มีวัดและสถานที่เข้าเงินบอร์นเป็นรูปเป็นร่างแต่ก็ยังคงรอเวลาและความเหมาะสมสมอยู่ คุณพ่อท่านอีนูกิมโครงการเช่นกันแต่ก็มักจะได้ย้ายไปรับผิดชอบที่

อีกที่

นอกจากนั้นบางเวลาเก็บเปลี่ยนมีผู้รับผิดชอบ เช่น คุณพ่อเฉลียว วาปีกัง คุณพ่อสุข ศรัจันทร์ คุณพ่อวีโรจน์ สมหมาย คุณพ่อประลิที ใหม่เพียรวงศ์ และที่สุดปี 2545/2002 คุณพ่อสมคิด เจริญนารถเป็นผู้ดูแลไรวนานุรักษ์

ปี พ.ศ.2543 คุณพ่อประลิที ใหม่เพียรวงศ์ ขออนุญาตท่านพยากรณ์ณีทรัพย์ให้กลุ่มคริสตชนแห่งนี้มีองค์อุปถัมภ์คือ นักบุญ约阿基米และอันนา ซึ่งพระคุณเจ้าก็อนุญาต โครงการจะสร้างวัดน้อยเพิ่มเริ่ม แต่คุณพ่อก็ย้ายไปอยู่โคลากราษฎร์ก่อน

ปี 2544 คุณพ่อประยูร เป็นผู้รับผิดชอบ

ปี 2545 คุณพ่อสมคิด เจริญนารถเป็นผู้รับผิดชอบ

เรื่องเล่ากิจหนุนบุญมิตร

เอกสารที่ 26 กันยายน 2535/1992 สังคมนthal นครราชสีมาโดยท่านพเยาร์ มณีทรัพย์ และคุณพ่อประยูร นามวงศ์ เจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์ที่เมืองลูร์ด ทำพิธีมอบหมู่บ้านบุญนิมิตให้กับทางจังหวัดนครราชสีมาอย่างเป็นทางการ เพื่อทางจังหวัดจะได้นำร่องให้ต่อไปในภาคหน้า ซึ่งทางจังหวัดก็ยินดีให้ทางการเคหะฯ รองผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และรองผู้ว่าการเคหะฯ marrow ให้อยู่ภายใต้การดูแลของทางจังหวัดต่อไป การนี้มีชาวบ้านผู้อพยพมาอยู่ได้มาร่วมพิธีกันอย่างพร้อมหน้า และชาวบ้านต่างก็สำนึกในความกรุณาของคุณพ่อประยูร เป็นอย่างมาก

สาเหตุของการที่มาเป็นบ้านบุญนิมิตเริ่มจากที่ดินเล็กของสังคมนhal(หนองหัวลาว-โนนจำเพาะ)มีชาวบ้านมาอาศัยอยู่ประมาณ 200 กว่าครอบครัว 30-40 ปีมาแล้ว และได้เช่าที่ดินของมิลซังอยู่จนเกิดเป็นสลัม ต่อมากทางมิลซังมีความจำเป็นต้องใช้ที่ดินผืนนี้ซึ่งมี 40 ไร่เศษ

รับศีลมหาสนิก ศีลกำลัง

และเพื่อให้เกิดประโยชน์และเป็นระเบียน จึงเรียกชื่อบ้านที่เช่าอยู่มาประชุม(หมู่บ้านนี้มีชื่อว่าโนนจำเพาะ) และได้พยายามประชุมอยู่หลายครั้งก็ยังหาข้อสรุปไม่ได้ ชาหี จนครั้งสุดท้ายคุณพ่อประยูร จึงตัดสินใจซื้อที่ดินเนื้อที่ประมาณ 35 ไร่ และได้ซื้อเพิ่มอีกเป็น 40 ไร่ทั้งหมด ซึ่งเป็นหนองบัวกิจหนุนบุญมิตร

มีการประชุมชาวบ้านอีก และแจ้งว่าทางมิลซังต้องการจะใช้ที่ดินจำเพาะสร้างอย่างอื่นต่อไป และแจ้งให้ทางหมู่บ้านย้ายไปอยู่ที่แห่งใหม่ที่จัดให้ โดยจะมอบให้ครอบครัวละ 40 ตารางวา มีการนำชาวบ้านไปถูสถานที่และได้ออร์ดชาวบ้านโดยแจ้งความจำเป็น และได้ออกให้ผู้ที่ยินดีย้ายไปได้ลงชื่อ หากครอบครัวใดจะย้ายไปก็มีการจัดรถช่วยเหลือการขนย้าย และมอบเงินช่วยค่าขนย้ายให้รายละ 1,000 บาท

ช่วงแรกชาวบ้านก็ยังคงไม่อยากย้าย เพราะที่อยู่ใหม่ไกลและค่อนข้างเปลี่ยว แต่เพราะที่นี่มีครอบครัวคริสตชน 10 ครอบครัว คุณพ่อจึงขอร้องให้รื้อถอนเป็นตัวอย่าง ซึ่งทางลัตบุรุษก็ยินดีเป็นตัวอย่าง

และเมื่อชาวบ้านเห็นมีการรื้อถอนโดยญาติ จึงยอมทยอยตามไปโดยดี

แรกๆทางลำบาก เพราะผู้คนมากบางที่ก็จะ不肯 แต่พอเป็นที่ลุ่ม คุณพ่อประยูร จึงลงทุนจัดการทางเดิน麻ມให้สูง

และจัดเป็นบล็อกๆ ไว้ จัดระบบระบายน้ำ ชุดสารและติดต่อกับทางการเคหะฯ ขอให้มาช่วยดูแล จัดการเรื่องสาธารณูปโภค เช่น ทำถนน ประปา ท่อระบายน้ำ ซึ่งทางการเคหะฯ ก็ได้ส่งเจ้าหน้าที่มาสำรวจหลายครั้ง

ต่อมากทางการเคหะฯ เห็นว่าเป็นหมู่บ้านใหญ่ และเป็นหมู่บ้านด้วยกัน จึงจัดการสร้างถนนลาดยางในหมู่บ้านประปาทาง เดินเท้าและคุณพ่อประยูรได้ทำข้อตกลงกับ

ทางจังหวัดมอบหมู่บ้านนี้ให้กับทางจังหวัด เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณหมู่บ้านรุ่งหมู่บ้านนี้ต่อไป

มีการทำพิธีมอบให้ทางจังหวัด เมื่อวันเสาร์ที่ 26 ก.ย. 2535 ซึ่งในการรับมอบนั้นทางผู้ว่าการเคหะแห่งชาติ ทราบประวัติคร่าวๆ ของหมู่บ้าน ออกปากชี้ว่าเป็นหมู่บ้านแรกในประเทศไทยที่มีการขนย้ายชาวบ้านมากถึง 200 คน ครอบครัวมาอยู่ที่แห่งใหม่โดยยกที่ดินให้เป็นสมบัติ ของชาวบ้านพรีฯ ครอบครัวละ 40 ตารางวา ยกให้เป็นกรรมสิทธิ์และมีโฉนดพร้อม

เรื่องนี้ชาวบ้านต่างพากันยินดี และพูดว่าเป็นบุญที่คุณพ่อใจดี หากไม่มีท่านชาตินี้คงไม่มีที่เป็นของตนเอง (ที่ดินดังกล่าวแต่ก่อนเป็นที่รกร้างว่างเปล่า ไม่มีใครกล้าเข้ามาอยู่ บัดนี้เจริญมีบ้านจัดสรรมากมาย ถนนหนทางดีลัดยางตลอด)

ต่อมาวันอาทิตย์ที่ 4 ตุลาคม ซึ่งเป็นเดือนแม่พระสายประจำ พระคุณเจ้าพยาบาล คุณพ่ออาหารพัฒนภิรมย์ คุณพ่อประยูร พงษ์พิศ อธิการโรงพยาบาลเซนต์เมรี-เชอร์แมรีชาโรม กำลังสภาพภูมิลำดิบ คุณวีไสววรรณ เริงสุขพัฒนา คุณวไลพร สิริจินดา คุณชจิตพรรน อภิชาติราษฎร์ คุณจงกล กอสเตอร์ คุณกรองใจ วัฒนศักดิ์ คุณประจวน ตัญเจริญ คุณพรทิพา พฤฒิศาสดร์ คุณเจริญศรี ไชยสุข ได้ร่วมกันจัดสร้างศาลาสำหรับพระรูปแม่พระ เพื่อประทับเป็นองค์อุปถัมภ์ ของหมู่บ้านเพื่อความอยู่เย็นเป็นสุข

และต่อมาโดยการเสนอของสภาพภูมิลำดิบโคราช

ต่อ คุณพ่ออาหาร เสนอขอแท่นพระจากอาสนวิหารไปยังหมู่บ้านบุญนิมิต เพื่อจะประดิษฐานไว้ที่ศาล เมื่อคุณพ่อเห็นดีด้วยจึงมีการแห่oyerง่าเป็นทางการเป็นระยะทาง 13 กม. ชาวบ้านร้านตลาดพากันมาดูกันตลอดทางเพราะไม่เคยเห็น จำนวนมากคิดว่าเป็นเจ้าแม่กวนอิม เมื่อถึงหมู่บ้านบุญนิมิตรักษาห้องนอนหมู่บ้าน 1 รอบ จึง อัญเชิญพระรูปแม่พระประทับที่ศาล มีการสาด

รดน้ำดำหัวจากท่านพยาบาล

สายประคำ 1 สาย มีพิธีเสกศาลและพระรูปแม่พระ กิจการนี้นำความ ชื่นชมยินดีอย่างมากมาสู่ชาวบ้าน

วันนั้นบรรดาสามเณรกลางเล่นดนตรี โดยมี พนักงานโรงพยาบาลเชนต์เมรีร่วมด้วย มีการเลี้ยง ฉลองกันเล็กๆแต่ก็สนุกสนาน สร้างความสุขให้กับทุก คนที่มาร่วมงาน

ต่อมาทางสภาพภิบาลฯเห็นว่า เพื่อเป็นการล่งเสริม ความครรชธรรมแก่ชาวบ้าน และเป็นการประกาศพระนาม พระเจ้าผ่านทางพระแม่มารี จึงตกลงกับหลายฝ่าย คือ ทางโรงเรียนมารี ทางวัดโคราช ทางโรงพยาบาล

เชนต์เมรี บ้านเนຽกลาง คณะนิตามารี จัดให้มีการ แห่แม่พระทุกวันที่ 13 ของทุกเดือน ซึ่งชาวบ้านก็มาร่วม ด้วยพอลомнคร

กิจกรรมนี้เป็นการสวดสายประคำ 1 สาย และจิ่งแห่ รอบศาลา 3 รอบ จบแล้วพระลงฟื้อยพร ซึ่งในบางโอกาส พระคุณเจ้าพยาบาล ก็ร่วมกิจครรชธรรมนี้ด้วยเมื่อท่านว่าง

(จากบันทึกส่วนตัวของ คุณประจวน ตัญเจริญ ล่ง ให้ คุณพ่อประลิทธิ์ ใหม่เพียรวงศ์ เมื่อ วันจันทร์ 26 มี.ค. 2001 โอกาสสมัชชาทิศทางงานอภิบาลฯ)

วัดพระยาชุกลับคืนเชพ เชัยภูมิ

רקעเรื่อง

ตามประวัติเล่าว่า คุณพ่อต佗วานเนกได้เข้ามาชัยภูมิ นับตั้งแต่ 13 ก.พ. 2515/1972 ช่วงแรกเช่าบ้านอยู่ 25 ก.ค. 2517/1974 ได้ตอกลงชื่อที่ดินซึ่งในสมัยนั้นยัง เป็นทุ่งนา มีลักษณะเป็นแอ่ง ใกล้กับบ้านเช่าของตน เนื้อที่ 12 ไร่ 2 งาน 25 ตารางวา ราคา 250,000 บาท (เล่าว่ามีเสียงคัดค้าน เพราะว่าต้องถมที่มากมายเท่ากับ ด้วยซื้อที่ใหม่ รวมถึงอาจจะมีปัญหาน้ำท่วมในอนาคต) แต่ ที่สุดก็ตอกลงชื่อ 24 มี.ค. 2518/1975 รับภาวะจำยอมให้ ถนนกว้าง 4 เมตรยาวจากถนนโนนไหยาถึงที่ดินที่ซื้อ เพื่อ ใช้เป็นทางเข้าออก สัญญาทำระหว่างนายกราชจั่ง นิมมงคล และนายมสาร วงศ์ภักดี

ฐานแพร่ธรรม

คุณพ่อต佗วานเนกได้สร้างบ้านพักสองชั้น ข้างบน ให้เป็นที่พักส่วนข้างล่าง เป็นวัด ทำงานอภิบาลเขตชัยภูมิ ท่านเป็นคนที่ร้อนรนในเรื่องพระคัมภีร์ โดยทุกวันอาทิตย์ ก่อนมิสซาท่านจะนำพระวราสารของวันนั้นมาให้

สัตบุรุษอ่าน ให้บวกความหมาย และให้ความหมาย อะไรแก่ชีวิต

ท่านมีโอกาสไปทางบ้านหนองไม้ตาย (ปัจจุบัน ชื่อหนองไม้งาม) เขตหนองหญ้าปล้อง ระหว่าง 2519-2520 /1976-1977 ได้ไปดูแลเขตบุ่นทุ่ง หนองบัวลายด้วย ระหว่าง ปี 2521/1978 กลับมาดูแลชัยภูมิท่านนั้น ได้นำ ความรู้เรื่องการเกษตรเข้าไปช่วยชาวบ้าน

ส่งบุตรหลานชาวบ้านไปเรียนที่โคราชและ ปากช่อง เป็นผู้ร้อนรนในการสอนพระคัมภีร์มาก ตู้กับ พ่อต佗วานเนกมีอาจารย์ซอท(ชาวฝรั่งเศส) มาช่วย เหลือชาวบ้านด้านการเกษตรกรรม จะงานนาบادาล ช่วยเหลือมีนายส่ง สามหม้อ ย้ายมาจากแก้งคร้อ มา ช่วยด้านการสอนคำสอน

ประมาณวันที่ 1-2 เม.ย. 2525/1982 เลี้ยงชีวิต ที่บ้านพักโดยไม่มีใครรู้ ท่านวังงาแวงไปหา เมื่อวันที่ 4 เม.ย. 2525 จึงรู้ว่าท่านเลี้ยงชีวิต วันที่ 5 เม.ย. 2525/1982 ทำพิธีฝังศพที่โคราช (ดังศพหลายวันไม่ได้)

งานพัฒนา

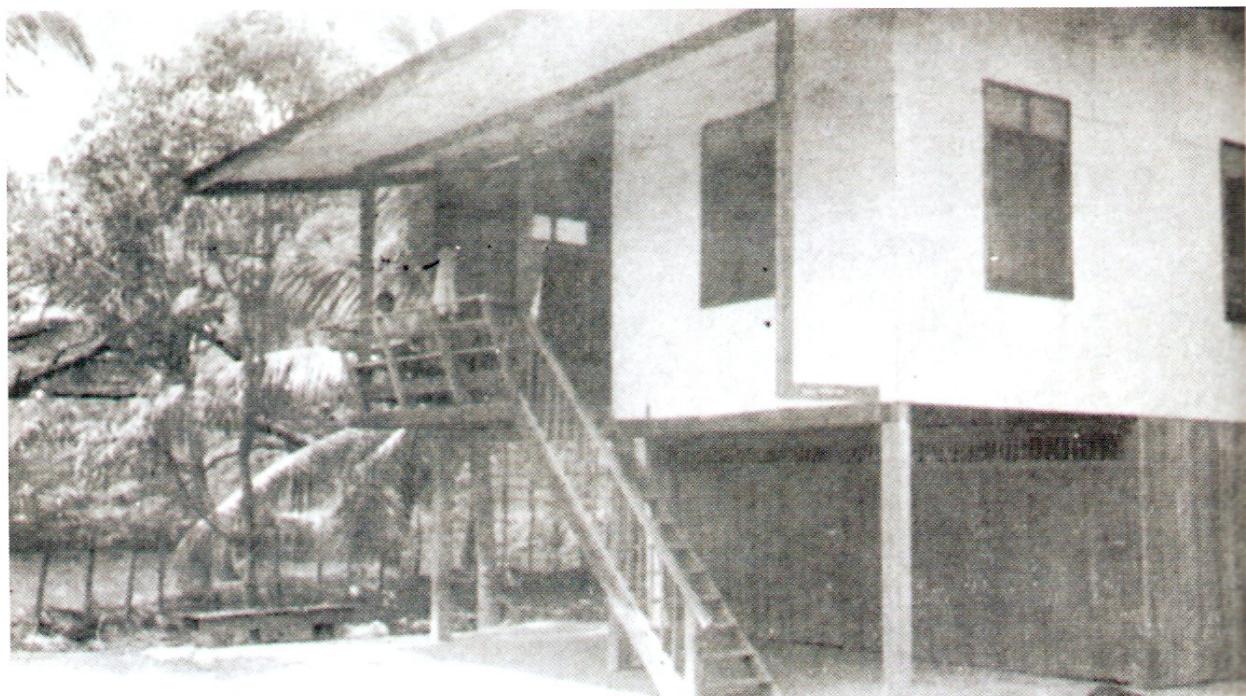
หลังจากที่พ่อตัววานเนกต้าย ไม่มีพระสังฆ์มาอยู่ประจำ บังครั้งฟ้อรุณ ธรรมชาดา(จันทบุรี) มาถวายมิสซา แต่ที่สุดคุณพ่อสมชัย พงษ์คิริพัฒน์(จันทบุรี)ซึ่งคุณล้วนยังคงพัฒนาที่โคราช จะเป็นผู้มาถวายมิสซา พ่อสมชัยได้นำความเจริญมาสู่ชัยภูมิมากมาย ในเขตวัดที่รับผิดชอบได้นำงานพัฒนาสู่ชนบทที่ชัยภูมิได้เริ่มงานต่างๆ ทั้งด้านการศึกษาและอาชีพ ตั้งคุณยฝิกอาชีพชายหญิง เริ่มก่อสร้างอาคารยอดเชฟ 17 ม.ค. 2528/1985 เสร็จแล้วได้ทำพิธี落成 12 ม.ค. 2529/1986 ใช้ฝึกอาชีพเยาวชน

(อนาคตถ้าว่างเพื่อใช้เป็นหอประชุมโรงเรียน) โครงการฝึกอาชีพสองปีและสร้างอาคาร พ่อสมชัยเป็นผู้หาทุนเองทั้งหมด

ราวดีอน ก.ค. 2529/1986 ได้เริ่มก่อสร้างตึกอนุบาล เสร็จราวดีอน ม.ค. 2530/1987 เปิดสอนนักเรียนระดับอนุบาล

เมื่อเห็นความจำเป็น จึงเริ่มก่อสร้างอาคารประถมปี 2531/1988 และเสร็จกลางปี 2532/1989

อาคารดังกล่าวใช้มาจนปัจจุบันนี้ ชิลเตอร์คณะพระกุมารเยชูเข้ามา 17 พ.ค. 2530/1987 ช่วยดูโรงเรียน และงานอภิบาลด้านคำสอน คุณพ่อได้ส่งครูคำสอนไปสอนตามหมู่บ้านต่างๆ ซึ่งต่างได้รับความเชื่อ และเข้ามาเป็นคริสตชนมากที่เดียว งานอภิบาล ต้องยอมรับว่า

ในช่วงที่คุณพ่ออยู่นี้ “กลุ่มชีวิตครอบครัว” เด่นมาก เป็นการฟื้นฟูชีวิตครอบครัวที่ประสบผล หลายๆ คน กลับเข้าวัดฯ มีการพูดเป็นกำลังใจกัน

ช่วงนี้หลายฯ วัดกรับผลดีจากการนี้กันมาก และ ที่สุดปี 2533/1990 คุณพ่อสมชายจำเป็นต้องไปรับหน้าที่ ผู้อำนวยการศูนย์ลัทธิพัฒนาระดับชาติที่กรุงเทพ ชัยภูมิ จึงหยุดการพัฒนาอย่างที่ควรเป็น

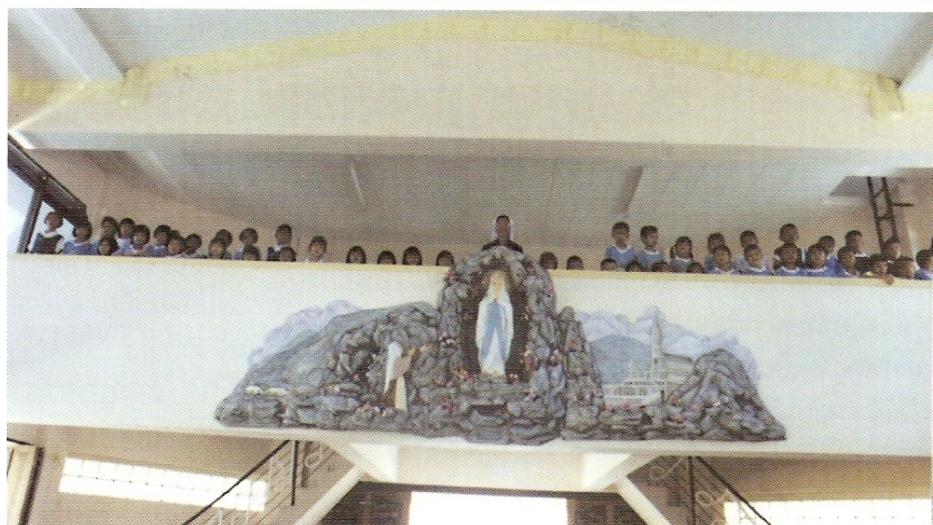
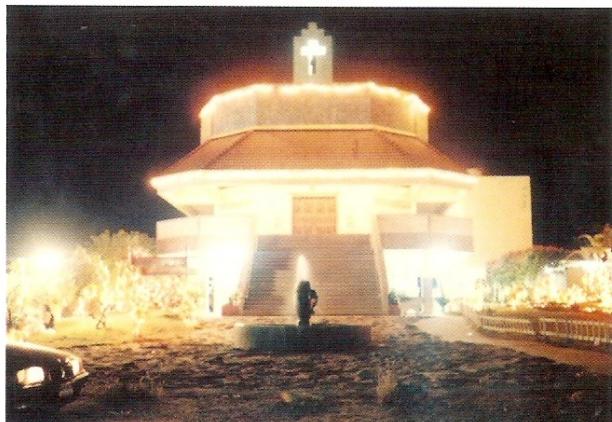
23 มิ.ย.2533/1990 คุณพ่อประลิที ใหม่เพียรวงศ์ มาประจำการแทน ดูแลโรงเรียนและวัดเพรเวน้ำท่วม และเรื่องค่าใช้สอย จึงสร้างวัดใหม่ วังคีลาฤณ์วัน เสาร์ที่ 1 ส.ค. 2535/1992 เสกเปิดในวันเสาร์ที่ 29 พ.ค. 2536/1993

ปี 2540 คุณพ่อเฉลียว วาปีกัง เข้ารับเป็นเจ้า อาวาส ได้มีการพัฒนา ปรับปรุงด้านอาคารสถานที่เกี่ยวกับโรงเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้นโดยเฉพาะแก้ไขเรื่อง ปัญหาน้ำท่วม โดยการถอนที่ดินให้มีระดับสูงขึ้น

ปีการศึกษา 2541 คณะกรรมการเยชูได้ออกจากโรงเรียนมาเรียฯ และไปประจำที่หมู่บ้านหนองไม้งาม

ทำงานด้านอภิบาลชาวบ้าน เท่านั้น ตามมติของคณะกรรมการ ที่จะกลับสู่ จิตารมณ์เดิม ในงานอภิบาล

ปีการศึกษา 2543 ชิสเตอร์คณะกรรมการพระแม่มารีฯได้เข้ามาช่วยเหลือ ด้านการบริหารโรงเรียน สัตบุรุษโดยมากค้าขาย อยู่ ตามสภาพเมือง

วัดพระยะชกโลกันเชิพ

โรงเรียนมาเรียฯ อุปถัมภ์ชัยภูมิ อ.เมือง จ.ชัยภูมิ 36000 (044) 811864 , 812668 , 836461 , 836435

วัดนักบุญ约แซฟ หนองไม้งาม

แรกเริ่ม

แต่ก่อนหมู่บ้านนี้เรียกว่า “หนองไม้ตาย” เป็นชื่อคุ้มชื่นว่าหนองน้ำใหญ่มีต้นไม้ตายที่หนองน้ำ จึงเรียกตามสภาพความเป็นจริง เพิ่งมาเปลี่ยนเป็นบ้านหนองไม้งาม เป็นมงคลแก่น้ำบ้านราปี 2536/1993

แรกที่เดียวนายเพลิง บุญน้อย คริสตชนหนองพวง มาแต่งงานกับคนบ้านนี้ จึงมีพื้นของคริสตชนมาเยี่ยมเยือน แต่ยังไม่ถึงขั้นที่ว่ามีผู้สนับสนุนใจหรือประกาศข่าวดีแห่งพระวรสาร

กลุ่มคริสตชน

ประมาณ 2513/1970 คุณพ่อตัววานเน็กเริ่มเข้ามาที่หมู่บ้านหนองไม้งาม แต่มาด้วยธุระอะไรไม่ทราบ ประมาณปี 2515/1972 คุณพ่อตัววานเน็กซึ่งประจำวัดชัยภูมิ ได้เริ่มเข้ามาติดต่อกับชาวบ้าน ประมาณเดือนธันวาคม กลุ่มแรกที่พบปะคือนายคุณ มาดชัยและนายบุน ดิเรกโภค (โดยให้นายส่งไปติดต่อเรื่องการเกษตร) ตามด้วยครูจันทา เป็นการนำทางเรื่องการศึกษาของ

เยาวชน กับเรื่องปากท้องมากกว่า นายถนน บุญมา ชาวร้อยเอ็ดมาได้ภารยาบ้านนี้ก็สนใจ พาพื้นมองมารับความช่วยเหลือ

ปี 2516/1973 อาจารย์อ Gottschawer รั่งเศส มีความรู้ด้านเกษตรจึงเข้ามาช่วยคุณพ่ออิกแรง ช่วยเจาะน้ำบาดาล แนะนำการปลูกพืชพรรณ นายส่งฯ สามหmom เป็นครู คำสอนช่วยงานแพร่ธรรม มีการส่งลูกหลานไปเรียนที่มารีย์โคราช รุ่งอรุณที่ปากช่อง ปีนี้เองที่นายจันทาและนายส่งฯ ได้ไปอบรมคำสอนที่อุบลฯ

คุณพ่อเข้ากับชาวบ้านและไปเยี่ยมเยือนตามที่ทำกินของชาวบ้าน ช่วงนี้ชาวบ้านเล่าว่า คุณพ่อเบร์รี่ได้มาช่วยชุดหน้า (แบบวิธีใช้กิ่งไม้เพื่อหน้าได้ดิน) ปัญหาที่ คุณพ่อตัววานเน็ก มีคือเรื่องภาษาและอารมณ์ร้อน

พ่อตัววานเน็กได้อ่ายคุ้กคักลีกับชาวบ้านนานพอสมควร เหตุจากการที่เป็นคนอารมณ์ร้อนจึงขัดแย้งกับชาวบ้านบ่อยครั้ง เกิดการเฉยชาและเลิกราไปก็มี กำลังผลักดันเรื่องธนาคารช้าๆ แต่ยังไม่ทันสำเร็จก็มาเสียชีวิตก่อน

ปี 2525/1982 หลังพ่อตัวฯ แนกเลี้ยงชีวิต พ่อสมชัย พงษ์คิริพัฒน์ (จันทบุรี)ได้เข้ามารับผิดชอบแทน หมู่บ้านนี้ถูกกล่าวไปประะหนึ่ง จนที่สุดก็เข้ามาแพร่ธรรม เติมที่ มีนายล่ง่ สามหมอกและครูจันทา ช่วยสอนคำสอน ได้นำเยาวชนไปฝึกงานที่ชัยภูมิเริ่มงานงานและตั้ง ธนาคารข้าว

ช่วงหลังมีครูคำสอนที่อยู่อีกสองคนได้เข้ามาช่วย คือ คำปิลา สามหมอก กับสุราลินี(หนิง) จากราชบุรีมา ช่วย มีชาวบ้านสนใจมาก (อาจเป็นเพราะว่าจะได้ลูกไปเรียน) มีเรื่องขัดแย้งกันเรื่องธนาคารข้าว ที่สุดครู จันทากล่าวไม่เข้าวัด ส่วนบรรดาผู้ที่สนใจเมื่อเรียน และมีความเชื่อ ที่สุดก็ได้ล้างบาปที่วัดหนองหญ้าปล้อง 19-20 คน(5 เม.ย. 2529/1986) รวม 8 ครอบครัว

ช่วงหลังมีชิลเตอร์คณะพระภูมาระเชี่ยวมาช่วย ด้าน โรงเรียนที่ชัยภูมิ และมาช่วยในด้านคำสอนที่หนองไม้ งามด้วย กิจกรรมครรภารามเริ่มแรกทำที่บ้านนายไช

พ่อสมชัยได้ซื้อที่ดิน 4 ไร่ในนามเชอร์เรโน 4 มิ.ย. 2528/1985 ราคา 30,000 บาท คิดว่าจะเป็นที่พัก ประสงค์เพื่อสอนคำสอน แต่ช่วงระยะหลังมีการสร้าง โรงเรียน จึงค่อนข้างห่างจากบ้าน เพราะเวลาไม่อำนวย

23 มิ.ย. 2533/1990 พ่อประสิทธิ์ มากับผิดชอบที่นี่ มาเฉพาะมิสซาตอนเย็นวันอาทิตย์ ไม่ค่อยเข้ามา เพราะ อุญโรงเรียนมีเพียงชิลเตอร์ซึ่งเข้ามาเรียบบางครั้งมา พักที่หมู่บ้านด้วย

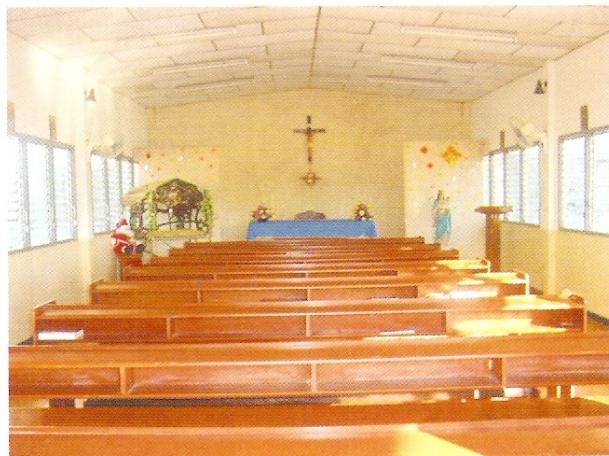
การพักที่บ้านของชาวบ้านบางครั้งก็ลูกหลัก เวลา ถ้ายามมิสชาบ้างครั้งมีเสียงรบกวนจากญาติพี่น้องของ ชาวบ้าน ที่สุดพ่อประสิทธิ์ จึงขออนุญาตพระลัง嘛ราษ สร้างบ้านพักในที่ซึ่งซื้อไว้ และให้มีโงสวัด (วัด ชั่วคราวด้วย) เพื่อความเป็นสัดส่วน ซึ่งลัง嘛ราษอนุญาต โดยให้หาเงินสร้างเอง ซึ่งที่สุดก็มีผู้ทำบุญช่วยเหลือ การสร้างจนเสร็จ(โดยไม่ประสงค์อ่อนนาม)บ้านพักและ โกรสวัดสร้างเสร็จ เสนอเปิดเมื่อวันสาร์ที่ 9 มกราคม

2536/1993 ซื้อวัดนักบุญยอแซฟ เป็นรูปตัวที่ หัวตัวที่ เป็นสองชั้น ชั้นบนเป็นที่พัก ชั้นล่างเป็นห้องพัก 1 ห้อง และห้องใหญ่ไว้ทางข้าร่วมกันหลังมิสชา

รวมปี 2538/1995 ได้ติดต่อซื้อที่ข้างวัด 1 ไร่ (สามหมื่นบาทถ้วน) เพื่อทำเป็นป่าศักดิ์สิทธิ์ในอนาคต

รวมปี 2538/1995 ชิลเตอร์คณะพระภูมาระเชี่ยว ประสงค์จะมีงานช่วยเหลือชาวบ้านอีก จึงหาทุนสร้าง อาคารหอพักโดยมีคุณพ่อสมชัย (หน. ศุนย์ลังค์มัณฑนา) ได้สนับสนุนทุนส่วนหนึ่ง สร้างอาคารเย็บผ้าจนสำเร็จ ตั้งชื่อว่า “อาคารดาวแก้ว” และสร้างบ้านเล็กๆ ไว้ข้างๆ เพื่อให้คนดูแลวัดในอนาคตด้วย เสนอเปิดเมื่อวันศุกร์ที่ 5 มกราคม 2539 / 1996

ปี 2540 คุณพ่อ เนลีย์ วาปีกัง มาเป็นเจ้าวัด มิสซาตองเย็นวันจันทร์ (หลังมิสซามีการทางานข้าวร่วมกัน เป็นธรรมเนียมที่ยังรักษาไว้มาตลอด) มีการปรับปรุงวัด และที่พักให้ดีขึ้น

ปี 2541 เดือนมกราคม ครูจันทา เข้ามาร่วม กิจกรรมกับทางวัดบ้างเป็นระยะ

ปี 2542 ช่วงเดือนเมษายน ชีสเตอร์คุณะพระกุมาเร เหยื่อจากวัดชัยภูมิ และเข้ามารประจำที่วัดนี้เพื่อทำงาน อกบินาลโดยตรงกับชาวบ้าน ช่วงนี้มีการอบรมเยาวชน มี การรวมพบปะผู้สูงอายุเดือนละครั้ง การสอนคำสอน สำหรับผู้สูงใจโดยเฉพาะเด็กๆ เดือนตุลาคม ปี 2544 เนื่องจากต้องการขยายขยายเรื่องการผลิต(การทอผ้า) จึง มีการขยายโรงทอผ้าออก ไปไว้ที่ข้างนอก(นายทุนลงทุนให้) อาคารตามที่ได้รับเงินกิจกรรมของวัดต่อไป

นอกจากนั้น คุณพ่อเนลีย์ มีการสร้างห้องน้ำ ห้องส้วมสำหรับเด็กนักเรียนใช้เข้าค่ายลูกเลือ

อาชีพ

ลัดบุรุษ 17 คน และมีทั้งเด็กและผู้ใหญ่กำลังเรียน คำสอนส่วนใหญ่ลัดบุรุษเป็นเกษตรกร

วัดนักบุญ约瑟夫

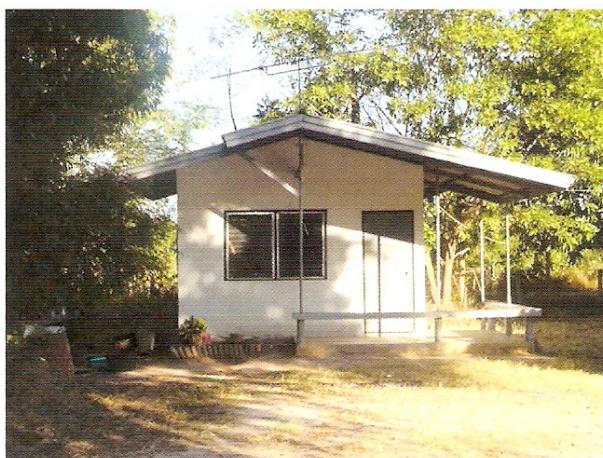
โรงเรียนมารีอุปถัมภ์ชัยภูมิ อ. เมือง จ. ชัยภูมิ 36000 (044) 812668, 811864, 836461

หมายเหตุ

ที่ใช้ชื่อนักบุญ约瑟夫 เพราะแต่ก่อนพ่อเจ้าวัด ชัยภูมิ(คุณพ่อสมชัยพงศ์ศิริพัฒน์)ดูแลวัดหนองหญ้าปล้อง ที่ชัยภูมิ มีชื่อพระเยซูเจ้าหนองหญ้าปล้องชื่อแม่พระ หนองไม้งามควรชื่อนักบุญ约瑟夫เพื่อกลุ่มคริสตชนเขต ที่ท่านรับผิดชอบจะอยู่ในความอุปถัมภ์ของครอบครัว ศักดิ์สิทธิ์ ต่อมาหนองหญ้าปล้องแยกมีเจ้าวัดต่างหาก

ผู้ร่วมแก้ไขข้อมูลวัดครั้งสุดท้าย 19 ธ.ค. 2544/2001

วัดพระแม่องค์อุปถัมภ์ หนองหญ้าปล้อง

แรกเริ่ม

พ่อหลุยส์ มาเรีย ตัวแวนเน็กซ์ (MEP) ชาวฝรั่งเศส เกิด 5 ต.ค. 1923 บวช 21 มี.ค. 1951 มาเมืองไทย เดือน กันยายน 1951 แรกเริ่มไปเป็นอาจารย์ที่บ้านเด่นพาติตาม ท่าแร่ ต่อมาไปอยู่ที่อุบลฯ และมาทำงานที่โคราช เคย สอนภาษาฝรั่งเศสที่โรงเรียนรุ่งอรุณ และมาประจำที่ ศูนย์คาಥอลิกที่ชัยภูมิถึง 10 ปี

ราวปี 2518/1975 นายจันทา คงสัมพันธ์ (บ้าน หนองไม้งาม) ได้พานายส่ง่า (ครูคำสอนชัยภูมิ) ไปหนอง หญ้าปล้อง เพราะมีคนสนใจเรื่องปุ๋ยและข้าวพันธุ์ดี ขณะ ผ่านที่นาของนายส่งาก สุวรรณ มีการทักทายพูดคุยกัน เพวนายจันทา เดຍเป็นครูที่นี่มาก่อน นายส่งาก จึง สนใจขอรับการช่วยเหลือ และได้ถูกซักน้ำให้มาฐานะกับ คุณพ่อตัวแวนเน็กกับนายออท นอกจากช่วยด้าน เกษตรแล้วยังมีการช่วยลูกๆ ไปเรียนที่โรงเรียนรุ่งอรุณ และมาเรียฯ โคราชด้วย เกิดการติดต่อกันเรื่อยๆ โดย คุณพ่อไปเยี่ยมอาทิตย์ละครั้ง

ปี 2520/1977 นายส่ง่าเข้ามาสอนคำสอนในรูป แบบกลุ่มสนทนารหรอม มีจุดศูนย์รวมที่บ้านนายลำลี คุ้ม ในนนชัย

ปี 2521/1978 พ่อตัวแวนเน็กได้เข้ามาสอนคำสอนให้กับครอบครัวที่สนใจ สอนไปทีละครอบครัวซึ่ง ในตอนนั้นมี 7 ครอบครัว

นายส่งกา สุวรรณ	นายสมดี ณ น้อมเชื้อ
นายสมดี คุ้มในนนชัย	นายนิคม บลีมเชื้อ
นายแข็ง โชคเหมาะ	นายลำลี ชัยณรงค์
นางทองมา อajan ฟ่าย	

ได้ไปร่วมมิสซาที่ชัยภูมิเดือนละ 2 ครั้ง เพราะการ เดินทางลำบากและไม่มีค่ารถ

ปี 2522/1979 อาจารย์ออท ได้เข้ามาแนะนำ การปลูกถั่วและการเกษตรอื่นๆ คุณพ่อได้นำเรื่องธนาคาร ข้ามมาเล่นอหลักการ ให้ชาวบ้านประชุมปรึกษากันว่า จะทำหรือไม่

ราวปี 2524/1981 ได้ส่งนายลำลี ชัยณรงค์ ผู้ใหญ่

บ้านและชาวบ้านอีกจำนวนหนึ่ง ไปศึกษาเรื่องธนาคาร ข้าวที่ อ.แก่งคร้อ(ขณะนั้นได้ผลดีมาก) และประสานงาน กับศูนย์ลังค์พัฒนาโกราช โดยให้พนักงานศูนย์ มาช่วย แนะนำชาวบ้านเรื่องการพัฒนาทั่วๆ ไป

ในการทำงานหลายครั้งชาวบ้านไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ คิดว่าเป็นคอมมูนิสต์ มาล้างสมองชาวบ้าน คุณพ่ออย่าง เข้าหมู่บ้านและสอนคำสอนเป็นประจำ จนเลี้ยงวิถีที่ ชัยภูมิ 1 หรือ 2 เม.ย. 2525/1982

งานต่อมา

หลังจากที่พ่อตาแวนเน็กตาย ขาดการติดต่อกับ พระสงฆ์ แต่นายไฟคลาลซึ่งอยู่ศูนย์ลังค์ฯ กับนายส่งฯ ซึ่งเป็นครูคำสอนบังคงมาติดต่อเป็นระยะ และที่สุดคุณ พ่อสมชัย พงษ์คิริพัฒน์ ได้เข้ามาพูนปะกับชาวบ้าน มี การสนับสนุนธรรมและสอนคำสอน

รายเดือนมิถุนายน 2525/1982 มีการเปิดธนาคารข้าวขึ้น มีสมาชิก 15 ครอบครัว กิจการได้ก้าวหน้าขึ้น ทำให้ ชาวบ้านเริ่มเข้าใจเรื่องการประการข้าวดีไปในทางที่ถูก ต้อง นอกจากยังนำชาวบ้านในเรื่องอื่นด้วย เช่น สุขาพ อนามัย ปั้นโน่นน้ำดื่ม ฯลฯ

ได้มีการสอนคำสอนเสมอโดยมีครูคำปิลิว และครู หนิง (สุราลินี) เป็นผู้ช่วย

25 ธ.ค. 2527/1984 มีโปรดศิลลังบап 7 ครอบ ครัว ที่ชัยภูมิ ส่วนภายนอกได้มีการถ่ายมิลชาที่บ้าน ของนายนิคมปลื้มเชือกทุกๆ ค่าวันสาร์ต่อเห็นความสะดวก จึงติดต่อซื้อที่ดินกับนายแข็ง โชคเหมาะ (โอนกรรมสิทธิ์ 4 ม.ย. 2528/1975 ที่ 7 ไร่กว่า ราคา 33,000 บาท นาม เชอร์เรอเน)

ได้รับเงินสนับสนุนจากมิลซีโอ เยอรมัน 5 แสนบาท คุณพ่อได้ชุดสระและทำถนนเข้า ลงมือสร้างวัดในปลาย

เดือน ก.พ. 2528/1985 สร้างเสร็จในเดือน ม.ค. 2529/1986 นามชื่อ “วัดแม่พระองค์อุปัลังก์” ในวันที่ เสกวัด ชาวบ้านได้รับศีลมหาสนิท 15 คน ชาวบ้านหน่องไม้งาม เข้าเป็นคริสตชนในวันนี้ด้วย

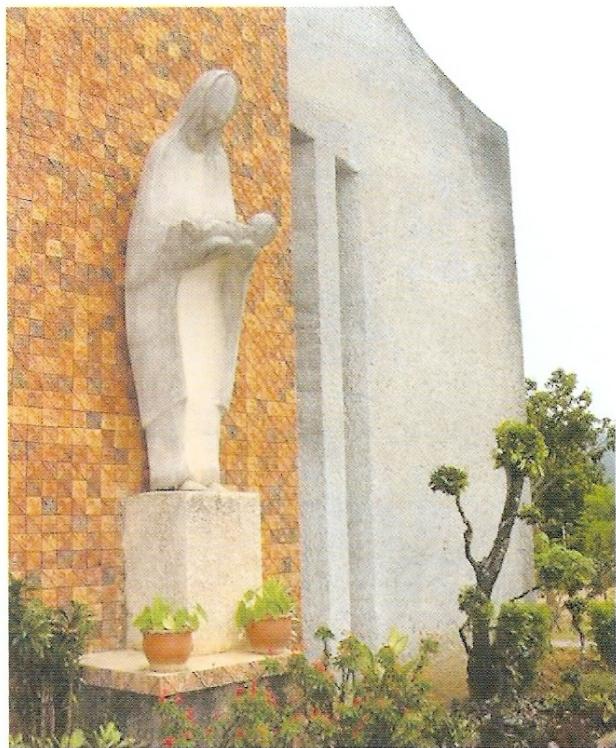
ประมาณปี 2529/1986 ได้ซื้อที่ดินอีก 2 ไร่ เพื่อ ที่จะทำเป็นป่าศักดิ์สิทธิ์ ทำเอกสารสิทธิ์วันที่ 3 ก.ค. 2523/1980

ช่วงที่พ่อสมชายอยู่เจ้มีความเจริญทั้งทางด้านวัดๆ และความช่วยเหลือฝ่ายจิตใจมาก จนถึงปี 2533 / 1990 จึงมีการโยกย้าย คุณพ่อประลิทธิ์ ใหม่เพียรวงศ์ เข้ามารับผิดชอบอยู่เพียง 2 เดือน

วันที่ 2 ก.ย. 2533/1990 คุณพ่อโมริล เช渥ารี เอโอด้วยมาเป็นเจ้าวัด มีการพัฒนาเนื้อที่สร้างฉางข้าว อุ่รตและระบบน้ำนาดาล

ปี 2536/1993 ได้สร้างบ้านพักสำหรับผู้ดูแลวัด มีการช่วยเหลือเด็กเยาวชนในเรื่องการศึกษา

ปี 2540/1997 มีการปรับปรุงห้องด้านหลังวัด ซึ่ง เป็นบ้านพักพระสงฆ์ให้ดีขึ้น

สัตบุรุษ

ส่วนมากประกอบอาชีพเกษตรกรรมในบัญชีมีคริสตชน 34 คน หลายคนไปทำงานต่างจังหวัด มาวัดวันอาทิตย์ประมาณ 10 คน และมีผู้สนใจจำนวนหนึ่ง

วัดแม่พระองค์อุปัลังก์

ตู้ปณ. 156 อ. เมือง จ. ชัยภูมิ 36000

ร่วมแก้ไขข้อมูลครั้งสุดท้าย เสาร์ที่ 27 ก.ค.2545/2002

ນັກບຸນເປາໂລກລັບໃຈ ແກ້ວຂຮ້ວ

ເລ່າວ່າ

ແຮກເຮີມທີ່ເດືອຍວ່າ ນາຍສນັ້ນ ສຽງນາຄາ ເປັນຄົນ ທ່ານອນບ້າລາຍ (ແຕ່ກ່ອນເຊື້ນ ອ.ບ້າໄຫຼູ່ ປັຈຈຸນັ້ນເຊື້ນ ອ.ທ່ານອນ ບ້າລາຍ) ເຄີຍເປັນທທາຣແລະມີຄວາມຮູ້ເຮືອງຍາຈິງນໍາມາ ປະກອບອາຊີພທີ່ ອ.ແກ້ວຂຮ້ວ (ແຕ່ກ່ອນເປັນກົງ ອ.ແກ້ວຂຮ້ວ) ທີ່ລັ້ງຈາກປຸດຮາຊກາທທາຣຄົນຈຶ່ງເຮົາກວ່າໜ່ອສນັ້ນ ແຕ່ງ ພັນກັນນາງສງວນ(ຄົນບ້ານລາດໃຫ້ໆ ຂໍ້ຢູ່ມືມີ)

ອາຈານເພື່ອຢູ່ທ່ານອນບ້າລາຍ ຈຶ່ງໄດ້ເປັນຄຣິສເຕີຍນ ມາກ່ອນປະວັດທີ່ຂອງສັນໝົມລົມກັບອກວ່າແກ້ວຂຮ້ວເປັນຄຣິສ ເຕີຍນມາກ່ອນ ອາຈານຈາກຂ້ອນກີ້ໄດ້ ເພວະກຸ່ມື່ຄຣິສເຕີຍນ ມີມາກ່ອນ ໜ່ອສນັ້ນອ່ຍ່ລັ້ງກັດ ທີ່ເອີ.ເອ.ມື້ຈັ້ນ(ຄິດວ່າໜ່ອສນັ້ນອາຈານມີເຊື້ອເປັນເວົ້ອນດ້ວຍພົຣະວ່າທ່ານທ່ານອນບ້າລາຍມີ ດ້ານໂຮຄເຮືອນ)

ກຸ່ມື່ຄຣິສຕະຫຼັນກຸ່ມື່ແຮກ

ວັນທີນຶ່ງນາຍຄໍາກາ ການສວລົດ ພບທັນສື່ອໃບລານ ກາງຊາລາວ ເປັນຕໍ່ມາຮັສມູນໄພຣ ຈຶ່ງໄປໜາຍກອງ ອັກຊຽ ເລືອ ຜົ່ງອ່ານກາງຊາລາວໄດ້ ເພອລູ່ຕອນນັ້ນນາຍກອງປ່າຍ ໜ່ອສນັ້ນໄປຈັດຍາໃຫ້ແລະກຳລັງເລ່າງເຮົາກວ່າຄາສາຄຣິສເຕີຍນ ນາຍ

ຄໍາກາຈຶ່ງນັ້ນຝຶກດ້ວຍ ເມື່ອພູດຄູຍ້ອກການເຫັນນ່າສນີໃຈ ທ່ານ ສນັ້ນເອັນກົບອົກໃຫ້ນາຍຄໍາກາໄປເອາຫັນສື່ອທ່ານອ່ານກີໄດ້

ນາຍຄໍາກາມີໂອກາລໄປຂອງທັນສື່ອຄຣິສເຕີຍນອ່ານ ທ່ານ ສນັ້ນໃຫ້ພະວະລາງ ໃບປົລົວຕ່າງໆລະຫວ່າງ

ນາຍຄໍາກາອ່ານແລະຍື່ນສນີໃຈ ແລະເຂົ້າຮັບຄືລ້າງ (ບັປິລົມາ) ໂດຍອາຈາຍໝໍ້ເໜັງ(ຄາສນຈາຍໝໍ້ຈາກຂອນແກ່ນ) ມາ ລ້າງໃຫ້ທີ່ແກ້ວຂຮ້ວ ທີ່ລຳທ່າງທ່າຊ້າງ

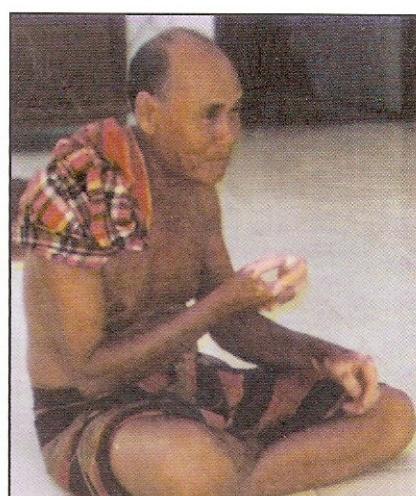
ຕ່ອມໄປພູດເລ່າໃຫ້ໂຄຣຕ່ອໃຄຣັງ ຮ້ອນຮນມາກົດົງ ຂ້ານາດໂດນດ້າໂດນວ່າ “ໄມ່ເຫັນເວົ້ອນຫະທິນ່ອຍຈະໄປເຂົ້າຄຣິສ ເຕີຍນທ່ານໄມ່...ໄວ້ຄັນລືມ້າຕິຄາສນາຫຼາຍ” ລົງຂະນະໜ່ວ່າ ທີ່ຕ້ອງທີ່ກັບກວຽຍແລະລູກ ກລັບໄປບ້ານພ່ວມທີ່ບ້ານເໜືອດ ແລ້ວ (ປັຈຈຸນອ່ຍ່ໃນເຂດ ອ.ຄອນສວຽບ)

ທີ່ນຶ່ງໃນຈຳນວນຄົນທີ່ນາຍຄໍາກາປ່າວປະກາດ ມືນາຍ ນຸ່ມື່ມື່ ພັນນີ້ໂຍດີ ຜົ່ງນາຕິດກັນ ສົນໃຈແລະເຂົ້າເປັນກຸ່ມື່ຄຣິສ ເຕີຍນດ້ວຍ ນອກນັ້ນກີ້ມີບາງຄົນເຂົ້າເປັນຄຣິສເຕີຍນດ້ວຍ ຊຶ່ງ ວັນອາທິຖິຍົກນົມສກາປະກາທີ່ບ້ານທ່ານສນັ້ນ

ສູ່ກາຮັບເປັນຄຣິສຕະບັນ

นายคำพา งามสวัสดิ์

นายนุญมี พันธ์โยติ
คริสตชนรุ่นบุกเบิก

นายอ่อนสา จันทร์สำราญ

ครั้งหนึ่งโอกาสฉลองคริスマส หมอลนั่นจัดงานภายนอก เพราะว่ามีคนรู้จักมาก ก็เลี้ยงประ奢ชาวบ้าน นึงห้าน เลี้ยงเหล้า บุหรี่ เชิญอาจารย์บุญยัง คิมยາ กินบาลจากภาคสินธุ์มาเทคโนโลยี รู้สึกไม่พอใจกับการเลี้ยงเหล้า บุหรี่ เพราะเป็นคนค่อนข้างเคร่ง (คิดว่าได้ไปฟ้องคุณย์ที่ขอนแก่น)

หลังเหตุการณ์คริスマส หมอลนั่นกับนายคำพา ได้ไปอบรมลั่น 3 วันที่ขอนแก่น พ부อาจารย์คอมชิลเข้ามาทักและท้วงเรื่องงานฉลองคริスマสที่ผ่านมา โดยเฉพาะตำแหน่งเหล้าบุหรี่ พุดตำแหน่งไม่พึงเหตุผล

เลยพาลทะเลาภัน หมอลนั่นก็เลือดร้อนชวนนายคำพา กลับบ้าน และพูดว่า “ยังมีอีกคนหนึ่งที่ขอนแก่นนี่แหละ เขามีพระ升ฟ มีคณะซี สักวันหนึ่งผอมจะพาไป...”

กลับแก้งคร้อได้ 2-3 วัน อาจารย์ตามมาปลอบใจ หมอลนั่นไม่ยอม (บางคนได้จารยานได้วิทยุก็ยอมอยู่ต่อ) ต่อมากลอนั่นได้ไปหาคุณพ่อวีระพงษ์ วัชรทิตย์ (คณะพระมหาไถ่) ที่ขอนแก่น (รับผิดชอบเมืองพลด้วย) คุณพ่อได้ให้หนังสือประวัติพระราชกรณียกรมาอ่าน ไม่นานคุณพ่อก็ติดตามมา มาเยี่ยมเดือนละ 1-2 ครั้ง มาตอนเย็นสอนคำสอน นอน 1 คืน รุ่งเช้าก็กลับ ทำอยู่ร้า 1-2 ปี

บ้านเช่าที่ คุณพ่อมิเชล เช่าในช่วงแรกที่ไปอยู่ (ไปถ่ายเมื่อวันจันทร์ที่ 8 ต.ค. 2544 เป็นโรงพิมพ์)

จึงได้ไปรับศิลปะงาปที่ อ.พล(หมօสนั่นกับนางสงวน
ภารยา นายคำภา นายบุญมี) 6 มิ.ย.2508/1965

คือคริสตชนกลุ่มแรก

คุณพ่อวีระพงษ์ มาถาวรเมลิสชาเดือนละครั้งสอง
ครั้ง ต้อมาจึงมีการยกเว้นแก้คร้อให้ลังนมณฑลโคราช
ดูแล ช่วงแรกเมลิสชาที่บ้านหมօสนั่น

ไม่นานนักมีการให้จับจองที่ดินที่ หนองบัวแดง ซึ่ง
จะตั้งเป็นอำเภอ หมօสนั่นได้ที่ดิน และย้ายไปขยายยาที่นั่น
การร่วมเมลิสชาจึงย้ายมาที่บ้านนายบุญมี (หมօสนั่น) ไป
เลี้ยงชีวิตที่หนองบัวแดง (โดยถูกกลอนยิง) ภารยาและลูก
ของหมօสนั่นก็ได้เข้าร่วมในช่วงเวลาหลัง...

ลำดับพระสหบ / เหตุการณ์สำคัญ

1. คุณพ่อวีระพงษ์ วัชรทิตย์ (คณະมหาไถ) 2505-
2508/1962-1965

เป็นผู้เริ่มมาประกาศข่าวดี ลังนาปคริสตชนกลุ่ม
แรก ในที่สุดได้มอบวัดนี้ให้แก่ลังนมณฑลโคราช การ
ร่วมเมลิสชาทำที่บ้านลัตบุรุษ

2. คุณพ่อมัลแชร์ (MEP.) 2509-2511/1966-1968
อยู่บ้านหันและมาตรฐานแล้วแก้คร้อด้วย มาถาวรเมลิสชา
1-2 ครั้ง / เดือน มีครั้งหนึ่งพระคุณเจ้าวังงาเวร์ พ่อ

เริ่มสร้างวัด

วัดแก้คร้อ

มัลแคร์ พ่อมิเชลมา
เยี่ยมลัตบุรุษและมีเลียงว่า
จะมีคุณพ่อมาระจាតที่
แกงคร้อ

3. คุณพ่อมิเชล (MEP.) 2512-2518/ 1969- 1975

เป็นผู้ที่มาอยู่ประจำ
ที่แกงคร้อทำนาแรก เช่า
บ้านที่ตลาดอยู่ปีกว่า มีสอน
คำสอน ออกเยี่ยมชาวบ้าน
เมื่อมีคนสนใจมากขึ้น บ้าน
เช่าเล็กไปจึงคิดขยาย
ที่สูดจึงซื้อที่จากนายเลื่อน
เป็นคนนำสัตว์ขายที่ตลาด
ได้ที่ 1 ไร 3 งาน ราคา
ประมาณ 10,000 บาท

พ่อมิเชลเริ่มซื้อไม้สร้างวัด บ้านพักพระสงฆ์ มี
นายสูบ เพชรวิเศษ เป็นนายช่าง คริสตชนคุยกันลงความ
เห็นว่าวัดนี้ “วัดนักบุญเปาโลกลับใจ” ดูจะสอดคล้อง กับ
กลุ่มคริสตชนดีที่สุด

คริสตชนมีน้อยท่านวังฯยังไม่อยากให้สร้างวัด แต่
คุณพ่อมิเชล ก็พยายามสร้างวัดขึ้นมาจนเป็นศูนย์กลาง
ของคริสตชน

โดยสรุปพ่อมิเชลได้ซื้อที่สร้างวัด บ้านเจ้าวัด ศูนย์
เย็บผ้า(ชิลเตอร์)ในเบลดมาตรฐาน/ช.ไช .ช. เลนี่ยม) บ้าน
ชิลเตอร์ บ้านครัวฯลฯ มีการส่งนายคำภาไปอบรมคำสอน
ที่อุบลฯทุกปี และที่บ้านโนนแก้ว ศรีราชา มีการส่ง
เสริมเด็กเยาวชนไปโรงเรียน

บ้านพักแม่ครัว

ท่านเป็นพระสงฆ์ที่ร้อนรนมากในการแพร่ธรรม
บางครั้งก็อาชัดใจกับผู้ใหญ่ แต่ท่านเข้าได้กับชาวบ้าน
อย่างดี

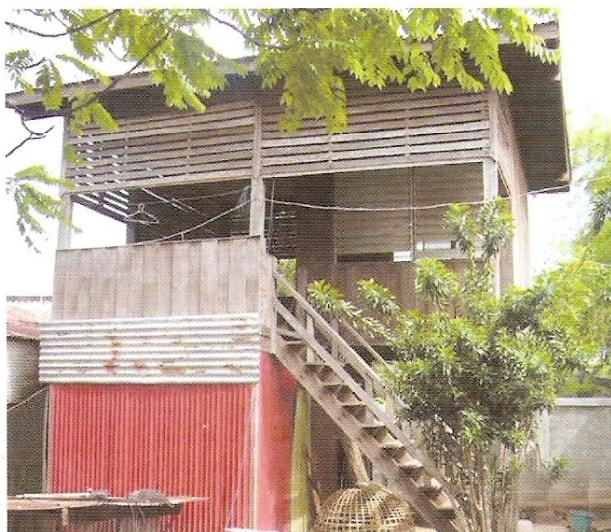
4. คุณพ่อธุณ ธรรมธาดา (จันทบุรี) 2518 -2519/ 1975-1976

ส่วนมากท่านไปสอนคำสอนที่หนองหญ้าปล้อง
(หนองลังชี)

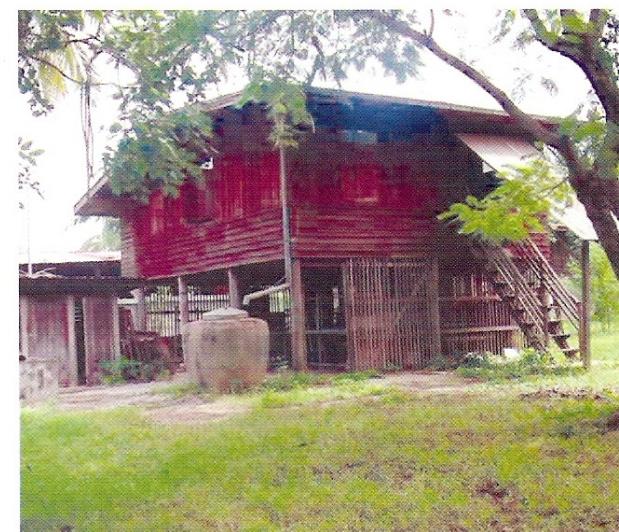
5. พระสังฆราชอาแดง วังงาเวร์ (MEP.) 2519 - 2528/1976-1985

มีการจัดค่ายคำสอนสำหรับเด็กๆ ตามหมู่บ้าน โดย
ให้ชาวรวมกันที่แกงคร้อ มีชิลเตอร์ข้ารับใช้ฯ(จากอุบลฯ
ปัจจุบันคือคณะรักກางเขน) คณะโอบเบลต และ
สามเณรมาช่วยสอนช่วงเดือนเมษายน มีการเชิญ

บ้านที่เป็นศูนย์เย็บผ้า

บ้านพัก(ในสมัยท่านวังงาเวร์ ใช้เป็นที่พักของเด็กที่มาอบรมคำสอน)

สามเณรมาฝึกงานในช่วงคริสตมาสตามวัดต่างๆ ล่วง
แล้วมีกระแสเรียกการเป็นนัก บวช

6. คุณพ่อสุข ครจันทร์ (โกรач) 2528-2531/
1985-1988

เข้ามาอยู่ในช่วงที่พระคุณเจ้าวังงาแวงป่วย ที่สุด
เมื่อพระคุณเจ้าต้องไปรักษาตัว จึงเป็นเจ้าวัดดูแลเต็มที่
ได้ปรับปรุงเขตวัด สถานที่ให้เหมาะสมกับการจัดค่ายค่า
สอนให้ดียิ่งขึ้น

7. คุณพ่อสมเดช พันธ์สมบัติ (โกรач) 2531- 2532/

1988-1989

อยู่ได้ไม่นานนักก็มีความจำเป็นที่จะต้องย้ายไปรับ^{พิเศษ}

พิเศษ โรงเรียนมารีย์นุสรณ์ บุรีรัมย์

8. คุณพ่อมัลแชร์ (MEP.) 2532-2542/1989-1999

เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อสมเดช ท่านพยายามจัดสถาน
ที่ซึ่งมีการซื้อไว้เมื่อสมัย คุณพ่อมิเชล ให้ดูดี และจัดทำ
ป่าสักดีลิทธี มีการย้ายศพคริสตชนจากป่าช้าพุทธไปรวม
กันฝังที่ป่าสักดีลิทธีของคริสตชน

9. คุณพ่อองค์การ บุญใหญ่ (คณะร้อยแพลคัคดีลิทธี)

2542/1989

ช่วงนี้พระสังฆราชพญาว์ มอบหมายให้คณะ
ลงชื่อร้อยแพลทมาดูและที่นี่

คุณพ่ออังคาร กระตือรือร้นในการเยี่ยมเยือน
ชาวบ้าน ส่งเสริมด้านการเกษตร มีการพาคริสตชนไป
แสวงบุญในที่ต่างๆทั้งในและนอกลังหมณฑล

- ในช่วงนี้มีชิลเตอร์คณะพระกุมารเยชุมาร่วม
งานบ้าง ด้านงานอภิบาลและเยี่ยมชาวบ้านทั้งแก้กร้อ
และหนองหอยล้อม

9. คุณพ่อสิทธิชัย เพ็ญคำ(คณะร้อยแพลทก็ดลิทชี)

2543/2000

มีการสร้างบ้านพักชิลเตอร์(คณะพระกุมารเยชูชี
จะมาประจำและช่วยงานเขตแก้กร้อ)

มีการจะซ้อมแซมบ้านเจ้าวัดซึ่งมีปัญหาเรื่องปลวก
แต่เมื่อเห็นว่าซ้อมแซมไม่ได้จึงสร้างบ้านเจ้าวัดหลังใหม่

ชิลเตอร์คณะพระกุมารเยชูเข้ามาอยู่และช่วยเหลือ
งานอภิบาลเมื่อวันที่ 25 ธ.ค. 2543/2000(นับวันที่เลิก
เปิดบ้านพักชิลเตอร์อย่างเป็นทางการ)จำนวนคริสตชน
ประมาณ 100 คน อาชีพส่วนมากเป็นเกษตรกร

วัดนักบุญเปาโลกลับใจ 699/1 ช. สุขภิบาล

14 ต. ช่องสามหมอก

อ.แก้กร้อ จ.ชัยภูมิ 36150 TEL.(044)882436/ บ้าน

พักซิลเตอร์(044) 882436

អាសយដ្ឋ

มีที่ 24 ໄວ່ ທ່າງຈາກອຳເກອປະມານ 1.5 ກມ. ຂຶ້ວມັຍພ້ອມາແຊ່ງ (ແຮກໆ) ຄວັງໜຶ່ງທ່ານວັງງາແວຣົກິດຈະລ້ວງວັດຫຼັງໃໝ່ທີ່ນີ້ ປັຈຈຸບັນມີປ່າດັດສີທີ່ອູ່

วัดมารดาพระพูนิค ท่าหินโงม

แรกเริ่ม

ประมาณปี 2487-2488/1944-1945 เป็นช่วงเริ่มตั้งหมู่บ้าน ยังไม่มีชื่อหมู่บ้าน มีร้าวๆ 5 หลังค้าเรือนที่มีชื่อเรียกว่าท่าหินโงม มีด้านานเล่าว่า ตั้งแต่แรกเริ่มที่เดียวเป็นป่าทึบ ที่สาน้ำหรรมชาติลำประทามมีล้านหินใหญ่ คนมักเดินทางข้ามน้ำบึงริเวณนี้ และมักมาอยูบบริเวณนี้ เพราะอย่างน้อยอาหารจะไม่ถูกหมายจับจากหรือลัตัวป่าไมยกิน ซึ่งหน้าฝนน้ำจะท่วมลานทิ่มแห้งนี้ แต่ช่วงหน้าแล้ง น้ำจะอยู่ปริมๆ ทิ่มพอเป็นตะไคร้น้ำ เวลาจะข้าม ก็ต้องค่อนคลานแล้วเอามือคลำทางไป ภาษาอีสานเรียกว่า “งมทินໄไป” จึงเกิดเป็นชื่อบ้านท่าหินโงมแล้วเพียงเป็นท่าหินโงมในเวลาต่อมา

อีกสายหนึ่งเล่าว่า ครั้งหนึ่งท้าวไซยุการ(ผู้อาวุโสบ้านหันที่ย้ายมาอยู่กู่ลุ่มแรกๆ) ไปทานข้าวเที่ยงที่บึงริเวณลาดทินแห่งนี้ หลังทานข้าวเที่ยงก็จะสูบยาจุน สมัยก่อนใช้หินเหล็กไฟเพื่อจุดไฟ(ภาษาอีสานเรียกว่าหินเหล็กไฟปิก) ขณะจุดไฟปรากฏว่าหินเหล็กไฟตกน้ำ ใช้

มือมองมหาหินแล้วก็พูดเล่นๆ ออกรมาว่า บ้านนี้ต่อไปเรียกว่าบ้านท่าหินเด้อ แล้วก็เพี้ยนเป็นท่าหินโงมในเวลาต่อมา

ปี 2492/1949 ครูเจริญ ลาดบัวขาว กับนายลิงห์ พวงจันทร์ทึก เป็นครอบครัวคริสต์ตั้งค์จากบ้านหัน ย้ายเข้าหินโงมเป็นกู่ลุ่มแรก อีกสองครอบครัวคือนายใบ พวงจันทร์ทึก ครอบครัวนางทองสุขที่อยู่นาฝาย

จากบ้านหันเช่นกัน เหตุที่ย้ายมาคิดว่าน่าจะเป็นช่วงหลังการเบี้ยดเปียน(คริสตชนถูกจับ) และบ้านหันแห้งแล้งจึงหาที่ทำกินใหม่ ครูเจริญ (เกิดวัดนักบุญเปโตรสามพราน ตามพ่อแม่ไปอยู่ลังมอนthal jann thuri ที่สุดมาเป็นครูและสอนคำสอนที่บ้านหัน เป็นหนึ่งในจำนวนผู้ที่ถูกจับพร้อมกับบุญราศรีคุณพ่อนีโกเลา)

ปี 2493/2494(1950/1951) ได้รับครอบครัวนายลิงห์ ลาดจันทร์ ซึ่งมีลูกคือนายแสง ภัณฑ์วนิวิล มาจากบ้านหันเข้าไปอยู่ที่ท่าหินโงมด้วย ครูเจริญมีบ้าน

(บริเวณที่เป็นลานพินชั่งชาวบ้านมาใช้ในอดีต ปัจจุบันสร้างเขื่อนลำประทาน้ำท่วมจนไม่สามารถเห็น)

ทั้งที่ท่าพินโภและช่อระกา จึงเที่ยวไปทำไร่น้ำอยู่ฯ จน ประมาณปี 2496/1953 ก็ย้ายออกมากอยู่ที่ช่อระกา เพราะ ต้องรับเหมาทำถนน จึงมองที่ทำกินให้นายสิงห์ ลาด จันทึก ดูแล ลูกสาวคือนางถวิลทำงานเย็บผ้า ตัดผ้าที่ ช่อระกาอยเก็บเงินซื้ออาหารไปให้พ่อและพี่ชายที่ท่า พินโภ 5 ปีให้หลังนายสิงห์ ลาดจันทึกป่วย กลับบ้าน หันและไปเสียชีวิตที่นั่น ลูกชายและลูกสาวยังคงอยู่ที่ ท่าพินโภ คือนายแสวง ลาดจันทึก และ นางถวิล ลาด จันทึก

วัดวา

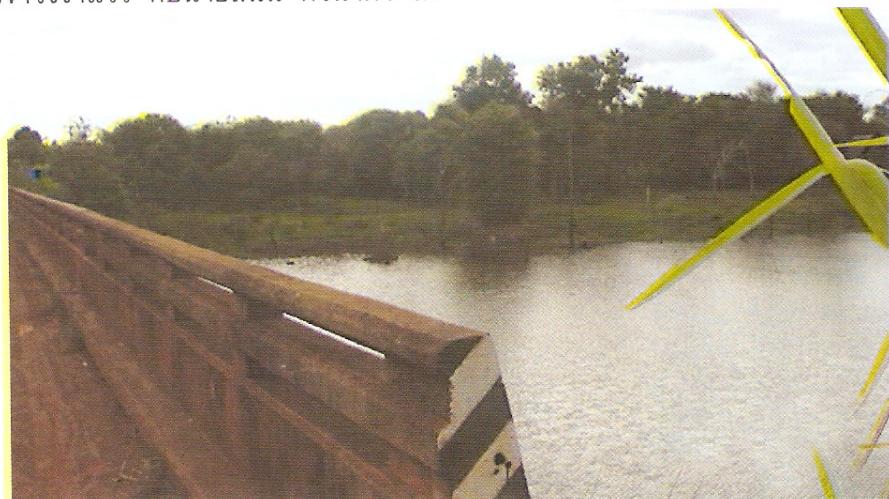
แรกเริ่มที่เดียว การร่วมมิลชาต้องไปบ้านหันหรือ โคราช เดินทางรถynตไปบัวใหญ่ (แต่ก่อนเรียกว่าเพี้ยด เพี้ยด) แล้วต่อรถไฟไปสีคิว แล้วเดินเข้าบ้านหัน ปีหนึ่งไป 2-3 ครั้ง เพราะลำบากมาก

พระคุณเจ้าวังงาแวร์ กับนายสนั่น ศรีนาค ได้

เข้ามาเยี่ยมท่าพินโภเป็นกลุ่มแรก ครั้งที่รือสองครั้งแต่ ทั้งเวลาหวานนาน มาเยี่ยมเยือนคริสตชนว่ากินอยู่กันอย่าง ไร ไม่ได้มีมิลชา พ่อตัววานี้กับนายส่งฯ สามหม้อ ได้ เข้ามาพบปะอีก ซึ่งนี้ได้ไปร่วมมิลชาที่ชัยภูมิ

การเดินทางลำบากมาก เป็นถนนไม่ดีนักตามภูเขานางครั้ง จึงไปเข้าวัดไม่ทันพ่อตัววานี้กโนโห บางครั้งไม่ ฟังเหตุผล เช่นต้นไม้ล้มวางถนน คุณพ่อคลับกรีช และด่าว่า จึงทำให้เลิกเข้าวัดชัยภูมิ วันนั้นชาวบ้านเล่า ว่าออกเดินทางแต่เข้าตู้ คืนก่อนหน้านี้ฝนตก ไม่มีล้ม ทับทาง ต้องใช้เวลามากกว่าจะเดินทางไปถึงวัดตอน บ่ายสอง ข้าวเช้าก็ยังไม่ได้ทาน คุณพ่อคลับไม่ยอมฟัง เหตุผลว่ากล่าวอย่างเดียวเมื่อคุณพ่อไม่ฟังที่สุดกลุ่มคริสต ชนจึงกลับบ้าน และไม่ไปวัดที่ชัยภูมิ แต่กลับไปเข้าวัด บ้านหันแทน ปีนี้ 2-3 ครั้ง

ในสมัยต่อมาอีกนั้นท่านวังงาแวร์ ดูแลแก้ครัว ท่านได้เข้ามาดูแลที่ท่าพินโภด้วยพร้อมกับครูส่งฯ สาม

(ผืนดินที่กลุ่มคริสตชนมาอยู่แรกๆ)

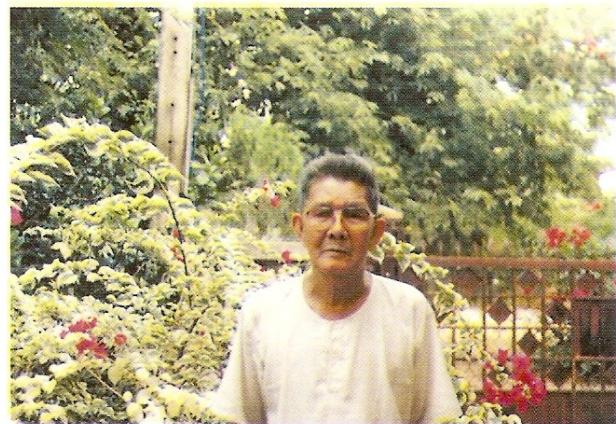
หมอ ครูคำสอน มาสอนคำสอนและถ่ายมิชาเทบทุกอาทิตย์ ใช้บ้านนางวิล หรือนายแสวงเป็นศูนย์กลางคริสตชนยังคงภูมิใจที่ท่านไม่กลัวความยากลำบาก แต่กลับเห็นการบุกเบิกการติดตามและให้กำลังใจแก่คริสตชนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย

สมัยพ่อสมชัย พงษ์คิริพัฒน์ เป็นเจ้าวัดชัยภูมิ ได้ดูแลเท่าทินโน้มโดยไปถ่ายมิชาที่บ้านนางวิล หรือนายแสวงเช่นเดิม มีนายส่งา สามหมอ เป็นผู้ช่วยสอน นางวิลได้บริจาคที่ดิน 17 ไร่ 2 งาน ให้พ่อสมชัยเพื่อสร้างวัดรวมทั้งบ้านไม้อีก 1 หลัง

ช่วงนี้เองมีการลับเปลี่ยนให้คุณพ่อสุข ศรจันทร์ ซึ่งดูแลแก้ไขครัวเรือนท่าทินโน้มด้วย แรกๆ ยังคงใช้บ้านนางวิลอยู่ พร้อมกับเริ่มดำเนินการสร้างวัด คุณพ่อสุขได้สร้างเป็นบ้านสองชั้น ชั้นบนเป็นที่พัก ชั้นล่างใช้เป็นวัด สร้างแล้วเสร็จในเดือน พ.ย.2530/1987 ใช้งบ 180,000 บาท ทำการเปิดเสกในวันที่ 28 ก.ค. 2531/1988 มีการฝังหลักเขตและทำรั้ว ที่ว่างกีปลูกมัน (หลังพ่อสุขพ่อสมชัยได้มาดูแลอยู่ระยะหนึ่ง)

พ่อเอกชัย ชินโตร เข้ามาดูแลหนองบัวแดง และรับท่าทินโน้มด้วย พัฒนาที่ดินวัดปลูกมะม่วง อยู่ได้ราบรื่นว่าก็จำเป็นต้องขยายไปอยู่วัดบ้านหัน

คุณพ่อโมริส (MEP.) เข้ามา วันที่ 1 ก.ย. 2533/1990 เริ่มจัดสรรที่ดินวัดให้น่าอยู่ มีคนสวนมาช่วย เฝ้าทำความสะอาด ฯลฯ ชุดน้ำนาดาลบริเวณวัด เพราะแต่ก่อนพึงเฉพาะน้ำฝนหรือต้องไปตักน้ำนาดาลใกล้ปัจจุบันมีระบบน้ำที่ดีมากใช้ได้ตลอดปี

(ภาพครูเจริญ ลาดน้ำขาว)

ปี 2536/1993 เริ่มสร้างวัดใหม่ เพราะมีจำนวนผู้สนใจเพิ่มมากขึ้น กำลังจัดระบบเป็นลัสด่วน มีวัดมีบ้านพักพระลงชื่อ บ้านพักคนงาน....

24 ม.ค. 2541/1998 เสนอเปิดวัดใหม่
27 ธ.ค. 2541/1998 มีผู้สนใจเรียนคำสอน และรับศีลลังบาน 11 คน

31 ม.ค. 2542/1999 มีผู้รับศีลกำลัง 16 คน จากบ้านหนองหญ้าปล้อง 3 คน

มีมิชชานอาทิตย์ 08.00 น. คริสตชนมาเข้าวัดประมาณเกือบ 60 คน เป็นคริสตชน 30 คน
ผู้สนใจมาเรียนคำสอน 15 คน ผู้สนใจมาวิ่งมิลชา 30 คน หลังจากมิชชานอาทิตย์จะมีการสอนคำสอน อธีพ/ความเป็นอยู่

ส่วนมากลัตบุรุษเป็นเกษตรกร

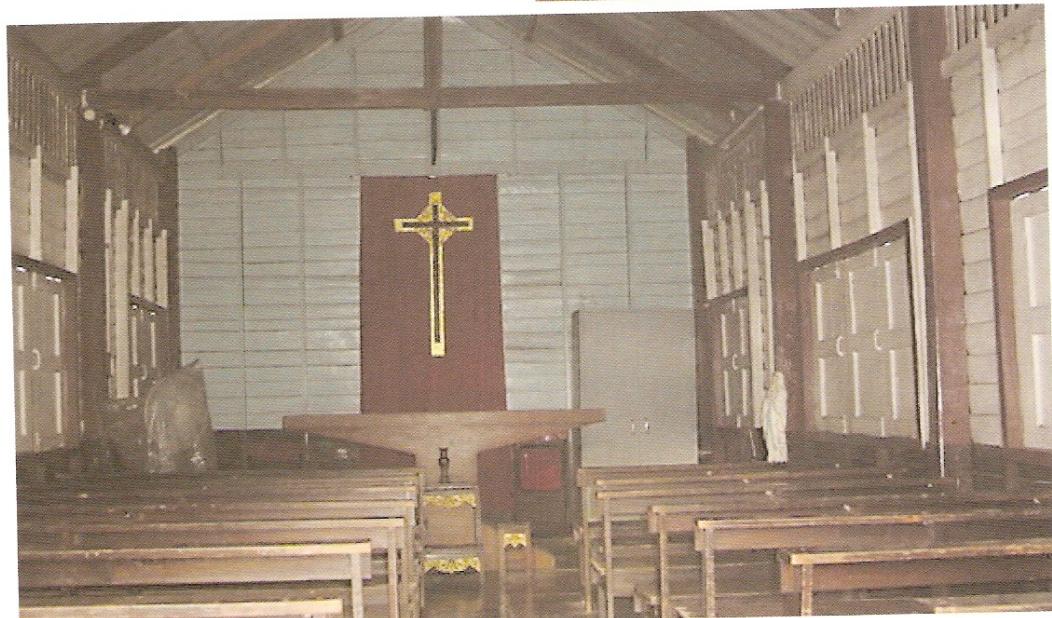
วัดหลังแรกที่มีการปรับปรุงเสมอ

หมายเหตุ

แรกๆ มีคนคิดว่าคริสตชนเป็นคอมมูนนิสต์ เพราะ
สมัยแต่ก่อนประเทศไทยเคยเป็นเขตแดงบางคนก็
ทิ้งศาสนานา ต่อมาเริ่มเข้าใจกันมากขึ้น ปัจจุบันมีผู้
สนใจพอสมควร

วัดเมรดาพระผู้ไถ่

ต. ปณ.156 อ.เมือง จ.ชัยภูมิ 36000

นายแสง และ นางถวิล ลาดจันทึก สองพี่น้องที่เป็นพากแรกๆที่มาอยู่
ช่วยแก้ไขข้อมูลประวัติฯ ศ. 26 ก.ค. 2545

ວັດແມ່ພະປົກສະຮົນຮມ ມອນທຸກ້າປລັອງ (ແກ້ງຄຮ້ວ/ມອນສັງບ)

ກໍາເນີດຫຼູ່ບ້ານ

ໜ້ານກ່ຽວຂ້ອງມືຖຸນີ້ໄດ້ຍ້າຍຈາກໜູ້ບ້ານທຸກໆພອກ ອ. ຖະເໜີ (ຕ່ອມາເບີນ ອ.ແກ້ງຄຮ້ວ)ໄປທ່າທີ່ທໍາກິນໃໝ່ໂດຍ
ການນຳຂອງນາຍບ້ົງ ຂວາໄທຢ່າງເປົ້າ ນາຍເຄີນ ດຳມາ ນາຍບຸນຸມີ
ໄໂຍຮາວງົກ ແລະ ນາຍມູລ ພົງໝໍປະເລີສູງ ໃນລັມຍັນນັກກິນທີ່
ມາທໍາກິນຫລັກຕື່ກິນທີ່ກິນທຳກິນຕ່າງໆ
ອພຍພ້າຍທີ່ທໍາກິນຕາມມາ ທີ່ສຸດກາຮັບຂໍ້າງຍິງຈຶ່ງເກີດເປັນ
ມອນທຸກ້າປລັອງ (ຕ.ມອນສັງບ)

ຄຣິສຕະຍ (ປະມານປີ 2512-2518/1969-1975)

ນາຍຄໍາພາ ກາມສວັສດີ ຄຽວຄໍາສອນຂອງວັດນັກບຸນຸ
ເປົາໂລກລັບໃຈແກ້ງຄຮ້ວ ໄດ້ເດີນທາງໄປຕາມໜູ້ບ້ານຕ່າງໆ
ເພື່ອສອນຄໍາສອນ ໄດ້ຮູ້ຈັກດຸນເຄຍກັນນາຍບ້ົງ ພິມພົມບູນຮົນ
ຊື່ເປັນໜ້ານທຸກໆທຸກໆຫຼູ່ບ້ານທຸກໆ ມີໂອກາສໄປເຢີມເຢືນ
ແລະພັກທີ່ບ້ານນາຍບ້ົງ

ນາຍຄໍາພາພູດຄຸຍເຮືອງຄາສານກັບນາຍບ້ົງ ເພື່ອນ
ບ້ານນີ້ໄດ້ເຂົ້າວ່າມວນສົນທາ ມີກາຮັດເຕີຍແປ່ງປັນຄວາມ

ຮູ້ເຮືອງຄາສານແກ່ກັນແລະກັນ ເນື່ອຈາກໄມ່ເຄຍໄດ້ຍືນເວົ້ອ
ຮາວຂອງຄາສານຄຣິສຕ (ມີນາງຄນໄມ່ຂອບແຕກົມີນາງຄນສົນໃຈ
ການເຫີຍໄປມາຂອງນາຍຄໍາພານາເຂົ້າຈຶ່ງມີນາງຄນເກີດ
ຄວາມເຊື່ອ ເຊັ່ນ ນາຍບ້ົງ ນາຍເບາ ນາຍອວນ ນາງອໍາ ນາຍ
ສມມຸດີ

ເມື່ອເຫັນມີຄົນສົນໃຈນາຍຄໍາພາຈຶ່ງໄປຮ່າງຈານ ອຸນ
ພ່ອມືແລລ(M.E.P.)ເຈົ້າວັດແກ້ງຄຮ້ວ ອຸນພ່ອຈົ່ງໄປເຢີມເຢືນ
ໜ້ານ ໄດ້ເຂົ້າໄປສອນຄໍາສອນແລະສວດກວານາ ຜ້ານ
ຫລາຍຄນໄມ່ເຂົ້າໃຈແສດງອາການໄມ່ຂອບແລະໄດ້ກັ້ນແກລ້ງ
(ເມື່ອມີການປັບປຸງຄາສານ ບັນດາໄມ່ເຂົ້າໃຈແລະໄມ່ຂອບ
...ລັມຍັນ)

ຕ່ອມານາຍຄໍາພາໄດ້ຮັບນອບໜາຍໃຫ້ສອນທີ່ແກ້ງຄຮ້ວ
ແລະນາຍເສມີຍນ ? ໄດ້ເຂົ້າມາສອນຕ່ອແລະພັກທີ່ໜູ້ບ້ານເລຍ
ຈາກຄຳບອກເລ່າໜີ້ວ່າການຕິດຕ່ອແລະເຮືອນຮູ້ຄາສານນີ້ໃໝ່
ເວລາປະມານ 7 ປີ

บ้านพักสงฆ์ (ปัจจุบันเป็นบ้านพักชีลเตอร์)

สมัยท่านวังงาแวร์ ประมาณปี

2519 - 2528 / 1976-1985

หลังจาก คุณพ่อมิเชลย้าย มีพระสงฆ์สับกันมาช่วยเหลือชั่วคราว ไม่ว่าจะเป็นท่านวังงาแวร์ คุณพ่อมัลแชร์ คุณพ่อรุณ ธรรมชาต (มีการชุดเจ้าบานดalem เดี้ยมได้น้ำ) แต่ก็ไม่นานและที่สุดท่านวังงาแวร์ก็เป็นผู้รับผิดชอบเขตแก้กร้อ

ท่านวังงาแวร์ได้ซื้อที่ดินของนายพาย เยือกเย็น ในราคากถูกเพื่อสร้างโรงพยาบาล ในปี 2521/1978 (ปัจจุบันเป็นที่พักพระสงฆ์)

26 ส.ค. 2521/1978 ท่านพeyer์ มนีทรัพย์ ได้เข้ามาที่หมู่บ้าน เพื่อทำพิธีรับผู้สูญใจเรียนคำสอน 50 คน เวลา 19.30น. “โดยการมอบกางเขนให้ทัวหน้าครอบครัว เอาไว้ไปแขวนที่บ้าน ผูกข้อมือมีกางเขนเล็กๆ เพื่อเอาไว้ไปห้อยคอ ทำเครื่องหมายการแขวนบนหน้าอก”

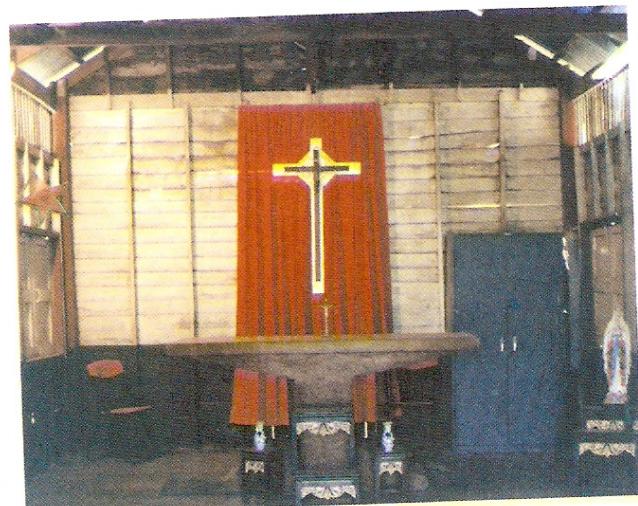
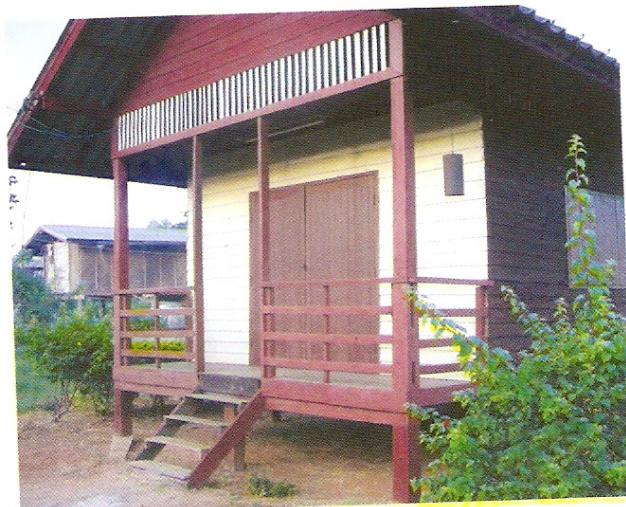
ท่านวังงาแวร์ยังสม่ำเสมอในการสอนคำสอน

และถ่ายมิชิ ที่สุดเห็นว่าโรงพยาบาลไม่พอกับผู้สูญใจ จึงขยับขยายซื้อบ้านเก่าหลังหนึ่งของนายพรมaha คำแพง ประมาณ 30,000 บาท ปรับปรุงเป็นวัด (รวมซื้อบ้าน ค่าซ่อม และสร้างวัด)

เมื่อ 13 พ.ค. 2523/1980 ท่านพeyer์ มนีทรัพย์ โปรดศิลลังบาน 6 ครอบครัว ผู้ใหญ่ 15 คน เด็ก 25 คน รวมเป็น 40 คน รุ่งขึ้นเวลา 7.00 น. เลิกวัดใหม่ และถ่ายมิสซาในวัดนี้เป็นครั้งแรก ผู้ใหญ่ได้รับศีลมหาสนิทครั้งแรกด้วย

นอกจากศาสนาแล้ว ด้านลังคอมท่านวังงาแวร์ยังริเริ่มงานดังนี้ ธนาคารข้าว ธนาคารความปุ่ย ล่งคนไปเรียนช่วยเหลือด้านล่งคนไปโรงพยาบาล ฯลฯ นำความเจริญสู่ชาวบ้านมากที่เดียว

ท่านวังงาแวร์รังส่งเสริมเด็กไปเรียนค่ายคำสอน งานคริสตมาสก์ได้ล่งเสริมให้มีพากสามเณรให้ญี่ปุ่นฝึกงาน ฯลฯ ท่านยังคงอยู่ในความทรงจำของชาวบ้านอยู่เสมอ

สมัย คุณพ่อสุข ศรจันทร์

เมื่อท่านว่างงานแวร์ป่วย คุณพ่อสุข เป็นเจ้าวัดต่อมา มีการช่วยผู้คนด้านอาชีพให้ชาวบ้าน ไม่ได้ขาด การเยี่ยมเยียนและถวายมิสซาเพื่อสัตตบุรุษ ช่วงนี้มีการส่งชาวบ้านไปร่วมลัมมนาฟื้นฟูชีวิต ครอบครัว ฯลฯ

สมัย คุณพ่อสมเดช พับร์สมบัติ

ท่านส่งเสริมให้คริสตชนกระตือรือล้นในการปฏิบัติศาสนกิจ แต่ก็อยู่ไม่นาน เพราะต้องไปประจำที่อื่น (บุรีรัมย์)

สมัย คุณพ่อนัลแดร์

นอกจากงานอภิบาล ท่านได้ช่วยเหลือชาวบ้านพากลังห์ ปรับปรุงที่ดิน ชุดสระเพื่อมีนาหน้าแล้ง สร้างศาลา สร้างห้องน้ำห้องส้วมเพื่อให้เพียงพอในวันฉลองวัด

ปรับปรุงด้านความร่มรื่นให้วัดโดยการเชิญชวนคริสตชนปลูกต้นไม้ ฯลฯ

ส่งเสริมด้านการศึกษาโดยล่งเด็กๆไปเรียนในที่ต่างๆ ช่วยเหลือครอบครัวที่ยากจนสมำเสมอ

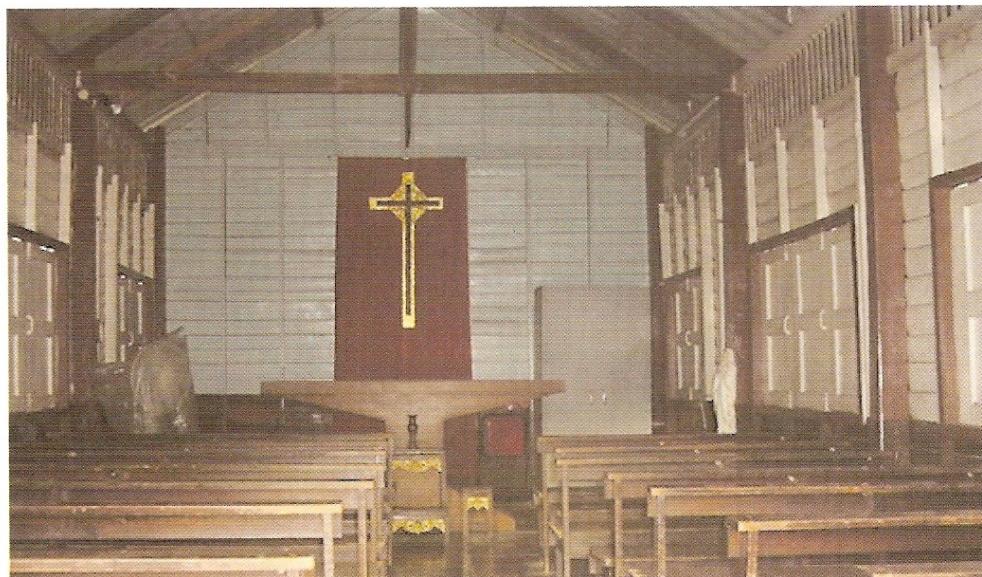
สมัย คุณพ่ออังคារ บุญใหญ่

(คณะรอยแพลคัດสิกธ์)

คุณพ่อกระตือรือร้นในการทำงาน ช่วยเหลือสมทบทรัตน์ประจำปีให้กับชาวบ้านส่งเสริมและให้ความสำคัญกับเด็กๆและเยาวชน มีการซักชวนคริสตชนแก้ไขครอบครัวเลี้ยงอาหารให้กับชาวบ้าน โดยหลังมิสซาวันอาทิตย์ คริสตชนมาร่วมทานอาหารด้วยกัน แต่คุณพ่ออยู่ได้มีนาน ก็ย้ายไปรับหน้าที่แห่งอื่น

สมัย คุณพ่อสิกธัย เพ็ญคำ(คณะรอยแพลคัດสิกธ์)

ปัจจุบันเป็นเจ้าวัด สมัยท่านมีการปรับปรุงบ้าน

พักประลังมีเก่าให้เป็นบ้านพักชิลเตอร์คอลัมพระกุมารเยชู ชึ่งมาช่วยงานที่นี่ ปรับปรุงวัดใหม่(จากหลังคาลังกะลี เป็นกระเบื้อง) สร้างบ้านพักเจ้าวัดหลังใหม่

ปัจุบันมีคริสตชนอยู่ที่หมู่บ้านประมาณ 25 คน มี การอพยพไปทำงานที่อื่นบ้าง เพราะความแห้งแล้ง (อาซีพ เกษตรกร)

ผู้ช่วยเหลือแก้ไขประวัติวัดหนองหญ้าปล้อง 16 ธ.ค. 2544

ວັດພຣະທຖກົມພຣະເຢຊູເຈົາ ມະນອງບ້ວແດນ

ແຮກເຮັນ

ຮາງປີ 2508-2508/1965-1966 ທມອສນັ້ນ ສິນາຄາ ຍ້າຍມາຈາກແກ້ງຄ້ວ່ອ (ຄຣິສເຕີຍນີ້ກັບເຂົ້າມາເປັນຄາທອລິກ ສມຍ ຄຸນພ່ອວິໄຈພົງໝໍ ວັຊທິດຍີ) ມາຈັບຈອງທີ່ທຳກິນຂາຍຍາ ຂ່າວນັ້ນກຳລັງຈະດັ່ງເປັນອຳເກອນທອນບ້ວແດນ

ຮາງປີ 2511/1968 ຂ່າວທີ່ ຄຸນພ່ອມືແຊລ ໄປເຫັນ ບ້ານທີ່ຕາດແກ້ງຄ້ວ່ອ ກີ່ໄດ້ມາດູແລທີ່ທັນອງບ້ວແດນດ້ວຍ

ປີ 2512/1969 ຄຸນພ່ອລາມູເຮົວໄປອູ້ທີ່ທັນອງບ້ວແດນ ເພື່ອຈຸລອງຄຣິສຕມາລ ໃໃນບ້ານຂອງທມອສນັ້ນ ມີຄາທອລິກ 3 ຄຣອບຄ້ວ່ອ

ທມອສນັ້ນ ສິນາຄາ

ນາຍດິນ ນາງສຸຂ

ນາຍທອງ ນາງສມຽ

ອຶກຄຣອບຄ້ວ່ອທີ່ຍ້າຍໄປອູ້ທີ່ປາກຂ່ອງຂ່າວປີ 2513/

1970

ຈົນປີ 2513/1970 ຄຸນພ່ອລາມູເຮົວ ຍ້າຍໄປປະຈຳ ທີ່ປາກຂ່ອງ

ສມຍກໍານວັງງາວເວົ້ວ

ເມື່ອທ່ານວັງງາວເວົ້ວລາອອກຈາກຕຳແໜ່ງສັງພຣາຊ ໂຄຣາຊ ທ່ານໄດ້ປະຈຳທີ່ວັດແກ້ງຄ້ວ່ອ ແລະ ມາດູແລທີ່ທັນອງບ້ວແດນດ້ວຍ ທ່ານເຫັນບ້ານຫລັງທີ່ເປົ້າເປັນ

ສູນຍົກລາງຂອງເຂົດນີ້ ຈະມາດວາຍມີສ່າວຸດທີ່ພັກ ກ່ອນທີ່ຈະເດີນທາງໄປວັດທັນອງພວງ (ສມຍກ່ອນເຮີຍກວ່າທັນອຸ່ງກຸງ)

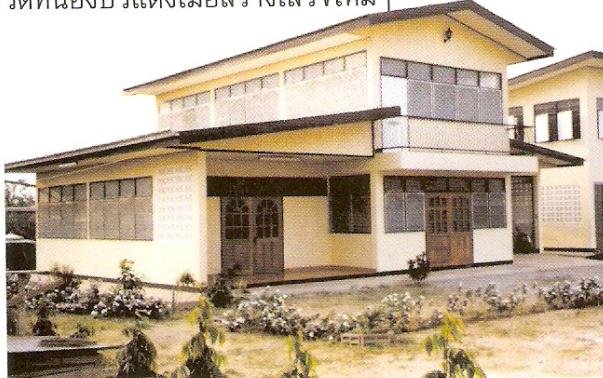
ທ່ານເຫັນເຫັນວ່າຈະມີທີ່ທາງທີ່ເປັນຫລັກແຫ່ງເປັນ

ສູນຍົກລາງຂອງເຂົດນີ້ ທີ່ສຸດຜ່ານທາງນາຍທອງ ຄຣິສຕະນີທີ່ອູ່ທັນອງບ້ວແດນ ທ່ານໄດ້ຂໍ້ອໍາທີ່ດິນແກ່ທັນ ແລະ ໄດ້ກ່ອສ້າງບ້ານທີ່ມີວັດນ້ອຍໃນຕົວ ແຕ່ງານຂອງທ່ານຍັງໄມ່ສົມບູຽນຈົນເລົ່າງ ຂ່າວນັ້ນພຣະລັງພຣາຊພເຍວົງໄດ້ມອບໝາຍໃຫ້ ຄຸນພ່ອບັນທຶກ ປະຣາຄີ ຊຶ່ງບວຊໃໝ່ ໃຫ້ມາປະຈຳທີ່ທັນອງບ້ວແດນ ເພື່ອເປັນການແບ່ງເບາກກະຽນອົກປົກການຂອງທ່ານວັງງາວເວົ້ວ ຊຶ່ງຕ້ອງເດີນທາງໄກລເປັນຮ້ອຍກີໂລເມຕຣາກແກ້ງຄ້ວ່ອມາທີ່ທັນອງບ້ວແດນ

ສມຍຄຸນພ່ອບັນທຶກ ປະຣາຄີ

ທ່ານໄດ້ມາສານການສ້າງຈົນເລົ້າຈົນເຮີຍບ້ອຍ ແລະ ໄດ້ປະຈຳອູ້ທີ່ນີ້ພັກມີກັບຮັບຜິດຫອບງານເຍວະນາຂອງສັງພມນັກ ມີການທຳນາຍອຍ່າງຮ້ອນຮນ ນອກຈາກພຍາຍາມສ້າງຄວາມມັນຄົງໃຫ້ກັບກຸລຸມຄຣິສຕະນີທີ່ທັນອງບ້ວແດນແລ້ວ ທ່ານຍັງພຍາຍາມຕິດຕາມອຶກຫລາຍທີ່ຊື່ສັນໃຈສານາອຍ່າງຮ້ອນຮນ ຈຶ່ງເຫັນໄດ້ຈາກການທີ່ມີຜູ້ມາ

วัดหนองบัวแดงเมื่อสร้างเสร็จใหม่ๆ

สนใจเรียนคำสอนมากที่เดียวในสมัยท่าน ไม่ว่าเป็น
หนองบัวแดงเอง บริเวณใกล้ๆ หรือที่หนองพวง(หนองกุง)

สมัย คุณพ่อเอกชัย ชินโคตร 2531/1988

มารับผิดชอบต่อจาก คุณพ่อบัณฑิต

จากนั้นพระลงฟื้นมารับผิดชอบศูนย์คาಥอลิก
หนองบัวแดงคือ

คุณพ่อฟิล 2532-2534/1989-1991ช่วงนี้มีการ
ตั้งซื้อเป็นวัดพระฤทธิ์ทัยของพระเยซูเจ้า คุณพ่อฟิล
พยายามจะให้ความสำคัญกับวันศุกร์ตันเดือน โดยใน
การฉลองวัดครั้งหนึ่งซึ่ง คุณพ่อนิโคลาสเป็นประธาน
คุณพ่อฟิลบอกว่าจะถวายมิสซาพิเศษถวายเกียรติแด่
พระฤทธิ์ทัยของพระเยซูเจ้าทุกวันศุกร์ตันเดือน แต่การ

เชิญชวนดูเหมือนจะไม่ได้สำนักเพราะระยะทาง
และเวลาที่ลำบากในเขตพื้นที่นี้

คุณพ่อلامูเรอ 2534-2539/1992-1997 การปรับ
ปรุงที่พักเพราะน้ำท่วม มีความคิดจากส่วนกลางให้หาที่
ใหม่เพื่ออาจะสร้างเป็นโรงเรียนอนุบาล เพื่อร้องรับแผน
งานให้วัดเลี้ยงตนเองได้ และเป็นศูนย์กลางของเขตนี้
แต่ก็ไม่ได้สำนักต่อจนสำเร็จ

คุณพ่อฟิล เมื่อคุณพ่อلامูเรอ กลับประเทศ
ฝรั่งเศส คุณพ่อฟิล เข้ามารับผิดชอบอีกครั้งหนึ่ง

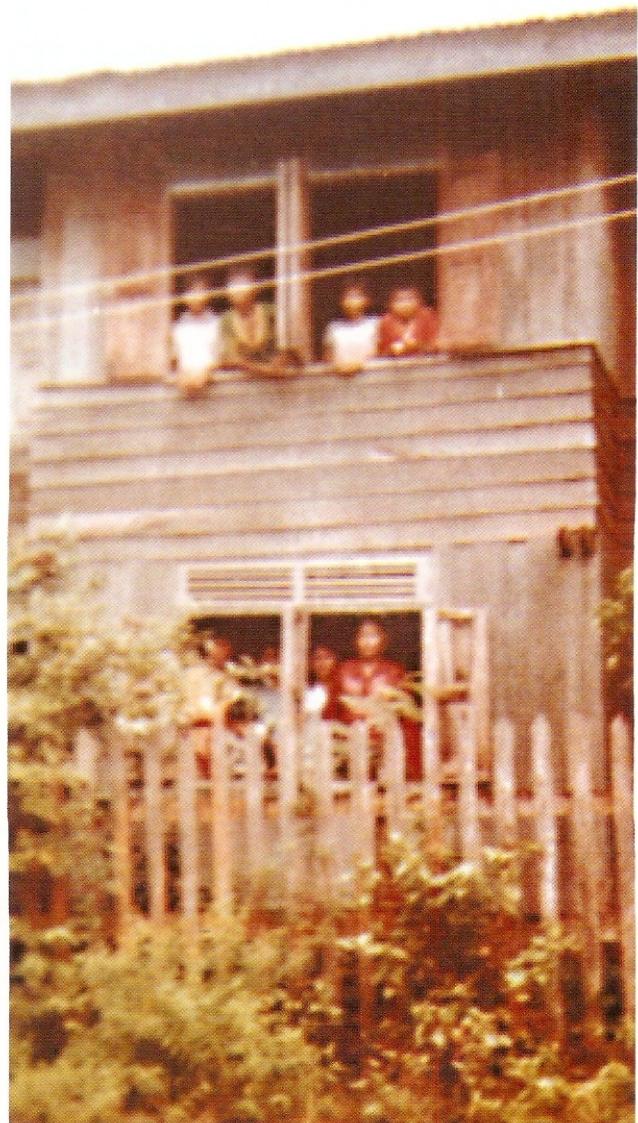
คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ (ลงชื่อจันทบุรี) 2543
/1999 จากปัญหารือที่ดินต่า น้ำท่วมก็มีการเสนอ
เปลี่ยนที่แห่งใหม่อีก แต่เนื่องจากปัญหาด้านการเงิน
ของสังฆมณฑลจึงทำให้เรื่องนี้ ลานต่อไม่ได้แม้มีความ

คิดว่าต้องการย้ายที่ใหม่

ส่วนในด้านงานอภิบาลคริสตชน กลุ่มคริสตชน ร้อนรนขึ้นเพราความเอาใจใส่ และมีโอกาสลงองวัด อีกครั้งเมื่อ 2 มิ.ย. 2544 /2001 (หลังจากไม่ได้ ฉลอง นานนานปี) คริสตชนเข้าวัดประมาณ 30-50 คน คุณพ่อสุเทพ วนพงศ์ทิพากร เข้ามาเป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ เมื่อปี 2545/2002

วัดมารีอามารดาพระศาสนจักร หนองพวง/กุง

เดียวเรียกหนองกุงเดียวเรียกหนองพวง

โดยภาษาชาวบ้านที่รู้จักหมู่บ้านนี้ มักเรียกหมู่บ้านนี้ว่าบ้านหนองกุง เพราะเป็นบ้านต้นกุง(ภาษาอีสาน)ต่อมา เมื่อมีการตั้งชื่อหมู่บ้านเป็นทางการใหม่ จึงมีการตั้งชื่อให้เป็นทางการแบบไทย หมู่บ้านนี้จึงถูกเขียนเป็นทางการว่าบ้านหนองพวง(ต้นกุงคือภาษาอีสาน แต่แปลเป็นภาษาไทยคือต้นพวงนั้นเอง คงลำบากในการเรียกชื่อวัด เพราะจะไปออกเสียงซ้ำกับคำว่าวัดหนองพวง อ. ประทาย โคราช)

สู่การเป็นหมู่บ้านคริสตชนกึ่งหนองกุง

แรกที่เดียวมีญาติพี่น้องของคริสตชนจากหนองพวง(วัดแม่พระถวายพระภูมารในพระวิหาร) อ.ประทาย โคราช ได้อพยพมาที่ทำกินใหม่ ได้มาอยู่ที่บ้านนาเจริญ อ.หนองบัวแดง ชัยภูมิและประมาณปี 2521-22/1978-9 นายทวี บุญน้อย(คริสตชนหนองพวง)ได้เข้ามาเยี่ยมญาติกลุ่มดังกล่าว พากษาได้พากันมาที่บ้านหนองกุง เวลาันนี้เป็นทางเกวียน ทางลำบากมาก เป็นพื้นที่เขตเดิง (คอมมูนนิลต์) กำลังมีโครงการสร้างทาง รพช.จาก

หนองบัวไปบ้านโนหล่น ที่นี่มีประชากร 12 ครอบครัว มีเพียงวัดพุทธ ส่วนมากย้ายมาจากหนองสองห้อง ขอนแก่น มาดูจิงเห็นว่าเป็นที่อุดมสมบูรณ์กว่าบ้านเก่าของตน มีความคิดว่าอย่างย้ายเข้ามาทำมาหากิน

ประมาณเดือนมีนาคมปี 2523/1979 พี่สาวของนายทวี ป้านางและนายอุดม ได้ย้ายจากหนองพวง (ขณะนั้น คุณพ่อโมริส เป็นเจ้าวัด) มาอยู่ที่หนองกุง และประมาณที่ 1 ม.ค. ปี 2524/1980 นายทวี บุญน้อย แม่ของนายทวี และครอบครัวนายเพลิงได้ย้ายเข้ามาอยู่ที่บ้านหนองกุง

ประมาณเดือนมีนาคมหรือกลางปี 2524/1980 นายทวีได้ไปทำท่านวังงาแวร์ที่หนองบัวแดง ขณะนั้นท่านวังงาแวร์รับผิดชอบที่แก่งคร้อ และที่หนองบัวแดงด้วย เป็นการนอกกลุ่มคริสตชนเล็กๆ ด้วย แต่ในขณะนั้นเป็นหน้าฝนมาไม่ได้ เพราะว่ามีสายน้ำชาวบังถึงสองที่ น้ำขึ้นแรงมากตัดการลัญจร โดยเฉพาะก่อนถึงที่บ้านนางเดด ท่านวังงาแวร์ได้รอดจนถึงหน้าแล้ง

ประมาณ ม.ค. 2524 หรือ ม.ค. 2525/1981

ท่านวังงาแวร์ถึงได้มาอภิบาลกลุ่มคริสตชนหนองกุง ดังนั้นปี2524 จึงไม่มีโอกาสฉลองคริสตมาส

ก้าววันของผู้บุกเบิก

แม้จะมีวัดที่รับผิดชอบมากที่แก้ไขรื้อ หนองหน้า ปล่อง(หนองลังชี้) และยังข้ามมาที่หนองบัวแดง ตอนนี้ ก็มีเพิ่มอีกแห่งที่บ้านหนองกุงท่านวังงาแวร์ได้ทำงานอย่าง เช้มแข็ง ท่านจะมาที่หนองกุงทุกวันศุกร์ตอนบ่ายๆ หลัง จากทานอาหารเย็นแล้วก็มีการสอนคำสอน ช่วงวันเสาร์ ก็ออกเยี่ยมเยียนชาวบ้าน ประมาณหนึ่งทุ่มก็มีวิสชา สถานที่ใช้บ้านของนายทวี ทำเช่นนี้เป็นประจำ

ช่วงหลังจากกลุ่มนายนายทวีย้ายมาอยู่หนองกุง ต่อมา มีกลุ่มคนที่สนใจศาสนาพิเศษจากบ้านหัวสะพาน ต.ช่องกาน อ.ชำนาญ บุรีรัมย์ เคยได้เรียนรู้คำสอนจาก คุณพ่อนิโคลาส ได้บ่ายเข้ามาอยู่ที่หนองกุงด้วย ทำให้ ความเป็นกลุ่มคริสตชนและผู้สนใจมากขึ้น โดยท่าน วังงาแวร์ก็ได้ติดตามอภิบาลอย่างสม่ำเสมอ

ตอนนั้นมีผู้สนใจอยู่ที่บ้านทรัพย์เจริญ ห่างจาก หนองกุงประมาณ 3 กม. คือบ้านนายໂທล่นและภรรยา ย้ายจากที่อื่นเข้ามาทำกินที่นี่ แล้วกู้ชาวบ้านหาว่าภรรยา เป็นผีปอบ ได้มาขอท่านวังงาแวร์ไปเลิกบ้าน ต่อมาก็ไม่ เป็นอะไร จึงเกิดความเลื่อมใส

นอกจากนี้ยังมีคริสเตียนจากบ้านคลองเจริญ ห่าง จากหนองกุงประมาณ 15 กม. สนใจคริสตศาสนา ได้ มาติดต่อและมาเรียนคำสอนสม่ำเสมอ เช่นกัน ท่าน วังงาแวร์มักจะเข้าไปรับมาไว้พิธีที่หนองกุง หรือบาง ครั้งก็นัดมาที่ทางผ่านคือบ้านໂທล่นและเดินทางมา

พร้อมกัน

มีการสอนการเรียนคำสอนอยู่ประมาณปีกว่า ควบคู่กับความไม่เข้าใจคิดว่าคริสตศาสนาเป็นคอมมูนิสต์ ท่านวังงาแวร์เห็นว่าบ้านออกจะดูดีแต่แคน จึงมีความ คิดเรื่องวัด(โรงสวัสดิ์) และได้เสนอขอเงินมิลังเพื่อซื้อบ้านเก่าห้องหนึ่งมายกเป็นวัด หลังจากบริจาคกับ กลุ่มคริสตชนก็ได้มีการซื้อบ้านเก่าของนางกวังชื่อยู่ที่ หมู่บ้านนางแดด ในราคาระมาณ 15,000 บาท ได้ ให้นายทวีเป็นหัวหน้างานช่วยกับญาติพี่น้องสร้างวัดขึ้นมา การสร้างก็ได้แบบอย่างจากวัดหนองพловที่ตนย้ายจาก บ้านนั้นเอง

มีการเลิกเปิดและฉลองวัดในโอกาสเดียวกันเมื่อ 11 พ.ค. 2526/1983 วันนั้นมีโปรดศีลล้างบาปผู้ใหญ่ 19 คน จาก 5 ครอบครัว สอนคำสอนกันอยู่นานประมาณ 2 ปี นับเป็นงานลำบากที่ท่านวังงาแวร์ทำอย่างไม่เห็นแก่ความเหนื่อยเหนื่อยใจจนเกิดประลิทธิผลต่อมานี้นานนัก ท่านวังงาแวร์ก็กลับไปพักผ่อนที่ฟรั่งเศส ช่วงนี้ คุณพ่อฟิล มากช่วยดูแลตั้งแต่ ม.ย.2526 ถึง ม.ค. 2527 เมื่อท่านวังงาแวร์กลับมา ก็มาเป็นเจ้าวัดที่นี่ต่อไปจนถึง ก.ค. 2528/1985

สมัยคุณพ่อไกมัส บันหิต พระราครี (มีสังข์โกราย)

เนื่องจากท่านวังงาแวร์มีสุขภาพไม่ดี ปี 2528/1985 คุณพ่อบันทิตมารับงานสอนต่อจากท่านวังงาแวร์ ท่านได้อ่ายที่หนองบัวแดงและมีเวลาให้กับหนองกุงอย่างสม่ำเสมอ มีการสอนคำสอนเตรียมจิตให้ผู้ที่จะเข้าเป็นคริสตชนอย่างดี จนที่สุด 2 เม.ย.2531/1988 วันสาร์คัคดีสิทธิ์ ท่านพยาบาลได้โปรดศีลล้างบาปผู้ใหญ่ 17 คน เด็ก 10 คน และโปรดศีลกำลัง 32 คน คริสตชนเก่ามี 20 คน ดังนั้นรวมมีคริสตชน 52 คน จาก 12 ครอบครัว

คุณพ่อบันทิต มองว่าวัดสร้างในที่ดินของนายทวี ในอนาคตต้องมีการขยายบ้านขยายหรือทางวัดอาจมีกิจกรรมด้านต่างๆในการพัฒนา จึงเห็นควรจะมีที่ดินของวัดเอง และได้เขียนโครงการซื้อที่ดินใหม่ชื่อยื่งอยู่ใกล้เคียงกับวัดเก่า เป็นที่ดินของกำนัน ตาม น.ส. 3 มีเนื้อที่ 25 ไร่ แต่ในความเป็นจริงมีเพียง 20 ไร่

วันที่ 30 เม.ย.2531/1988 ฉลองวัดหนองกุง และท่านพยาบาลให้ซื้อวัดนี้ว่า “มารีอามารดาพระศาสนจักร” วันนี้เองมีการวางแผนจัดจำซื้อที่ดิน และที่สุดซื้อที่ดิน 165,000 บาท คุณพ่อบันทิตไม่มีโอกาสพัฒนาที่ดินดัง

กล่าวตามที่เขียนแปลนไว้ เพราะต้องย้ายไปรับผิดชอบที่วัดอื่น

(ครอบครัวคริสตชนกลุ่มนี้ได้ย้ายออกไปหาที่ทำกินที่อื่น อยู่ในเขต อ. ภักดีชุมพล ที่บ้านทำปีง ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็นโป่งนคร มีการติดตามโดย คุณพ่อฟิล และเกิดเป็นวัดพระกุมารเยชูโป่งนครในเวลาต่อมา)

สมัยคุณพ่อ จอห์น บิ๊ปติสต์ เอกเชีย ซีนโคตร (ส.ค. 2531-2532/1988-1989)

เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อบันทิต มีการสอนงานเรื่องการปรับปรุงที่ดินเพื่อการสร้างวัดใหม่ และเพื่อกิจกรรมคาಥอลิกในอนาคต ปรับปรุงสร้าง้ำให้พอเพียง โดยเฉพาะเพื่อหน้าแล้งซึ่งมักมีปัญหาเรื่อง

ขาดเดือนน้ำแต่คุณพ่ออยู่ได้ไม่นานก็ต้องย้ายไปบ้านทันแทน คุณพ่อบันทิตซึ่งต้องไปศึกษาต่อ

สมัย คุณพ่อกาลีมีร์ ประสาท ใหม่เพียรวงศ์ (มิลชั้งโคราช)

สมัยคุณพ่อฟิลโลเมน มะหุชาญ (ฟิลเปปันส์) ก.ย. 2532/1989

เป็นเจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อเอกชัย มีการสร้างงานต่อเรื่องการสร้างวัด ที่สุดได้สร้างวัดเสร็จเมื่อกลางปี 2533 ทำพิธี落成 เมื่อ 10 ธ.ค. 1990/2533 โดย ท่านพeyer มนีทรัพย์

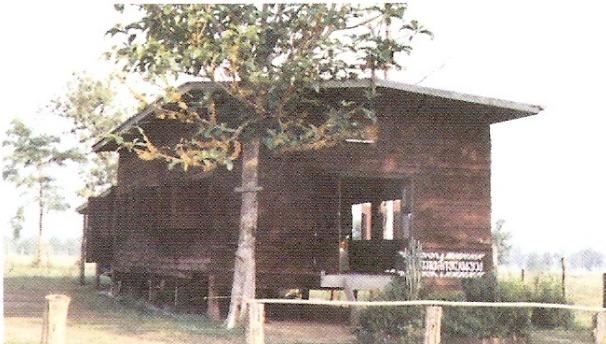
คุณพ่อเป็นธรรมทูตที่เข้มแข็ง มากภินาลเป็นประจำมีได้ขาด ท่านได้พยายามรวมกลุ่มคริสตชนเข้าด้วยกันโดยท่านได้เป็นตัวอย่างอย่างดีในเรื่องนี้ เพราะ ท่านมักเป็นผู้ไปเยี่ยมเยือนเพื่อนลงชื่อด้วยกันในเขตที่ ท่านอยู่เสมอ

สมัย คุณพ่อนอรีส เซอวารีเออร์ (MEP)

รับหน้าที่เจ้าวัดต่อจาก คุณพ่อฟิล เป็นเวลา 2 ปี

สมัย คุณพ่อฟิล (ครั้งที่ 2)

คุณพ่อฟิลเข้ามารับผิดชอบอีกครั้ง

ปี 2539/1996 คุณพ่อประสาทได้รับมอบหมายให้ดูแลวัดที่หนองกุง โดยให้เป็นปลัดที่ชัยภูมิด้วย และหลังจากปรึกษากับ คุณพ่อประลีที(เจ้าวัดชัยภูมิในขณะนั้น)เห็นว่าที่หนองกุงมีความลำบากแย่งกันบ้านมาก ควรอยู่ประจำที่หนองกุงและถ้ามีเวลา空闲ที่ชัยภูมิได้ คุณพ่อจึงไปอยู่ประจำที่หนองกุง

เมื่ออยู่ประจำที่วัดจึงมีโอกาสสอนคำสอน ช่วงนี้คริสตชนมีโอกาสใกล้ชิดกับชาวมากขึ้น เพราะมีพระสงฆ์ประจำ ทำให้ความเป็นคริสตชนมีชีวิตชีวามากขึ้น แต่ที่สุดไม่นานนัก เมื่อ คุณพ่อสุเทพ ต้องไปเรียนต่อที่กรุงโรม คุณพ่อประสาทจึงต้องไปรับหน้าที่ปลัดวัดโคราช และรับผิดชอบหนองกุงด้วย(ระยะทางประมาณ 220 กม. มีทางภูเขาช่วงหนึ่งก่อนเข้า อ.หนองบัวแดง)

ช่วงที่เป็นปลัดวัดโคราช คุณพ่อประสาท เดิน

ทางมาที่วัดหนองกุงช่วงปลายสัปดาห์และอยู่ล่อนคำสอน ถวายมิสซา เดินทางมาที่นี่ไม่ได้ขาด พยายามจัดตั้งกลุ่ม คริสตชนช่วยเหลือวัดในรูปสภาพภูมิภาคแบบง่ายๆ ทำให้ คริสตชนรับรู้ถึงความสำคัญและบทบาทของตนเอง

สมัย คุณพ่อซีลเวสเตอร์ ประสิกิร์ ใหม่เพียรวงศ์ (บีสังข์ໂຄරາ) พ.ศ.2539/1996

เห็นว่า คุณพ่อประสาท เดินทางจากโคราชดูจะ ใกล้เกินไป ตนเองอยู่ชัยภูมิเดินทางจะใกล้กว่า เมื่อมี การปรึกษาถ้าความคิดเห็น คุณพ่อ ก็ยอมรับไปถวาย มิสซาที่หนองกุงແທນ จนกว่าจะมีพระสงฆ์ที่มีเวลาเต็มที่ ให้วัดนี้ เพราะที่ชัยภูมิมีภาระโรงเรียนที่ครูมีเจ้าวัดประจำ

คุณพ่อได้สานงานต่อจาก คุณพ่อประสาทพยาบาล ให้คริสตชนเป็นกลุ่มก้อน รู้จักรักรับผิดชอบวัด ให้มี โอกาสจัดฉลองคริสตมาสให้โรงเรียนของหมู่บ้าน มีการ นำคริสตชนไปร่วมเข้าเยี่ยงกับคริสตชนเขตชัยภูมิที่บ้าน สองคน จ.มุกดาหาร

แม้จะไม่ได้มาอยู่ประจำ แต่ก็พยายามที่จะมาถวาย มิสชาไม่ขาด พยายามให้คริสตชนเห็นคุณค่าของชีวิต กลุ่มที่ต้องช่วยเหลือกัน ด้วยความแห้งแล้งก็มีหลายคน ออกไปทำงานในเมืองต่างๆหลายคน จึงทำให้กลุ่ม คริสตชนน้อยลงไปบ้าง

สมัย คุณพ่อประสาท ใหม่เพียรวงศ์ (2540/1997)

คุณพ่อประสาทเข้ามาเป็นเจ้าวัดอีกรั้งมาอยู่ ประจำที่หนองกุง จะมีกิจกรรมจันทร์ อังคารประมาณเดือน พฤษภาคม 2540 ที่ออกไปโคราช เพื่อช่วย คุณพ่อ ประสิทธิ์ไปทำงานด้านประวัติวัดต่างๆ โดยเดินทางไป ตามวัดต่างๆทุกอาทิตย์

ผู้ช่วยแก้ไขประวัติฯครั้งสุดท้าย 9ก.ย.2543/2000

ช่วงที่คุณพ่ออยู่ที่หนองกุง ได้พยายามรวมกลุ่ม คริสตชนและผู้ที่สนใจ มีการสอนคำสอน และชวนกัน มาพัฒนาวัดในรูปแบบการเกษตร มีการช่วยกันทำเกษตร เพื่อแบ่งผลประโยชน์กัน เช่นการปลูกฟรังฯ ทำ詹สามารถ นำขายได้ นอกจากนั้นยังลงเสริมการตั้งสหกรณ์ เล็ก ทดลอง เสียดายที่มีการเปลี่ยนแปลง เพราะคุณพ่อต้องไปศึกษา ต่อที่ต่างประเทศ จึงมีการเปลี่ยนเจ้าวัดอีกรั้งหนึ่งซึ่ง คุณพ่อฟิลmarับผิดชอบอีกรั้งหนึ่ง

สมัย คุณพ่อฟิล (อีกรั้ง) 2541/1998

เนื่องจาก คุณพ่อประสาทต้องไปเรียนต่อต่าง ประเทศ คุณพ่อฟิลจึงได้รับหน้าที่ช่วยดูแลคริสตชน หนองกุงอีกรั้งหนึ่ง คุณพ่อได้สร้างบ้านพักคนงานต่อ จากสมัย คุณพ่อประสาท จนเร็วๆ

คุณพ่อฟิลรับผิดชอบที่เขตหนองบัวโคง ซึ่ง ประกอบด้วย วัดโคงไค ศูนย์หนองบัวโคง วัดท่าโใบ แหลม แหลม และที่หนองกุง แม้มีไม่กี่วัดตามจำนวน แต่ระยะทาง แต่ละที่ใกล้กันมาก คุณพ่อจึงติดต่อขอスマชิกธรรมทูต จากฟิลิปปินส์มาช่วยเหลือในเขตงานของท่าน คือคุณพ่อ อาลันและ คุณพ่อนีโล

ช่วงปี 2541 คุณพ่ออาลันและคุณพ่อนีโลไปเรียน ภาษาไทยที่วัดเซนต์หลุยส์และวัดอัสสัมชัญที่กรุงเทพ จะ มาช่วยคุณพ่อนีโลบ้างบางโอกาส จนปี 2542/1999 คุณ พ่อนีโล มีสุขภาพที่ลำบากมาก คุณพ่อนีโลจึงช่วยดูแล คริสตชนหนองกุงແທนประมาณปลายปี 2542

สมัย คุณพ่อฟรังซิส สมคิด เจริญนารก (2543/2000-2545-2002)

คุณพ่อลามูเรอเดินทางกลับไปอยู่ฝรั่งเศส เป็น เวลาที่มีการโยกย้าย คุณ พ่อสมคิดมารับผิดชอบเขต หนองบัวแดง และเป็น เจ้าวัดหนองกุงด้วย

คุณพ่อสุเทพ วนพงศ์ กิพากร (2545/2002)

มาเป็นเจ้าวัดเจ้าวัด ต่อจาก คุณพ่อสมคิด

วัดบุญราคีทั้ง 7ฯ คลองเจริญ

แรกเริ่ม

รายปี 1982/2525 นายกัญหา ขวัญสวัสดิ์ (เลี้ยงชีวิตและฝังที่ป่าศักดิ์สิทธิ์วัดหนองกุง) เป็นคริสเตียน(เพนเตคอต) อยู่ที่หมู่บ้านโคงกรวดชั้งอยู่ติดๆ กับบ้านหนองกุง (วัดมารีย์อามาราดาพระศาสนานักจกร) ได้อพยพครอบครัวไปอยู่ที่บ้านคลองเจริญ ช่วงอยู่คลองเจริญมีโอกาสไปเยี่ยมญาติพี่น้องที่โคงกรวด การเดินทางต้องผ่านบ้านหนองกุง เท็นมีวัดคาಥอลิกกิล็อกอิโກอาสาและพักพูดคุยกับนายเพลิง บุญน้อย นายทวี บุญน้อย สมัยก่อนการเดินทางและถนนทางลำบากเมื่อมีพักรถที่พุดดุยจึงเป็นเรื่องปกติของชาวบ้านที่ต้องเดินเข้าป่า ข้ามเข้าเล็กๆ ไปเยี่ยมญาติ นายกัญหาเวียนแวงสนใจนาบอย นายทวีเองก์เคยไปเยี่ยมที่คลองเจริญด้วย ที่สุดนายกัญหาสมัครใจเข้าเป็นคริสตชนพร้อมกับภรรยาซึ่งตอนนั้น ขวัญสวัสดิ์ สมัยพระคุณเจ้าอาแหลง วงศ์แวร์ พระคุณเจ้าวงศ์แวร์ผู้บุกเบิกงานอย่างเช้มแข็ง

สมัยแรกๆ ท่านวงศ์แวร์ เป็นเจ้าวัดเขตแก้งคร้อได้มาตรฐานของบัวแดงและหนองกุงด้วย คริสตชน

ลูกหลานและผู้ที่สนใจจะไปร่วมมิชาที่หนองกุง โดยจะเดินทางกิโลเมตรจากคลองเจริญไปบ้านโนนเหม่ง รอท่านวงศ์แวร์ขับรถผ่านถนนลูกรังทินภูเขาระมาณ 25 ก.m. จากหนองบัวแดงท่านจะรับกกลุ่มนี้สู่หนองกุงอีก 7 ก.m. ปกติท่านวงศ์แวร์จะเป็นผู้ที่รอมากกว่า ต้องยอมรับถึงความลำบากทั้งผู้รับและผู้ที่เดินทางว่าลำบากจริงๆ ในสมัยนั้น หลังมิชาท่านวงศ์แวร์ จะนำคริสตชนล่องถึงบ้านคลองเจริญ (บางครั้งก็ขึ้นจักรยานไปวัด)

เจ้าวัดต่อๆ มา

ผู้รับผิดชอบกลุ่มคริสตชนคลองเจริญต่อๆ มา คือคุณพ่อเจ้าวัดหนองกุง คุณพ่อบันทิต ประราศรี คุณพ่อฟีโลแม่น มะหุชา� คุณพ่อโมริส M.E.P. กลุ่มคริสตชนก็ยังคงเข้มแข็งเดินทางไปร่วมมิชาที่หนองกุงสม่ำเสมอจนเจริญขึ้นก็มีรถอีกต้นรวมกันไปวัด

สมัย คุณพ่อلامูเรอ

เมื่อ คุณพ่อلامูเรอ เป็นเจ้าดหนองบัวแดง ก็รับผิดชอบคริสตชนคลองเจริญด้วย มีมิสซาที่บ้านนางแท่น ขวัญสวัสดิ์ คุณพ่อได้สอนคำสอนลูกหลานคริสตชนที่นี่อย่างເອາໄສ พยายามติดตามกลุ่มคริสตชนในหมู่บ้านนี้

ปี 1997/2540 คุณพ่อلامูเรอ ได้สร้างวัดเล็กๆ ภายในหมู่บ้าน ไม่ได้สถาปนาเป็นวัด จน 17 ส.ค. 1997/2540 มีพิธีเข้าเป็นคริสตชนทั้งผู้ใหญ่และเด็ก โปรดศีลโดย คุณพ่อلامูเรอ มีการฉลองภัยในโดยมีคริสตชนบ้านหนองกุงไปให้กำลังใจ

ปัจจุบันมีผู้รับคิลลังบานปี 10 คน และญาติลามา ซึ่กในครอบครัวจำนวนหนึ่งมาเข้าวัดประจำ มีชาเย็นวันศุกร์

คุณพ่อสมคิด เจริญนารถ เป็นเจ้าดต่อจากคุณพ่อلامูเรอ ปัจจุบันคุณพ่อสุเทพ วนพงศ์ทิพากร เป็นเจ้าวัด

รูปกลุ่มคริสตชนหนองกุง แต่ก่อนกกลุ่มคลองเจริญก็ไปร่วมกิจกรรมด้วย

วัดพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์ โคงไค

แรกเริ่ม

แต่ก่อนมักเรียกตัวเองว่าบ้านดง ต่อมาเรียกว่า คุ้มโนนสวารรค์(บ้านโคงไค ม.5 ต.ระตะแบก อ.เทพสถิตย์ ชัยภูมิ)

ปี 2523/1980 คริสตชนย้ายมาจากวัดนักบุญ约翰 บ้านหนองบัวลาย โดยการนำของนายอำเภอเปลี่ยนผึ้ง และครอบครัวนายลันติ ทั้งสองคนนี้ได้ซื้อที่ดินทำไร่ สองสามปีให้หลังลูกหลวงจึงย้ายตามเข้ามา 5 ครอบครัว

ปี 2524/1981 พ่อสมคิด เจริญนารถ(จันทบุรี) ย้ายจากปากช่องเข้ามาอยู่บ้านใหญ่ เป็นช่วงที่ คุณพ่อฟิล กลับไปเยี่ยมบ้านที่ประเทศไทยพิลิปปินส์ มีคนชวนให้ไปเยี่ยมคริสตชนที่นี่ คุณพ่อสมคิดจึงเป็นคนแรกที่เข้ามาเยี่ยมมากพักและถวายมิสซาให้ที่บ้านนาย อำเภอ (นางสะอด เป็นผู้พา คุณพ่อสมคิดไป)

ปี 2525/1982 พ่อฟิลกลับมาจากการพิลิปปินส์ รับผิดชอบที่หน้องบัวลาย ท่านจึงได้ติดตามมา เดิมเรียกว่าบ้านดงต่อมาคุณพ่อฟิลเปลี่ยนชื่อบ้านนี้ใหม่ไว้โนนสวารรค์ คุณพ่อฟิลจะมาถวายมิสซาที่บ้านนายอำเภอแทน ทุก

อาทิตย์อนพักและถวายมิสซาที่บ้านนายอำเภอเกือบสองปี

ปี 2527/1984 คุณพ่อฟิลบริการกับชาวบ้าน ตกลงว่าจะสร้างวัด 1 หลัง นายอำเภอจึงยกที่ให้ 2 ไร่ ทุกคนช่วยกันสร้างวัดไม้ ชาวบ้านช่วยกันเลือยไม้ตามบ้านของตนเอง อะไรที่จำเป็นคุณพ่อเป็นผู้จัดหา ลงมือสร้าง 2 พ.ค. 2527/1984 แต่ทำไม่เสร็จ เพราะมีงบประมาณเพียง 20,000 บาท ไม่และกระเบื้องหลายส่วน นำมาจากหนองบัวลายและบุ่ง ทำการแยกเปิดเมื่อ 31 พ.ค. 2527/1984

วันนั้น คุณพ่อฟิลช้อลูกวัว 1 ตัวราชา 1,500 บาท เลี้ยงชาวบ้าน ท่านพยาบาลออกเงินสมบทช่วย 1,000 บาท

ปีต่อมา มีคนบางกลุ่มย้ายกลับไปบ้านเดิม 15 พ.ค. 2528/1985 มีคริสตชน 5 ครอบครัว รวม 30 คน จาก 5 ครอบครัว ได้ขอเงินคุณยลังค์คอมพัฒนา 70,000 บาท ทำฝายกันน้ำ ใช้แรงคนที่นี่เอง บางคนคิดว่าตนไม่ได้ผลประโยชน์ จึงไม่พอใจและไม่ร่วมทำงาน

ครั้งหนึ่งท่านพยาบาลไปเยี่ยมหมู่บ้าน คุณพ่อ มัลแชร์ ส่งถึงบ้านหัวยเกตุ(ทางเข้าหมู่บ้าน) ขณะรอรถอีกด้วย

คนที่ร้านค้าบอกว่าพวง
คริสต์นีดีนั่น ไดร์ไปฟัง
อบรมได้เงินคนละ 50 บาท
สังฆราชจึงถือโอกาสลี้เจง
ความจริง ที่สุดเขาก็พูดว่า
“เออ เข้าดีนั่น อยู่ที่ไหนก็
ตามมาดูแล ไปทำบุญบ้าง
ได้ไหม”

คัมโనสวาร์คปี
2530/1987 มีคำสั่งจาก
หน่วยงานราชการ ให้
ชาวบ้านย้ายออกจากที่ทำ
กินไปร่วมกับหมู่บ้านใหญ่
บางคนจึงย้ายบ้านไปรวม
กับบ้านโคงไค แต่วัดกับ
บางคนไม่ได้ย้ายตามไปด้วย

จนประมาณ 2 ปีก็ลดความเข้มงวดเรื่องนี้ลง จึงมีการย้ายกลับไปที่เดิม แต่ก็มีการกระจายไปที่ต่างๆซึ่งไม่ใกล้กันนัก เช่น โกรโก โมดินແลง หนองผักบึง

ต้นปี 2533/1990 คุณพ่อฟิล เท็นว่าด้วยเก่าทรุด
โกรธมาก จึงช่อมแมมและปรับปรุงใหม่

ต่อมาปี 2536/1993 ได้ย้ายสถานที่ตั้งวัดใหม่ ทำเลเป็นยอดเนินเขาชิงดู่เด่นเป็นสง่า มีบงประมานจากโรงเรียนยัสสัมชัญกรุงเทพฯ และวัดนักบุญเบาโลนครปฐมเป็นหลักใหญ่ ได้สร้างวัดประมานเดือน ก.พ. 2536/1993 สร้างเสร็จเดือน พ.ค. และเสกวัดใหม่มื่อ 22 พ.ค. 2536/1993

ได้มีชิสเตอร์คณะวิตามต้าธารม เข้ามาทำงาน
อภิบาลที่ศูนย์มารีย์สิงเคราะห์ งานด้านเด็ก เยาวชน กลุ่ม
แม่บ้านและผู้อาชีวะ และได้เข้ามาทำที่โคลกไค โปงนคร

ปี 2542/1999 คุณพ่อฟิล ได้ให้ คุณพ่อนิล มา
ถวายมิสซาท์โโคกไดเแก่ เนื่องจากคุณพ่อฟิล ป่วยหนัก
เข้าโรงพยาบาลเกือบไม่รอด (แต่ท่านก็รอดมาได้ชั่งเป็น
ลิ่งน่าอัศจรรย์มากที่เดียว) และเมื่อพระลัง嘛ราชนี้เห็นว่า
คุณพ่อฟิล ทำงานไม่ไหว จึงแต่งตั้งให้ คุณพ่อนิล เป็น
เจ้าวัดโโคกเมื่อ 15 พ.ค. 2543/2000

ในการเข้ามารับหน้าที่นี้ คุณพ่อนโน้ล มีกิจกรรมหลายอย่าง เช่น มีการแบ่งปันพระคัมภีร์ ไปเยี่ยมคริสตชนตามบ้าน ถนนไม่ค่อยเดินกินในหน้าฝนท่านก็ระดมแรงชาวบ้านให้ช่วยกันปูรังปูรุงซ่อมแซม มีการสร้างสนามบาสฯ และในโอกาสพิเศษต่างๆก็จัดให้มีการแข่งขันกีฬา ร่วมกันในหลายஆமு'บ้าน เพื่อเชื่อมความสามัคคีกัน มีการต่อเติมศาลาบนอ่างเก็บน้ำฝนเพื่อเป็นที่พักผ่อน นอกนั้นยังได้ทำกระซังเลี้ยงปลา เพื่อให้กลุ่มเด็กๆรู้จักรับผิดชอบงานของตน โดยให้เด็กๆ เลี้ยงนกน้ำราบผิดหวังแล้วปลาที่เลี้ยง

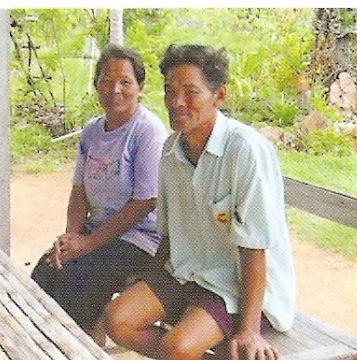
ในการเดินทางเพื่อถวายมิสซาที่ลำบากที่สุดของ
วัดโคงโคคิคือช่วงหน้าฝน โดยเฉพาะเมื่อคุณพ่อไม่สามารถ
ขับรถไปถึงวัดได้ ก็ใช้วิธีจอดรถไว้ที่หมู่บ้านโคงโคค และ
ก็เดินขึ้นเขาไปที่วัด จนหมดดูผ่อนอย่างนี้เลื่อม oma โดย
มีได้บ่น แต่กลับเป็นความภาคภูมิใจที่ได้รับใช้พระเป็นเจ้า
ซึ่งการเดินทางลำบากที่นี่มีประโยชน์สำหรับชีวิตลงมูลเลย

คริสตชนเป็นเกษตรกรวัดพระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์
ศูนย์หนองบัวโถก ต. ปน.1 อ.จัตุรัส จ.ชัยภูมิ 36220
(044)802173

(ไม่ สังเคราะห์สีบางส่วนนำมาจากหนองกุง) เริ่มซ่อมแซม 10 ก.ย./1990 เสร็จในช่วงเดือน พ.ย. เสกอีกครั้งเมื่อ
17 พ.ย. 2533/1990

แก้ไขข้อมูลวัดครั้งสุดท้าย ส. 18 พ.ค. 2545 / 2002

วัดพระกุมารเยชู ปpongนคร (บ้านท่าโปร่ง)

ในเดือนธันวาคม ปี 1994 คุณพ่อฟิล มะหุชาัย ได้เดินทางไปเยี่ยมครอบครัวของนายเพลิง และญาติพี่น้องที่บ้านท่าโปร่ง โดยมีนายเพลิงซึ่งเป็นญาติของนายทวีที่ได้ย้ายครอบครัวมาจากบ้านหนองกุงได้ประมาณ 10 ปีแล้ว เพื่อหาที่ทำกินใหม่

เสาที่สองของเดือนมกราคม 1995 ซึ่งเป็นวันเด็กแห่งชาติ คุณพ่อฟิลได้ถวายมิสซาเป็นครั้งแรกที่บ้านของนางสาวรยลูกสาวของนายเพลิง หลังจากนั้น คุณพ่อฟิลก็ได้เห็นถึงความเป็นไปได้ที่จะมาถวายบูชา มิสซาทุกๆอาทิตย์เพื่อถวายเกียรติแด่พระกุมารเยชู โดยต้องเดินทางจากบ้านโคกไคลเพื่อมาถวายบูชา มิสซาและสอนคำสอนที่นี่

2 กรกฎาคม 1995 คุณพ่อฟิลได้ซื้อที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้กับบ้านของนางสาวรย และได้เสกที่ดินแปลงนี้อย่างเรียบง่าย จากนั้นก็ได้สร้างโรงสวัสดิ์เล็กๆ เพื่อเป็นที่สวดภาวนาร่วมกันของลัตบุรุษ

ต่อมาได้มีการสร้างสนามเด็กเล่น เพื่อเด็กๆจะไม่ต้องไปวิ่งเล่นกันบนถนนที่ซึ่งอาจจะเกิดอันตราย โดยได้ที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งอยู่ด้านขวากับบ้านนางสาวรย ในวันที่ 3 ธันวาคม 1995 ได้ไปรับที่ดินให้สมอเพื่อทำเป็นสนามเด็กเล่นและที่จัดกิจกรรมสำหรับเด็ก วันเด็กแห่งชาติ 12 มกราคม 1996 ได้มีการเสกและเปิดวัดอย่างเป็นทางการ โดยพระคุณเจ้า พeyer์ มนีทรัพย์ เป็นประธาน และได้ตั้งชื่อวัดว่า “วัดพระกุมารเยชู”

ศูนย์มารีสังเคราะห์ หนองบัวโภค

ในเวลาที่คุณพ่อฟิล Dü และวัดหนองกุง เทพสถิต และช่วยงานสำนักพระสังฆราชในการเดินทางนี้คุณพ่อได้ผ่านสี่แยกหนองบัวโภคซึ่งตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างการเดินทางไปที่หนองกุง เทพสถิต ปากซ่อง โคราช คุณพ่อได้มีความคิดว่าจะสร้างบ้านพักที่หนองบัวโภคนี้เพื่อเป็นที่พักในระหว่างเดินทางในเวลานั้นยังไม่มีคริสตชน คุณพ่อคิดว่าจะทำเป็นแค่บ้านพักเพื่อทำการแพร่ธรรม แบบการเป็นพยานด้วยชีวิต (Apostolate of Presence)

จนถึงประมาณต้นปี 1994 คุณพ่อเห็นที่ดินแปลงหนึ่งซึ่งกำลังจะขายอยู่บริเวณทางที่ไปอำเภอสีคิ้ว คุณพ่อได้เสนอต่อพระคุณเจ้าเพื่อขอที่ดินแปลงนี้โดยคุณพ่อได้ใช้เงินบริจาคในการซื้อที่ดินแปลงนี้เป็นจำนวน 20 กว่าไร่

และในเดือนกุมภาพันธ์ 1994 พระคุณเจ้า คุณพ่อประยูร และคุณพ่อฟิลได้ไปดูที่ดินอีกแปลงหนึ่ง บริเวณรอบๆ ที่ดินแปลงเดิมซึ่งมีความประสงค์จะขาย ที่ดินของเข้าด้วยแต่คุณพ่อประยูรได้ขอเวลาระยะเวลาหนึ่ง เพื่อพิจารณาในวันที่ 4 มีนาคม 1994 เจ้าของที่ดินได้มามาที่สำนักพระสังฆราช และได้เดินทางไปดูที่ดินที่หนองบัวโภคอีกรอบหนึ่ง เมื่อพิจารณาแล้วมีความเห็นว่าควรจะซื้อที่ดินบริเวณรอบๆ ด้วยจำนวนทั้งหมด 67 ไร่ (โดยลังมณฑลเป็นคนซื้อ) เมื่อได้ซื้อที่ดินเรียบร้อยแล้ว คุณพ่อฟิลได้เชิญคุณพ่ออาจารย์ ไปเลิกที่ดินบริเวณที่สร้างที่พักโดย มีเด็กเช่นตัวเมรีช่วยขับร้อง

หลังจากสร้างที่พักแล้ว คุณพ่อฟิลได้มีโครงการที่จะดำเนินกิจการนอกเหนือจาก Apostolate of Presence คุณพ่อฟิลได้เสนอต่อพระคุณเจ้าเพื่อเชิญคณะมิชชัน เมตตาธรรม (Daughters of Charity) ในการดำเนิน

งานด้านสังคมสังเคราะห์ โดยมองว่าให้บรรดาชีสเตอร์ ไปตามหมู่บ้านบริเวณรอบๆ หนองบัวโภคเพื่อช่วยเหลือชาวบ้านในลิ่งที่สามารถทำได้

ในเวลาที่พระคุณเจ้าได้อนุญาติโครงการ คุณพ่อฟิลได้เขียนหนังสือเชิญคณะมิชชัน เมตตาธรรม เพื่อเข้ามาทำงานในลังมณฑล ครอบครัวชีม้า คณะมิชชัน เมตตาธรรม ก็รับคำเชิญด้วยความยินดี เมื่อทราบคำตกลงแล้ว คุณพ่อฟิลได้ขออนุญาตพระคุณเจ้าที่จะเริ่มสร้างศูนย์ มารีสังเคราะห์ ในเดือน มิถุนายน 1990 ได้เริ่มก่อสร้าง ศูนย์มารีสังเคราะห์ เป็นบ้านพัก 2 ชั้น และอาคาร 1 หลัง เพื่อใช้จัดกิจกรรม เช่น คลินิกตรวจสุขภาพ สอนเย็บผ้า พิมพ์ดีด และเลี้ยงเด็กก่อนวัยเรียน

ในวันที่ 11 มิถุนายน 1995 คณะชีสเตอร์ มิชชัน เมตตาธรรม ชุดแรกได้เข้ามาที่หนองบัวโภค และได้เข้าไปแจ้งให้ทางอำเภอสีคิ้ว ทราบ ทางราชการได้ดำเนินงานสังคมสังเคราะห์ ในเขต 2 อำเภอสีคิ้ว ทางราชการ มีความยินดีในการดำเนินกิจการนี้ของคณะหลังจากนั้น บรรดาชีสเตอร์ ได้ออกไปตามหมู่บ้านโดยมีเจ้าหน้าที่ทางราชการไปแนะนำ ในวันที่ 2 วันวาน คุณมารีสังเคราะห์ได้เปิดดำเนินกิจการอย่างเป็นทางการโดยมี

พระคุณเจ้าพยาบาล มนีทรัพย์ เป็นประธานในพิธีมิสซา เปิดและนายอำเภอสีคิ้ว ตั้งเป็นประธานเปิด ศูนย์มารีสังเคราะห์ ในการดำเนินงานสังเคราะห์ คุณพ่อเห็นว่ามีคนติดเชื้อ HIV(เอชไอวี) ในเขตนั้น จึงเห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องในการเข้าไปช่วยเหลือคนเหล่านี้ และในปี 1999 คุณพ่อฟิลได้เริ่มก่อสร้างที่พักสำหรับผู้ป่วยและคุณาที่ใช้สำหรับการประชุม

กลุ่มคริสตชนบ้านท่าแก้ง

โดยคำบอกเล่าจาก แม่แสง และ แม่รัง

เป็นกลุ่มคริสตชนกลุ่มเล็กๆ ที่ประกอบห้องคนในห้องถินและคนที่ย้ายเข้ามาอยู่ใหม่ โดยคนที่ทำแก้งไปแต่งงานกับคนต่างถิ่น แล้วกลับมาทำมาหากินที่บ้านท่าแก้ง ซึ่งมีอาชีพหลักคือการทำนา

คริสตชนบุคคลเริ่มแรกคือ พ่อพร ญาติปราโมทย์ ซึ่งเป็นคนทำแก้งโดยกำเนิด ได้แต่งงานกับแม่เหล่าซึ่งอยู่ที่บ้านลี และมีบุตรด้วยกัน 11 คน พ่อพรนับถือศาสนาพุทธอยู่ก่อนแล้ว แต่มาสนใจในหลักคำสอนของคริสตศาสนา จากคำบอกเล่าของเพื่อนที่เป็นคนบ้านทันตั้งนั้นพ่อพร ได้ปล่อยให้ครอบครัวทำงานอยู่ที่ทำแก้ง แต่ตนเองพร้อมกับน้องชายอีก 2 คน คือพ่อเมี กับ พ่อไก่ ได้ไปเรียนคำสอนที่บ้านทัน และไปอาศัยพื้นที่นาของแม่ยอด ซึ่งอยู่บ้านทัน ทำมาหากินไปด้วย

พ่อเมี แต่งงานกับแม่กองครี ที่บ้านทันและปักหลักอยู่ที่บ้านทันเลย มีลูกสาว 2 คน คือ พี่สาวซึ่งดูองสาวซึ่งดูวะ

พ่อพร กับ พ่อไก่ ได้ย้ายกลับมาที่บ้านท่าแก้ง เนื่องจากเดิม เพราะว่าที่บ้านทันแห้งแล้งมาก

บุตรของ พ่อพร มีจำนวน 11 คน มีอยู่ 4 คน ที่เป็นคริสตชน คือ พ่อพิลา ไปแต่งงานและทำมาหากินที่บ้านเหล่า(สูงเนิน) และเสียชีวิตที่นั้น คนที่ 2 คือ แม่ใบ ลาดจันทึก ไปแต่งงานกับคนบ้านทันและอยู่ที่บ้านทันเลย

เสียชีวิตที่บ้านทัน มีบุตรชื่อ พ่อจู ลาดจันทึก ซึ่งยังมีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน คนที่ 3 คือ แม่แสง ไปแต่งงานกับพ่อเหล่า ลาดจันทึก ที่บ้านทัน แต่กลับมาทำมาหากินที่บ้านท่าแก้ง มีบุตรด้วยกัน 8 คน

ประมาณปี พ.ศ.2515 พ่อเหล่า ก็เสียชีวิต ในบรรดาบุตรทั้ง 8 คน นี้ ล้างบาปทั้งหมดที่บ้านทัน แต่มีเพียง 3 คน ที่รับคีลามานิทและคีล้อนฯ คือ แม่รัง พ่อวัง และอีกคนหนึ่งเสียชีวิตแล้ว (ไม่ทราบชื่อ) ส่วนที่เหลืออีก 5 คนนั้นไม่ได้เรียนคำสอนต่อจึงได้หลงลืมศาสนาไป บุตร พ่อพร คนที่ 4 คือ แม่ทองแดง ปัจจุบันทำมาหากินอยู่ที่บ้านลี (ส่วน พ่อไก่ ประวัติไม่ชัดเจน)

แม่รัง แต่งงานกับ พ่อสาง เป็นคนบ้านขวา น้อย และกลับไปเป็นคริสตชนภายหลัง ซึ่ง พ่อสาง เดย ไปเรียนคำสอนกับ คุณพ่อเบรย์ ที่โคราช

คุณพ่อนีโกลาส เป็นพระสงฆ์องค์แรกที่เดยมาเยี่ยมพับบะและเดยมาเพียงครั้งเดียว

คุณพ่อเบรย์ เป็นองค์ที่สองที่เข้ามาเยี่ยม โดยการติดตามผู้ที่ไปเรียนคำสอนที่โคราชมาคือ พ่อสาง พ่อตา พ่อพัง เมื่อประมาณปี 2505 มาเยี่ยมปีละประมาณ 2-3 ครั้ง (ไม่ทราบว่าเป็นเวลา กี่ปี)

คุณพ่อม่าแซร์ เป็นองค์ที่สาม โดยมาเยี่ยมและมาทำมิสซาให้ และส่งครูคำสอน 2 คน จากโนนแก้ว

มาช่วยสอนคำสอนให้ คือครูรัฐพิพิย์ กับเพื่อนไม่ทราบชื่อ (ไม่ทราบว่าใช้เวลาอยู่กี่ปี)

คุณพ่อตาแวนเน็ก เป็นองค์ที่ลี เข้ามาด้วยบูชา米ชาให้ แต่ไม่ได้มาร่อนคำสอน สถานที่คือบ้านพ่อสาง

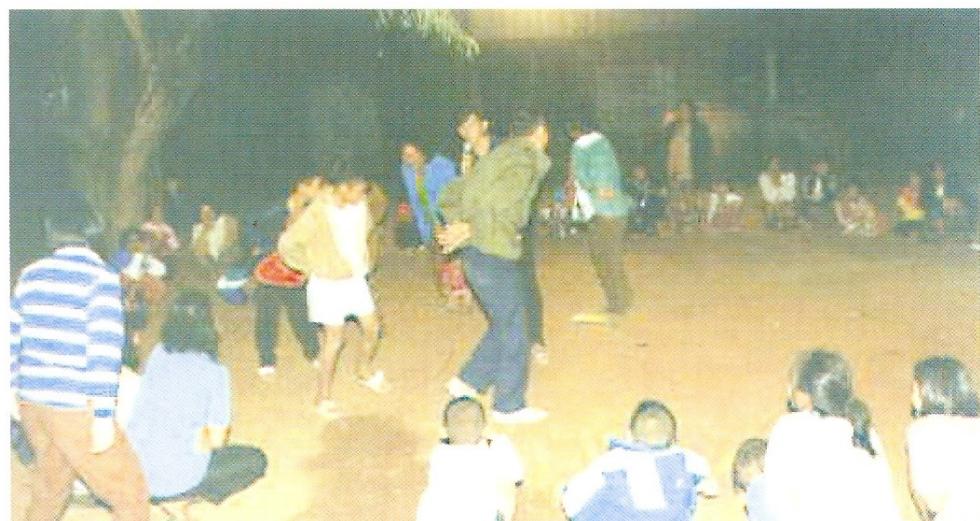
คุณฟ่อสมชัย เป็นองค์ที่ห้า ให้กลุ่มคริสตชนท่าแก้งไปฟังมิลชาวันอาทิตย์ที่ชัยภูมิ วันคริสตมาสช่วงปีแรกๆ ก็ให้มาร่วมฉลอง กันที่วัดชัยภูมิ แต่ช่วงหลังๆ มาทำมิลชาฉลองวันคริสตมาสที่บ้านท่าแก้ง โดยใช้บ้านพ่อสางเป็นศูนย์รวม

คุณพ่อประลิทธิ์ เป็นองค์ที่หก คริสตชนไปวัดวันอาทิตย์ที่ชัยภูมิ แต่ในช่วงคริสตมาส คุณพ่อและซีสเตอร์ รวมทั้งคริสตชนชัยภูมิพลัดเปลี่ยนกันไปฉลองที่บ้านท่าแก้ง

ปี 2540 คุณพ่อเฉลียว วาปีกัง เป็นผู้ดูแลกลุ่มคริสตชนท่าแก้งเป็นองค์ที่เจ็ด.

ปัญหาทั่วๆ ไปของกลุ่มคริสตชนบ้านท่าแก้ง คือปัญหาของการไม่เข้าใจในศาสนาคริสต์ ของคนต่างศาสนา เพราะเข้าใจว่าทำไมไปนับถือศาสนาคริสต์ ศาสนาเป็นศาสนาต่างชาติ และหาว่าหลงลืมตัวหลงลืมชาติ หลงลืมศาสนา ซึ่งเป็นแบบการพูดที่ดูถูกเหยียดหยาม และหาว่าไม่ทำนุญการทำทาน ไม่ไปวัด ในปัจจุบัน ปัญหาเหล่านี้เริ่มหมดไป เริ่มเข้าใจเป็นส่วนมาก แต่ยังมีบุคคลที่ยังผิดใจอยู่ และไม่รับรู้ไม่เข้าใจในศาสนาคริสต์ ยังมีที่ทำให้เหยียดหยามดูถูกเหมือนเดิม

บรรยากาศสนุกสนานในวันคืนคริสตมาส

บรรยายกาศสนุกสนานในวันคืนคริสตมาส

วัดวันกามารีย์ บุรีรัมย์

ครอบครัวคริสตชนจาก อ.บ้านนา จ.นครนายก นำโดยนายเมือง ตัน กับนางสุรีย์(ชื่นเล่นคือบัวยกรรยาเกิด เมื่อ พ.ศ.2481)พร้อมกับลูกสาวคนได้เก็บรวบรวมเงินปันผล ของเพนและมารดาของแม่เป็นเงิน 2-3 หมื่นบาท และเดินทางเพื่อหาที่ทำกินใหม่นั่งรถไปเริ่มที่อุบลราชธานีแล้วก็เลือกที่ทำกินมาเรื่อยๆ ที่สุดก็ตัดสินใจมาที่บุรีรัมย์ ประมาณเดือน พ.ศ.2509/1966 เพราะสมัยนั้นไม่มีร้านค้าวัสดุก่อสร้าง

ครอบครัวคริสตชนครอบครัวแรกตัดสินใจปลูกบ้านและซื้ออุปกรณ์ทำมาหากิน เนื่องจากนายเมืองมีฝีมือด้านการปั้นโถ่ ลอมก่อนใบละสามลิบนาท บางอาทิตย์ก็ขายไม่ได้เลย เพราะเศรษฐกิจสมัยนั้นไม่ดีนักตามสภาพภูมิประเทศ

ประมาณไม่ถึงปีที่มายังที่นี่ คุณพ่อการ์ดิเออร์(ประจำโโคกปราสาทล้มยันนี้)ได้นำเยี่ยมเยือน รู้ข่าวว่ามีคริสตชนอยู่ที่บุรีรัมย์ จากการพบปะคุยกับเพื่อนพระสงฆ์ จึงตามมาเพื่อเป็นกำลังใจให้กับคริสตชนที่ย้ายมาอยู่ใหม่

ประมาณปีกว่าหลังจากนั้น คุณพ่อการ์ดิเออร์ก็เชิญท่านวังแวงแวร์มาเยี่ยมที่บ้าน สร้างความยินดีมากให้กับครอบครัวคริสตชน ท่านมาในขณะที่เจ้าบ้านกำลังซะมักเข้มันทำงาน และได้พูดเป็นกำลังใจกันว่า “ดีใจที่รู้ว่ามีคริสตชนที่บุรีรัมย์”

ระยะ 2-3 ปีที่ คุณพ่อการ์ดิเออร์ มากอภิบาลที่นี่ ท่านพยายามมาถวายมิสซาสมำเสmom วันพุธแรกของเดือน

สมัย คุณพ่อโนโคลาส

ท่านมาอภิบาลคริสตชนที่นี่ถวายมิสซาสมำเสmom ต่อจาก คุณพ่อการ์ดิเออร์ ช่วงนี้มีคริสตชนย้ายมาจากที่อื่นอีก 2-3 คน แต่ก็ไม่ค่อยมารวมมิสซาและที่สุดก็หายหน้าไป

ด้วยสายตาที่มองเพื่ออนาคต คุณพ่อนโคลาสคิดถึงเรื่องที่ดิน พยายามมองหาแรงสุดมีที่ดิน 9 ไร่ ราคาประมาณสามแสนบาท และแปลงอื่นก็มีจะขายแต่ทางส่วนกลางคือเงินสังคมทั้งไม่มีจังไม่มีการซื้อ

ประมาณปี 2521 มีคนเดือนร้อนเรื่องเงินมาตรฐาน เขาเมืองที่ดิน 16 ไร่ 3 งาน ธนาคารกำลังจะมาบัญชีเดพระดิเงิน 2-3 แสนบาท ขณะที่คุณบริษากันอยู่นั้นเอง เพื่อสนับสนุนโนโคลาสมาก้าจบัวยังคงคุยเรื่องนี้กับคุณพ่อ ท่านได้นำเรื่องนี้เสนอต่อที่ท่านพeyer หลังจากพิจารณาที่บ้านมาแล้ว นามวงศ์ คุณพ่อประยูร นามวงศ์ คุณพ่อวีโรจน์ สมหมาย และคุณพ่อบางท่านมาดูที่ดิน ที่สุดมีการทดลองซื้อที่ดินดังกล่าว

ด้านมิสซา คุณพ่อนโคลาส จะมาที่บุรีรัมย์ทุกวันอาทิตย์ตอนเย็น ไม่กำหนดเวลาແเน่กอง คุณพ่อมาถึงก็มีมิสชาเพราะคริสตชนไม่มาก

สมัย คุณพ่อวีโรจน์ สมหมาย

(ลงนามบนหลังบุรี)

ตอนนั้นมีคริสตชนประมาณ กว่าสิบคน มีการสร้างโรงเรียน มีมิสชาวันอาทิตย์เวลา 18.30 น. ใช้ห้องเล็กๆ ที่บ้านพักของชิสเตอร์เป็นที่ประกอบพิธีฯ

ช่วงที่ คุณพ่อวีโรจน์ ย้าย ประมาณ 6 เดือน มีคุณพ่อสุรินทร์ ประสมผล มาช่วยดูแล

สมัย คุณพ่อบุญเชوب พงศ์ศิริพัฒน์

(ลงนามบนหลังบุรี)

คริสตชนประมาณ 30 คน มีมิสชาเวลา 17.00 น. ทุกวันอาทิตย์ ท่านยังต้องไปรับผิดชอบที่พุทธิเรสลงและไทรทรมด้วยช่วงนี้ความเป็นกลุ่มก้อนแบบคริสตชนดีมาก เพราะท่านเอาใจใส่ด้านชีวิตกลุ่มคริสตชน โดยเฉพาะช่วงคริสตมาสมีการจัดกิจกรรมอย่างอบอุ่น ทั้งนี้อาจเป็นช่วงที่มี อาจารย์สุรพล และ อาจารย์สุมาลีมาช่วยงานทำให้ชาวส้มีส่วนร่วมในวัดมากขึ้น

ปี 2538/1995 วันที่ 14 ตุลาคม มีการฉลองวัดที่บุรีรัมย์ เป็นครั้งแรกสร้างความชื่นชมยินดีให้กับกลุ่มคริสตชนที่นี่เป็นอย่างมาก

สมัย คุณพ่อสมเดช พันธ์สมบัติ

มีคริสตชนประมาณ 30-40 คน มีมิสชาทุกวันอาทิตย์ 16.00 น. ช่วงหนึ่งท่านต้องไปเรียนต่อจึงมีการฝากมอบวัดพุทธิเรสให้พระสงฆ์ที่อยู่ห้องพลาวงดูแล ส่วนท่านรับผิดชอบที่บุรีรัมย์และไทรทรม

สมัย คุณพ่อสุข ศรจันทร์

คริสตชนประมาณ 50 คน ที่เข้าร่วมมิสชา 16.00 น. ช่วงที่ท่านไปเรียน จึงมีการมอบวัดไทรทรมให้สงฆ์ทางน้ำร่องดูแล ปี 2543/2000

ต่อมาท่านได้ไปถวายมิสชาที่ลำปลายมาศด้วย

(ลงนามคุณลรีย์(เจ็บวัย) 11 ม.ค.2001
บุชือชินแซเล่า แซ่ชิม อัญโญราช เป็นครุคำสอน)

ភាគអតិថិជនទំនាក់ទំនង

(អ្នកគេបានរៀបចំ/ នាយកដ្ឋានមានព័ត៌មាធ)

เรื่องตืบ

ສມັຍ ພ່ອການດີເວ

ประมาณปี 2518/1975 คุณพ่อการ์ดิโอ (สงข้า MEP.) เป็นผู้ดูแลบ้านโคกปราสาท ซึ่งที่ดินที่นั่งรอง 2 งาน ราคาประมาณ 3,000 บาท (อาจเป็นได้ว่า คุณพ่อนิโคลาส ฝ่ากเงินเพื่อซื้อที่ดินให้พากคริสตัง เพื่อยุ้งกัน เป็นหมู่บ้านคริสตัง แต่ที่สุดคริสตังส่วนมากไปอยู่ตลาด ภัยหลังจึงขอซื้อคืนเพื่อประโยชน์งานวัด) ที่เป็นหลักก็ อาจ เพราะตามอภิบาลครอบครัวคริสตชนที่ย้ายจากโคก ปราสาทมาอยู่ที่นั่งรอง

ສມັຍພ່ອໂຄລາສ

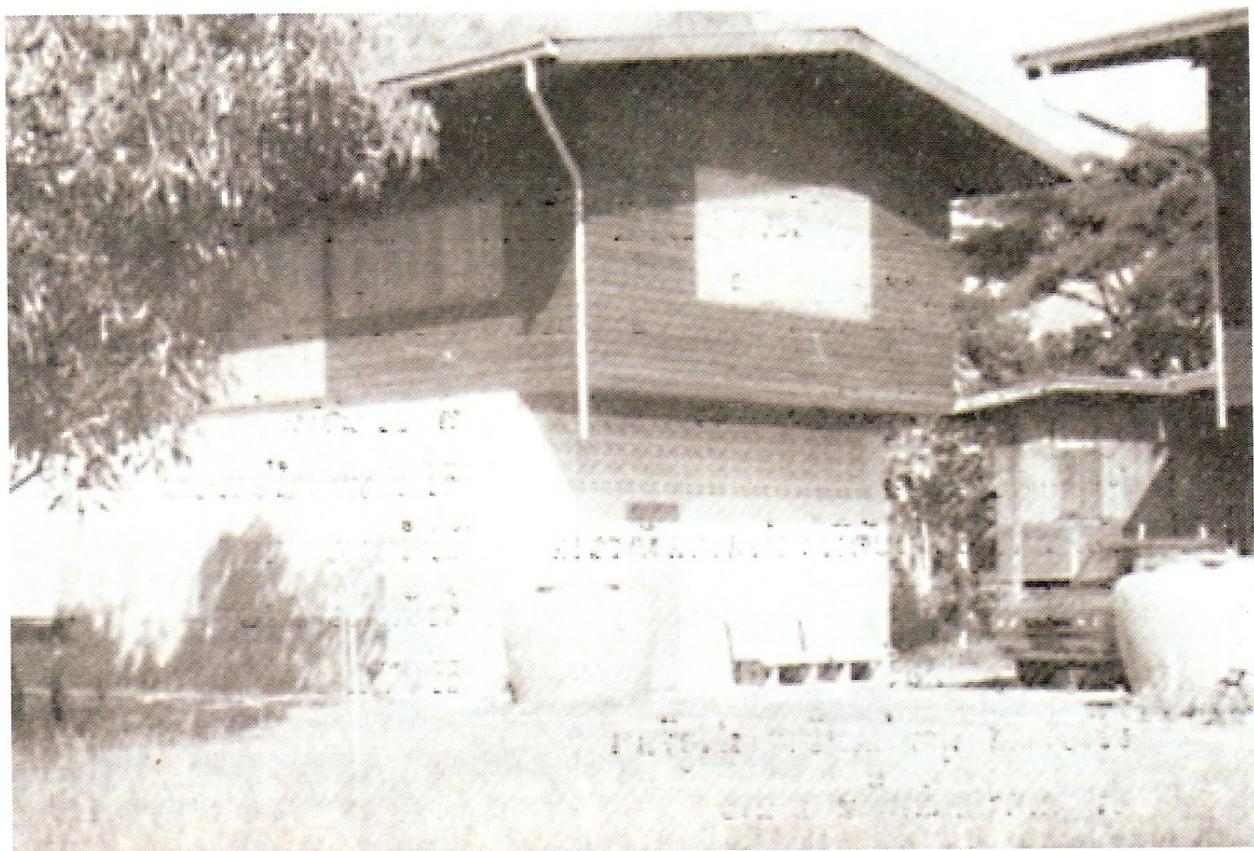
ปี 2520/1977 คุณพ่อนิโคลาส มาประจำที่โคก
ปราสาท ได้เปิดสถานรับเลี้ยงเด็ก (Nursery) มี
บ้านพักชีสเตอร์ และบ้านพักพระสงฆ์ ในระยะแรกมีเด็ก
7 คน ช.เนตร ครูประนอม เป็นผู้ดูแล

ท่านจะสามารถวิเคราะห์ความต้องการของลูกค้าได้ดีขึ้น ทำให้สามารถนำเสนอสินค้าและบริการที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้มากขึ้น

ปี 2521 / 1978 คุณพ่อนิโคลาส กลับจากฝรั่งเศษ ขออนุญาตเปิดโรงเรียนเด็ก แรกรสุดท่านพเยาว์ไม่อนุญาต เพราะหลายอย่างยังไม่พร้อม แต่ คุณพ่อนิโคลาสเห็นว่ามีความเป็นไปได้และจะหาทุนมาทำเอง ซึ่งอรรถและหาคนงานมาดำเนินการเอง ที่สุดท่านพเยาว์เห็นความตั้งใจและมีความเป็นไปได้ตามที่ คุณพ่อนิโคลาสชี้ชี้รู้จักคุณเคยพื้นที่มากกว่า ท่านพเยาว์จึงอนุญาตให้ดำเนินการ คุณพ่อนิโคลาสจึงดำเนินการหาชื้อบ้านเก่าสำราญ

สร้างโรงเลี้ยงเด็ก และซื้อรถด้วยเงินส่วนตัว (วันที่ 5 มิ.ย. 2521/1978 คุณพ่อนิโคลาล นำโนนดเลขที่ 748 นางรอง ไปมอบให้ท่านพยาบาล ซึ่งราคา 12,000 บาท โดยได้รับอนุมัติจากหัววงศ์วาร์)

ที่สุดเปิดสถานเลี้ยงเด็กเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2521/1978 มีการถ่ายมิสซาและเสกบ้าน และตั้งใจจะเปิดรับเลี้ยงเด็กตั้งแต่วันที่ 4 ธ.ค. 2521/1978 มี

การชี้แจงหน้าบ้านว่า คุณย์คาทอยลิกานางรอง 88/3 หมู่ที่ 2 ต. นางรอง อ. นางรอง จ. บุรีรัมย์

สถานที่ดังกล่าวประกอบด้วยเรือนไม้ 1 หลัง ที่พักพี่เลี้ยงเด็กและโรงครัว 1 หลัง บ้านพักพระสงฆ์ชั่วชั้น ล่างใช้เป็นที่ประกอบพิธีมิสซา 1 หลัง สัดตบูรุษช่วงนั้น รวมทั้งห้อง ก 4 ครอบครัวด้วย มีประมาณ 25 คน

ครูเทเรชา เป็นคนแรกที่มาดำเนินกิจการ มีเด็กผู้ช่วยอีก 2 คน (อายุประมาณ 2 ปี) คุณพ่อนีโคลาส ใจร้อนจะเปิดเร็ว ไม่ทันโรงก็เปิด มีคนเพิ่งสมัครเพียง 6 คน

เนตรนาลิต คงโนเบลต เป็นคนต่อมา อายุได้ปีกว่า ประนอม เป็นคนที่สาม เป็นคิชช์ของคุณพ่อนีโคลาส ซึ่งท่านล่งเสรีม

11 พ.ค. 2526/1983 อารามคุบลฯ ส่ง ช.โยเชฟานิตยา ใจสุข และ ช.บุปพา ครีสุรະ มาประจำที่ศูนย์ นางรอง เป็นการเริ่มต้นมีคณะชิสเตอร์มาช่วยดูแล โรงเรียน

วันที่ 8 มกราคม 2527/1984 คุณพ่อนีโคลาส ขออนุญาตวางมือจากนางรอง เนื่องจากสุขภาพไม่ดีอายุมากแล้วอาจทำเรื่องโรงเรียนไม่ไหว ขออภิบาลวัดโคกปราสาทเท่านั้น

สมัยคุณพ่อ อรุณ (ชาอุล) ธรรมราดา (สงข์จันทบุรี)

ท่านเข้ามารับผิดชอบงานที่นี่ปี 2527-2540/1984-1997

คุณพ่อ วีโรจน์ สมหมาย (สงข์จันทบุรี)

เข้ามารับงานเมื่อ 1 พ.ค. 2540/1997-20 พ.ค. 2543/2000

คุณพ่อ เปาโล ประเวช เทชะพิกกับธรรม(สงข์จันทบุรี)

เข้ามารับหน้าที่ปี 2543

วัดพระฤทธิ์พุทธิรสอง

เรื่มจาก

ราواปี 2494/1950 (1951) ครอบครัวนายอ้วนแซ่เจี่ย คุณจากจีนเดิมอยู่เมืองพลแล้วมาเปิดร้านค้าที่ตลาดพุทธิรสอง ชื่อร้าน “อิวเช่งเฮง” มาพร้อมกับบุตรภรรยารวม 8 คน เดยเป็นชีสเตอร์คณะพระกุนารายณ์

การอภิบาล

แรกสุดพระลั่งพระราชธรรมดียาร์ท จากอุดรฯ มาถวาย มิลชาที่บ้านเดือนละ 2 ครั้ง ต่อมาพ่อเลโอด ทรัพวิล คณะพระมหาไถ่มาดูแล

สู่สังฆมณฑลโคราช

ปี 2508/1965 เมื่อมีการแบ่งเป็นลังมณฑลโคราช พระลั่งพระราชธรรมวังน้ำแวร์มอบหมายให้ คุณพ่อปอล มอง โตเกียรช์ขณะนั้นดูแลบัวใหญ่ มาเยี่ยมและถวายมิลชา เป็นครั้งคราว

เนื่องจากมีพระลงมือถวายมิลชานานๆ ครั้ง จึง มีอนุญาตให้เชญศิลามาสนิทไว้ที่บ้านร้านอิวเช่งเฮง มี การภาวนาที่บ้านนี้และให้เจ้าของบ้านลั่งศิลามาสนิท ที่บ้านนี้มีห้องสำหรับพระลงมือถวายมิลชา คุณพ่อ ปอลได้สอนคำสอน และมีการโปรดศิลลังบำบัดให้ 2-3 ครอบครัว ที่สมัครใจเข้าเป็นคริสตชน (บ้านเตย) ท่านได้ซื้อที่ไว้แปลงที่บ้านเตย มีครอบครัวนายหนูแดงเข้า

เป็นคริสตชน

สมัย คุณพ่อโนโคลาส ปี 2514 / 1971 - 73

คุณพ่อนิโคลาสกลับจากพักผ่อนที่ฟรังเศส (ออกจากปากช่อง) ได้เช้าบ้านอยู่ที่พุทธิธง 3 เดือน เริ่มแพร่ธรรมโดยถือรถจักรยานไปเยี่ยมเยือน ดูจากรายชื่อผู้สนใจเก่าบ้าง บังก์กอกว่ามาแล้วไม่ต้องมาก็ไม่สนใจแล้ว นอกจากพุทธิธงแล้ว คุณพ่ออย่างไปแพร่ธรรมเขต อสตีก และอีก 2-3 แห่ง (บ.หนองบก บ.บึงเข้า) ท่านได้สร้างโรงสวัดเล็กๆ ที่บริเวณบ้านเตย ให้เป็นที่ถาวรยมิสชาเบทดพุทธิธง(ที่ดินที่คุณพ่อปอลซื้อไว้) ต่อมาคุณพ่อ นิโคลาสไปอยู่ที่วัดหนองพลวง

สมัย คุณพ่อโมริส ปี 2517-2532/1974-1989

คุณพ่อโมริสเป็นเจ้าวัดหนองพลวง และมาดูแลรับผิดชอบพุทธิธง มีความเห็นว่าโรงสวัดที่ คุณพ่อ นิโคลาสร้างไว้ทรุดโทรม จึงขอเงินจากคณะกรรมการมิส

ชั้งต่างประเทศแห่งปาฐีประมาณ 3 แสนบาท เพื่อสร้างวัด แต่คุณพ่อได้ย้ายออกไปก่อน คุณพ่อ บุญชุม พงศ์คิริพัฒน์ ซึ่งรับผิดชอบบุธีรัมย์มาดูแทน ดำเนินการสร้างวัดใหม่โดยนำเงินจากโรงเรียนมาเรียอนุสรณ์ ลงทบทอ 3 แสนบาท รวมเป็น 6 แสนบาท แต่ คุณพ่อ บุญชุมได้รับอุบัติเหตุรถยนต์ 17 ม.ค. 2534/1991

22 ม.ค. 2534/1991 คุณพ่อสมเดช พันธ์สมบัติ ซึ่งเป็นเจ้าวัดหนองพลวง รับแต่งตั้งจากสังฆราชพยาewis ดูแลพุทธิธงและจัดการเรื่องวัดใหม่จนเสร็จ

26 ม.ค. 2534 / 1991 เปิดเสาวัดใหม่

ต่อมาวัดพุทธิธงได้เป็นวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของคุณพ่อเจ้าวัดหนองพลวง ซึ่งในตอนนั้น คุณพ่อเฉลียว วาปีกัง และคุณพ่อสมคิด เจริญนารถ มาดูแลต่อ

ผู้ที่รับผิดชอบต่อมาคือ คุณพ่อเปรมปรี วาปีโล (2543) คุณพ่อพิพัฒน์ ทนุพันธ์(2544) และคุณพ่อประสาท ใหม่เพิร์ววงศ์ (2545)

วัดนักบุญ约แซฟ บ้านไกรทม

เรื่องจาก คุณพ่อราฟ้าแอล

ในการตั้งบ้านไกรทมนั้นถือเป็นบ้านตั้งใหม่ของโนนแก้ว ช่วงแรกๆมีคุณพ่อราฟ้าแอลดูแล (คุณพ่อราฟ้าแอล ชอบแยกตัวจาก คุณพ่อโถมา จึงคิดแยกวัดต่างหากส่วนตัว สมัยอยู่โนนแก้วเป็นปลัดซึ่งช่วย คุณพ่อโถมาที่วัดโคราชด้วย)

ราปี 2476/1933

คุณพ่อราฟ้าแอล ปลัดโนนแก้วได้พารอบครัวคริสตชนโนนแก้วหลายครอบครัว มาตั้งหลักแหล่งท่ากินที่บ้านไกรทม ถึงสองครั้งโดยครั้งที่สอง เวลาที่คุณพ่อมาก็จะตีระฆังเรียกร่วมมิสซาตามบ้าน จะตีระฆังประมาณ(บ่ายสาม/สองทุ่ม) ทุกบ้านจะสวัสดิ์ต่อกัน หลังมีการเปลี่ยนบทสวัสดิ์ เด็กที่เรียนก็สวัสดิ์ใหม่ได้ผู้ใหญ่ที่ไม่รู้หนังสือก็จะสวัสดิ์แบบเก่า เมื่อไม่เหมือนกันที่สุดจึงเลิก

ประมาณปี 2485/1942 คุณพ่อลาร์เก้ ดูแลโนนแก้ว และมาดูแลคริสตชนไกรทมด้วย ครั้งหนึ่งชาวบ้านจัดงานแต่งงานและมีกินเลี้ยงกัน ปรากฏว่าหลังงานได้เกิดป่วยและตายจำนวนมาก นายพรหมผู้ใหญ่บ้านจึงย้ายไปอยู่เสาเดี่ยว ส่วนคนอื่นๆส่วนมากยกกลับไปอยู่โนนแฟก มีบ้างที่ย้ายไปบ้านอื่นๆ บ้านไกรทมจึงร้างไประยะหนึ่ง(บางข้อมูลอ้างว่าเพราะมีใช้บ้านจึงพากันย้ายไปอยู่ที่

อื่น)

คริสตชนกลุ่มใหม่

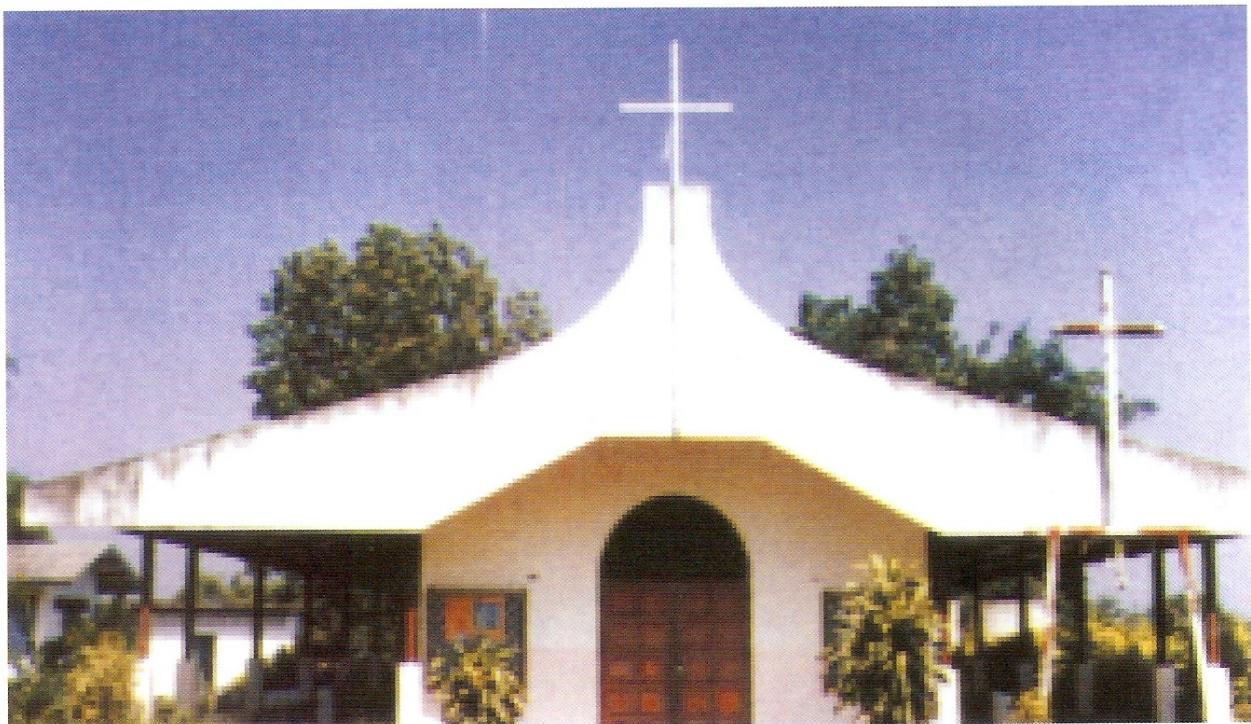
ประมาณปี 2489/1946(2492/1949) นายกา นายนอม ครีทน จากบ้านสีถาน ได้อพยพมาหาที่ทำกิน และได้มายอยู่ที่บ้านไกรทม เมื่อเห็นว่าที่นี่อุดมสมบูรณ์ จึงได้ส่งชาวไปบ่อนกัญชาติฯ ไม่นานนักกัญชาติจากบ้านประเดิด(ปัจจุบันชื่อบ้านโนนสว่าง) ก็ได้อพยพตามมาหาที่ทำกิน มี นายนายส่ง นางส่วน บัวจูม นายนวล นางคำเรียง จันดาคำ และก็ตามมาเป็นชุดที่สาม คือ ครอบครัว นางเปียง จันดาคำ (นางอ้วนตามภาษาหยาหลังอีก 1 ปี) ครอบครัวนายลุย นางมาลี อาษาสุข พร้อมกันนายเลย หยาดทองคำ (ลูกเชย) ซึ่งสมัยนั้นคุณพ่อเจ้าวัดบ้านประเดิดคือ คุณพ่ออัลเบร์

กลุ่มคริสตชนใหม่ที่ย้ายมา้มีความเชื่อที่เข้มแข็ง จจะพยายามรวมกลุ่มกันสวัสดิ์ตามบ้านอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการสวัสดิ์สายประคำในครอบครัว

คุณพ่อนีโคลาสมากิบาล

ท่านเป็นผู้ดูแลคริสตชนบ้านโนนแก้ว จึงได้มารักษาภาระงานที่นี่ โดยการซื้อมาหรือเดินมาด้วยมิสซาที่บ้านนายกา

ที่สุดปี 2495/1952 คุณพ่อนีโคลาส ได้สร้างวัด

เล็กขึ้น เพื่อถวายมิสซา ชึ่งชาวบ้านได้ช่วยกันตัดไม้ เพื่อสร้างวัด โดยนายส่ง นางส่วนได้ยกที่ดินให้วัด ชาวบ้านเล่าว่าวัดนี้ชื่อวัดนักบุญเปาโล คุณพ่อจะมาทุกวันอาทิตย์เวลาประมาณเที่ยงหรือบ่าย และก็เรียกคริสตชนเข้าวัดเพื่อร่วมมิสซา

คุณพ่อลาภูเรอ MEP.

เมื่อเห็นว่าวัดเล็กไม่พอที่จะบรรจุคริสตชน และใช้มาイヤวนานเป็นสิบปีแล้ว จึงไปซื้อบ้านเก่าจากบ้านสระทอง คริสตชนช่วยกันทั้งชนและสร้างวัดใช้เวลา 2-3 วัน ก็สร้างวัดหลังที่สองเสร็จ เป็นวัดไม้ หลังคาลังกะลี ประมาณปี 2505/1962

สมัยนั้นคริสตชนมีประมาณ 40 คน คุณพ่อจะมาถวายมิสชาทุกวันอาทิตย์โดยการเดินหรือขี่ม้ามานวันเสาร์ และนอนค้างคืนที่วัด วันอาทิตย์เข้าถวายมิสซา

คุณพ่อเกรมนังต์ MEP.

มาตรฐานเดิมที่นี่เป็นเวลาประมาณ 1 ปี นานอนที่วัดคืนวันเสาร์และถวายมิสชาเช้าวันอาทิตย์

คุณพ่อเนลแซร์ MEP.

ช่วยดูแลที่นี่ประมาณ 1 ปี นานอนที่วัดคืนวันเสาร์และถวายมิสชาเช้าวันอาทิตย์เช่นกัน

คุณพ่อวีโรจน์ สมหมาย (สงฆ์จันทบุรี)

ท่านประขาที่ศูนย์คาಥอลิกบุรีรัมย์ และรับแต่งตั้งรับผิดชอบที่วัดไทรثمด้วย ท่านจะมาอนที่นี่ในดีนวันเสาร์ และเช้าวันอาทิตย์ก็ถวายมิสซา สมัยท่านมีการเชิญ สามเณรมาช่วยงานคริสตมาส มีการจัดกิจกรรมสำหรับ คริสตชนลงม้าเสมอ เพื่อส่งเสริมความร้อนรนด้านความเชื่อ ท่านเป็นผู้เสนอให้มีการสร้างวัดใหม่ และรับ รวมเงินเป็นทุนสำรองไว้เพื่อการสร้างวัด 100,000 บาท

คุณพ่ออรุณ(ชาอุล)ธรรมราดา(สงฆ์จันทบุรี)

มีการมอบงานให้ทางวัดโนนแก้วเป็นผู้ดูแลวัดไทรثم เพราะด้านระยะทางไกลกว่าบุรีรัมย์ ท่านมาอภิบาลที่นี่ และมาอนพักที่นี่ค่าวันเสาร์ เช้าวันอาทิตย์ก็ถวายมิสชาเช่นกัน

คุณพ่อบุญขอบ พงศ์ศิริพัฒน์ (สงฆ์จันทบุรี)

มีการเสนอให้เจ้าวัดบุรีรัมย์รับผิดชอบไทรثم คุณพ่อนุญาตจึงมาอภิบาลลัตบุรุษที่นี่ ท่านเห็นวัดชำรุดมากจึงได้سانงานต่อจากคุณพ่อวีโรจน์โดยดำเนินการสร้างวัดใหม่ขึ้น

งบประมาณสร้างวัด(สร้างโดยช่างเช้ง...พลิทธี)
จากปรอบภันดา&CHURCH IN NEED....400,000 บาท
ลัตบุรุษ.....100,000 บาท

สร้างเสร็จและเสกโดยพระคุณเจ้าพยาบาลณิทรัพย์ วันเสาร์ที่ 22 ก.พ. 2529/1986 พระคุณเจ้าให้ชื่อว่า วัดนักบุญยอแซฟ นับเป็นการฉลองวัดครั้งแรกดังแต่มี วัดมา 37 ปี มีพระสงฆ์มาร่วม 18 องค์ ลัตบุรุษวัดต่างๆ เสนอกлан รวมแล้วประมาณ 400 คน ในวันฉลองวัดนี้ มีการหมา哄อ้วน คนเก่าแก่ใส่เตียงมาร่วมฉลองวัดด้วย

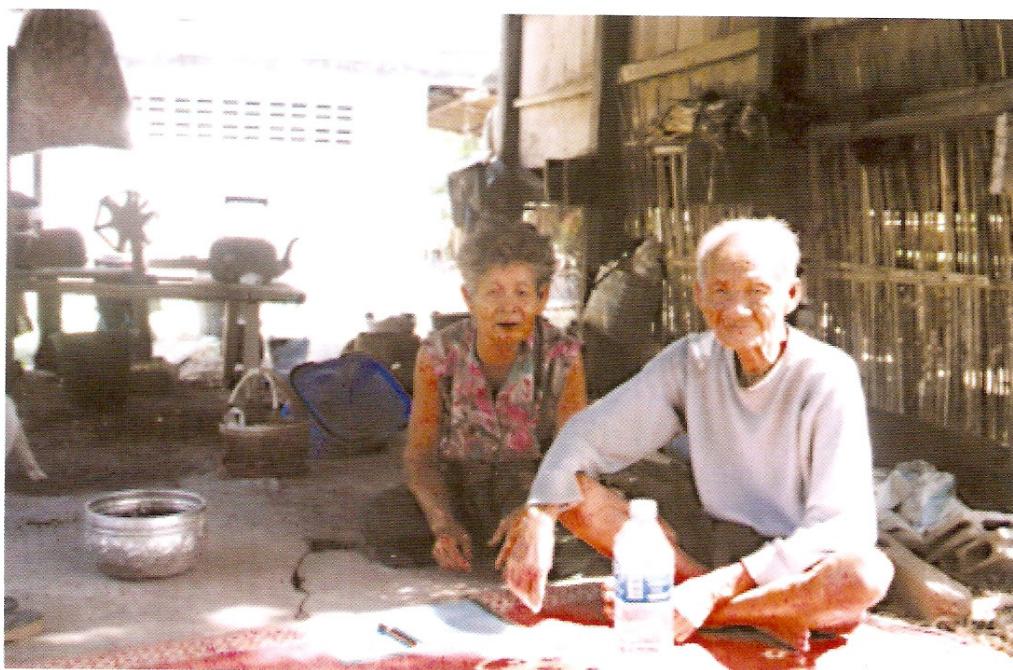
ช่วงเวลาที่ท่านรับผิดชอบที่นี่ ท่านมักพาครูมาช่วยงานที่วัดด้วย ท่านมักมาพักที่วัดและจัดกิจกรรมที่นี่อยู่ๆ เป็นการส่งเสริมความเชื่อให้คริสตชนสมำเสมอ

คุณพ่อสมเดช พันธ์สมบัติ

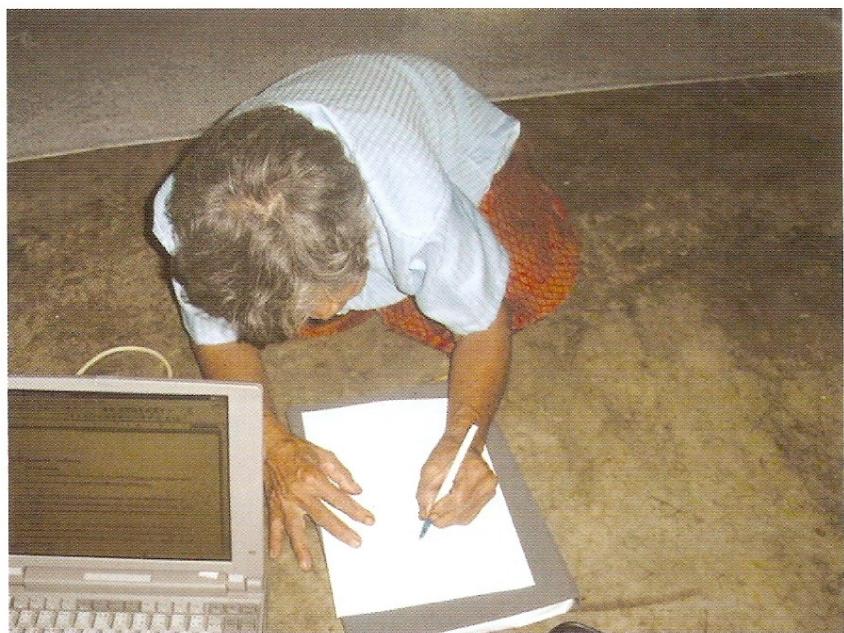
2534 - 2540 / 1991 - 1997

ดูแลศูนย์คาಥอลิกบุรีรัมย์ และรับผิดชอบวัดไทรทองด้วย คุณพ่อมาดูแลคริสตชนอย่างสมำเสมอ มาถาวรยมิลชาตตอนเข้าวันอาทิตย์

ช่วงนี้มีการพื้นฟูชีวิตคริสตชนมาก ไม่ว่าเป็น พ่อบ้านแม่บ้าน เด็กและเยาวชน ที่เด่นชัดคือคุณพ่อ จะมีกิจกรรมและร่วมงานกับคนต่างศาสนា มีการอุกค่ายของสามเณรค่ายตะวันออกเฉียงเหนืออุษาพัฒนา (ค่าย สกอ.)

(ตรวจสอบประวัติวัดขึ้นสุดท้ายกับนางเปี้ยง จันดาคำ 17 ก.ย. 2544/2001 ล้วนนายเสย ไม่สามารถพูดได้แล้ว)

คุณพ่อสุข ศรจันทร์

2540-2543 / 1997-2000

เป็นผู้รับงานอภิบาลต่อม้า ท่านจะมาถวายมีสชาทุกวันอาทิตย์ตอนทุ่มหรือสองทุ่มเสมอ ช่วงนี้มีคนเข้าประมาณ 30-40 คน

คุณพ่อประเวช เตชะพิทักษ์ธรรม 2543 / 2000

เนื่องจากความจำเป็นด้านการอภิบาล (เพื่อให้

โรงเรียนอยู่ได้) คุณพ่อสุข จึงขออนุญาตในพระสังฆราช พeyerว่าท่านจึงมองหมายให้คุณพ่อประเวช(ซึ่งอยู่บ้านรองมารับดูแลกลุ่มคริสตชนไทรทอง)ทั้งนี้เป็นโดยนายที่ส่วนกลาง หวังว่า เราจะจัดตั้งกลุ่มนี้ขึ้นเพื่อร่วมงานกัน

คุณพ่อพยายามทำกิจกรรมเพื่อคริสตชนสมำเสมอ มีการพาคณะครูจากนางรองไปช่วยงานด่างๆท่านไปพักที่นี่เสมอ มีมีสชาเช้าวันอาทิตย์

ปัจจุบันเรามีข้อมูลคร่าวๆ ว่ามีคาಥอลิกเข้าวัดประมาณ 50 คน

(ล้มภายนันยาเสย หมายเหตุคงคำ / นางเปียง จันดาคำ อ. 16 พ.ย. 2542/1999)

วัดแม่พระคนกลางแจกจ่ายพระธรรมทาน บ้านโคกปราสาท

เริ่มที่นี่ (ขายยา)

ประมาณปี 2498/1955 ช่วงที่คุณพ่อนิโคลาส เป็นเจ้าวัดโนนแก้ว ได้ให้ทุนช่วยรวมกับนายทองมาก ประพลา 5,000 บาท รับซื้อถ้ำลิสลงเพื่อเลี้ยงส่งให้กับบริษัท โล่ช่องヽヽヽ (กรุงเทพฯ) แต่การค้าขาดทุน วันหนึ่งนายทองมากนั่งสนทนากันที่เดียงนา มีเพื่อนๆ คือนายลึก ประทุมตระ นายโก สมงาม (เดิมอยู่ที่บ้านลีสถาน) นายส่ง วาปีเตา เรื่องการทำมาหากินที่ลำบาก เพ้อญเพื่อนบ้าน ชื่อนายหยอง ชึงอยู่บ้านตะโภaware มาคุยกันด้วย และแนะนำว่า “มีเจ้าที่ประคำเมือง 15 เชือกแกะเป็นขี้ฐูตครมียาไปปรึกษาได้จะให้เงิน 15,000 บาท หรือเอาซ้าง 1 เชือก ก็ได้”

จากวังสนทนางึงพาภันໄປເອຍາທີ່ ຈ.ລົງທຶນ ໂດຍຕິດຫຼັກອຸນ (ယາສມູນໄພຣ)ແລະຈຶ່ງເດືອນທາງໄປປະຕຳໂດຍມີ

นายทองมาก ประพลา นายโก สมงาม และนายส่ง วาปีเตา ใช้เวลาเดินทาง 3 คืน พอดີນບ້ານໄທເຈົ້າວຸນ ອ.ນາງຮອງ ຈ.ບຸຮັມຍື ກີ່ພັກອູ່ງກັນຈ່າແຫລ່ (ພື້ນຖານຂອງນາຍຫຍອງ) ໄດ້ຈຸນກັນດູ້ທີ່ນາທີ່ທຳກິນກ່ອນ ວັນທັງຄ່ອຍໄປປະຕຳຈາກກາຮູ້ທີ່ນາກີ່ເຫັນວ່າແນ້ວ່າທີ່ດິນຈະເປັນປ່າກີ່ມີກາຮັດຈັບຈອງເຄາໄວແລ້ວ ມີຄລອນນ້ຳເປັນລຳນໍາມາຄ ນ້ຳໄລ້ລວດປີຢັ້ງໄໝເປັນນາແຕ່ຫາຍກັນແຄວລະ 400 ບາທ ເມື່ອຄາມວ່າມີໂນນພອຈະຕັ້ງບ້ານທີ່ເປົ່າ ຈ່າແຫລ່ນອກວ່າມີແຕ່ຜືເຊີ້ນມີປະສາທເກົ່າແຕ່ກີ່ໄມ້ໂຄຮກລ້າໄປດູທີ່ແຄວນັ້ນ ທ່າວໃນແກ້ວທັ້ງ 3 ດັນ ຈຶ່ງຈຸນກັນໄປດູແລະກີ່ຂອບທຳເລີດຕັ້ງກຳລ່າວ ແລ້ວຈຶ່ງກັບໂນນແກ້ວເມື່ອເລົ້າຈຸ່ຮະ

วักหลังแรก

คุณพ่อลาบอรี/คุณพ่อนิโคลาส 2498 / 1955

ช่วงคุณพ่อนิโคลาสไปพักผ่อนที่ฝรั่งเศส ที่โนนแก้ว คุณพ่อลาบอรี มาเป็นเจ้าวัดดูแลแทน คุณพ่อเลื่อง เป็นปลัด เล่ามาอีกสายหนึ่งว่า นายลี ตุนไธสง และ นายแหล่ รวมไธสง เพื่อนบ้านชาวพุทธที่ทันสวยงามได้ คุยกันเรื่องที่ทำกินที่ไทยเจริญ ว่าดินน้ำอุดมสมบูรณ์ กับนายลีก ประทุมตรี คริสตชนโนนแก้ว ช่วงนี้กำลังมีการ ขยายขยายที่ทำกินของชาวบ้านโนนแก้ว โนนแฟก เล่า ว่ามีการไปหาถึงชัยนาดาล จ.ลพบุรี และคิดจะไปถึง เชียงใหม่ด้วย นายลีกนำเรื่องมาปรึกษา คุณพ่อลาบอรี จะซื้อที่ดินของลังมราชาใช้แรงแต่ไม่ได้ คุณพ่อลาบอรีได้ ส่งจดหมายไปปรึกษากับ คุณพ่อนิโคลาสที่ฝรั่งเศส คุณ

พ่อนิโคลาสเห็นด้วยจึงมีการขยายขยายจะด้วยเหตุผล ของกลุ่มคนที่ไปขายยาแล้วเห็นที่ทำกิน หรือการนกออก เล่าจากเพื่อนบ้านจากทันสวยงามตาม คุณพ่อลาบอรีได้ ให้นายลีก ประทุมตรี นายลงค์ วาปีเตา นายมาก ประพารา นายโก สมงาม ลำรัวจที่ทำกินใหม่และกลับมา รายงานว่าดินดีอุดมสมบูรณ์จริงๆ เมื่อกลับมารายงาน คุณพ่อลาบอรี พร้อมหั้งเล้าให้ญาติพี่น้องที่ โนนแก้ว โนนแฟก โนนจิ้ว พังแล้มมีการอพยพที่ทำกินใหม่ 10 ครอบครัวคือ

นายลีก	ประทุมตรี
นายเส้า	ประวันเทา
นายทองมาก ประพลา	

นายแพง	ประวันเทา
นายลง	วาปีเตา
นายคำมี	ประทุมเทา
นายโอ'	วาปีลังช์
นายสาลี	วาปีทะ
นายโพธิ์	สุนทรสูงเนิน
นายสาลี	ศรีสระ

บ้านไทยเจริญ

ผู้บุกเบิกกลุ่มแรกนี้เดินทางประมาณปี 2499/1956 ใช้เกวียนเทียมความมาถึงบ้านโคลປะเดียง พักที่นี่ 3 คืน จากนั้นเดินทางต่อไปบ้านไทยเจริญ และอาศัยอยู่ที่นี่ 1 ปี โดยขออาศัยที่ดินของนายแหล่ อุทธิ์อ่อง ผู้ซึ่งเคยอยู่บ้านทับส่วยและย้ายมาอยู่ที่นี่ ที่มาอยู่ไทยเจริญ เพราะว่าเป็นหมู่บ้านแล้ว ส่วนที่อื่นๆ (โคลປะสาท) ยังเป็นดงเป็นป่า ได้มีการไปขอที่ทำกินที่ อนางรอง

ตอนเริ่มต้นด้านที่ทำกินได้ไปหา เจ้านายกรมที่ดินนางรอง (นายไฟโกรจน์) จ่ายเงิน 400 บาท และมารังวด กรมป่าไม้ (นายสุเมธ) อ่ายุ่งคำอาเงิน 2,000 บาท รวมจ่าย 2,400 บาท กรมป่าไม้ยกไม้ที่นั้นทั้งหมดให้ กรมที่ดินบอกพวกปะคำว่า “ยกที่ดินให้เตอะ เพราะว่าเป็นคนไทยด้วยกัน เขาไม่มีที่ทำกิน” (สมัยนั้นบริเวณบ้านโคลປะสาทเป็นที่เลี้ยงช้าง ปล่อยไว้ซึ่งเป็นของพวกที่อยู่ปะคำถือครอง โนนปราสาทเห็นว่างไว้ไม่ตั้งบ้าน เพราะเล่าว่ามีอาการรพ.)

ช่วงแรกๆ ที่บุกเบิก คุณพ่อนิโคลาสพักผ่อนที่ฝรั่งเศส คุณพ่อลาบรีมาเยี่ยมคริสตชนเดือนละครั้ง (คุณพ่อนิโคลาสกลับจากฝรั่งเศสให้เงิน 800 บาท เพื่อซื้อที่)

บ้านโคกแปลง

ต้องอยู่ไทยเจริญ 1 ปี เพราะว่าความเป็นป่าดง ใจผู้ร้ายมากหานทางลำบาก ปีถัดมาประมาณปี 2500/1957 ได้ย้ายมาอยู่บ้านโคกแปลง (ปัจจุบันไม่มีหมู่บ้านนี้แล้ว และเป็นสถานีอนามัยไทยเจริญ) ปีนี้เองที่มีสมาชิกใหม่เพิ่มอีก 3 ครอบครัว ซึ่งพวกเข้าได้รับคิลลังนาปในไม่กี่ปีต่อมา ช่วงนี้เองกลุ่มผู้บุกเบิกได้รับความลำบากมากโดยเฉพาะการถูกโจรสลัด ถูกขโมยวัวควาย เช่น นายลึก นายเสานายหนู และนางจันลา เพราะ คุณพ่อนิโคลาส ช่วยเหลือด้านการเงินซื้อที่ดิน จึงคิดไปว่าศาสนาฝรั่งกำลังทำชื่อที่น่า นำจะมีเงิน คนปลันได้ชุดอุปกรณ์มิสซาชุดมิสชาได้ยินว่านำไปขายให้กับพวกหมอลำ พวกลิเกแต่ไม่มีใครซื้อ จึงนำไปเผาที่หนองบักกอก อย่างไรก็ตามแม่ลำบากแต่ก็มีกำลังใจจากญาติพี่น้องที่โนนแก้ว และคุณพ่อนิโคลัสเจ้าวัดซึ่งมาเยี่ยมอย่างสม่ำเสมอ ท่านช่วยอนุเคราะห์จัดการเรื่องที่ดิน เพื่อกลุ่มผู้บุกเบิกจะสามารถตั้งหมู่บ้านและมีที่สำหรับสร้างวัดได้

สู่บ้านโคกปราสาท

ประมาณปลายปี 2500 / 1957 หรือต้น 2501/
1958 กลุ่มผู้บุกเบิกได้ย้ายจากบ้านโโคกไปเช้ามาอยู่
โโคกปราสาท เป็นที่ดินที่บีบ มีชากปราสาทเก่าอยู่ตั้งแต่เดิม
เนินที่ไม่มีโครงลักษณะพิเศษ เชื่อว่าผิด จึงมักเลี้ยงเดิน
ไปด้านข้าง เนินนี้เป็นที่สูงน้ำไม่ท่วมแม้ว่าจะเป็นสภาพ
หนองน้ำล้อมรอบทั้งลีด้านก็ตาม (ปัจจุบันเมื่อมีคนมา^{อยู่}มากก็เกิดการตื้นเขิน เหลือเพียงด้านทิศตะวันออก
และทิศตะวันตกเท่านั้น)

ด้านการจับจองที่ทำกินและที่อาศัย คุณพ่อโน โคลาส ได้ช่วยยกค่าใช้จ่ายให้ แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ป่าไม้และที่ดิน อนงร อง ได้ถูกออกจากราชการเสียก่อน จึงไม่ได้มอบเอกสารให้ ฯ ให้ในการถือครองบอร์ด (โดยนิติบัญญัติไม่ได้ออกใบ/เอกสาร) แต่โดยพฤตินัยพวกรที่บุกเบิกได้ไปหากันนั้นและได้รับอนามาตอย่างอาศัยและทำกิน)

กสุ่มผู้บุกเบิกดังโคงปราสาทมีประมาณ 20
ครอบครัว

นายศึก	ประทุมติริ
นายยิวงศ์	ชุนศักดา
นายแก่น	ชินโคตรี
นายโพธิ์	สุนทรสูงเนิน
นายโอลิมปิก	วานีลังษ์ชัย
นายคำมี	ประทุมเทา
นายเสาร์	ประวันเทา
นายบุญ	พันธุช
นายครีจันทร์	ศรีวงศ์
นายฤทธิรงค์	ประวันเทา

นายดี	บุตรครรภ์ภูมิ
นายสีเทา	วาปีลังช์
นายเพง	
นายแก้ว	สุนทรสูงเนิน
นางพูธ	คำพม
นายเอ็ด	วาปีกัง
นายคุณ	
นายชู	ยงพะวิสัย
นายหา	วาปีเท
นางป่อง	ฤทธิ์อิสลง
นายโภน	วาปีทำ
นายมาน	บัวลับ

ผู้บุกเบิกรุ่นแรกช่วยกันหักรังถางป่า เพื่อปลูก
เรือนที่พักอาศัยและที่ทำกิน ต่อสู้กับไฟป่าและลำบาก
เรื่องโซ่รั้ว界 เข็นมีการปล้น นายยวง นายคงสมัยนั้น
ผู้ร้ายซึ่งเลือดมึนเมื่อเลียงมาก

คุณพ่อจะมาเยี่ยมและอภิบาลคริสตชนกลุ่มแรกนี้
เดือนละครั้ง ไม่ว่าจะเป็น คุณพ่อนีโคลัส คุณพ่อลามู
เลอ (คุณพ่อนัลแฟร์) ผลัดเปลี่ยนกันมาโดยเฉพาะ คุณ
พ่อนีโคลัสเจ้าวัดโนนแก้ว ถึงกับขัดใจกัน เพราะเมื่อ
ลำบากถูกปล้นหลายครั้ง คริสตชนเกิดความท้อแท้ เตรียม
ตัวจะกลับโนนแก้ว แต่คุณพ่อ นีโคลัส ห้ามไว้ต้อง
ขัดใจกับชาวบ้านจนคิดจะทำร้าย คุณพ่อไปนอนพักและ
บอกว่า “ใครคิดจะทำร้ายหรือมาฟ้องก็เชิญ พ่อจะเผาที่นี่
ไว้” ที่สุดก็ไม่มีใครไป

ช่วงทางป้าเป็นที่วัดมีต้นไม้ใหญ่ คนอื่นๆ ถือว่า

เป็นต้นไม้สักดิลลิธ์พีดู เป็นต้นเงี้ว่าป่า (อยู่บริเวณประตุฟุตบอลปัจจุบัน) คริสตชนภารานาขขอเม่พระคัมครอง โคนลงกิไม่มีอะไรเกิดขึ้น คริสตชนเชื่อว่าเม่พระชนะพี (อาณาจักรเม่พระเข้ามาแทนที่)

ช่วงกลางวันทำงานหนัก กลางคืนต้องมีเราราม เพราะว่ามีโจรสลัดร้ายแต่ทุกคนสามัคคีกัน มีการตั้งกฎเกณฑ์หมู่บ้านร่วมกัน

1. ที่ดินสำหรับปลูกบ้านให้ครอบครัวละ 1 ไร่ หากจะขายให้คนอื่น ให้ขายไว้ละ 50 บาท

2. หากผู้ใดกินเหล้าเมยาแล้วอาละวาดหรือทะเลวิวาทกัน ต้องถูกโทษให้ทำงานโยธา คือขุดต่อไม้ในบริเวณวัดหรือตามถนนในหมู่บ้าน

3. ทุกคนต้องซื้อสัตย์ต่อหมู่คณะไม่ลักเล็กขโมยน้อย

4. ผู้ที่จะเข้ามาอยู่ในหมู่บ้านนี้ หากไม่ใช่คริสตังก์ต้องมีผู้รับรองที่ดินซึ่งอุดมสมบูรณ์ ปลูกข้าวได้ดี นายสิกเค淫นำร่วงข้าวที่ใหญ่สมบูรณ์ไปโนนแก้วเวลากลับไปเยี่ยมเพื่อนบ้าน ต่อมาก็มีหลายคนเดินทางย้ายเข้ามา โคกปราสาท จากสองพื้นท้อง (อ.ชุมพวง) จากห้วยแคน หนองแต้ (อ.ห้วยแตง) ไทรทม (อ.หนองหงส์) ทำให้เป็นหมู่บ้านที่ใหญ่ขึ้น กฎเกณฑ์ที่ตั้งร่วมกันต่างก็ถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด แต่นานวันก็ค่อยๆ เลือนหายไปตามยุคสมัย

คริสตชนร่วมมิสซาที่บ้านนายลึก คุณพ่อมาเยี่ยมเยือนและพักตามบ้านต่างๆ เวลาหนึ่งที่โนนแก้วมีคุณพ่อโนโคลัส คุณพ่อ لامعرو ผลัดเปลี่ยนกันมาโคกปราสาท ประมาณเดือนละครั้ง ชื่ม้าบ้าง เดินหรือเกวียนบ้าง ใช้เกวียนใช้เวลา 3 วัน

วัดแม่พระฯ เมื่อมีคริสตชนมากขึ้น คุณพ่อโนโคลาสนอกกว่าไม่มีโรงสวัสดิ์ ทุกคนปรึกษากันเรื่องที่สร้างวัด ที่สุดได้ร่วมมือกันก่อสร้างวัดหลังแรกขึ้นมา ปี 2502/1959 (เสร็จ) เป็นบ้าน 2 ชั้น ชั้นบนเป็นวัดและแบ่งห้องเป็นบ้านพักพระสงฆ์ (ต่อมามีการสร้างวัดใหม่หลังที่สองบ้านนี้เป็นบ้านชิลเดอร์ ที่สุดรือถอนสมัย คุณพ่อบันทิต ประราศรี เพื่อสร้างเป็นบ้านพักชิลเดอร์) ชื่อวัดแม่พระสาวกลงเคราะห์นำมาจากแพรลิเดียมพล มารีย์โนนแก้ว (ครอบครัวแรกๆ เป็นพลมารีย์ เมื่อมาถึงบ้านตั้งกลุ่มอยู่)

ช่วงนี้ คุณพ่อนิโคลาஸยุ่งเรื่องงานสร้างโรงเรียนรุ่งอรุณ ปี 2502 - 2503 คุณพ่อเปแปล ซึ่งมาเรียนภาษาที่บ้านโนนแก้ว ได้มาดูแลคริสตชนช่วงหนึ่ง

โรงเรียนมารดาเนรักษ์

ช่วงแรกๆ เด็กไปโรงเรียนไทยเจริญ ก็ถูกกลั่น

แก้ลังว่าเป็นศาสนายเช ครูและนักเรียนเบียดเบียน ดูถูกตีโดยไม่สมเหตุ นายสีกจึงได้คุยกับคุณพ่อ นิโคลัสเรื่องตั้งโรงเรียน จึงมีการขออนุญาตตั้งโรงเรียนขึ้นในปี 2501 แรกสุดอย่างตั้งชื่อ “ปราสาทคิลป์” แต่ไปพ้องกับโรงเรียนที่อยุธยา (เจ้าเจ็ด) จึงไม่ได้เปิดโรงเรียน ครูสมครุสุเทพ จึงไปสอนที่บ้านหัน

ปี 2502 ก็เดินเรื่องขอตั้งโรงเรียนอีกเป็นช่วงที่คุณพ่อ لامูเรอ ดูแลคริสตชนโศกปราสาท ขอใช้ชื่อโรงเรียนว่า “ราชินีรักษาป่า” ก็ไม่ได้รับอนุญาตอีก จน

ที่สุดใช้ชื่อว่า “โรงเรียนมารดาวนารักษ์” เปิดทำการสอนเมื่อ 17 พ.ค. 2503/1960 นายสีก ประทุมตรี เป็นเจ้าของ นายบุญถึง ศรีสุระ เป็นผู้จัดการ/ครูใหญ่ เปิดเรียนครั้งแรกมีครู 3 คน มีนักเรียน 74 คน ใช้ต่อถุนวัดหลังแรกเป็นที่เรียน

สมัย คุณพ่อลาภureo 2503/1960

คุณพ่อ لامูเรอ ดูแลวัดโศกปราสาท ท่านมาอยู่

ประจำเดือนละ 10 วัน หรือ 20 วัน ช่วงเกียรติข้าวแล้ว ประมาณเดือนสนา ท่านถูกปล้น เพราะคิดว่าเป็นชาวต่างประเทศน่าจะมีเงิน ด้วยท่านบادเจ็บเล็กน้อยจากการต่อสู้ชาวบ้านรู้วิ่งมาช่วยทันเหตุการณ์ ได้พาหัวหน้าโดยต่าง เกิดข่าวลือว่าเพรระว่าเรามาหัวหน้าโดยต่าง ลูกสมุนจึงมาล้างแคนชาโคงปราสาท นายลีกจึงประชุมลงความเห็นว่า

1. ให้ยื่อน múนบ้านโดยมาอยู่ร่วมๆ กันตอนกลางคืน
2. คุณพ่อนีโคลล์สนำลำดหนามมาล้อมบ้าน
3. ผลัดเเตรออยู่ยามระวังใจผู้ร้าย

จากเหตุการณ์ที่ คุณพ่อลามูเรอ ถูกปล้น นายวงศุนศักดา ถูกปล้น และความลำบากอื่น ๆ มีหลายคนกลับหมู่บ้านโนนแก้ว แต่อย่างไรก็ตามแม้ว่างอกลุ่มจะประสงค์ร้าย อย่างให้บ้านโคงปราสาทถล่มโดยปล้น ขโมยม้า ข้าว ทำร้ายร่างกาย ฯลฯ ชาวบ้านก็ไม่ท้อถอย ยังคงอยู่และยึดมั่นในความไว้ใจต่อพระเจ้าอยู่หัว ก่อนเข้าอนจะได้ยินเสียงสวัดภavaana เป็นประจำทุกคืน (เล่าว่าขณะทำการสอนเรียน คุณพ่อยังต้องมองปืนให้กับครูไว้ป้องกันตัวทุกคน)

ปี 2504/1961 มีชีสเตอร์ เข้ามาทำงานที่โรงเรียนคุณพ่อลามูเรอ ได้สร้างบ้านพักพระสงฆ์และหอระฆังลังหล่อระฆังจากฝรั่งเศส คุณพ่อนีโคลาส ชื่อมาตราค่า 4,000 บาท ส่วนวัดใช้ได้ถูกบ้านพักพระสงฆ์ (วัดหลังที่ 2) เมื่อสร้างเสร็จเรียบร้อยได้เชิญพระลังษะราช นา耶 มาทำพิธี開啟วัด บ้านพักพระสงฆ์ หอระฆัง

ปี 2506 คุณพ่อลามูเรอ ได้สร้างโรงเรียนหลังใหม่ เป็นอาคารชั้นเดียวชั้นเดียว ห้องจะถูกพายุพัดเลี้ยงหายถึงสามครั้ง (ต่อมาตามเวลาได้ใช้ทำเป็นโรงอาหารและเวทีการแสดงที่สุดสมัย คุณพ่อ เอกชัย ชิณโคลต์ ได้รื้อถอนเพื่อสร้างอาคารเรียนตึกคอนกรีตเสริมเหล็ก 3 ชั้น)

คุณพ่อลามูเรอ เป็นเจ้าวัดที่ตรงไปตรงมา เขายังเอารังกับการอภิบาลกลุ่มคริสตชน ชาวบ้านมักชอบ

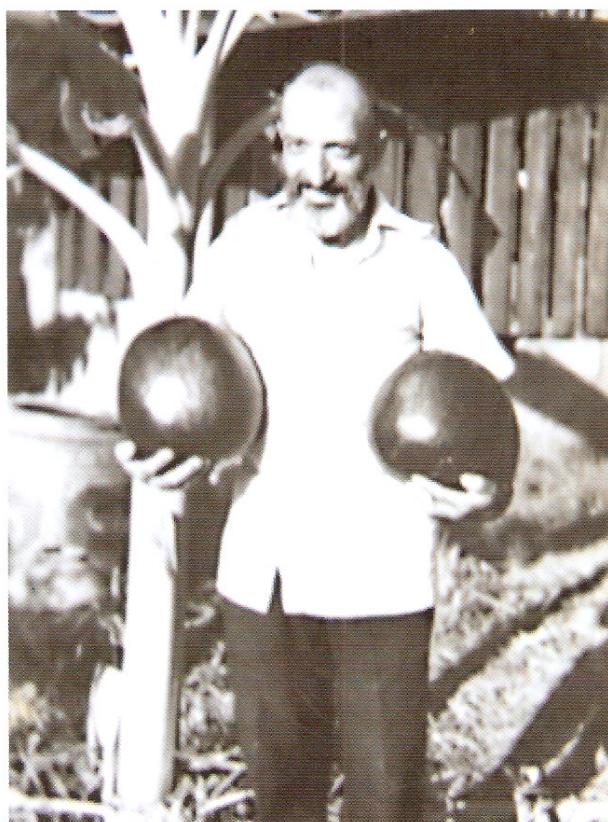
ความเด็ขาดของท่าน (ในครั้งแรกของหมู่บ้านนี้มีที่ดิน 170 ไร่ ได้ใช้เป็นที่วัด 21 ไร่แบ่งให้บ้าน 90 ไร่ โดยให้ครอบครัวละ 1 ไร่ นอกนั้นทำสวนโดยแบ่งให้ผู้ที่มาอยู่ก่อนคนละ 2 ไร่ ที่ดินเหล่านี้ให้เปล่า / ปี 2507 / 1964 หมู่บ้านได้รับทุนจากองค์กร “มีเชเรอ อเยอร์มัน 206,640 บาท ช่วยชาวบ้านเรื่องที่ทำกิน กรรมการจัดซื้อน้ำสำรอง คืนภายใน 5 ปี)

สมัยคุณพ่อ การตีแหร์ 2510-2517/1967-1974

เคยเป็นปลัดช่วยคุณพ่อ لامูเรอ และมาเป็นเจ้าวัดต่อจากคุณพ่อ لامูเรอ ทำงานกับกรรมการหมู่บ้านอย่างดี คริสตชนอบอุ่นจากความใส่ใจของท่าน ท่านมักไปเยี่ยมเยียนคริสตชน มีมนุษย์ล้มพันธ์ที่ดี ช่วยเหลือชาวบ้าน ฯลฯ

อาคารเรียนที่ คุณพ่อ لامูเรอ สร้างถูกพายุพัดหลังคาเลี้ยงหายหลายครั้ง เมื่อพิจารณาเห็นว่าใช้การไม่ได้ ปี 2510 (2512)/1967 จึงสร้างอาคารเรียนใหม่เป็นไม้ 2 ชั้น 8 ห้องเรียน ชาวบ้านช่วยกันเลือยไม้หาเลา ออกแบบทำกันเองทั้งลืน

ช่วงนี้เองมี คุณพ่อ มอริล ได้มาอยู่ที่โคงปราสาทชั่วคราว เพื่อเรียนรู้ภาษาอาลีسان และธรรมเนียมประเพณีของชาวอาลี-san ประมาณ 4 เดือน (ตุลาคม 2516 - กุมภาพันธ์ 2517)

ສນັບຄຸນພ່ວ ນີໂຄລາສ 2517-2533/1975-1990

(ຫລັງຈາກໄປພັກຮັກໝາດຕັ້ງທີ່ຜົວໜ້າ/ທີ່ຖູກທຳຮ້າຍທີ່
ຫນອນພລວງ)

ຄຸນພ່ອນິໂຄລາສກລັນມາດູແລກຮັກສົດໝາດໂຄກປຣາສາຫ
ອີກຄັ້ງ ໄດ້ສ້າງວັດທຽນໄທ (ໄປດູຕົວອ່າງຈາກນໍານຸນ
ດິນດຳ ຈ.ສະເໜີ) ໂດຍໃຊ້ຖຸນ 200,000 ບາທ ທາວນັນ
ຮ່ວມແຮງກັນຖາກເສາ ມີການເປັນຍື່ນເວຣມາຊ່ວຍກັນສ້າງວັດ
ຈົນເສົ້າ (ປີ 2520 ເສດຖາມໂພຣະລັງພຣາຊເທິນຊ້າ ສມານ
ຈົດ (ຈັນທຸຽງ) 29 ມີ.ຄ. 2520/1977

ມີການຈັດຕັ້ງສວັນດີການຂ້າວ (ປີ 2518/1975) ເພື່ອ
ສມາຊືກມີຂ້າວກິນເວລາທຳນາ ໂດຍສມາຊືກນຳຂ້າວມາຮ່ວມ
ກັນຄຽບຄວາມຮັບຮັດ 10 ຄັ້ງ ອົງກົດການທຸກໆນັ້ນໃຫ້ຍື່ນເປັນຖຸນ

ສໍາຮອງ 538 ຄັ້ງ ສາມາຊືກຢືນໄດ້ຄຽບຄວາມຮັບຮັດ 30 ຄັ້ງ ຖຸ
ທຳນາແລະໃຊ້ຄົນເນື່ອເກີບເກີຍວເລົ້າ

ປີ 2518/1975 ໄດ້ຮັບເງິນຈາກຄະໂອເບລທ ນໍາ
ເງິນທຸນຈາກອອສເຕເວີເປົ້າເປົ້າ 50,000 ນາທ
ມີການສ້າງຄູນຍື່ນເປົ້າຂຶ້ນ

ມ.ຍ. 2520/1977 ຄຸນພ່ອນິໂຄລາສ ລາໄປພັກຮັກໝາ
ດຕັ້ງທີ່ຜົວໜ້າ ພຣະລັງພຣາຊບຸນູເລືອນ ມັນທັກພົມ ຂອງອຸບລາ
ອນຸມາດໃຫ້ຄຸນພ່ວວັນເນເດອຣີວັລດ (Van Nederweld) ມາ
ດູແລກຮັກສົດໝາດໂຄກປຣາສາຫວ່າງຈານ 16 ຕ.ຄ. 2520/1977 ຄຸນ
ພ່ອນິໂຄລາສກລັນມາໄທດ້ວຍສຸຂພາພທີ່ດີຈິງກລັບເຂົ້າມາ
ດູແລກຮັກສົດໝາດອີກ 17 ຕ.ຄ. 2520/1977

ຕົນເດືອນ ພ.ຄ. 2526/1983 ຄຸນພ່ອນິໂຄລາສກລັນ

ไปพักผ่อนที่ฟรังเศสอีก 4 เดือน คุณพ่ออิลโลร์ กาแรล (Isidore Carrel) อายุ 69 ปี จากนครสวาร์ค มาแทน ชั่วคราว (คุณพ่อการแอลเครยอยู่เมืองจีน 5 ปี มาอยู่เมืองไทย 30 ปี แต่พูดไทยได้ไม่ดีมากข้าวบ้านลำบากเรื่องการฟังเวลาเริ่มมิสซา)

คุณพ่อนิโคลาสกลับมากรับผิดชอบโโคกปราสาทอีกท่านอยู่กับคริสตชนที่นี่นับได้ว่าตั้งแต่นูกเบิกจนเจริญขึ้นได้มีบทบาทด้านการศึกษา ส่งเด็กเยาวชนเรียน เข้าบ้านเฌร อาราม และสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคริสตชนในหลายๆ ด้าน ทุกคนยอมรับว่าท่านเคร่งครัดเรื่องคำสอนและชีวิตคริสตชนมาก จนที่สุดปี 2533/1990 ท่านจึงขอลาออกจากวัดโโคกปราสาท

(สมัยคุณพ่อสุข ศรจันทร์ 2517-2533 คุณพ่อモリス ได้มาช่วยคุณพ่อนิโคลาส ทำบัญชีวัด และบัญชีการเงิน ปีละประมาณ 4 ครั้ง เนื่องจากคุณพ่อนิโคลาส มีปัญหาเรื่องตาไม่ค่อยดี และช่วงนี้เองคุณพ่อนิโคลาสได้ให้คุณพ่อモリส โปรดศึกษาบัญชีแก้ไขและผู้ใหญ่ด้วย)

คุณพ่อสุข ศรจันทร์ 2533-2534/1990-1991

ท่านทำงานต่อจาก คุณพ่อนิโคลัส สร้างโรงอาหารเพื่อร้องรับนักเรียน พยายามปรับปรุงงานพัฒนาวัดอย่างเป็นรูปแบบ แต่ก็มีความจำเป็นไปรับงานอื่น จึงได้ทำงานระยะสั้นๆ

คุณพ่อบันทิต ประสารี

2535-2537/1992-1994

คุณพ่อบันทิต ก็เช่นกันได้มาสร้างหอระพัง บ้านพักชิลเตอร์ หลังคาดลุมปราสาทเก่าแก่ที่ชาวบ้านเคารพมาก มีการเปลี่ยนชื่อวัดจาก “แม่พระสาวลลงเคราะห์” เป็น “แม่พระคนกลางแจ้งจ่ายพระธรรมทาน” พัฒนาด้านจิตใจคริสตชน แต่ก็อยู่ได้ไม่นานก็ต้องไปรับหน้าที่ดูแลโรงพยาบาลเซนต์เมรี

คุณพ่อเอกชัย ชินโคตร

2537-2540/1993-1996

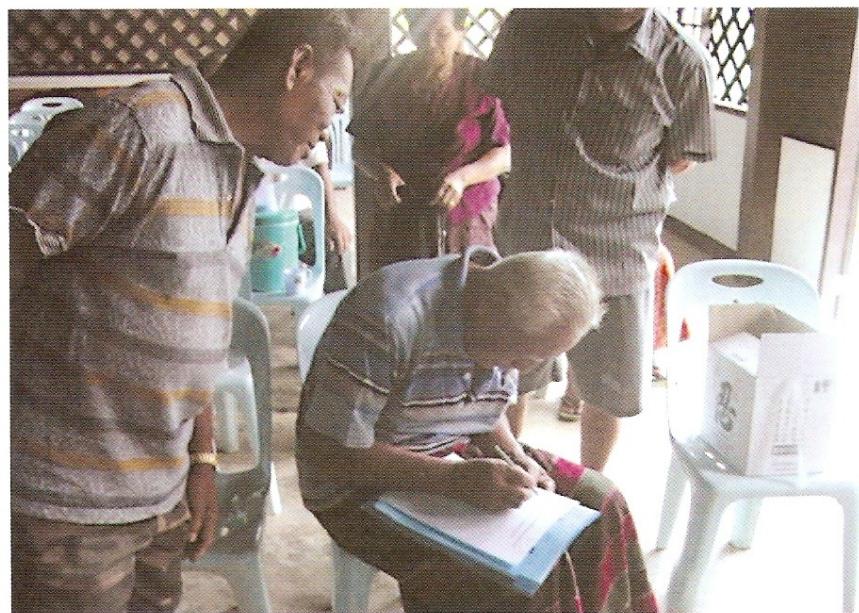
มีการสร้างปราสาทสำหรับแม่พระหลังใหม่ สร้างอาคารเรียนใหม่ (คล. 3 ชั้น) ทำรั้วล้อมบริเวณเขตวัดที่สำคัญดังโครงการ “โโคกปราสาทพัฒนา” เป็นโครงการพัฒนาจิตใจ คริสตชนให้ ลด ละ เลิก อบายมุข พื้นฟูจิตตารมณ์คริสตชนให้เข้มข้นอีกครั้งหนึ่งอย่างได้ผล การศึกษาพระคัมภีร์ร่วมกัน

ผลงานด้านจิตใจนี้ยังคงมีผลยาวนานมาจนคริสตชนยังเป็นแบบฉบับสำหรับการพัฒนาหมู่บ้านเสมอมา

คุณพ่อสมเดช พันธ์สมบัติ

2540-2542/1997-1999

ได้ปรับปรุงวัดให้ด้านหน้าสวยงาม โดยการ

ต่อเติมเสริมด้านหน้าวัดให้สวยงาม ปรับปรุงกำแพงด้านหน้าของวัด ปรับปรุงโครงการโรงอาหารใหม่ให้โรงเรียน พยายามทำห้องสมุดของคริสตชน นำโครงการวัดโโคกปราสาทเป็นวัดนำร่อง ในด้านชีวิตคริสตชน ด้านพิธีกรรมฯลฯ สัตตบุญมีส่วนร่วมในวัดมากขึ้น นอกจากนี้ได้วางการศึกษาอย่างเป็นระบบ

การวางแผน “กรรมการบ้าน” ซึ่งค่อยช่วยเหลือกันทั้งในด้านบ้านเมืองและด้านความร่วมมือทางด้านจิตใจ คุณพ่อมีโครงการมากมายที่จะพัฒนาคริสตชน แต่ด้วยความจำเป็นในอนาคต เพื่อสังคมthal คุณพ่อจำเป็นต้องไปศึกษาต่อที่ประเทศฟิลิปปินส์ ในช่วงก่อนคริสตมาส ปี 2542/1999

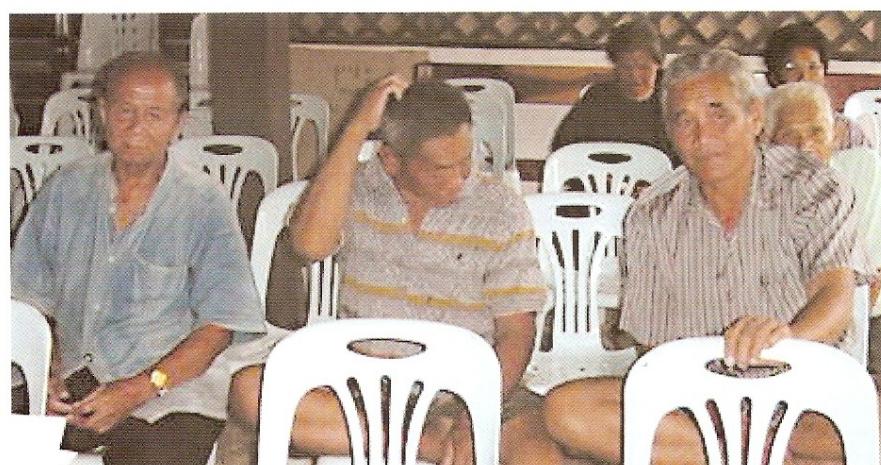
คุณพ่อ ประสิกธ์ ใหม่เพียรวงศ์ ม.ค.2543-/2000

ช่วงเดือนมีนาคม 2542/1999 คุณพ่อประลิทธิ์ มาช่วยที่โโคกปราสาทชั่วคราว ที่สุด วันอาทิตย์ที่ 2 ม.ค.

2543/2000 หลังมิสซา วันฉลองครองครัวคัทธิลิทธิ์ พระสังฆราช พeyerai ได้ประกาศแต่งตั้งให้ คุณพ่อประลิทธิ์ เป็นเจ้าวัด โโคกปราสาท มีการเชิญชวนคริสตชนไปร่วมฉลองวัดต่างๆ ให้มากขึ้น

ช่วงนี้มีการแบ่งหมู่บ้านเป็นสองหมู่ โดยชื่อหมู่บ้านใหม่คือ “ปราสาทพร” ทั้งนี้คริสตชนยังคงรักษาความรักและศรัทธาต่อแม่พระที่อยู่ที่ปราสาทเก่า จึงยังคงรักษาชื่อหมู่บ้านให้มีความเกี่ยวลัมพันธ์กับปราสาทแม่พระที่เคารพครับท่าน

ปัจจุบันนี้มีประชากรประมาณ 170 คนรอบครัวในการสำรวจเมื่อครั้งที่เเนรให้กลุ่มองลังขณะthal โคราช มาออกค่ายพื้นฟูชีวิตคริสตชนที่หมู่บ้านนี้ มีคนอยู่ที่หมู่บ้านี้ 470 คน อีก 350 คน ไปทำงานที่อื่น (ไปมาๆ)

แก้ไขประวัติศาสตร์ครั้งสุดท้าย อาทิตย์ที่ 16 ก.ย. 2544/2001-09-20

ເຕົກຕ່ອຍກາພ ພຣະໂຄນ໌ສັ່ງມະນາຄຸນດຽວກຳນິ້ມາ

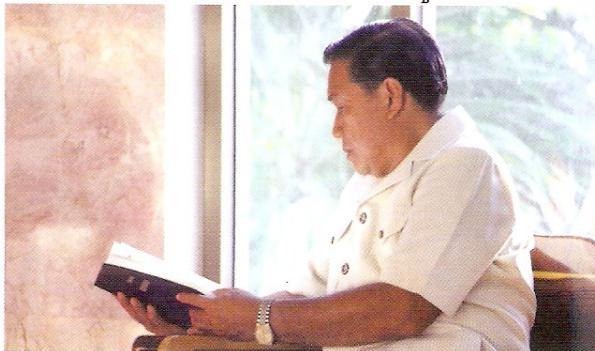
▲ ພຣະສັ່ງມະຮາຊ ຍອອາກິມ ພເຢາວ ມະນີທັບພົມ

▲ ຄຸນພ່ອ ເປົ້ຕົວ ປະຍູງ ນາມວົງຕີ ອຸປ່ສັ່ງມະຮາຊ

▲ ຄຸນພ່ອ ຍອທິນ ບັນປິສ ເຄກ້ຂໍ້ຍ ຂົນໂຄດຕາ ເລຂາອົງກາຣາ ຜູ້ອໍານວຍການ ຮຣມາຮືບວິທາຮູຖົກຈ

▲ ຄຸນພ່ອ ພິໂລແມນ ມະຫຼຸຍ ວັດທນອງບ້າໂຄກ

▲ คุณพ่อ มองเริส เชื้อวลาดีเออร์
วัดหนองหอยบัวล้อง แม่พระองค์อุปัถัมภ์ วัดมารดาพระผู้ไถ่ ท่าทิโน้ม

▲ คุณพ่อ เพเตโร สุรินทร์ ประสมผล
วัดโคราช อาสนวิหารแม่พระประจำจังหวัดเมืองลุร์ด

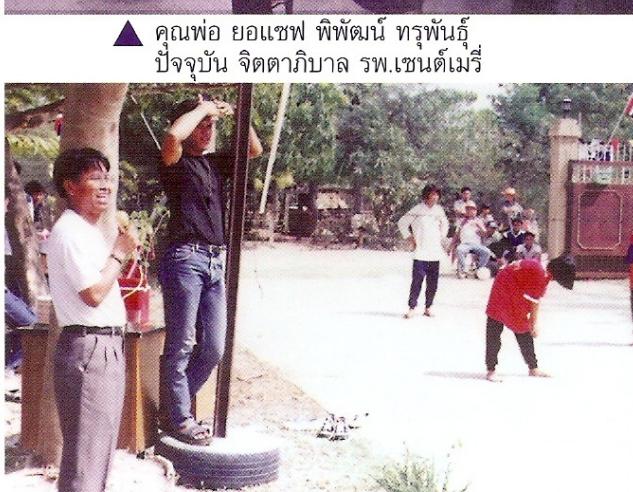
▲ คุณพ่อ யอแซฟ สมชัย พงษ์ศิริพัฒน์
วัด น.เทเรเชza ในเนเก้า วัด น.เปเตโร ในนเฝก วัด น.ຍອแซഫ ในนเจว

▲ คุณพ่อ ฟรังซิส เชวิเยร์ สมคิด เจริญนารถ
วัด น.ຍອอาກມและ น.อันนา ไร 74

▲ คุณพ่อ ຍອแซഫ พິພັນນີ້ ທຽພັນອູ້
ບໍ່ຈຸບັນ ຈິຕາວິບາລ ຮພ.ເຊັນດີເມຣີ

▲ คุณพ่อ ຍອแซഫ ສົນ ຄຣຈັນທົງ
ວัดວันທາມາຮີຢືນ ບຸຮັມຍ

▲ คุณพ่อ ມາຣໂກ ລິກທີ່ຂະ ເພື່ອຄໍາ
ວัด ນ.ເປາໂລກລົ້ນໃຈ ແກ້ວຂ້ອງ ວัดหนองหอยบัวล้อง ນ.ຍອแซഫ

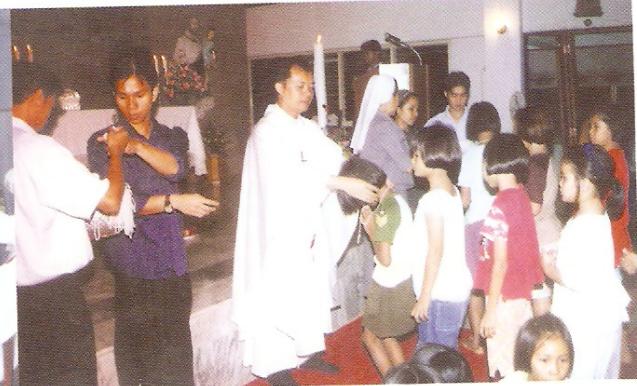
▲ คุณพ่อ เปาโล ประเวช เดชะพิทักษ์ธรรม
วัดพระมารดา尼จานุเคราะห์ นางรอง วัด น.ยอแซฟ ไทรทอง

▲ คุณพ่อ เปาโล สมเดช พันธ์สมบัติ
วัดปากช่อง แม่พระปฏิสนธินิรml วัดกลางดง

▲ คุณพ่อ เลโอลี นิโล ปาการิญอท
วัดพระเยซูเจ้าเล็ดจขึ้นสวรรค์ โคกไคร เทพสถิตย์

▲ คุณพ่อ มีคาแอล เจริญ วาปีกัง
วัดพระเยซูเจ้าเสด็จกลับคืนชีพ ชัยภูมิ วัด น.ยอแซฟ หนองไม้டาย

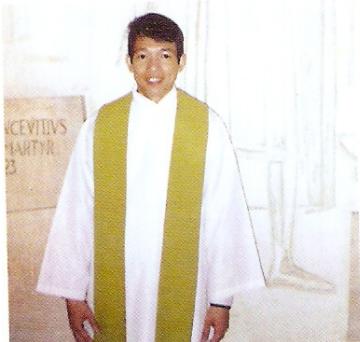
▲ คุณพ่อ อารัน เนลัน
วัด พระกุมารเยซู ปีงคร

▲ คุณพ่อ ชิลแวนสแตร์ ประลิทธี ใหม่เพียรวงศ์

▲ คุณพ่อ ยอแซฟ สุเทพ วนพงศ์ทิพาก
วัดหนองบัวแดง พระหฤทัยพระเยซูเจ้า
วัดหนองกุ่ม มาเรียมารดาพระศาลาณจักร
วัดคลองเจริญ บุญราศรีแห่งประเทศไทย

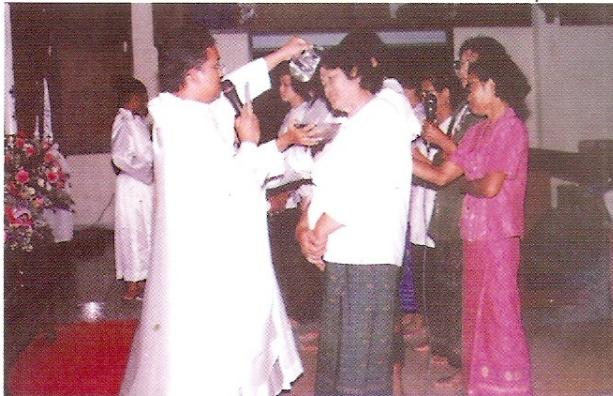
▲ คุณพ่อ กามิลีร์ ประสาท ใหม่เพียรวงศ์
วัดแม่พระถวายพระภารกิจในพระวิหาร หนองพลวง
วัด น.ยอแซฟ หนองไม้டาย
วัด พุทธาเรส- พระหฤทัยศักดิ์ลิทธี

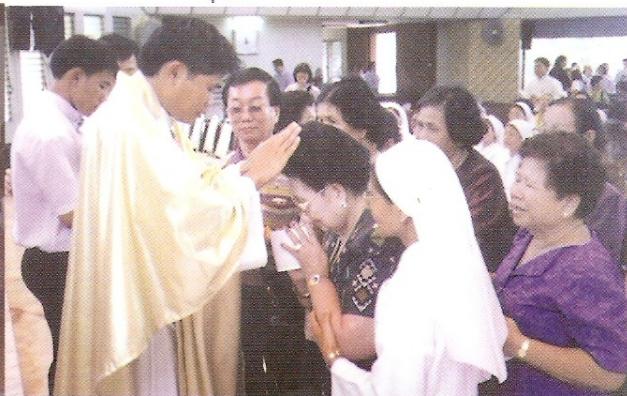
▲ คุณพ่อ ออ กัลติน เบรมปารี วานิฟ์โล ศึกษาต่อที่อิตาลี
และ คุณพ่อ เปเปโตร วรัญญู เหล่านั้นมา
วัด พระคริสตจักรตรีย์ เมืองคง วัด น. อิลลีโดร บุไก

▲ คุณพ่อเปปอล เวชสาร จูมจันทร์
วัดพระนางมาเรี โคกลี
วัดนักบุญยอแซฟกรรมการ หนองบัวลาย

▲ คุณพ่อ มีค่าแอล สมพาร มีมุ่งกิจ
วัด น. ยอดเซฟ บ้านหัน

▲ คุณพ่อ เปเปโตร สมบัติ ประทุมปี
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแม่พระประจักษ์เมืองลูร์ด วัดโคราช

▲ คุณพ่อ ยอดเซฟ สุเทพ ประทุมตรี
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดแม่พระปฏิสนธินิรมล ปากช่อง

▲ คุณพ่อ เปเปโตร สุระชัย เจริญพงศ์
เลขานุรังษราช ดูแลสำนักมิลซัง

▲ คุณพ่อ มัสเซอร์ วัดนักบุญยอแซฟ โนนจี้ว

ព័ត៌មានអាជីវកម្ម

ប៊នពិភេទ់ការណ៍នៅក្រោម

និងការរំលែកជាប្រជាពលរដ្ឋ

